

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

7 maart 1997

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	927
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	938
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	947
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	952
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	955
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	984
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	993
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	998
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	1018
 B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1021
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1025
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1026
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1043

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling 1043

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER 1045

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 90
van 20 januari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Samenwerkingsprojecten met Zuid-Afrika – Voertaal

Op 11 december 1996 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan een aantal projecten die in Zuid-Afrika zullen worden ontwikkeld in het kader van de samenwerking met dat land.

Een aantal van die projecten kan mijns inziens zeer taalgebonden zijn. Zo lijkt het mij voor de hand te liggen dat de voertaal in de twee onderwijsprojecten en het project-ambtenarenzaken het Nederlands, respectievelijk het Afrikaans is. Dit geldt ook voor de vooropgestelde vorming van managers en opleiders.

Kan de minister-president bevestigen dat dit wel degelijk het geval is ?

Antwoord

Allereerst wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat de beslissingen m.b.t. de projecten inzake samenwerking met Zuid-Afrika die hij vermoedelijk bedoelt, werden genomen op de vergadering van de Vlaamse regering van 19 december 1996.

In haar samenwerking met Zuid-Afrika gaat de Vlaamse regering uit van de noden en de behoeften van de lokale partners.

In de twee onderwijsprojecten en het project-ambtenarenzaken zijn dat :

- het ministerie van Onderwijs van de Noordelijke Provincie
- het ministerie van Onderwijs van de Provincie Vrijstaat
- de universiteit van Oranje Vrijstaat (Provincie Vrijstaat)

In de praktijk zijn de onderwijsprojecten bedoeld om de lokale leerkrachten van het basisonderwijs en van het secundair onderwijs bij te scholen op het vlak van wiskunde en wetenschapsonderwijs. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, kan Vlaanderen op deze terreinen een belangrijke expertise aanbrenge. Het gaat dus niet om het onderwijs van het Nederlands, dat overigens als vreemde taal niet wordt onderwezen op de genoemde onderwijsniveaus in Zuid-Afrika. Het is evident dat de onderwijstaal van de betrokken leerkrachten het uitgangspunt zal zijn van deze opleidingsprojecten.

Hetzelfde uitgangspunt wordt gehanteerd wat het ambtenarenproject betreft. De opleiding, vervolmakingscursussen en seminaries die zullen worden georganiseerd, zijn bestemd voor de lokale ambtenaren, waarvan de administratieve taal overwegend het Engels is. Voor deze ambtenaren, waarvan de voertaal het Afrikaans is, zal het Afrikaans de taal van de opleiding worden.

Het project "vorming van managers en opleiders in het omgaan met diversiteit" gebeurt in samenwerking met de Internationale Arbeidersorganisatie (IAO). Het betreft hier dus een internationaal project. Rekening houdend met het gebruik van de officiële VN-talen, wordt dit project in het Engels geïmplementeerd, met vertaling indien noodzakelijk naar een of meerdere andere officiële Zuid-Afrikaanse talen.

Ik had reeds meermaals de gelegenheid te beklemtonen dat de taalverwantschap tussen het Nederlands en het Afrikaans niet de grondslag vormt voor de samenwerking tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika, maar dat deze taalverwantschap een brugfunctie vervult die toelaat dat Vlaanderen op alle terreinen waarin het sterk is, met Zuid-Afrika samenwerkt.

**Vraag nr. 99
van 31 januari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Regionale gemengde commissies – Haalbaarheid

Tijdens een bezoek van een Roemeense delegatie aan Vlaanderen in november vorig jaar pleitte de delegatieleider voor periodieke "consultations diplomatiques" op Vlaams niveau, met andere woorden voor een soort van regionale gemengde commissies.

De reizend ambassadeur van de minister-president zegde toe informeel de aanzet te zullen geven tot een denkoefening over de haalbaarheid van dergelijke regionale commissies.

Werd hierover intussen al nagedacht ?

Werd door de administratie reeds een stramen uitgetekend voor zulke bijeenkomsten ?

Zijn volgens de minister-president dergelijke bilaterale consultatierondes mogelijk ?

Antwoord

Op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreffende de haalbaarheid van gemengde commissies tussen Vlaanderen en Roemenië wil ik eerst de context schetsen waarin deze aangelegenheid ter sprake kwam en waarover de Vlaamse volksvertegenwoordiger blijkbaar niet volledig accuraat werd geïnformeerd.

Tijdens een vergadering die op 18 november 1996 bij Export Vlaanderen plaatshad met een Roemeense handelsdelegatie onder leiding van staatssecretaris Berinde, pleitte deze laatste inderdaad voor "geregeld overleg tussen de respectieve politieke en administratieve niveaus in Vlaanderen en Roemenië".

Van Vlaamse zijde werd toen door de toenmalige directeur-generaal van Export Vlaanderen toegezegd dat over het voorstel zou worden nagedacht.

Deze toezegging vloeit voort uit de wens tot intensere samenwerking die ook langs Vlaamse zijde bestaat, zoals blijkt uit mijn Actieplan Buitenlands Beleid voor 1996 en uit de ambtelijke zending die in juni '96 een uitgebreid studiebezoek aan Roemenië bracht ter voorbereiding van nieuwe samenwerkingsinitiatieven.

In afwachting van de verkiezingen en de vorming van een nieuwe regering werd evenwel een veeleer afwachtende houding aangenomen. Nu de nieuwe regering duidelijk werk wil maken van duurzame politieke en economische hervormingen, kan ernstig werk worden gemaakt van de denkoefening

die destijds werd beloofd en kunnen de contacten op politiek en administratief niveau nauwer worden aangehaald.

Een belangrijke stap daartoe werd gezet tijdens de ontmoeting met de nieuwe Roemeense president, de heer E. Constantinescu, op 3 februari jongstleden in Brussel. Tijdens deze ontmoeting werd de wederzijdse belangstelling tot versterking van de samenwerking bevestigd. De concrete uitvoering ervan wordt langs diplomatieke weg voorbereid.

Overigens vormen "bilaterale consultaties" geen innovatie in het Vlaams buitenlands beleid, vermits in elk door de Vlaamse regering gesloten bilateraal verdrag een gemengde commissie wordt opgericht die de samenwerkingsprogramma's opstelt en evalueert. Bovendien is er geregeld overleg op ministerieel niveau over bilaterale aangelegenheden en materies die beide partners in een ruimer verband aanbelangen.

Vraag nr. 100 van 31 januari 1997 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Inventarisatie kampeerterreinen – Evaluatie

Het kampeerdecreet heeft als uitgangspunt een sanering en een opwaardering van het kampeertoerisme. Heel wat bestaande terreinen beschikken niet over de nodige vergunningen. Om hoeveel "illegale" kampeerterreinen het gaat is niet duidelijk. Daarom werd door de minister-president de beslissing genomen om tegen eind 1996 een gecoördineerde inventaris te maken.

1. Zijn de resultaten van deze inventaris al bekend ? Zijn er probleemregio's waar nu nog een groot aanbod aan terreinen is, met een hoge bezetting, maar waar in de toekomst het aanbod onvoldoende zal zijn ?
2. Zijn er speciale maatregelen genomen om reconversies, zeker in deze gebieden, te begeleiden ? Welke ?
3. Is er bij de inventarisatie van de knelpunten van de bestaande terreinen rekening gehouden met de verschillende wetgevingen, onder meer inzake toerisme, ruimtelijke ordening, stedenbouw, bebossing, huisvesting, natuurbehoud, monumentenzorg, welzijn en volksgezondheid ?

Antwoord

Toerisme Vlaanderen gaf op 11 september 1996 een contractuele opdracht aan het studiebureau Mens en Ruimte om een gecoördineerde inventaris op te maken van alle terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven die worden gevat door het decreet van 3 maart 1993. Bij de opmaak van deze gecoördineerde inventaris diende rekening te worden gehouden met de terzake geldende wetgeving op het vlak van toerisme, ruimtelijke ordening, stedenbouw, huisvesting, leefmilieu en natuurbehoud. De termijn voor de uitwerking van de opdracht bedroeg 3,5 maanden.

Op dit ogenblik is de gecoördineerde inventaris qua fiches klaar en wordt de cartografie gefinaliseerd. De oplevering van de studie bij Toerisme Vlaanderen zal eerstdaags gebeuren.

De opgelopen vertraging valt te verklaren door de complexiteit van de materie en de onbekendheid van verschillende gemeentes met de problematiek en de terzake vigerende wetgeving.

Na een eerste technisch nazicht door de bevoegde dienst Toerisme Vlaanderen zal de inventaris ter bespreking worden voorgelegd aan de Vlaamse regering, die hieraan de vereiste beleidsbeslissingen zal koppelen.

**Vraag nr. 101
van 4 februari 1997
van de heer MARC OLIVIER**

Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven

Bij haar beleidsvoorbereidend werk doet de Vlaamse regering vaak een beroep op externe audit- of onderzoeksbureaus.

Bij het overlopen van de recentelijk uitgevoerde of toegewezen onderzoeksopdrachten is het opvallend dat heel vaak een beroep wordt gedaan op buitenlandse bureaus :

- Ernst & Young voor de auditopdracht bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening ;
- Ernst & Young (samen met het Hoger Instituut voor de Arbeid HIVA) voor het doelmatigheidsonderzoek VDAB-beroepsopleiding ;
- Mc Kinsey voor een studieopdracht bij de BRTN ;

- Ernst & Young voor een doorlichtingsopdracht bij de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel ;
- Arthur Andersen voor het onderzoek van de sociale subsidiëring van Boelwerf Vlaanderen NV ;
- Arthur Andersen voor de doorlichting van de beschutte werkplaatsen.

1. Hoeveel onderzoeks- of doorlichtingsopdrachten heeft de Vlaamse regering sinds het begin van de legislatuur laten uitvoeren of toegewezen, voor welke administraties en/of dossiers ?

Hoeveel opdrachten werden toegewezen aan Vlaamse ondernemingen of diensten en voor welke administraties en/of dossiers ?

2. Wat zijn de criteria voor toewijzing van een opdracht tot doorlichting of onderzoek ?
3. Waarom komen zo weinig Vlaamse ondernemingen in aanmerking voor de toewijzing van een dergelijke opdracht ?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger gelieve kennis te nemen van het antwoord dat mij door de Vlaamse ministers werd verstrekt betreffende instellingen die onder hun bevoegdheid ressorteren. Instellingen die hierna niet worden vermeld, lieten sinds het begin van deze zittingsperiode geen onderzoeks- of doorlichtingsopdrachten uitvoeren.

Wat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft, is de vraag zonder gevolg. Van de "onderzoeksopdrachten" die de Vlaamse regering heeft toegewezen, werd een overzicht gemaakt als antwoord op de schriftelijke vraag nr. 22 van 3 oktober 1996 van de heer Jaak Gabriëls (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4, blz. 364). Specifieke audit- of doorlichtingsopdrachten werden – wat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft – sinds het begin van deze zittingsperiode niet uitgevoerd of toegewezen. Uit de vraagstelling volgt dat het inzonderheid dergelijke opdrachten zijn die worden bedoeld.

Export Vlaanderen

1. Export Vlaanderen heeft bij haar beleidsvoorbereidend werk een beroep gedaan op volgende externe audit- of onderzoeksbureaus :

- normatief model (1995) : Ruca ;
 - doorlichting VDBH (1995 en 1996) : Ernst & Young ;
 - advies inzake werving en selectie (1996) : VanRam ;
 - inventarisatie van de verbintenissen en verplichtingen van Export Vlaanderen : Ernst & Young.
2. De nodige expertise was niet voorhanden bij Export Vlaanderen.
 3. De studies/opdrachten werden uitgevoerd door Vlamingen.

Toerisme Vlaanderen

1. Door Toerisme Vlaanderen werden volgende onderzoeks- en doorlichtingsopdrachten toegewezen :
 - toeristisch marketingplan binnenland : West-Vlaams Economisch Studiebureau (WES) ;
 - doorlichting van de instelling : Ernst & Young ;
 - tweejaarlijks onderzoek reisgedrag van de Belgen : West-Vlaams Economisch Studiebureau (WES) ;
 - Initiëren, begeleiden en coördineren van het overallimplementatieproces van de verbeteringsvoorstellen uit de doorlichting : Ernst & Young ;
 - positionering van sociaal jeugd- en volwassenoerisme : Ernst & Young ;
 - haalbaarheidsstudie naar het opstarten van een call service center : Ernst & Young ;
 - begeleiding van de implementatieprojecten en de specialistische inbreng voor bepaalde doelaspecten : Ernst & Young ;
 - inventarisatie van de terreinen voor openlucht recreatie : Studiebureau Mens en Ruimte.

Sinds het begin van de zittingsperiode werden voor Toerisme Vlaanderen acht onderzoeksopdrachten toegewezen, c.q. uitgevoerd. Drie opdrachten werden toegewezen aan Vlaamse ondernemingen (WES, Planning, Mens en Ruimte). De overige vijf opdrachten werden toegewezen c.q. uitgevoerd door de firma Ernst & Young, management consultants, een Belgisch bedrijf, met Vlaamse verankering via onder andere het selectiebureau De Witte & Morel, dat deel uitmaakt van de wereldwijde internationale groep Ernst & Young.

2. De opdrachten aan het WES en aan Mens en Ruimte werden bij onderhandse gunning toegewezen.

De initiële doorlichtingsopdracht van Toerisme Vlaanderen werd na een beperkte aanbesteding (onder 7 bedrijven) toegewezen.

Hierbij werden volgende criteria gehanteerd :

- methodologie en werkmethode van de consultant ;
- ervaring van de consultant in de doorlichting van openbare diensten ;
- ervaring en competentie in het domein van het onderzoek inzake toeristische activiteiten ;
- de voorgestelde uitvoeringstermijn ;
- de prijs van de te leveren diensten ;
- suggesties voor bijkomend onderzoek ;
- duidelijkheid en bondigheid van de offerte.

De overige opdrachten aan Ernst & Young werden toegewezen bij wijze van onderhandse gunning omdat het diensten betreft die een vervolmaking zijn van de oorspronkelijke opdracht en omdat deze firma ook over de nuttige en noodzakelijke knowhow beschikt.

3. Niet van toepassing.

Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding

1. Volgende vijf opdrachten werden toegewezen.
 - a) Toetsingsonderzoek betreffende de nieuwe VDAB-producten en de bereidheid van de bedrijfswereld om bij gebruik van nieuwe VDAB-producten een marktconforme prijs te betalen : BBDO/Business Communications Network (Bunson, Barton, Doyle, Osborne), een Belgische, zelfstandige opererende NV die deel uitmaakt van een netwerk van internationale reclamebureaus.
 - b) De uitvoering van een doematigheidsonderzoek met betrekking tot de beroepsopleiding van de VDAB : HIVA (Hoger Instituut voor de Arbeid - KUL) (luik 1 en luik 3), Ernst & Young (luik 2).
Ernst & Young, maakt wel deel uit van de internationale groep Ernst & Young, maar heeft in Vlaanderen zes kantoren. De groep heeft een tweetal Vlaamse servicebedrijven gefusioneerd (De Witte & Morel en Integrated Systems

Group). Het onderzoek van de VDAB is uitgevoerd door Vlaamse consultants.

c) De uitvoering van een studieopdracht : advisering omtrent een aangepast bestuurs- en organisatie-model en daarbij horend personeelsstatuut voor de VDAB : VCOB (Vervolmakingscentrum voor Overheidsbeleid en Bestuur). Het VCOB is een centrum binnen het departement Politieke Wetenschappen van de KULeuven dat gespecialiseerd is in de problematiek van de openbare besturen.

d) De uitvoering van een doelmatigheidsonderzoek met betrekking tot de arbeidsbemiddeling en begeleiding van de VDAB : HIVA-VCOB (luik 1), TC Team Consult (luik 2) en Ernst & Young (luik 3).

TC Team Consult is een multidisciplinair Europees managementstudiebureau. Deze groep is een Europese groep met vestigingen in Brussel, Den Haag, Zurich, Genève en Wenen. TC Team Consult NV is een adviesbureau naar Belgisch recht. Alle ingezette consultants zijn van Belgische nationaliteit, behalve één (Nederlandse nationaliteit).

e) Audit VDAB : uitvoering Coopers & Lybrand. Coopers & Lybrand in België maakt deel uit van Coopers & Lybrand (International). De activiteiten in België worden gevoerd vanuit de maatschappelijke zetel in Brussel en vanuit het regionaal kantoor in Antwerpen. Alle ingezette consultants zijn van Belgische nationaliteit.

2. Volgende criteria werden in acht genomen, respectievelijk m.b.t. bovenvermelde projecten.

a) Impact : het bereiken van voldoende segmenten van de doelgroep.

Mogelijkheid om de doelmatigheid van het onderzoek te meten en te evalueren.

Kostprijs.

Onderzoeksmethode.

b) • Controleerbare referenties en ervaring van de inschrijver, waarmee wordt bedoeld het leveren van bewijskracht omtrent :

- het uitgevoerd hebben van vergelijkbare onderzoeksopdrachten (qua "scope" en inhoudelijke specialiteit) voor overheidsorganisaties en/of complexe dienstverlenende organisaties ;
- expertise en ervaring bezitten op twee fundamentele deelaspecten van een der-

gelijk onderzoek, namelijk : de onderzoeks-aanpak "an sich" en het beleidsadviserend en -ondersteunend proces bij de oplevering van onderzoeksresultaten ;

- toegang hebben tot of beschikken over een info- of contactnetwerk in verband met het vergelijkend Europees onderzoek en andere noodzakelijke basisgegevens.

- De competentie en ervaring van de in te zetten specialist(en) bij eventuele toewijzing van de opdracht (controleerbare curricula).

- De verhouding : inhoudelijke voorstellen m.b.t. (de) het luik(en) waarvoor offerte wordt gegeven ten opzichte van de voorgestelde forfaitaire totaalprijs per luik, met volgend detail :

- fasering van de aanpak per luik ;
- een omschrijving van de aanpak per fase (hoe ?) met opgave van het type onderzoeksresultaten dat wordt verkregen (verwijzing hierbij naar de relevantie van het doel van de opdracht in het betrokken luik waarvoor offerte wordt gegeven) ;
- de rapporteringsmodaliteiten per fase ;
- het aandeel : onderzoek/advisering/implementatie in de aanpak ;
- het aantal mandagen per specialist per fase en de forfaitaire prijs per mandag ;
- de opdracht in het betrokken luik waarvoor offerte wordt gegeven ;
- het gebruik van interne gegevens, diensten of reeds bestaande onderzoeksresultaten ;
- de prijs per onderzoeksfase en per totaal luik.

Ingeval de drie onderzoeksluiken aan één inschrijver worden toegewezen, is het ondercriterium offerteprijs een belangrijk beoordelingselement, echter steeds gebaseerd op inhoudelijke kosten-batenanalyse.

- Het respecteren van de voorgestelde timing : de luiken 1 en 3 dienen op 12 maanden afgerond te zijn, luik 2 op 24 maanden. De onderlinge afstemming om tot efficiënte fasering van de totale onderzoeksopdracht te komen, dient afgesproken. De uitvoeringstermijnen beginnen na gunning van de opdracht te lopen.

- Het bestaan van een controlesysteem op de prestaties van de ingezette specialisten, meer bepaald een systeem van projectopvolging (onder meer tijdsbesteding).
- c) • De controleerbare referenties en ervaring van de inschrijver, waarmee wordt bedoeld het leveren van bewijskracht omtrent :
- het uitgevoerd hebben van vergelijkbare onderzoeksopdrachten in een overheidscontext ;
 - expertise en ervaring bezitten op het vlak van advisering wat bestuurs- en managementaspecten van overheidsorganisaties betreft ;
 - behoren tot een wetenschappelijk forum, aansluitend bij het referentiedomein van deze opdracht.
- De competentie en ervaring van de verantwoordelijke onderzoekers (bedoeld wordt vooral de supervisor, coördinator van het team van in te zetten onderzoekers ; zijn coördinerende en richtinggevende rol in dit project dient duidelijk gemaakt bij eventuele toewijzing van de opdracht (controleerbare curricula).
Opmerking : indien een onderzoeker vervangen moet worden, moet dit door de opdrachtnemer vooraf aan de VDAB ter goedkeuring worden voorgelegd. De stelregel is dat een vervanger met minstens dezelfde competentie en ervaring door de opdrachtnemer wordt aangesteld.
- De prijs-kwaliteitverhouding van de inhoudelijke voorstellen betreffende de vier gevraagde onderzoeksaspecten ; specifiek :
 - een beschrijving van de aanpak per onderzoeksgedeelte (zie opdrachtformulering), de timing ervan (totaal van het onderzoeksgedeelte/planning ten opzichte van de andere onderzoeksgedeeltes), het eindresultaat ervan ten opzichte van de hier geformuleerde omschrijving van de opdracht ;
 - het aantal onderzoeksdagen en de forfaitaire prijs ervan ;
 - de aanpak van de advisering ten aanzien van de VDAB-verantwoordelijken ;
 - het respecteren van het vooropgestelde budget van 2,5 miljoen frank (inclusief BTW).
- Het respecteren van de voorgestelde timing : de totale looptijd van dit onderzoek bedraagt 12 maanden ; vier rapporteringsmomenten dienen minimaal in de loop van het onderzoek opgenomen te worden. De timing van de onderscheiden onderzoeksgedeeltes dient evenwichtig en logisch te zijn ten opzichte van de gevraagde eindtermen.
- d) • De controleerbare referenties en ervaring van de inschrijver, waarmee wordt bedoeld het leveren van bewijskracht omtrent :
- het uitgevoerd hebben van vergelijkbare onderzoeksopdrachten (qua "scope" en inhoudelijke specialiteit) voor overheidsorganisaties en/of complexe dienstverlenende organisaties ;
 - expertise en ervaring bezitten op 2 fundamentele deelaspecten van een dergelijk onderzoek, namelijk de onderzoeksaanpak "an sich" en het beleidsadviseerend en -ondersteunend proces bij de oplevering van onderzoeksresultaten ;
 - toegang hebben tot of beschikken over een info- of contactnetwerk in verband met het vergelijkend Europees onderzoek en andere noodzakelijke basisgegevens.
- De competentie en ervaring van de in te zetten specialist(en) bij eventuele toewijzing van de opdracht (controleerbare curricula).
- De kwaliteit van de inhoudelijke voorstellen van de offerte ten opzichte van de opgegeven offerteprijs, met volgend detail :
 - een omschrijving van de aanpak per luik met opgave van het type onderzoeksresultaten dat wordt verkregen (verwijzing hierbij naar de relevantie van het objectief van de opdracht) ;
 - de rapporteringsmodaliteiten per luik ;
 - het aandeel : onderzoek/advisering/implementatie in de aanpak ;
 - de opgave van de kant van de VDAB gevraagde inbreng (type) per luik waarvoor offerte wordt gegeven ;
 - het gebruik van interne gegevens, diensten of reeds bestaande onderzoeksresultaten.
- Het respecteren van de voorgestelde timing.

- Het bestaan van een controlesysteem op de prestaties van de ingezette specialisten, meer bepaald een systeem van projectopvolging (onder meer tijdsbesteding).

Bij het toekennen van de opdracht wordt het volgende gewicht aan de criteria gegeven :

- 25 % controleerbare referenties en ervaring van de inschrijver ;
- 20 % competentie en ervaring van de in te zetten specialisten ;
- 30 % kwaliteit van de inhoudelijke voorstellen van de offerte ten opzichte van de opgegeven offertesprijs ;
- 15 % respecteren van de voorgestelde timing ;
- 10 % bestaan van een controlesysteem op de prestaties van de ingezette specialisten.

e) In volgorde van afnemend belang :

- de door de consultant voorgestelde methodologie en werkmethode ;
 - de prijs van de te leveren diensten ;
 - de samenstelling van het team dat de audit zal uitvoeren ;
 - ervaring, referenties en competentie in het domein van het onderzoek ;
 - de voorgestelde uitvoeringstermijn ;
 - de duidelijkheid en de bondigheid van de offerte.
3. Van de 9 toewijzingen (hetzij een totaalonderzoek, hetzij een deelluik uit een totaalonderzoek), zijn er 4 toegewezen aan Vlaamse instituten. Vijf toewijzingen betreffen internationale bureaus met kantoren gevestigd in Vlaanderen, volgens Belgisch recht. De consultants van deze laatste bureaus, die het onderzoek in de VDAB uitvoeren, zijn Vlamingen.

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening

1. De Vlaamse regering heeft tot op heden geen enkele onderzoeks- of doorlichtingsopdracht laten uitvoeren voor de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening. De auditopdracht uitgevoerd door Ernst & Young, waaraan de Vlaamse volksvertegenwoordiger refereert, was een opdracht uitgevoerd op initiatief van de raad

van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, met het oog op een optimalisatie van de organisatiestructuur.

2. Gelet op het antwoord op vraag 1, hebben vragen 2 en 3 geen betrekking op de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

Vlaamse Milieumaatschappij

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft sinds het begin van deze zittingsperiode twee doorlichtingsopdrachten laten uitvoeren. Een eerste opdracht betreft de doorlichting van de kernprocessen, het financieel beheer en het personeelsbeheer van de VMM. Een tweede opdracht betreft de doorlichting van de informatica van de VMM, meer bepaald wat de beschikbaarheid van de informatica in de VMM betreft.

De eerste opdracht werd via een beperkte offerte-aanvraag aan zes firma's aangeboden. De gunningscriteria waren, naast de prijs voor de te leveren diensten : de voorgestelde methodologie, de ervaring, de samenstelling van het team en de duidelijkheid van de offerte. De opdracht werd gegund aan de firma Andersen Consulting.

De tweede opdracht werd via een onderhandse opdracht toegekend aan SKILL Team. De voorkeur ging naar deze firma uit wegens hun ervaring in business-engineering, meer bepaald op het vlak van IT-management, en hun specialisatie in projectmanagement.

OVAM

1. De Vlaamse regering heeft voor de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) één onderzoeks- of doorlichtingsopdracht sinds het begin van de zittingsperiode laten uitvoeren of toegewezen. Er werden voor OVAM geen opdrachten toegewezen aan Vlaamse ondernemingen of diensten.
2. De criteria voor toewijzing van de opdracht of doorlichting waren de volgende :
 - de prijs van de te leveren diensten (40 punten) ;

- de door de consultant voorgestelde methodologie en werkmethode (30 p.) ;
 - de ervaring, referenties en competentie in het domein van openbaar nut (10 p.) ;
 - samenstelling van het team dat de audit zal uitvoeren (10 p.) ;
 - de duidelijkheid en de bondigheid van de offerte (10 p.).
3. Voor dergelijke opdrachten wordt een beroep gedaan op de wetgeving inzake overheidsopdrachten. In het kader hiervan worden ook Vlaamse ondernemingen aangeschreven. Op basis van de criteria voor toewijzing moeten zij het vaak afleggen tegen buitenlandse ondernemingen, die voornamelijk op het vlak van de prijs beter scoren.

Dienst voor de Scheepvaart

1. In opdracht van de Dienst voor de Scheepvaart werd één audit met betrekking tot de eventuele invoering van de zondagsvaart op het Albertkanaal toegewezen aan VCOB (KULeuven).
2. Als toewijzingscriteria golden :
 - de ervaring en de referenties (cfr. doelmatigheidsonderzoek) ;
 - de benodigde uitvoeringstermijnen ;
 - de kostprijs.

Bloso

Er zijn één onderzoeksoopdracht en één doorlichtingsopdracht lopende. De onderzoeksoopdracht betreft het behoeftenonderzoek sportend Vlaanderen en werd toegewezen aan Coopers & Lybrand ; de doorlichtingsopdracht (audit) aan Andersen Consulting.

De relevante documenten (bijzonder bestek en analyse ten behoeve van de raad van bestuur) zijn te verkrijgen op aanvraag.

Vlaamse bedrijven komen evenzeer in aanmerking als andere bedrijven. Evenwel gebeurde de beoordeling en de toewijzing van deze opdrachten op basis van kwaliteitsnormen en niet op basis van het Vlaams karakter van de onderneming.

Kind en Gezin

Tijdens deze zittingsperiode heeft Kind en Gezin geen externe doorlichtingen laten uitvoeren.

Binnen de instelling werd een opdrachthouder Management aangesteld, die onder meer verantwoordelijk is voor interne doorlichtingen en reorganisaties. Als belangrijkste projecten onder leiding van deze opdrachthouder kunnen de algehele organisatie van deze instelling, de invoering van de afdelingsstructuur en de reorganisatie van de informatiedienst worden geciteerd.

Voor de evaluatie van het Strategisch Plan Preventieve Zorg heeft Kind en Gezin omwille van de objectiviteit wel een beroep gedaan op een externe deskundige. Deze studie werd toegewezen aan een Vlaamse onderzoeksinstituut, namelijk het Hoger Instituut voor de Arbeid in Leuven.

BRTN – Omroep van de Vlaamse Gemeenschap

1. Volgende onderzoeks- of doorlichtingsopdrachten werden sinds 1995 in de mediasector doorgevoerd.

1995

- Haalbaarheidsstudie inzake een multinationaal garantiefonds in de landen die deel uitmaken van Scale.

Doel van de studie : het verzamelen en verwerken van informatie met betrekking tot de onafhankelijke audiovisuele productie en coproductie, de financiering ervan, evenals de private investeringen in de producties. De opdracht werd toegewezen aan de BVBA Facts & Figures Belgium, gevestigd in Brussel.

- Doorlichtingsstudie van de BRTN.

Doel van de studie : het onderbouwen van de structurele veranderingen voor het platform waarop de BRTN in de toekomst kan voortbouwen met het oog op het vervullen van zijn rol als openbare omroep. De opdracht werd toegewezen aan Mc Kinsey & Company, dat een bureau heeft in Brussel.

1996

- Studie omtrent het gebruik van de frequentieband met het oog op luistercomfort in de FM-band. De studie moet resulteren in een voorstel van een nieuw frequentieplan met een gegarandeerd luistercomfort voor de lokale radio's. De opdracht werd toever-

trouwd aan Alcatel Bell, gevestigd in Antwerpen.

2. Externe expertise is in bepaalde gevallen noodzakelijk voor ondersteuning en/of toetsing van het beleid.
3. Uit sub 1 blijkt dat in twee van de drie gevallen de opdracht werd toevertrouwd aan een Vlaamse onderneming.

Boelwerf Vlaanderen NV

Onderzoek van de sociale subsidiëring door Arthur Andersen.

De keuze van het betrokken auditbureau is eigenlijk gemaakt bij eliminatie. Aangezien het rapport ook moest worden overgemaakt aan de diensten van Europese Commissie, wou de Vlaamse regering opteren voor een internationaal gereputeerd bureau dat bovendien in het verleden nog geen opdrachten had vervuld voor Boelwerf, Gimvindus of Begemann. Dit teneinde het onafhankelijk karakter van de deskundige te waarborgen.

De keuze was daardoor uitermate beperkt. Uiteindelijk werd gekozen voor Arthur Andersen omdat dit bureau reeds voor de Europese Unie had opgetreden en van de overblijvende potentiële kandidaten over de meeste ervaring beschikte.

Er moet wel op gewezen worden dat de onderzoeksoopdracht werd afgesloten met de Vlaamse vestiging van Arthur Andersen in Antwerpen en werd uitgevoerd door Vlaamse deskundigen die er werken.

Vraag nr. 104 van 7 februari 1997 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Overzending Europese wetgevende voorstellen – Procedure

Op 9 juli 1996 legde de Vlaamse regering een procedure vast voor overzending van Europese wetgevende voorstellen. Daarmee wordt uitvoering gegeven aan artikel 92 quater van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen.

In deze procedure wordt voorzien in een termijn van vijftien dagen voor de overzending. Deze periode vangt evenwel slechts aan vanaf de door-

verzending door de gemeenschapsattaché bij de Unie.

Het stelsel is dan ook niet waterdicht. Wat indien het federale posthoofd de gemeenschapsattaché pas laat in kennis stelt? Wat indien de gemeenschapsattaché of zijn naaste medewerkers het voorstel pas laat doorsturen?

Bovendien wordt geen regeling getroffen voor de omgekeerde beweging, met name de overzending van het (mogelijk) parlementair advies aan de bevoegde Europese instellingen.

Uiteraard zal een dergelijke regeling verschillen naargelang het over een uitsluitende, dan wel een gemengde bevoegdheid gaat.

Heeft de Vlaamse regering reeds stappen gezet om haar procedure te herzien teneinde aan bovenvermelde bekommernissen tegemoet te komen?

Zo ja, welke? Hoe en wanneer wordt de procedure herzien?

Antwoord

Op 7 februari 1992 werd in Maastricht de slotakte getekend van de intergouvernementele conferenties die aan de basis liggen van het verdrag betreffende de Europese Unie. Een van de verklaringen gehecht aan deze slotakte behandelt de rol van de nationale parlementen in de Europese Unie (EU). Zij bepaalt dat de regeringen van de lidstaten onder andere erop toezien dat de nationale parlementen tijdig, ter informatie of eventuele bespreking, de beschikking kunnen krijgen over alle wetgevingsvoorstellen van de Commissie.

In uitvoering hiervan werd door de bijzondere wet van 5 mei 1993 enerzijds, en de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur anderzijds, een artikel 92 quater toegevoegd aan de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen. Krachtens dit artikel moet elk door de Europese Commissie aan de Europese Raad voorgelegd voorstel van normatieve rechtshandeling naar de inhoudelijk bevoegde parlementen worden gezonden. Na overleg met alle betrokken ambtenaren werd een procedure uitgewerkt om alle Commissievoorstellen die de bevoegdheid van de gemeenschappen of gewesten raken, op een systematische wijze en binnen een redelijke termijn aan het Vlaams Parlement bekend te maken. Op 9 juli 1996 hechtte de

Vlaamse regering haar goedkeuring aan deze procedure.

Als schakel tussen de Vlaamse administratie en de Europese Commissie, en gehuisvest bij de Belgische permanente vertegenwoordiging bij de Europese Unie, zit de Vlaamse gemeenschapsattaché bij de EU aan de bron van alle informatie, en is hij als eerste op de hoogte van de Commissievoorstellen die ook belangrijk kunnen zijn voor Vlaanderen. Niemand is beter geplaatst dan hij om deze voorstellen, via de administratie Buitenlands Beleid, door te sturen naar de functioneel betrokken of bevoegde minister(s). Tot op heden heeft zich op dit punt overigens geen enkel probleem voorgedaan.

Om het belang van de snelle doorstroming van deze informatie kracht bij te zetten, werden de termijnen om de voorstellen door te sturen doelbewust zeer kort gehouden. Het spreekt voor zich dat deze termijnen enkel een indicatieve waarde hebben. Gelet op het feit dat tussen een Commissievoorstel en het definitieve besluit van de Raad vaak een periode van meer dan een jaar zit, heeft een eventuele overschrijding van de voorgeschreven termijnen geen onherroepelijke gevolgen wat de betrokkenheid van het Vlaams Parlement bij deze voorstellen betreft.

Nog voor de inwerkingtreding van deze procedure werd geoordeeld dat de haalbaarheid van deze korte termijnen, net zoals het hele procedureverloop, na een voldoende lange periode grondig zouden moeten worden geëvalueerd. Deze evaluatie zal nog voor het parlementair zomerreces plaatsvinden.

Artikel 92 quater van de bijzondere wet op de hervorming van de instellingen legt de regeringen de verplichting op hun respectieve parlementen te informeren. Zodra de betrokken parlementen op de hoogte zijn gebracht van de wetgevende Commissie-initiatieven, staat het de parlementsleden vrij initiatieven te nemen om direct of indirect de Belgische standpuntbepaling in de Raad van Ministers te beïnvloeden. De wijze waarop zij dit doen, is niet aan specifieke procedures of reglementen onderworpen. Het Vlaams Parlement zal dus zelf, geval per geval of volgens een uitgewerkte procedure, haar reacties en bedenkingen onder de aandacht van de betrokken besluitvormers moeten brengen.

Vraag nr. 105
van 7 februari 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Europees Konver-programma – Vlaamse cofinanciering

Reeds meerdere malen werd in het verleden vastgesteld dat de Vlaamse cofinanciering voor de 5b-projecten steeds opnieuw werd afgewezen daar er geen geld voor deze projecten kon worden vrijgemaakt. Let wel : het betreft hier niet de landbouwprojecten.

Een aantal mondelinge en schriftelijke vragen leverde volgende gegevens op : in de begroting van 1997 zouden speciale budgetten worden opgenomen om aan het gestelde probleem een oplossing te kunnen bieden. Het betrof hier duidelijk een intentieverklaring.

1. Hoe wordt in 1997 de cofinanciering van het Vlaams Gewest geregeld ?
2. Werden specifieke budgetten voor de 5b-projecten vrijgemaakt ?

Indien hiervoor momenteel in de begroting van 1997 geen budget is opgenomen, kan dit dan nog op een andere manier worden bijgestuurd ?

3. Kan de minister een overzicht geven van de reeds goedgekeurde projecten binnen het 5b-gebied Meetjesland ?

Kunnen hierbij de promotors worden vermeld ?

4. Kan de minister mij tevens meedelen welke bedragen voor de goedgekeurde projecten reeds door het Vlaams Gewest werden vrijgemaakt ?
5. Hoeveel nieuwe arbeidsplaatsen worden hierdoor effectief gecreëerd ?

Antwoord

1. en 2. De door de Vlaamse regering goedgekeurde operationele programma's omvatten een geheel van maatregelen op verschillende terreinen (economische infrastructuur, begeleiding

van KMO's, bevordering van technologie en innovatie, verbetering van het leefmilieu ...).

Wat het aandeel van de economische acties betreft (naast landbouw de belangrijkste acties binnen het programma), voorziet de begroting van 1997 binnen het Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconvertie (FEERR) in een basisallocatie (3201) van 500 miljoen voor de middelgrote en grote ondernemingen (FEERR-MGO) en in een basisallocatie (3201) van 200 miljoen voor de kleine ondernemingen (FEERR-KO). Deze bedragen kunnen worden aangewend voor uitgaven die passen in het sociaal, economisch en regionaal beleid van de Vlaamse regering, met inbegrip van de cofinanciering van economische projecten – waaronder de 5b-projecten – in het kader van de Europese programma's.

Wat de cofinanciering betreft van EFRO-projecten (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling) met een toeristisch karakter, voorziet Toerisme Vlaanderen op haar begroting van 1997 in een budget van 80 miljoen (30 miljoen op artikel 540.05.01 en 50 miljoen op artikel 540.06.01).

3. en 4. Tot op heden behandelde het Managementcomité in totaal reeds 44 volledig uitgewerkte projectvoorstellen die een officiële aanvraag voor Europese steunverlening indienden. Zes daarvan passen in het zwaartepunt "economisch weefsel", acht projecten hebben een "toeristische inslag", zeventien projecten vallen onder de noemer "land- en tuinbouw", terwijl er eveneens acht "opleidings"-projecten en vijf projecten ter bevordering van de "leefbaarheid van de plattelandskernen" op de agenda voorkwamen.

Van deze 44 projectvoorstellen werden er 25 positief geadviseerd door het Managementcomité voor het verkrijgen van Europese steun : economie (2), toerisme (3), landbouw (15), opleiding (3) en leefbaarheid plattelandskernen (2).

Tot op heden werd er tevens voor 19 projecten Vlaamse cofinanciering verkregen :

- "Inventarisatie van het bedrijfsleven"
promotor : Meetjeslands Vormings- en Opleidingscentrum VZW
totale kostprijs : 4.350.000 fr.
EFRO-steun : 1.665.490 fr.
Vlaamse steun : 1.665.490 fr.

- "Stimuleringsproject voor waterrecreatie"
promotor : VZW Sport+ Eeklo
totale kostprijs : 7.150.674 fr.
EFRO-steun : 1.787.668 fr.
Vlaamse steun : 1.787.668 fr.
- "Inventarisatie land- en tuinbouw"
promotor : Provinciale Dienst Land- en Tuinbouw
totale kostprijs : 8.803.500 fr.
EOGFL-steun : 4.401.750 fr. (Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw)
Vlaamse steun : 4.401.750 fr.
- "Graszaadvermeerdering"
promotor : Rijksstation voor Plantenveredeling, Merelbeke
totale kostprijs : 5.374.323 fr.
EOGFL-steun : 2.678.162 fr.
Vlaamse steun : 2.678.162 fr.
- "Boomkwekerij"
promotor : Proefcentrum voor Sierteelt, Destelbergen
totale kostprijs : 12.700.000 fr.
EOGFL-steun : 5.750.000 fr.
Vlaamse steun : 5.750.000 fr.
- "Stimulering van de pootgoedteelt"
promotor : Interprovinciaal Proefcentrum voor de Aardappelteelt, Kruishoutem
totale kostprijs : 6.313.000 fr.
EOGFL-steun : 3.156.500 fr.
Vlaamse steun : 3.156.500 fr.
- "Actieplan groenteteelt"
promotor : Provinciaal Proefcentrum voor de Groenteteelt, Kruishoutem
totale kostprijs : 10.729.681 fr.
EOGFL-steun : 5.364.841 fr.
Vlaamse steun : 5.364.841 fr.
- "Actieplan bloemisterij"
promotor : Proefcentrum voor de Sierteelt, Destelbergen
totale kostprijs : 4.800.000 fr.
EOGFL-steun : 2.400.000 fr.
Vlaamse steun : 2.400.000 fr.
- "Cichorei-teelt"
promotor : NV Luc Pauwels
totale kostprijs : 4.344.884 fr.
EOGFL-steun : 2.172.442 fr.
Vlaamse steun : 2.172.442 fr.
- "Duurzame melkveehouderij"
Promotor : Rijksstation voor Plantenveredeling, Merelbeke

- totale kostprijs : 10.216.772 fr.
EOGFL-steun : 5.108.386 fr.
Vlaamse steun : 5.108.386 fr.
- "Bodemmonitorsysteem suikerbieten-
teelt"
promotor : Bodemk. Dienst België, VZW,
Heverlee
totale kostprijs : 6.298.159 fr.
EOGFL-steun : 3.149.079 fr.
Vlaamse steun : 3.149.079 fr.
- "Diversificatie van de productiemogelijkhe-
den bij de consumptieaardappelteelt"
promotor : Interprovinciaal Proefcentrum
voor de Aardappelteelt, VZW, Kruishoutem-
Beitem
totale kostprijs : 6.300.000 fr.
EOGFL-steun : 3.150.000 fr.
Vlaamse steun : 3.150.000 fr.
- "Agrinet"
promotor : Agris cv, Berchem
totale kostprijs : 8.970.000 fr.
EOGFL-steun : 4.485.000 fr.
Vlaamse steun : 4.485.000 fr.
- "Landbouwcentrum fase I"
promotor : Provinciaal Proefcentrum voor de
Groenteteelt, Kruishoutem
totale kostprijs : 19.210.000 fr.
EOGFL-steun : 9.605.000 fr.
Vlaamse steun : 9.605.000 fr.
- "Landbouwmilieuadviesdienst"
Stichting van Hemelrijck VZW, Leuven
totale kostprijs : 10.400.000 fr.
EOGFL-steun : 5.200.000 fr.
Vlaamse steun : 5.200.000 fr.
- "Bedrijven in nood"
promotor : Crisis en Armoede in land- en
tuinbouw VZW, Leuven
totale kostprijs : 5.090.000 fr.
EOGFL-steun : 2.545.000 fr.
Vlaamse steun : 2.545.000 fr.
- "Systeembekisting"
promotor : VDAB, Wondelgem
totale kostprijs : 1.800.637 fr.
ESF-steun (Europees Sociaal Fonds) : 707.926
fr.
Vlaamse steun : 921.745 fr.
- "Polyvalent verzorg(st)er"
promotor : Vormingscentrum VZW, Bassevel-
de
- totale kostprijs (96) : 2.937.837 fr.
ESF-steun : 1.312.170 fr.
Vlaamse steun : 1.625.667 fr.
- totale kostprijs (97) : 5.827.000 fr.
ESF-steun : 2.295.512 fr.
Vlaamse steun : 3.331.468 fr.
- "Outplacement Eikenlo"
promotor : ministerie van de Vlaamse
Gemeenschap
totale kostprijs : 1.220.000 fr.
ESF-steun : 549.000 fr.
Vlaamse steun : 671.000 fr.
5. Rechtstreeks zorgden de goedgekeurde projec-
ten reeds voor een directe tewerkstelling van 31
personen.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 113
van 31 januari 1997
van de heer FELIX STRACKX

Jongerengids '96 – Vlaams Blok Jongeren

De Jongerengids '96 is een uitgave van de FJIAC (Federatie Jongeren Informatie- en Adviescentra) en CJP (Cultureel Jeugdpasspoort). Hij werd op zeer grote schaal gratis verspreid, onder meer via alle Vlaamse secundaire scholen en via de jeugdorganisaties.

De samenstellers vermelden uitdrukkelijk dat de Jongerengids '96 tot stand kwam dankzij de steun van de minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken Luc Van den Bossche en van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn Luc Martens.

Op bladzijde 29 van de Jongerengids '96 wordt een overzicht gegeven van de jongerenorganisaties van alle politieke partijen, behalve de Vlaams Blok Jongeren.

Aangezien zowel een vertegenwoordiger van de afdeling Jeugdwerk van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, als een kabinetsmedewerker van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken als adviseur bij de samenstelling

van de Jongereengids '96 betrokken waren, moet dit weglaten van de Vlaams Blok Jongeren met medeweten van de minister zijn gebeurd.

1. Hoeveel bedroeg de financiële steun van de Vlaamse Gemeenschap aan de Jongereengids '96 ?
2. Is het normaal dat de jongerenafdeling van de vierde grootste partij van Vlaanderen, met bijna een half miljoen kiezers, niet in de Jongereengids is opgenomen ?
3. Heeft de minister reeds maatregelen getroffen om dit in een volgende uitgave van de Jongereengids recht te zetten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

1. De financiële inbreng van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs, voor de Jongereengids 1996 bedroeg 1,8 miljoen frank. Hiertegenover stond de levering van 65.000 Jongereengidsen voor scholen en PMS-centra (psycho-medisch-sociaal centrum).
2. De Jongereengids is echter een uitgave van de VZW FJIAC (ondertussen gewijzigd in "In Petto") en de VZW CJP. Deze dragen de redactionele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de Jongereengids. De rol van de vermelde adviseurs beperkt zich, naast toezicht op de grote lijnen van de Jongereengids, tot het toeleveren van informatie.

Toch getuigt de vraagstelling van een selectieve lezing door de Vlaamse volksvertegenwoordiger. Op de gewraakte bladzijde 29 van deze Jongereengids staat immers, en ik citeer : "Alle democratisch gezinde partijen hebben een aparte jongerenafdeling ... ", waarna een opsomming volgt van de jeugdafdelingen van deze – door de uitgevers democratisch gezind geachte – partijen.

3. De uitgevers van de Jongereengids werden op de hoogte gebracht van de opmerkingen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Vraag nr. 114 van 3 februari 1997 van de heer JOHAN MALCORPS

GSM-zendmasten op schoolterreinen – Wenselijkheid – Regeling

1. Is de aanwezigheid van GSM-zendmasten, bestaande uit 30 m hoge pylonen met een hoogspanningscabine, op terreinen of gebouwen van scholen van de ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) volgens de minister verenigbaar met de onderwijs- en recreatiebestemming van de ARGO-gronden en -gebouwen ? Is dit in het belang van leerlingen en/of buurtbewoners ?
2. Werd er tussen het ministerie en/of de ARGO en de GSM-uitbaters een overeenkomst gesloten in verband met dergelijke huurcontracten ?

Is het lokaal bestuur van een ARGO-school gemachtigd dergelijke overeenkomsten af te sluiten ?

3. Zijn er scholen die reeds dergelijke overeenkomsten hebben afgesloten ?

Zo ja, welke en wat is de gemiddelde huuropbrengst uit deze overeenkomsten ?

Antwoord

1. In de loop van het schooljaar 1996-1997 werden de centrale diensten van ARGO geconfronteerd met de vraag van verscheidene lokale raden voor een juridische en technische ondersteuning. Betrokken lokale raden waren namelijk door de GSM-operatoren Mobistar NV en Proximus NV aangesproken met het oog op de installatie van zendmasten op hun respectieve domeinen.

De wenselijkheid van het plaatsen van dergelijke masten op schooldomeinen en de al dan niet verenigbaarheid ervan met de bestemming van deze domeinen, werd aan het oordeel van de lokale raden overgelaten. Zij waren immers het best geplaatst om de concrete implicaties van dergelijke installaties te beoordelen, dit onverminderd de nodige technische ondersteuning vanuit de centrale diensten van ARGO.

Het eventuele belang van dergelijke constructies voor de leerlingen kon dan ook best door de lokale raden worden beoordeeld ; hierin zetelen trouwens de vertegenwoordigers van de ouders. Men kan er dan ook van uitgaan dat met de opmerkingen of wensen van de ouders maximaal rekening werd gehouden.

De buurtbewoners die met de bouw van een dergelijke installatie niet akkoord kunnen gaan, dienen zich voor eventuele klachten te richten tot de eigenlijke bouwheren van de zendmasten, zijnde de GSM-operatoren, en/of de instanties die de bouwvergunning afleverden.

2. Hiertoe werd door de administratie van ARGO een overeenkomst houdende het algemeen juridisch kader uitgewerkt met de betrokken GSM-operatoren, een zogenaamde "kaderovereenkomst". Verder werd vanuit de bevoegde diensten van ARGO de nodige technische ondersteuning verleend bij het opstellen van de technische dossiers.

Het moge evenwel duidelijk zijn dat de uiteindelijke beslissing om al dan niet een zendmast op een domein te laten plaatsen aan de lokale raad werd overgelaten. Gelet op het feit dat de voornaamste juridische en technische principes door de diensten van ARGO waren vastgelegd, was het voor de lokale raden mogelijk om binnen dit globaal kader een zogenaamde "bijzondere overeenkomst" (die de algemene principes van de kaderovereenkomst op lokaal vlak moest concretiseren in concrete afspraken) af te sluiten. Een model van bijzondere overeenkomst werd eveneens door de centrale administratie van ARGO uitgewerkt.

3. Gelet op het feit dat de lokale raden en/of de GSM-operatoren niet verplicht zijn om te melden waar op lokaal vlak een dergelijke bijzondere overeenkomst werd afgesloten (het algemeen juridisch en technisch kader werd namelijk voor alle lokale raden door de centrale raad van ARGO reeds vastgesteld), hebben de administratieve diensten van ARGO geen actueel en volledig zicht op het aantal lokale raden dat al dan niet een dergelijke overeenkomst heeft afgesloten.

Aangezien het hier vanuit de centrale diensten van ARGO om een "raamovereenkomst" gaat die enkel de minimale voorwaarden stipuleert, heeft men vanuit de administratie geen globaal zicht op de uiteindelijke vergoedingen die de lokale raden met de GSM-operatoren hebben bedongen.

Vraag nr. 116
van 7 februari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Verkeers- en mobiliteitsopvoeding – Evaluatie

De onderwijsverantwoordelijken van zowel het departement als de koepels keurden op hun toetsingsbijeenkomst van 17 februari 1993 een advies van de stuurgroep Onderwijs van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde (VSV) goed. Dit advies handelt over verkeers- en mobiliteitsopvoeding.

De minister schrijft erover op 22 juni 1993, aan de heer Hugo Van Dienderen, toen lid van de Vlaamse Raad, in het antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 139 van 2 april 1993 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 3 mei 1993, blz. 658 – red.*).

Als structurele maatregelen om verkeers- en mobiliteitsopvoeding in de eindtermen te kunnen realiseren, stelt de stuurgroep onder meer voor :

- binnen elk schoolteam een verkeersgangmaker aan te stellen ;
- vorming en navorming van navormers, docenten en verkeersgangmakers te organiseren ;
- initiatieven uit te testen in pilootscholen.

Het Dynamo²-project heeft een werkveld "Veilige school". Het project 163 behandelt expliciet het thema "Mobiliteit in welvaartstijd" en de bijlage vermeldt vijf titels met mogelijkheden voor didactisch materiaal.

Kan de minister een stand van zaken geven in verband met de concrete implementatie van :

1. het advies van de stuurgroep ;
2. het werkveld "Veilige school" uit het Dynamo²-project ?

Antwoord

Vooreerst wil ik de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger vestigen op het feit dat alleen het minimaal gestelde in de decretale eindtermen door de overheid afdwingbaar is, met andere woorden dat de elementen vervat in het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geciteerde advies alleen suggesties zijn die door de leerplanmakers kunnen worden benut. Dit advies dient bijgevolg als een service te worden beschouwd. Volgens de ingewonnen inlichtingen worden ze door de onderwijskoepels benut en geapprecieerd.

Daarnaast is de stuurgroep Onderwijs van de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde op de volgende domeinen de verkeers- en mobiliteitseducatie in het onderwijsveld blijven ondersteunen en helpen.

Project Gangmaker

Binnen dit project werd het project Stedelijk Scholenoverleg opgestart. Zo werd een forum opgestart waar de secundaire scholen en de gemeente met elkaar konden overleggen met het oog op het optimaliseren van zowel de verkeers- en mobiliteitseducatie als de concrete veiligheid en leefbaarheid in de schoolbuurt en op de schoolroutes. Pilotgemeenten waren Brugge, Eeklo en later ook, op eigen vraag, Waregem.

Concreet werd in elke school een verkeersgangmaker opgeleid en begeleid; die was de zegsman voor de school op het overleg. Tweemaandelijks werd samengekomen met vertegenwoordigers van de gemeente.

Bevindingen

Binnen het pilootproject werd aangetoond dat een systeem van permanent overleg tussen de scholen en de gemeente positieve resultaten kan opleveren, zowel op het vlak van verbetering van de schoolomgeving als op verkeerseducatief terrein, bijvoorbeeld door het overleg werden geplande verbouwingen binnen een school en infrastructuurwerken in de buurt op elkaar afgestemd.

Indien men zo'n overleg zou willen veralgemenen, dan heeft dit in zijn huidige vorm echter weinig kans op slagen. De verkeersgangmakers hebben een probleem van overbelasting, vermits deze bijkomende opdracht bij de bestaande komt.

Dezelfde argumenten van onderbevraging en tijdgebrek maken het ook moeilijk het ingang te doen vinden bij collega's. Een structurele inbedding van de opdracht "verkeersgangmaker" zal noodzakelijk zijn, indien men op grotere schaal werk wil maken van verkeers- en mobiliteitseducatie. Een mogelijke oplossing is wellicht te vinden binnen de gemeentelijke preventieraden.

Project Leerkracht

Pedagogisch Hoger Onderwijs (PHO)

Het derde jaar sluit dit project af. Eerst werd een cursus ontwikkeld, nadien werd die uitgetest in een experiment "ingebouwde verkeers- en mobiliteits-

educatie" in drie instituten voor PHO. Op basis daarvan werd de cursus herwerkt. In 1995 werden de ontwikkelde cursus, de handleiding, de diareeks en de transparantenmap bekendgemaakt. Daarvoor kregen alle scholen PHO een lege cursuskast met speciaal ontworpen titelbladen en aanzetten van teksten erin. Nadien zijn scholen ook individueel gecontacteerd.

Het decreet op het hoger onderwijs en de reorganisaties en besloemingen die daaruit volgden, hebben ons project bij velen naar de achtergrond doen verschuiven. Allicht moet de draad opnieuw worden opgenomen wanneer het weer wat rustiger wordt in de hogescholen.

Secundair onderwijs

Er werden 15 lespakketten ontwikkeld en uitgetest in diverse secundaire scholen. Zij zetten didactische praktijkexperimenten door. Ze werden begeleid. Op basis van deze praktijktoets en van de eindtermen voor de eerste graad secundair onderwijs werden de pakketten grondig herschreven en teruggebracht tot een bundel van 75 pagina's met 10 lespakketten. Eveneens werden een bijhorende transparantenmap (50 transparanten) en diareeks (80 dia's) ontwikkeld.

Het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid en de Vlaamse Stichting Verkeerskunde geven het pakket uit en voeren de nodige promotie bij de start van het schooljaar 1996-1997. Ondertussen heeft het lessenpakket ook als basis gediend voor een op het Gentse toegespitste afgeleide versie in kader van het Europese Life-project "Scholen in het centrum".

Permanente vorming leerkrachten secundair onderwijs

In samenwerking met de navormingsdienst van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO), de Cel voor Vlaams Provinciaal Onderwijs (CVPO), het Onderwijssecretariaat van Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap (OVSG) en het Vlaams Verbond van het Katholiek Secundair Onderwijs (VVKSO) werd een tweejarig programma uitgewerkt. De eerste fase, een training van navormers, liep in 1995. De tweede fase, de navorming van leerkrachten in de scholen zelf door de geselecteerde navormers, vond plaats in 1996. De training bestond uit 5 cursusnamiddagen. De cursisten kregen ook opdrachten mee om in hun eigen klaspraktijk uit te testen.

Deze geëngageerde leraars worden verder ingeschakeld in verkeer- en mobiliteitsprojecten van de VSV en van de ouderverenigingen. Op hun vraag werd een terugkomdag georganiseerd in 1996.

Organisatie studiedagen voor het basisonderwijs

Deze studiedagen werden georganiseerd rond het thema "Verkeers- en mobiliteitseducatie in eindtermen en ontwikkelingsdoelen en in de klaspraktijk".

Tot slot wordt momenteel in samenwerking met verschillende partners gewerkt aan een verkeers- en mobiliteitseducatieve cd-i en cd-rom "Speed".

Vraag nr. 117 van 7 februari 1997 van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Klassen met anderstalige leerlingen – Schoolresultaten

Met betrekking tot de evolutie van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel hoort men heel vaak zeggen dat de kwaliteit van het onderwijs erop achteruit zou zijn gegaan of dreigt te gaan door de aanwezigheid van een te groot aantal anderstaligen in de Nederlandstalige klassen. Dit zou, zo wordt gezegd, het niveau van het onderwijs voor de Nederlandstalige kinderen doen dalen, met minder goede schoolresultaten voor deze kinderen als gevolg. Ook de anderstalige kinderen die in het Nederlandstalig onderwijs terechtkomen, zouden hierdoor leerachterstand oplopen.

Deze beweringen lijken op zich vrij voor de hand liggend te zijn. Voor een beleid is het echter van belang dat dit door wetenschappelijke en zo mogelijk cijfermatig onderbouwde gegevens wordt ondersteund.

1. Heeft de minister reeds wetenschappelijke studies laten uitvoeren aangaande de invloed van grote groepen anderstaligen in het Nederlandstalig onderwijs op de kwaliteit van het onderwijs ?

Zo ja, welke ?

2. Wat zijn de voornaamste conclusies ?
3. Werd er een maximumgrens vastgesteld omtrent het verhoudingsgewijs aantal toe te laten

anderstalige kinderen, grens waarboven de kwaliteit van het onderwijs dan zou achteruit gaan ?

4. Zijn er cijfergegevens voorhanden die aangeven (of juist niet aangeven) dat de schoolresultaten van Nederlandstalige kinderen uit klassen met veel anderstaligen lager zouden liggen dan die van kinderen uit homogeen Nederlandstalige klassen (in en buiten Brussel) ?
5. Bestaan er (cijfers)gegevens omtrent de leerachterstand van anderstalige kinderen in het Nederlandstalig onderwijs (in en buiten Brussel) en zo ja, welke ?
6. Bestaan er cijfergegevens over het aantal zittenblijvers in het Nederlandstalig onderwijs, opgedeeld volgens de culturele oorsprong van de kinderen (kinderen uit homogeen Nederlandstalige gezinnen, taalgemengde gezinnen, Franstalige gezinnen en niet-Belgische gezinnen), en dit voor Brussel en buiten Brussel ?
7. Werd deze problematiek reeds wetenschappelijk onderzocht aan de hand van IQ-tests, en zo neen, bestaan er plannen om zulk een onderzoek te laten uitvoeren ?

Antwoord

1. Sedert de tweede helft van de jaren tachtig zijn er een reeks studies uitgevoerd, in opdracht van de minister en ook op initiatief van wetenschappers, naar de resultaten van het onderwijs in scholen met allochtone leerlingen. Het gaat hier om studies die nagaan welke resultaten scholen weten te bereiken met hun leerlingen, allochtone zowel als autochtone. Dergelijke studies zijn zowel binnen als buiten Brussel uitgevoerd.

Met betrekking tot de studies die in opdracht van de overheid zijn uitgevoerd, kan worden gewezen op de studies door het Hoger Instituut voor de Arbeid :

- M. Verlot, Analyse van beleidsmaatregelen naar migranten in het basisonderwijs, KULeuven (Katholieke Universiteit Leuven), 1990 ;
- K. Terkessides en V. Van de Velde, Onderwijsvoorrang in Vlaanderen, KULeuven, 1991.

Vervolgens zijn er ook het lopende onderzoek door het Steunpunt Nederlands als Tweede Taal in Leuven en de evaluatiestudie van het onderwijsvoorrangsgebiedenbeleid Limburg, een

grootscheepse evaluatiestudie onder leiding van professor R. Vandenberghe van de KULeuven. Deze laatste studie is weliswaar niet door de minister van Onderwijs gevraagd, maar maakt wel deel uit van een geheel project dat in coördinatie met het onderwijsvoorrangsbeleid wordt uitgevoerd. In de meeste onderzoeken worden vorderingen op het gebied van taal en/of rekenen onderzocht.

Deze studies doen evenwel geen uitspraken over het effect van leerlingen op de kwaliteit van het onderwijs. Kwaliteit is immers geen vast gegeven dat door de aanwezigheid van leerlingen in het gedrang wordt gebracht. Kwaliteit wordt geboden door de school.

2. Met betrekking tot de resultaten van allochtone leerlingen, kan voor de Vlaamse scholen worden geconstateerd dat ze nog steeds een achterstand in het onderwijs vertonen ten aanzien van autochtone leerlingen. Deze achterstand wordt wel kleiner en – wat belangrijk is in het kader van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger rond kwaliteit – vergroot niet langer gedurende de schoolloopbaan van de leerling, wat voordien wel het geval was.

Voor autochtone leerlingen in scholen met een belangrijk percentage allochtone leerlingen geldt dat zij gemiddeld vergelijkbaar scoren met autochtone leerlingen in controlescholen waar geen allochtone leerlingen aanwezig zijn. Met andere woorden : de aanwezigheid van allochtone leerlingen heeft geen negatief effect op de schoolprestaties van autochtone leerlingen. Wel moet worden aangestipt dat de school een heel belangrijke factor is : sommige scholen met allochtone leerlingen slagen erin om met hun autochtone leerlingen resultaten te boeken die boven het gemiddelde van autochtone leerlingen in controlescholen liggen, en om met hun allochtone leerlingen dit gemiddelde te benaderen, terwijl in andere scholen beide groepen leerlingen beduidend minder scoren. De concentratiegraad van scholen heeft wel een invloed, maar is zeker niet de belangrijkste factor. Er moet veeleer gekeken worden naar de cultuur en de ideeën die op school heersen omtrent de taak van de school, de wijze waarop eraan wordt gewerkt en de mate waarin men bereid is hieraan als team te werken.

3. Op basis van de genoemde resultaten is het duidelijk dat er geen maximumgrenzen kunnen worden afgebakend. Die zijn zeer variabel en hangen in de eerste plaats samen met de draag-

kracht van de school. Niet de kinderen, maar de aanpak van de school is de variabele waarop moet worden ingewerkt. Dat is ook het doel van het onderwijsvoorrangsbeleid.

4. Er bestaan geen betrouwbare gegevens over homogeen Nederlandstalige klassen. De Vlaamse overheid neemt dat niet op in haar bevraging naar de scholen. Dit gebeurt enkel in Brussel op vraag van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Gegevens over de taalherkomst van de ouders zijn afkomstig van de directies en/of de leraars. Uit ander onderzoek weten we dat scholen slechts een beperkt zicht hebben op de achtergrond van ouders. Dit maakt dat deze gegevens slechts een indicatie geven en zeker niet sluitend zijn.

Wel zijn er studies die gegevens bevatten over de prestaties van leerlingen in klassen met anderstaligen. Zoals gezegd kan niet worden vergeleken met homogeen Nederlandstalige klassen, omdat daar geen betrouwbare gegevens over bestaan.

5. Er zijn heel wat bronnen die aangeven dat anderstaligen meer leerachterstand hebben in het onderwijs dan Nederlandstaligen. Ik verwijs naar de studies van M. Verlot van 1990, de rapporten van het Koninklijk Commissariaat, rapporten van R. Vandenberghe, en dies meer. Dit is ook af te leiden uit de cijfers die het departement Onderwijs jaarlijks ter beschikking stelt via de statistische jaarboeken. Daaruit blijkt dat leerlingen van een andere nationaliteit meer moeten overzitten dan Belgen.

Er zijn weinig cijfers voorhanden over schoolresultaten van Nederlandssprekende leerlingen in Brussel. In de loop van het schooljaar worden heel wat tests afgenomen van grote groepen leerlingen, door de scholen zelf of de PMS-centra. Vooralsnog heeft geen testafname geresulteerd in duidelijke aanwijzingen dat er zich een probleem zou voordoen. Met betrekking tot niet-Nederlandstalige leerlingen zijn er wel gegevens bekend. Daaruit blijkt dat die leerlingen, net zoals de allochtonen in het Vlaamse gewest, een achterstand hebben ten aanzien van het algemeen niveau in Vlaanderen. Die achterstand blijkt op basis van testresultaten wel systematisch minder groot te zijn dan op basis van indrukken wordt beweerd. Ook hier kan men een grote variatie in scholen vaststellen.

6. De opdeling in homogeen Nederlandstalige gezinnen, taalgemengde gezinnen, Franstalige gezinnen en niet-Belgische gezinnen is een

hybride indeling die een combinatie maakt van taalgebruik en nationaliteit. Zoals aangegeven in punt 4 is deze indeling indicatief voor het taalgebruik, maar daar kan zeker de culturele oorsprong niet uit worden afgeleid. Een veel voorkomende situatie is een Italiaans of Marokkaans gezin van de derde of vierde generatie met de Belgische nationaliteit waar thuis alleen Frans wordt gesproken. Gaat het hier om Frans-talige of niet-Belgische gezinnen? De twee zijn mogelijk en scholen gebruiken dan ook de twee categorieën. Het wordt nog moeilijker wanneer één van de twee ouders een Nederlandstalige is.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie vraagt deze categorieën enkel op om het taalgebruik thuis bij benadering te kennen. Door de genoemde complexiteit en meerduidigheid kunnen deze gegevens niet worden gecombineerd met andere gegevens, zoals zittenblijven.

7. In de onderzoeken waar IQ-tests worden gebruikt, blijkt dat anderstalige leerlingen doorgaans lager scoren dan Nederlandstalige leerlingen. Een voorbeeld is het longitudinaal onderzoek onder leiding van professor Van Damme. Bij een steekproef van eerstejaarsleerlingen secundair onderwijs blijkt dat anderstaligen gemiddeld 2 standaarddeviaties lager liggen inzake verbale intelligentie, en gemiddeld 1 standaarddeviatie lager inzake numerieke en spatiale intelligentie. De interpretatie van deze vaststellingen is bijzonder moeilijk, omdat niet duidelijk is in welke mate het testmateriaal zelf verantwoordelijk is voor de lagere scores, en in welke mate er een culturele vertekening optreedt.

Vraag nr. 119
van 7 februari 1997
van de heer MARC OLIVIER

Spijbelen – Doktersattesten

Uit een bijdrage gepubliceerd in het Mededelingenblad van de Orde van Geneesheren van Brabant blijkt dat artsen steeds meer onterechte of valse attesten uitschrijven voor hun patiënten. Er gaat geen raadszitting voorbij of de raad van de Orde van Geneesheren van Brabant wordt geconfronteerd met gevallen van zogenaamde welwillendheidsattesten. Het gaat hier om medische attesten die worden uitgeschreven om patiënten en/of entourage in bepaalde noden tegemoet te komen.

Door de plethora is het belang van de patiëntenbinding zeer groot. De kans dat een geneesheer in de verleiding komt om een bepaalde dienstverlening te verstrekken, wordt groter naarmate de druk om de patiënt en zijn gezin gunstig te stemmen groter wordt.

Een van de meest voorkomende vormen van welwillendheidsattesten zijn volgens de auteur de attesten voor spijbelende leerlingen.

Het betreft hier uiteraard een probleem met federale aspecten, maar met een belangrijke weerslag op een belangrijke gemeenschapsbevoegdheid.

1. Hoe moet dit probleem worden ingeschat? Heeft de minister zicht op het aantal "welwillendheidsattesten" dat voor spijbelende leerlingen wordt uitgeschreven?
2. Bestaat het probleem in gelijke mate in alle Vlaamse provincies?
3. Welke sancties riskeren geneesheren die "welwillendheidsattesten" uitschrijven voor schoolplichtige spijbelende leerlingen?
4. Volgens de auteur van het artikel in het Mededelingenblad wordt aan dit fenomeen veel aandacht besteed door de overheid, die thans maatregelen aan het uitwerken is.

Graag had ik dan ook vernomen welke maatregelen de minister, eventueel in samenwerking met federale collega's, ter bestrijding van dergelijke praktijken reeds heeft genomen of naar de toekomst toe reeds heeft uitgewerkt?

Antwoord

1. Onderzoek door het departement in de Brusselse scholen in het schooljaar 1992-1993 heeft aangetoond dat medische attesten inderdaad geregeld worden gebruikt om ongewettigde afwezigheden te wettigen. Dit blijkt uit een leerlinggebonden analyse van de afwezigheden van jongeren en de gebruikte wettigingsvormen.

Een verdergaande kwantitatieve analyse van de problematiek in een beperkt aantal Brusselse scholen, waarmee nieuwe maatregelen werden verkend in de schooljaren 1993-1994 en 1994-1995, heeft deze eerste gegevens verrijkt.

Daaruit blijkt dat 8 % van de jongeren meer dan 5 medische attesten voor afwezigheden van meer dan 5 dagen binnenbrengt, terwijl het bij

de andere groep leerlingen om 1 of 2 dergelijke attesten gaat. Deze 8 % jongeren bevinden zich in de groep van leerlingen met problematische afwezigheden.

2. Of het probleem in gelijke mate bestaat in de andere provincies, kan niet met zekerheid worden gezegd.
In elk geval blijkt uit contacten met andere scholen wel dat de problematiek niet enkel Brussels is. Er wordt sterk geklaagd over dit probleem in alle scholen.
3. Wat de sancties betreft die geneesheren riseren als de provinciale kamers van de Orde van Geneesheren worden aangesproken, daarover heb ik geen informatie en ik ben terzake ook niet bevoegd.
4. Er kunnen overigens veel andere maatregelen worden genomen en het verheugt mij dat in het artikel dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger citeert, wordt erkend dat de overheid maatregelen uitwerkt.
Dat is inderdaad zo.

In eerste instantie werden in januari 1994 de huisartsen door mij aangeschreven.

Er werd aan de artsen gevraagd het uitschrijven van medische attesten goed te overdenken en te beperken waar nodig, door alert te reageren op leerlingen en ouders die een afwezigheid door hen laten legaliseren.

Er werd hun ook gevraagd open te staan voor een samenwerking met scholen en hulpverleners, vooral omdat blijkt dat afwezigheidsproblemen van leerlingen vaak het gevolg zijn van allerlei moeilijkheden.

Het is belangrijk dat die moeilijkheden worden aangepakt, wil men vermijden dat de schoolloopbaan van de jongere in het gedrang komt. Daaraan moeten in complexe situaties meerdere instanties samenwerken en huisartsen bevinden zich daarbij vaak in een bevoorrechte positie.

Daarnaast is er het reeds vermelde Brussels spijbelpreventieproject.

Hier is, naast andere zaken, gestart met de mobilisatie van een samenwerking tussen scholen, PMS-centra en de artsen van het Medisch Schooltoezicht. Dit is gebeurd met positief gevolg en ook de huisartsenkringen hebben zich bij dit initiatief aangesloten.

In het experiment leerplichtcontrole, dat zal lopen in dit en volgend schooljaar in 6 Vlaamse gemeenten en op de genoemde Brusselse bevindingen aansluit, wordt op dit spoor verder gewerkt.

Dit gebeurt in de context van een experimentele regelgeving die de druk op de scholen om afwezigheden administratief te regulariseren wegneemt, op voorwaarde dat er wordt gecommuniceerd over die afwezigheden en de achterliggende problematieken met de leerlingen en hun ouders, en dat begeleidingszorg wordt gemobiliseerd waar nodig. Dit vergt van de school dat zij zich vragen stelt over haar interne leerlingenbegeleiding, dat zij haar samenwerking met PMS-centrum en schoolarts verstevigt en beleidsopties terzake begint uit te tekenen.

Vraag nr. 120
van 7 februari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Leegstaande schoolgebouwen – Benutting door derden

In sommige Vlaamse gemeenten worden schoolgebouwen van het gemeenschapsonderwijs niet langer gebruikt. De voormalige Rijksnormaalschool van Tongeren is een voorbeeld van zo'n leegstaand schoolgebouw.

Enkele jaren geleden vroeg de VZW Sportcentrum aan de lokale raad voor het gemeenschapsonderwijs (Lorgo) de leegstaande sporthal te mogen gebruiken. De VZW is samengesteld uit vertegenwoordigers van het gemeentebestuur en sportverenigingen. De Lorgo heeft nooit een antwoord geformuleerd op het verzoek van de VZW Sportcentrum.

Kan de minister leegstaande schoolgebouwen (of delen ervan) ter beschikking stellen van derden ?

Zo ja, werden er reeds initiatieven genomen om het bovenvermelde gebouw ter beschikking te stellen van derden ?

Op welke wijze moeten derden een verzoek richten aan de administratie om in aanmerking te komen voor het gebruiksrecht van een gebouw (of een deel ervan) van het gemeenschapsonderwijs ? Aan welke voorwaarden dient daarbij te worden voldaan ?

Zo neen, welke stappen kan de minister ondernemen om Lorgo's ertoe aan te zetten hun leegstaande infrastructuur ter beschikking te stellen van derden ?

Antwoord

Ik deel de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat deze bevoegdheid werd overgedragen aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO). Deze instelling werd opgericht bij bijzonder decreet van 19 december 1988. De bevoegdheden aangaande de roerende en onroerende goederen worden geregeld bij :

- artikel 75 van dit decreet, waar de goederen worden overgedragen aan ARGO ;
- artikel 35 punt 4, waarbij de Centrale Raad de bevoegdheid heeft de goederen te beheren.

Van deze instelling verneem ik dat het voormalig gebouw "Rijksnormaalschool van Tongeren" werd verhuurd aan de stad Tongeren voor het onderbrengen van de stedelijke muziekacademie voor de periode van 15 oktober 1988 tot 31 januari 1997. Per 1 februari 1997 wordt dit gebouw gebruikt door dezelfde academie, aangevuld met de tekenacademie. Beide academies zijn overgegaan van het stedelijk onderwijs naar het gemeenschapsonderwijs.

De vermelde sporthal op hetzelfde domein is evenmin leegstaand. Deze sporthal wordt tijdens de schoolperiode gebruikt door het Koninklijk Technisch Atheneum en de basisschool. Na de schoolperiode is deze hal eveneens periodiek bezet door het internaat. De vraag van de VZW Sportcentrum betrof naschools gebruik. Meerdere initiatieven om tot een overeenkomst hierover te komen, werden afgewezen. De vergoeding van de hoge exploitatiekosten was voor de VZW telkens het breekpunt.

Andere voorstellen, zoals volledige verhuring of zelfs het in erfpacht geven van de hal aan de VZW, met een gebruiksrecht voor de school, kregen evenmin een definitief karakter. De commerciële aanpak van het gebruik door de VZW maakte aanpassingen nodig aan het gebouw, waardoor het schoolgebruik werd verhinderd.

Het verzoek om een schoolgebouw te kunnen gebruiken (in de vraag gebruiksrecht genoemd) dient overeenkomstig paragraaf 1 te worden gericht aan :

- voor naschools gebruik : de betrokken Lorgo ;

- voor niet-naschools gebruik (leegstaand of gedeeltelijk leegstaand pand) : centrale dienst van ARGO, specifiek de afdelingen IRO en IRW.

IRO : Infrastructuur Regio Oost

Vestiging Limburg Thonissenlaan 58 3500 Hasselt	Vestiging Antwerpen F. Williotstraat 11 2600 Berchem
---	--

IRW : Infrastructuur Regio West

Vestiging Oost-Vlaanderen Schoonmeersstraat 26 9000 Gent	Vestiging West-Vlaanderen Manitobalaan 48 bus 1 8200 Sint-Andries
---	--

Vraag nr. 121

van 7 februari 1997

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Intercultureel onderwijs – Overheidsadvertentie

In verschillende kranten verscheen een overheidsadvertentie waarin het intercultureel onderwijs wordt geprezen.

1. Wat is de kostprijs van deze campagne ?
2. Wat wordt er eigenlijk verstaan onder "wereldwijsheid" ?

Waarop baseert men zich om te beweren dat "wereldwijsheid" slechts is weggelegd voor wie ofwel dure reizen onderneemt, ofwel intercultureel onderwijs volgt ?

Antwoord

1. De kostprijs van deze campagne is 5.064.053 frank, BTW inbegrepen.
2. "Wereldwijsheid" wordt in deze advertentie gehanteerd als een synoniem voor interculturele competentie. Interculturele competentie is een verzamelnaam voor inzichten, houdingen en vaardigheden om met culturele en sociale verschillen op een democratische en ethisch verantwoorde wijze om te gaan.

"Wereldwijsheid" kan natuurlijk op vele wijzen worden gerealiseerd. Reizen is één mogelijkheid, intercultureel onderwijs is een andere. Er

zijn er nog meer, zoals samen aan sport doen, culturele activiteiten, interreligieuze ontmoetingen, samen feesten, ... Omdat de Vlaamse gemeenschap een open en democratische samenleving wil zijn, is het van belang dat het onderwijs kinderen en jongeren leert omgaan met culturele verscheidenheid. De advertentie informeert de burger over die optie en over het feit dat er in de scholen daaraan wordt gewerkt.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 157
van 3 februari 1997
van de heer MANDUS VERLINDEN

VDAB-opleiding vrachtwagenchauffeur – Leerstof

Ik heb vernomen dat er voor de opleiding tot vrachtwagenchauffeur bij de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) van Leopoldsburg eisen inzake rekenkunde worden gesteld die weinig of niets te maken hebben met het beroep van vrachtwagenchauffeur.

Ter illustratie geef ik enkele opgaven die werden voorgelegd aan de kandidaten :

$5 \frac{4}{6} \times 7 = ; 347,579 - 19,0945 = ; 256,046 + 759,5794 = ; 25/30 \times 5/10 = .$

1. Wat is de reactie van de minister ?
2. Wordt de vereiste kennis voor dit soort van onderzoeken nauwgezet bepaald volgens het gekozen beroep ?
3. Wordt de vereiste kennis van rekenkunde voor deze opleiding niet beter beperkt of volledig geschrapt ?

Mocht dit gebeuren, zal men dan een herkansing kunnen vragen ?

Antwoord

Sinds 1971 geeft de VDAB in samenwerking met het Sociaal Fonds voor het Vervoer van goederen met motorvoertuigen (SFV) beroepsopleidingen. Het SFV stelt het wagenpark ter beschikking. De

opleiding vrachtwagenchauffeur voor werkzoekenden en werknemers wordt gegeven op zeven plaatsen in Vlaanderen : Leopoldsburg, Herentals, Oostende, Schaarbeek, Temse, Wevelgem en Wondelgem.

Rekening houdend met de evolutie binnen het beroep, de internationalisering van onze economie, de grote internationale concurrentie binnen en buiten de Europese Gemeenschap, de snelle evolutie binnen de logistieke wereld en het kader van de Europese reglementering in verband met het certificeren van de logistieke beroepen (onder andere vrachtwagenchauffeur, distributiechauffeur, heftruckbestuurder, magazijnmedewerker, ...), toetst de VDAB haar opleidingsaanbod, de selectie- en evaluatieprocedure van cursisten aan de behoeften van de sector wegvervoer.

Op uitdrukkelijke vraag van de sector vervoer wordt, naast onderrichting in de techniek van het voertuig en de rijvaardigheid, ook gewerkt aan bijkomende vaardigheden zoals klantvriendelijkheid, laden/lossen, basiskennis taal en rekenen, het kunnen toepassen van nieuwe technologieën, flexibiliteit, polyvalentie, ...

Bij de selectieprocedure van kandidaten wordt dan ook met deze kenmerken van het beroep rekening gehouden.

Voorbeelden van rekenoefeningen waarvan sprake in de vraag worden gebruikt tijdens de psychologische testen van kandidaten die de opleiding vrachtwagenchauffeur wensen te volgen. Deze testen, die zijn opgesteld op het niveau van de vierde graad beroepsonderwijs en op het beroep van vrachtwagenchauffeur zijn gericht, zijn te situeren binnen het globaal perspectief van de selectieprocedure.

Op basis van de selectieprocedure wordt de geschiktheid van de kandidaten voor het beroep van vrachtwagenchauffeur bepaald.

Bij de selectieprocedure voor de opleiding vrachtwagenchauffeur worden de volgende fasen doorlopen :

- administratieve selectie door de VDAB ;
- inforonde door de VDAB en vertegenwoordigers van de sector ;
- selectie-interview in samenwerking met de sector ;
- psychologische testing ;
- medische schifting.

Vraag nr. 162
van 3 februari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Voormalig militair domein Herentals-Grobbendonk – Bescherming

De voorlopige bescherming van het voormalig militair domein Herentals-Grobbendonk als landschap met hoge natuur-, cultuurhistorische en historische waarde zou eind juni 1996 afgelopen zijn.

Het is nu wachten op de definitieve bescherming.

De bescherming van het domein wordt gesteund door de afdeling Monumenten en Landschappen van het Vlaams Gewest, de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, het stadsbestuur van Herentals en de militairen van het kwartier Kievermont.

Voert de minister terzake een beleid dat erop gericht is het voormalig militair domein Herentals-Grobbendonk definitief als landschap te beschermen wegens zijn hoge natuur-, cultuurhistorische en historische waarde ?

Zo ja, wanneer zal het domein definitief worden beschermd ?

Zo neen, hoe motiveert de minister zijn standpunt ?

Antwoord

Het dossier met betrekking tot de definitieve bescherming als landschap van het militair domein Herentals-Grobbendonk is in onderzoek.

Eerlang zal ik hierover een beslissing nemen.

Vraag nr. 165
van 4 februari 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Selectieve afvalophaling Meetjesland – Evaluatie

1. Reeds bij de start in september 1994 van het project "selectieve inzameling" werd door Fost Plus en door de Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Meetjesland (IVM) het belang onderkend van de inschakeling van de scholen in het project.

Er werd uitgegaan van het principe dat een goede informatieverstrekking aan de jongeren

ook aanleiding zal geven tot een zekere vorm van opvoeding van de jongeren zelf en van hun ouders. Verschillende bestaande projecten werden hiervoor bestudeerd. De uiteindelijke vormgeving van het scholenproject is ook bijgestuurd aan de hand van resultaten van een kort proefproject. Het uiteindelijke scholenproject is eind 1995 in een 70-tal scholen geïntroduceerd en wordt bijgevolg door een 35.500 leerlingen gebruikt.

Werd er reeds een evaluatie gemaakt van het scholenproject en zo ja, welke conclusies werden eruit getrokken naar de toekomst toe ?

2. Bijna in alle gemeenten van het Meetjesland werden gevoelige stijgingen genoteerd van de ingezamelde hoeveelheden glas. Enkel voor de gemeenten Maldegem en Kaprijke ligt deze stijging veel lager dan in de andere gemeenten.

Wat kan hiervoor de reden zijn ? Indien er al een sensibiliseringscampagne gevoerd werd in de gemeenten, was die in de andere gemeenten dan zoveel intensiever dan in de gemeenten Maldegem en Kaprijke, of moet de reden ergens anders worden gezocht ?

3. Na analyse van het ingezamelde PMD-afval (plastiek, metaal en drankkartons) blijkt dat er nog steeds een residu van 14 % gevonden wordt dat niet thuishoort in de PMD-zak.

Welke initiatieven worden er genomen om dit percentage tot het minimum te beperken ?

4. Momenteel is de rookgaszuiveringsinstallatie in Balgerhoeke-Eeklo een jaar in gebruik.

Kan de minister een overzicht geven van de uiteindelijke prestatie van deze rookgaswassing, met als vergelijkingsbasis 1994 en 1996 ?

Antwoord

1. Het scholenproject "selectieve inzameling" van de intercommunale IVM en van Fost Plus is zeer recentelijk na een jaar werking geëvalueerd. Hiervoor worden alle participerende scholen ondervraagd. De resultaten van deze enquête zijn zeer bemoedigend. Er blijkt immers dat het project door het overgrote deel van de scholen als positief tot zeer positief wordt ervaren.

De voorlopige conclusies van deze enquête zijn de volgende :

- inzake de levering van recipiënten is ongeveer 80 % van de ondervraagden tevreden. De opmerkingen betreffende het tekort of teveel aan recipiënten is meestal het gevolg van lokale situaties en moet per geval worden bekeken ;
- de ophaling van de verschillende fracties moet enkel voor papier/karton licht worden aangepast teneinde elke school te bedienen ;
- het educatief dossier (voorlopige versie) wordt zeer positief onthaald. Wel wordt de opmerking gemaakt dat het dossier zou moeten worden aangepast specifiek voor kleuters en dat een opsplitsing per schijf van 2 jaar aan te raden is. Bij het samenstellen van het nieuwe dossier dat binnenkort beschikbaar zal worden gesteld, is hiermee deels rekening gehouden ;
- betreffende de sorteerbodschap inzake PMD rijzen er blijkbaar nog steeds vragen. Ook blijkt dat de conceptie van de bodschap vooral voor kleuters een probleem is. Een bijkomende en meer leeftijdsgerichte campagne over deze materialen kan hierin duidelijkheid scheppen ;
- de positieve houding van de jeugd ten opzichte van het scholenproject blijkt vooral laag te zijn bij kleuters (69 %) en bij de scholieren tussen 16 en 18 jaar (50 %). Dit is bij de kleuters vooral te wijten aan de moeilijke begrijpbaarheid van de boodschap en bij de adolescenten aan de algemene onverschilligheid ten overstaan van de leefwereld "an sich" op deze leeftijd. Eventuele acties naar deze specifieke doelgroepen zullen in de mate van het mogelijke worden uitgewerkt ;
- de kwaliteit van de ingezamelde materialen wordt als "goed" beoordeeld. Enkel bij papier en karton meldt ongeveer 10 % van de ondervraagde scholen de aanwezigheid van verontreinigingen ;
- de begeleiding vanuit de gemeente en de intercommunale wordt door slechts 2,3 % van de ondervraagde scholen als niet goed ervaren.

De voornaamste opmerking is dat er een tekort is aan preventie en gelijkaardige projecten voor andere afvalstoffen. Bij de bespreking van het dossier "preventie" in de schoot van de intercommunale zullen deze opmerkingen zeker worden geëvalueerd en, voorzover dit opportuun is, worden aangepakt.

2. Betreffende de ophaling van glas werd er buiten de algemene sensibiliseringscampagnes in het kader van het project geen enkele specifieke informatieactie over "glas" georganiseerd. De verschillen in de ophaalcijfers tussen de gemeenten zijn enkel het gevolg van lokale factoren. Bovendien is het niet juist dat de stijging van de opgehaalde hoeveelheid glas in andere gemeenten hoger zou liggen dan in Kaprijke of Maldegem. Uit de gegevens blijkt immers dat Kaprijke in 1996 een stijging met 30 % van de ingezamelde hoeveelheid glas ten opzichte van 1995 mocht noteren. Voor Maldegem bedroeg deze stijging 7 %. De stijging in Kaprijke is te verklaren door het feit dat sinds 1 januari 1996 glasbollen werden geplaatst in de gemeente (6 sites voor ongeveer 6.100 inwoners) en dat de ophaling via de glasbol werd gecombineerd met een tweemaandelijks huis-aan-huisophaling op initiatief van de gemeente. De lagere cijfers voor Maldegem worden volledig verklaard door de lagere concentratie aan glasbollen (6 sites voor ongeveer 20.000 inwoners – zeer recentelijk een 7de site in gebruik) waardoor vermoedelijk een deel van het glas in aangrenzende gemeenten wordt gedeponereerd. Hierbij moet duidelijk worden gesteld dat de plaatsing en de locatie van de glasbollen in het kader van het project "selectieve inzameling van huishoudelijk verpakkingsafval" volgens de wensen van de gemeenten wordt uitgevoerd.
3. Het probleem van het residu in het PMD-afval is een gevolg van het feit dat in een aantal gevallen verkeerde materialen in de blauwe PMD-zak worden gestopt. Hierop wordt door de intercommunale IVM via regelmatige informatiecampagnes ingegaan, teneinde dit probleem tot een minimum te beperken. Tevens zal de ophaler zakken die zichtbaar zijn gevuld met niet-conforme materialen laten staan en wordt de betrokken inwoner in vele gevallen via de gemeente op de hoogte gebracht van zowel de geconstateerde feiten als van de sorteerregels.

4. Uit vergelijking van de rookgasemissiemetingen in 1994 en in 1996, respectievelijk voor en na de installatie van de rookgasreiniging in de verbrandingsinstallatie in Balgerhoeke (Eeklo), blijkt dat geen enkele emissienorm opgelegd door Vlarem II, in 1996 wordt overschreden. Dit

resultaat wordt behaald door een optimale sturing van het verbrandingsproces en door de installatie van een rookgaszuivering in 1996.

De halfjaarlijkse emissiemetingen in 1994, 1995 en 1996 zijn bijgevoegd.

Rookgasemissiemetingen

mg/Nm ³ bij 11 vol. % O ₂ (droog gas)	04.05.94	02.12.94	08.06.95	26.09.95	28.06.96	09.10.96	norm Vlarem II
stof	160,600	216,20	366,600	214,200	1,700	1,900	30,0
CO	57,900	85,10	182,800	279,000	88,000	110,000	100,0
HCl	877,300	252,20	452,000	965,000	6,400	6,550	50,0
HF	3,200	0,65	0,430	3,400	< 0,500	< 0,500	2,0
SO ₂	56,600	130,70	165,900	155,400	167,000	148,000	300,0
NO ₂	231,900	153,30	200,300	250,000	248,000	360,000	400,0
C _x H _y	< 0,500	–	0,769	–	12,000	14,000	20,0
Σ (Cd + Tl)	0,120	–	0,278	0,191	0,001	0,015	0,1
Σ (Hg)	0,035	–	0,005	0,030	0,029	0,009	0,1
Σ (Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V + Sn)*	7,196	–	11,364	6,598	0,055	0,113	1,5

* vóór 1996 : Σ (Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + Se + Te)

ng TEQ/Nm ³ bij 11 vol. % O ₂ (droog gas)	30.03.94	31.03.94	01.04.94	24.10.96	norm Vlarem II (*)
dioxines en furanen	4,4	8,8	26,6	0,26	0,4

(*) vanaf 01.01.97 : 0,1

N.v.d.r. scheikundige symbolen en afkortingen

CO : koolstofmonoxide

HCl : waterstofchloride

HF : waterstoffluoride

SO₂ : zwaveldioxide

NO₂ : stikstofdioxide

C_xH_y : koolwaterstofverbinding

Cd : cadmium

Tl : thalium

Hg : kwik

Sb : antimoon

As : arseen

Pb : lood

Cr : chroom

Co : kobalt

Cu : koper

Mn : mangaan

Ni : nikkel

Se : seleen

V : vanadium

Sn : tin

O₂ : zuurstof

mg : milligram

Nm³ : normaal kubieke meter

Σ : som

ng TEQ: nanogram dioxine toxisch equivalent

Vraag nr. 166
van 4 februari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Bertembos – Bescherming

Er heerst onduidelijkheid over de stand van het dossier met betrekking tot de bescherming van het Bertembos en omgeving als landschappelijk waardevol gebied.

Volgens de gemeentelijke dienst zou het beschermingsbesluit getekend zijn in 1995 door toenmalig minister Johan Sauwens. Hierdoor zou dit unieke landschap definitief gevrijwaard zijn van ongewenste bebouwing.

De dienst Monumenten en Landschappen evenwel zegt even formeel dat het beschermingsbesluit nog steeds niet werd ondertekend door de bevoegde minister.

Een snelle bescherming is nochtans aangewezen.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Wat is de reden voor het eventuele uitstel bij het afhandelen van dit dossier ?
3. Kan de minister mij een kopie bezorgen van de stukken uit het dossier die essentieel zijn voor de bescherming van het gebied ?

Antwoord

Het Bertembos in Bertem werd op 29 mei 1995 definitief beschermd (Belgisch Staatsblad van 29 augustus 1995).

Vraag nr. 169
van 7 februari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Kolonie van Merksplas – Bescherming

De Kolonie van Merksplas, een domein van 617 hectare, is volgens het huidige gewestplan gelegen in een gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen (blauw).

Onlangs besliste het federale ministerie van Justitie het domein niet langer te gebruiken voor de opvang van landlopers. Hierdoor komt de oorspronkelijke bestemming van de zone waarin de Kolonie van Merksplas ligt in het gedrang.

Het domein is verdeeld over drie gemeenten : Merksplas, Beerse en Rijkevorsel. In het noordelijke deel baat Pidpa (Provinciale Intercommunale voor Drinkwatervoorziening Provincie Antwerpen) een waterwinning uit. Op het grondgebied van Beerse heeft Koramic Terca een kleiontginning van ongeveer 30 ha. Zo'n 10 ha van het domein is in concessie van een boomkweker uit Rijkevorsel. Landbouwers uit de buurt pachten de landbouwgronden van de vroegere staatsboerderij.

Voor een nieuwe bestemming van de Kolonie van Merksplas worden allerlei scenario's naar voren geschoven.

Het gemeentebestuur van Merksplas en de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen (IOK) hebben belangstelling voor een KMO-zone (kleine en middelgrote ondernemingen) rond de oude steenbakkerij. Langs de Steenweg op Rijkevorsel wordt gedacht aan de uitbreiding van het woongebied door lintbebouwing en de verkaveling van alle percelen die zich bevinden tussen de bestaande woningen. Pidpa wil 70 ha bos aankopen als bufferzone voor de waterwinning. De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) heeft haar oog laten vallen op het beheer van de landbouwgronden.

1. Heeft de minister reeds stappen ondernomen om het domein te beschermen als waardevol landschap, zodat deze "half-groene" zone gevrijwaard blijft van verkaveling en/of inrichting als KMO-zone ?

Zo ja, welke termijn stelt de minister hiervoor voorop ?

Zo neen, waarom staat de minister hier weigerachtig tegenover ?

2. Wordt onderzocht of het domein in aanmerking komt voor bescherming als waardevol landschap wegens zijn grote mogelijkheden als stilte- en wandelgebied ?

Zo ja, wanneer is dit onderzoek van start gegaan ?

Zo neen, welke motivatie voert de minister aan om dit niet te laten onderzoeken ?

Antwoord

1. Vorig jaar heb ik mijn diensten verzocht een onderzoek in te stellen naar de opportuniteit

van het inzetten van een procedure tot bescherming als landschap voor de Kolonie van Merksplas.

2. Inmiddels heb ik van de afdeling Monumenten en Landschappen een rapport met de bijhorende voorstellen ontvangen. Het betreft een complex dossier dat nog in onderzoek is.

Eerlang zal ik dienaangaande een beslissing nemen.

Vraag nr. 177
van 7 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Europese milieurichtlijnen – Naleving

Eind vorig jaar veroordeelde het Europees Hof van Justitie ons land vijfmaal wegens niet-naleving van milieurichtlijnen die sedert 1993 van toepassing zijn.

In welke mate hebben deze klachten betrekking op het achterwege blijven van maatregelen vanwege de Vlaamse regering, of gaat het telkens om maatregelen waarvan het initiatief berust bij de federale regering ?

Tegen wanneer zal gevolg worden gegeven aan de aanmaning van het Europees Hof van Justitie ?

Antwoord

Op 12 december 1996 veroordeelde het Europees Hof van Justitie België voor het niet binnen de gestelde termijn implementeren in het intern recht van vijf richtlijnen uit de periode 1992-1993 in verband met gevaarlijke stoffen.

Het gaat hier telkens om richtlijnen, of onderdelen ervan, waarvoor de bevoegdheid en het initiatief tot implementering bij de federale overheid berust.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
 GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 48
van 27 januari 1997
van de heer KRIS VAN DIJCK

Ziekte van Crohn en colitis ulcerosa – Openbare toiletten

De ziekte van Crohn is een aanslepende ziekte die wordt beschreven als een chronische ontsteking van de darm en (minder frequent) van de maag en slokdarm. Colitis ulcerosa geeft een ontsteking van het slijmvlies van de dikke darm.

Beide ziekten zijn steeds meer voorkomende darmziekten, waarbij buikpijn, misselijkheid en diarree de voornaamste kenmerken zijn.

De patiënten moeten zeer vaak en vooral dringend gebruik kunnen maken van het toilet. Aangezien er op zeer weinig plaatsen openbare toiletten zijn, zijn deze patiënten aan huis gekluisterd.

Dit tekort aan openbare toiletten of de toegankelijkheid van andere toiletten, onder andere in winkels, grootwarenhuizen en markten, is eveneens een probleem voor andere personen, denk maar aan bejaarden of kinderen.

1. Is er een reglementering wat de aanwezigheid van openbare sanitaire voorzieningen betreft ?
2. Is er een reglementering wat de sanitaire voorzieningen in openbare gebouwen betreft ?
3. Is er een reglementering wat de sanitaire voorzieningen in handelszaken betreft, onder andere in winkels, horeca ?

4. Zo ja, wat is de reglementering en wie houdt toezicht op de naleving ervan ?

Antwoord

Frequentie (Harrison, Principles of Internal Medicine, 13de uitgave, blz. 1403-1416) : de prevalentie van colitis ulcerosa is ± 75 à 150/100.000 en van de ziekte van Crohn is geschat op 20 à 40/ 100.000 voor West-Europa. Deze prevalentie is te extrapoleren voor Vlaanderen.

Leeftijd : de piek van voorkomen van beide ziekten is tussen de leeftijd van 15 en 35 jaar, maar ze kunnen ook op latere leeftijd voorkomen.

Oorzaak : terwijl de oorzaak van colitis ulcerosa en de ziekte van Crohn onbekend blijft, worden verschillende gebieden aangegeven als zijnde van belang : zowel familiale en genetische, als infectieuze, immunologische en psychologische factoren. Hierop wordt in het kader van dit antwoord niet verder ingegaan.

Symptomen : de voornaamste symptomen zijn bloederige diarree en buikpijn, dikwijls met koorts en gewichtsverlies in de meer ernstige gevallen.

Uit een 11 jaar durende studie (ibid.) blijkt dat 75 % van de patiënten hervalt en dat 20 à 25 % een darmoperatie nodig heeft.

In het algemeen hebben de behandeling van colitis ulcerosa en de ziekte van Crohn dezelfde principes : in de beginfase van alle niet-gecompliceerde gevallen is er de dagelijkse medicamenteuze therapie. Darmoperatie is gereserveerd voor specifieke complicaties.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht aangeeft, is de vraag naar een reglementering van sanitaire voorzieningen niet alleen van toepassing voor deze meestal jonge patiënten, maar ook voor bejaarden en kinderen.

1. Er is geen reglementering die de lokale besturen verplicht tot het oprichten van openbare sanitaire voorzieningen.
2. In *gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap* wordt rekening gehouden met het ARAB (Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming), met technische voorschriften gebaseerd op ervaring van de architecten, met de voorschriften betreffende de toegankelijkheid voor gehandicapten (koninklijk besluit van 9 mei 1977 genomen in uitvoering van de wet van 17

juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek – Belgisch Staatsblad 8 juni 1977).

Bij gebrek aan een algemene reglementering werd dikwijls verwezen naar de reglementering in het ARAB. Deze reglementering legt aan de *werkgevers* verplichtingen op tegenover de werknemers, waarvan de bezoekers als service eventueel kunnen genieten.

In het ARAB wordt onder de rubriek "sanitaire voorzieningen" in de onderverdeling "toilet" verwezen naar ARAB, titel II-2.2, art. 92 t.e.m. 96, 100 en 101.

In titel V van het ARAB (Eindbepalingen) wordt onder hoofdstuk III "Toezicht en bestatiging der overtredingen" besproken : daar worden in artikel 847 de toezichthoudende ambtenaren beschreven (KB 21 maart 1958, art. 4 : aangevuld).

Voor *zwembaden* is er een duidelijke reglementering in Vlarem (besluit Vlaamse regering 1 juni 1995) :

- subafdeling 5.32.9.3 omtrent niet-overdekte zwembaden (in § 5 worden sanitaire voorzieningen besproken) ;
- subafdeling 5.32.9.2 omtrent overdekte circulatiebaden (eveneens in § 5 worden de sanitaire voorzieningen besproken) ;
- subafdeling 5.32.9.8 omtrent open zwemgelegenheden en waterrecreatie in meren, vijvers en dergelijke (art. 5.32.9.8.4 betreffende toiletten).

Het toezicht in de zwembaden gebeurt door de provinciale gezondheidsinspecteur van de Vlaamse Gemeenschap.

3. In de beantwoording van deze vraag wordt een onderscheid gemaakt tussen de handelszaken en de kampeerwetgeving.

In **handelszaken** dient in het kader van de relatie werkgever-werknemer opnieuw het ARAB te worden gevolgd, waarover hierboven reeds een toelichting werd geformuleerd. Het probleem van de sanitaire voorzieningen in *winkels* werd telefonisch voorgelegd aan de Kamer van Ambachten en Nering van Sint-Truiden en vandaar werd er verwezen naar de studiedienst van het ministerie van Middenstand en Landbouw, zonder verdere oplossing van het probleem.

Er zou geen reglementering daaromtrent bestaan in winkels.

Voor de *horeca-bedrijven* werd informatie ingewonnen bij Horeca Vlaanderen VZW, Anspachlaan 111, 1000 Brussel en bij Toerisme Vlaanderen, Grasmarkt 61, 1000 Brussel.

Er bestaat omtrent (a) logiesverstreckende bedrijven wel een duidelijke reglementering en eveneens omtrent (b) restaurants en cafés.

a) Logiesverstreckende bedrijven

Decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven en besluit van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1987 tot vaststelling van de voor logiesverstreckende bedrijven geldende exploitatievoorwaarden en tot regeling van de voor die exploitatie vereiste vergunningen, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 (BS 24.10.1990) en van 5 april 1995.

Hier worden in hoofdstuk II exploitatie- en classificatienormen vastgelegd ; in bijlage I stellen we vast dat ook de laagste categorie (de O-de categorie) over ten minste één WC met deksel, spoelinrichting en WC-papier moet beschikken per 10 kamers die niet over een privé-WC beschikken.

In artikel 14 wordt vermeld dat de Vlaamse minister bevoegd voor Toerisme belast is met de uitvoering van dit besluit.

b) Restaurants en cafés

KB van 4 april 1953 tot regeling van de uitvoering van de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken samengeordend op 3 april 1953 (BS 5.4.1953) : in afdeling II van dit KB worden hygiënische eisen beschreven voor slijterijen van gegiste dranken. De politie heeft er toezicht op.

Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin : KB van 11 oktober 1985, betreffende de hygiëne van lokale en personen in de voedingssector, art. 11 : de verbruikslokalen van restaurants, ijssalons, patisserieën, snackbars, frituren, bars, cafés en dergelijke, alsmede refters van scholen, kostscholen, ondernemingen, administraties of van iedere gelijkaardige inrichting moeten aan de volgende

eisen voldoen : ... (hier wordt uitleg gegeven over toiletten).

Toezicht dient te gebeuren door de inspecteurs van de Inspectie der Eetwaren van het ministerie van Volksgezondheid. De minister van Volksgezondheid kan na advies van de Hoge Gezondheidsraad afwijkingen toestaan op sommige bepalingen van dit besluit.

Vlaamse kampeerregeling : decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven (BS 28 april 1993), gewijzigd bij decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 (BS 31 december 1994).

Besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1995 betreffende de exploitatie van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven (BS 1 augustus 1995), gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 (BS 3 september 1996).

Besluit van de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden van 23 mei 1995 houdende vaststelling van de classificatienormen waaraan kampeerterreinen en kampeerverblijfparken dienen te voldoen (BS 5 september 1995), waarin het aantal toiletten wordt beschreven naargelang de categorie van het terrein.

In geval van klachten op een kampeerterrein wordt een beroep gedaan op de provinciale gezondheidsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap voor inspectie en toezicht.

4. De reglementering op de deelaspecten werd dus hierboven vermeld en ook telkens wie er toezicht op moet houden.

Vraag nr. 50 van 4 februari 1997 van de heer MARC OLIVIER

Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 101
van 4 februari 1997
van de heer Marc Olivier
Blz. 929

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 187
van 27 januari 1997
van de heer ANDRE VAN NIEUWKERKE

Kleiputten van Heist – Beheer

Het vochtige weide- en rietmoerasgebied De Kleiputten van Heist in Knokke-Heist staat bekend als een belangrijk broedgebied voor weide- en moerasvogels, alsook als standplaats van zeldzame zoutminnende plantensoorten.

Het deel van De Kleiputten van Heist ten oosten van de spoorweglijn Heist-Brugge werd recentelijk verworven door het Vlaams Gewest, meer bepaald de afdeling Natuur van Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer), ten behoeve van de aanduiding en het beheer van dat gebied als staatsnatuurreservaat.

Het ten westen van de voormelde spoorweglijn gelegen deel van diezelfde Kleiputten van Heist is reeds tientallen jaren eigendom van het Vlaams Gewest, meer bepaald van de afdeling Waterwegen Kust van AWZ (administratie Waterwegen en Zeewezen). Dit deel is door het huidige gewestplan Brugge-Oostkust bestemd als "N-natuurgebied". Niettemin wordt dit waardevol natuurgebied geenszins beheerd of bewaakt door de Vlaamse overheid. Integendeel, het wordt momenteel misbruikt als crossterrein voor bromfietzers, als jachtterrein, en een gedeelte wordt als akker geëxploiteerd. Deze zonevreemde gebruiksvormen leiden uiteraard tot verstoring en vernietiging van de natuurwaarden van dit natuurgebied.

1. Waarom heeft de beherende instantie, namelijk het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, AWZ-afdeling Waterwegen Kust, totnogtoe niet de nodige maatregelen getroffen om de natuur-

waarden van dit gewestelijk domein te vrijwaren van vernielende gebruiksvormen ?

2. Is er een overeenkomst afgesloten tussen de AWZ-afdeling Waterwegen Kust en de Aminoal-afdeling Natuur, waardoor de bewaking en het natuurbeheer van het gebied zouden worden toevertrouwd aan de afdeling Natuur ? Naar verluidt gebeurde zulks reeds voor andere gewestelijke domeinen die onder toezicht staan van de administratie Waterwegen en Zeewezen.
3. Wanneer worden de nodige maatregelen getroffen door de Vlaamse overheid inzake bewaking en beheer van het betrokken natuurgebied ?
4. Kan de minister mij een overzicht geven van alle terreinen met een groene gewestplanbestemming in heel het Vlaams Gewest die onder de hoede zijn van de administratie Waterwegen en Zeewezen en/of de administratie Wegen en Verkeer ?

Antwoord

1. De gronden behoren inderdaad sedert de aanleg van de nieuwe spoorlijn naar Knokke-Heist, dus ongeveer vijftien jaar, toe aan de afdeling Waterwegen Kust. De gronden worden beheerd door de afdeling Waterwegen Kust in functie van de reeds jaren bestaande toestand. Dit principe werd overigens toegepast voor alle onteigende gronden in de achterhaven van Zeebrugge.

Vernielende gebruiksvormen, zoals het misbruik als crossterrein, zijn uiteraard verboden. Het is evenwel in de praktijk voor AWZ moeilijk om controle uit te oefenen en zo dit verbod te doen naleven.

2. Op het regelmatig overleg met de afdeling Natuur van Aminoal zijn ook die gronden in de besprekingen opgenomen, met het oog op een overdracht van het beheer aan Aminoal.

In deze gesprekken wordt ook de NV MBZ betrokken. Deze gronden worden immers gedeeltelijk in beslag genomen door de plannen voor de aanleg van nieuwe infrastructuur.

3. Er wordt naar gestreefd om de overdracht van dit gebied aan de afdeling Natuur te realiseren in de loop van 1997. Toezicht zal dan gebeuren door deze afdeling.

4. Het antwoord op deze vraag vergt een onderzoek perceel per perceel. Dit kan uiteraard niet worden afgerond binnen het beschikbare tijdsbestek.

Zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik ze overmaken via het Vlaams Parlement.

Vraag nr. 189
van 27 januari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Ring Ingelmunster – Signalisatie

Op vrijdag 20 december 1996 werd een gedeelte van de ring rond Ingelmunster (N50) opengesteld voor het verkeer, meer bepaald de strook Bruggestraat naar het centrum of naar de richting Brugge toe. Wie vanuit het centrum kwam en naar Brugge toe reed, moest het ter hoogte van het computerbedrijf Viaene zonder goedgeplaatste signalisatie stellen. Vooral 's nachts was de situatie levensgevaarlijk, omdat de signalisatie te ver stond. Automobilisten dachten daardoor dat ze op een recht stuk weg reden, terwijl ze een scherpe u-bocht moesten nemen. Daardoor kwamen er in de nacht van vrijdag op zaterdag (20-21 december) maar liefst tien auto's in de modder terecht, die meestal onherroepelijk vast zaten in de smurrie.

1. Is het euvel van de te ver geplaatste signalisatie op de ring rond Ingelmunster op de hierboven weergegeven plaats reeds verholpen ?
2. Wie is verantwoordelijk voor de kosten van de onfortuinlijke automobilisten die door de slecht geplaatste signalisatie naast de weg terecht kwamen ?

Antwoord

Er werd nog geen gedeelte van de ring rond Ingelmunster voor het verkeer opengesteld. Wel werd het verkeer opnieuw langs de oude rijksweg toegelaten, omdat de werken ter hoogte van de aansluiting zo ver gevorderd waren (enkel de toplaag moet nog worden aangelegd) dat het verder opleggen van de omleiding tijdens de winterstop in de bouw weinig zinvol was.

De rijweg was afgetekend met verticale borden uitgerust met knipperlichten. Alle signalisatie werd geplaatst in overleg met de plaatselijke politie. Er was een snelheidsbeperking, namelijk maximum 50

km/u. Om aan te geven dat het rechtlijnig doorrijden onderbroken was, werd een deel van de openbare verlichting uitgeschakeld.

1. De signalisatie was niet te ver geplaatst. Vrijdagavond, omstreeks 22.30 uur, heeft de politiecommissaris van Ingelmunster twee verticale borden met knipperlichten bijgeplaatst. Sindsdien is er aan de signalisatie niets meer gewijzigd en zijn er geen problemen.
2. Volgens de politiecommissaris van Ingelmunster kan het bestuur niet verantwoordelijk worden gesteld. De oorzaak was volgens hem het niet respecteren van de bij herhaling aangegeven snelheidsbeperking. De automobilisten zijn bijgevolg zelf verantwoordelijk voor de kosten.

Vraag nr. 190
van 29 januari 1997
van de heer JAN CAUBERGS

Bouwovertredingen Beringen – Maatregelen

Op 9 januari 1997 werd op BRT 2 melding gemaakt van beslissingen die door de minister zouden genomen zijn om bouwovertredingen te beteugelen, onder andere in Beringen.

1. Is het juist dat er in Beringen een bouwovertreding is gebeurd waarvoor de minister maatregelen heeft aangekondigd ?
2. Over welke overtreding(en) gaat het ?

Is het juist dat het overtredingen betreft in een natuurgebied ?

Van wanneer dateren deze inbreuken ?

3. Waaruit bestaan de maatregelen die de minister heeft aangekondigd ?
4. Wanneer zullen deze maatregelen uitvoering krijgen ?
5. Krijgt de eigenaar bevel tot uitvoering of aan wie wordt de uitvoering van de maatregel toevertrouwd ?
6. Zijn er in Limburg nog overtredingen vastgesteld die op dezelfde wijze worden aangepakt ?

Antwoord

1. Het is inderdaad juist dat er in Beringen een bouwovertreding bestaat waarbij ambtshalve uitvoering van het vonnis in het vooruitzicht wordt gesteld wegens het in gebreke blijven van de overtreder.
2. Het gaat om een reliëfwijziging gesitueerd in een natuurgebied.
Met betrekking tot deze overtreding werd proces-verbaal opgemaakt in 1992 en de rechterlijke uitspraak dateert van 1994.
3. De overtreder krijgt vooralsnog de mogelijkheid om zelf over te gaan tot uitvoering van het herstel. Indien de overtreder hiertoe niet bereid is, zal de overheid zelf tot uitvoering overgaan, waarbij de uitvoeringskosten zullen worden aangerekend.
4. en 5. Een exploit van betekening werd reeds aan de eigenaar betekend. Indien de overtreder zelf niet tot uitvoering overgaat, zal in het voorjaar ambtshalve uitvoering plaatsvinden. Er zijn in Limburg inderdaad nog overtredingen vastgesteld die op dezelfde wijze zullen worden aangepakt.

**Vraag nr. 191
van 29 januari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS**

Kasteel van Mesen (Lede) – Bestemming

Eind vorig jaar bracht de Commissie Landsverdediging van de Kamer een bezoek aan het Kasteel van Mesen in Lede om zich te vergewissen van de toestand van de gebouwen en het omliggende domein. De twaalf commissieleden stelden toen vast dat de eigenaars (Commissie tot Beheer/Koninklijk Gesticht van Mesen) hebben nagelaten hun patrimonium te onderhouden zoals het een goede huisvader betaamt.

Toch verklaarde de voorzitter van de Commissie tot Beheer dat "de zaken er goed voorstaan omdat een oplossing in de maak is". Die zou erin bestaan dat vier ha van het domein toegankelijk wordt gemaakt voor het publiek en dat drie ha wordt gebruikt voor een sociale verkaveling.

Momenteel is het kasteeldomein van Mesen ingekleurd als parkgebied op het gewestplan. De oplos-

sing van de Commissie tot Beheer vereist dus een gewestplanwijziging.

1. Werd de minister of zijn administratie gevraagd een gewestplanwijziging te onderzoeken en/of voor te bereiden voor het kasteeldomein van Mesen in Lede ? Zo ja, wie heeft deze vraag gericht aan de minister of zijn administratie ? Kan de minister verslag uitbrengen over de inhoud van de gevoerde gesprekken ? Welk standpunt heeft de minister ingenomen ?
2. Is de minister ingegaan op deze vraag tot gewestplanwijziging ? Zo ja, heeft de Arohm-afdeling Ruimtelijke Planning (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen) reeds voorbereidingen getroffen voor deze gewestplanwijziging ? Zo neen, op basis van welke argumenten heeft de minister het verzoek tot gewestplanwijziging afgewezen ?

Antwoord

1. Een wijziging van de bestemming van het kasteeldomein van Mesen in Lede, bij middel van een wijziging van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem, wordt door mijn administratie niet onderzocht of voorbereid. Wel werd door het gemeentebestuur van Lede in 1988 reeds het initiatief genomen tot opmaak van een van de bestemming van het gewestplan afwijkend bijzonder plan van aanleg. Deze procedure is echter stilgevallen op gemeentelijk niveau.

Recentelijk werd door mijn administratie formeel vernomen dat het gemeentebestuur onderzoekt of aan dit planningsproces een nieuwe impuls kan worden gegeven. Hoe dan ook zal een initiatief in die zin moeten passen binnen de randvoorwaarden die in de terzake vigerende omzendbrief 93/1 worden gestipuleerd en de drie voorwaarden van het advies van de Raad van State terzake.

Daarbij zal dan ook moeten aangetoond worden dat de vigerende bestemming van het gewestplan achterhaald is. Momenteel zijn onvoldoende elementen voorhanden om inzake dit planningsinitiatief de door de vraagsteller aangegeven stelling "dat de zaken er goed voorstaan" te beamen of te ontkennen.

2. Gelet op de hierboven gegeven uiteenzetting is subvraag 2 zonder voorwerp.

Vraag nr. 193
van 31 januari 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – HST-tracé, luchthaven Deurne, ...

Op 10 juli 1996 keurde het Vlaams Parlement het decreet houdende de ruimtelijke planning goed. Dit decreet schiep de gewenste wettelijke basis zowel voor een structuurplan voor Vlaanderen als voor de provinciale en gemeentelijke structuurplannen.

In juli 1996 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan een Vlaams structuurplan, namelijk het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Op dit ogenblik loopt er op gemeentelijk vlak een openbaar onderzoek in verband met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. In het kader van dit onderzoek zou ik de minister een aantal vragen willen stellen.

1. Klopt het dat het openbaar onderzoek naar het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in diverse gemeenten niet op tijd kon starten omdat het document voor dit openbaar onderzoek niet op tijd ter inzage lag van de burgers ? Indien dit klopt, heeft de minister dan de termijn voor dit onderzoek verlengd in die gemeenten ?
2. In het document van het openbaar onderzoek in verband met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ligt het omstreden tracé van de HST in de provincie Antwerpen vanaf Luchtbal parallel aan de E19.

Zal deze nieuwe aan te leggen spoorlijn door het natuurgebied Peerdsbos gaan ? Zo ja, zal de spoorlijn dan boven- of ondergronds liggen ?

Kent de minister reeds de totale kostprijs van de nieuwe HST-lijn vanaf het Centraal Station van Antwerpen tot aan de Nederlandse grens (onteigeningen, aanleg nieuwe lijn, ondertunneling van het Centraal Station Antwerpen en de stad Antwerpen, eventuele tunnel onder het Peerdsbos, enz.) ?

3. Hoe valt het bovendien te rijmen dat het nieuwe HST-tracé in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (deel 3 : Ruimtelijke Kernbeslissingen – bindend gedeelte, eindversie van 28 februari 1995, bladzijde 24) gepland werd "langsheen de A12 (Antwerpen – Bergen-op-Zoom)" en dat de HST-lijn nu plotseling in het

document voor het openbaar onderzoek loopt langsheen de E19 ?

Wijst dit erop dat de Plangroep een andere ruimtelijke-ordeningsvisie heeft dan de Vlaamse regering ?

Houdt dit niet in dat het E19-tracé niet de beste oplossing is uit oogpunt van milieu en ruimtelijke ordening ?

4. Is er reeds enige duidelijkheid over de bergingsplaats en/of de verwerking van Scheldeslib in het kader van de overeenkomst van 17 juli 1996 over de integrale benadering van de werken in het Scheldebekken ?
5. In het document van het openbaar onderzoek in verband met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen stelt men de aanplanting van 10.000 ha nieuw bos voorop.

Wat zijn de juiste locaties van deze nieuwe bebossing ?

Hoe valt het te verklaren dat zowel in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (deel 3 : Ruimtelijke Kernbeslissingen – bindend gedeelte, eindversie van 28 februari 1995 op bladzijde 15) als in een door Vlaams minister Theo Kelchtermans uitgegeven brochure over de gewenste ruimtelijke structuur van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen op pagina 37, valt te lezen "dat er een uitbreiding met 50.000 ha nieuw bos voorzien" wordt ? Waarom wordt er vijfmaal minder nieuw bos vermeld in het document van het openbaar onderzoek ?

6. Is er al een datum bepaald voor de uitvoering van de verbinding tussen de autoweg E17 en de Liefkenshoektunnel ?
7. In het openbaar-onderzoekdocument van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt de luchthaven van Deurne gedegradeerd tot een regionale luchthaven.

Is de economische weerslag van deze degradatie wel voldoende onderzocht en zijn de diverse economische actoren (zoals de diamanthandel) wel over deze degradatie geconsulteerd ? Klopt het dat de Vlaamse regering vanaf 1998 de subsidiëring aan de luchthaven van Deurne zal stopzetten ? Is de mogelijke stopzetting van deze subsidie wel economisch verantwoord ?

Is de in het openbaar-onderzoekdocument opgenomen niet-uitbreiding van de luchthaven definitief? Of bestaat er toch nog een mogelijkheid om in de toekomst de startbaan te verlengen met 250 meter?

8. Is het bovengronds rijden van bepaalde tramlijnen in Antwerpen – ondanks het bestaan van een ondergronds net – louter te wijten aan gebrek aan kapitaal? Hoeveel financiële middelen zijn er nodig om het bestaande ondergrondse net operationeel te maken?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Zodra de nodige gegevens beschikbaar zijn, zal ik via de diensten van het Vlaams Parlement een antwoord verstrekken.

Vraag nr. 194 van 31 januari 1997 van de heer GEORGES BEERDEN

Hondenpensions – Vestigingszones

Op het terrein zijn er nogal wat problemen omtrent het al dan niet vergunnen van hondenpensions, zowel wat de bouwvergunning als wat de milieuvergunning betreft.

Zo stel ik in de praktijk vast dat die instellingen in sommige zones van het gewestplan (onder andere KMO-zones) een bouwvergunning krijgen maar geen milieuvergunning. Uit andere voorbeelden blijkt dat voor bepaalde andere zones (onder andere woongebieden, al dan niet met landelijk karakter) het omgekeerde zich voordoet.

1. In welke zones van het gewestplan kan men in principe beide vergunningen verkrijgen?
2. Is er omtrent dit probleem overleg tussen de twee bevoegde ministers om een passende oplossing te vinden?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Gecoördineerd antwoord

1. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijzen naar het antwoord op de vraag nr. 307 van 6 augustus 1996 van de heer Joachim Coens, Vlaams volksvertegenwoordiger (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 1996, blz. 21), dat samen gelezen dient te worden, wat het milieuvergunningsaspect betreft, met het hierna volgende antwoord van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

- a) Wat de milieuvergunning voor hondenpensions betreft, is het zo dat deze als volgt zijn ingedeeld in rubriek 9.9 van de bijlage 1 van titel I van het Vlarem:

- wanneer in deze inrichtingen van 5 tot en met 10 volwassen dieren worden gehouden zijn ze ingedeeld in de 3de klasse en bijgevolg louter meldingsplichtig;
- wanneer er meer dan 10 volwassen honden worden gehouden, dient een milieuvergunning klasse 2 te worden verkregen.

Wat de 3de-klasse-inrichtingen betreft, bepaalt het artikel 4.1.1.1 van titel II van het Vlarem dat de exploitatie slechts is toegestaan in zoverre de vestigingsplaats verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften.

Voor de inrichtingen 2de klasse gelden verbodsbepalingen van artikel 5.9.6.1 van titel II van het Vlarem.

Deze luiden onder meer:

"Het is daarenboven verboden inrichtingen waarin meer dan 10 honden worden gehouden te exploiteren die geheel gelegen zijn in een woongebied, ander dan een woongebied met een landelijk karakter, of in een woonuitbreidingsgebied".

- b) De toelaatbaarheid van een dergelijke inrichting wordt beoordeeld door de vergunningsverlenende overheden. Voor de 2de-klasse-milieuvergunningen is dit het college van burgemeester en schepenen in eerste aanleg, en de bestendige deputatie van de provincieraad in beroep.

Inrichtingen voor hondenpensions die niet vallen onder bovengenoemde verbodsbepalingen kunnen daarbij door de vergunningsverlenende overheid toch worden geweigerd gelet op hun hinderlijkheid ten opzichte van de naaste omgeving.

2. De passende oplossing, die uiteindelijk mee wordt bepaald door de appreciatie in beide bevoegdheidsdomeinen, wordt beoordeeld en voorgesteld in het advies van de provinciale milieuvergunningcommissie, waar vertegenwoordigers van de respectieve administraties aanwezig zijn.

Vraag nr. 195
van 31 januari 1997
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Woonuitbreidingsgebied Kontich – Verkaveling

In de richtlijn van 17 september 1993 inzake het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden vinden we onder andere terug dat de woonuitbreidingsgebieden in eerste instantie bedoeld zijn voor groepswooningbouw-sociale woningbouw, tenzij de overheid over de ordening anders heeft beslist in het kader van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg (BPA).

In zijn antwoord op parlementaire vraag nr. 310 van 9 augustus 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1043 – red.*) bevestigt de minister dat woonuitbreidingsgebieden uitsluitend bestemd zijn voor groepswooningbouw zolang de overheid niet over de ordening heeft beslist, dat alleen een sociale verkaveling kan worden onderzocht en eventueel goedgekeurd zonder BPA en dat private verkavelingen steeds aan een BPA worden gekoppeld.

In het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen valt te lezen dat delen van Kontich en Lint deel uitmaken van het grootstedelijk gebied Antwerpen; dat er in stedelijke gebieden wordt gestreefd naar kleine perceeloppervlaktes; dat de aanwezige natuurelementen in het stedelijk gebied de nodige aandacht verdienen en ecologisch, esthetisch, sociaal en psychologisch van enorm belang zijn; dat randstedelijke groengebieden niet alleen moeten behouden blijven, maar tevens moeten worden ontwikkeld.

Voor het woonuitbreidingsgebied Kauwlei-Broekbosstraat in Kontich is er geen BPA. Op 1 oktober 1985 werd voor een eerste verkavelingsaanvraag in

dit gebied een vergunning verleend voor terreinen gelegen langs een bestaande weg. Deze vergunningen zijn onder andere gebaseerd op een structuurplan, opgemaakt op 12 juli 1985, dat nooit op de gemeenteraad werd goedgekeurd en evenmin ter inzage van het publiek werd neergelegd op het gemeentehuis. Het schepencollege besloot hieruit op 27 juli 1996 dat de ordening van het gebied "voldoende gekend is" door de goedkeuring van de eerste verkavelingsaanvraag.

Voor de omgeving van het natuurgebied Broekbos bestaat een gemeentelijk natuurontwikkelingsplan, (GNOP) waarin wordt gepleit voor het behoud en de ontwikkeling van een bosrijk kwelgebied omringd door een kleinschalig landschap met verspreide natuurwaarden (soortenrijke graslanden, perceelsranden, boszomen en struwelen). In het ontwerp-GNOP wordt voor het landelijk gebied ten zuidwesten van het Broekbos een bescherming gezocht door middel van een gewestplanwijziging of door middel van een bescherming als landschap (planning 1997-2000); deze paragraaf is niet meer opgenomen in de tekst die door de gemeenteraad werd goedgekeurd.

1. a) Mag de goedkeuring van de eerste verkavelingsaanvraag van de terreinen langs een bestaande weg worden geïnterpreteerd als een beslissing van de overheid over de ordening van het ganse gebied?
- b) Hoe kan de overheid beslissen over de ordening van een gebied?
- c) Moet een gemeentelijk structuurplan op de gemeenteraad worden goedgekeurd? Moet het ter inzage van het publiek op het gemeentehuis worden neergelegd en in welke fase van het beslissingsproces (voor of na de goedkeuring door de gemeenteraad)?
- d) Moet er voor dit gebied een BPA worden opgemaakt?
2. a) Aan welke voorwaarden moet een BPA voldoen?
- b) Moet hierbij reeds rekening worden gehouden met het richtinggevende en met het bindende deel van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen?
- c) Wat wordt er met een sociale verkaveling bedoeld? Kunnen open en halfopen bebouwing hieraan voldoen? Onder welke voorwaarden?

3. a) Worden er in stedelijk gebied nog verkavelingen goedgekeurd met minder dan 25 kavels per hectare ?
- b) Of moet men binnen het stedelijke gebied niet veeleer een bewuste keuze maken tussen nog te bebouwen gebieden en te behouden open ruimte ? Binnen de nog te bebouwen gebieden kan men dan een hogere woondichtheid nastreven, door bijvoorbeeld te opteren voor appartementen tot 3 verdiepingen hoog. Een bufferzone naast een natuurgebied zou dan open ruimte kunnen blijven. Het is dan bruikbaar voor zachte recreatie zoals wandelen en fietsen. Er kan ook een speelhoek worden aangelegd voor kinderen.
4. a) Past een verkaveling tot op de rand van een natuurgebied binnen het grootstedelijke gebied Antwerpen in het door de minister gevoerde beleid ?
- b) Moet men dit natuurgebied niet verder laten ontwikkelen door alle nog onbebouwde laaggelegen weilanden en velden errond als landschap te beschermen ?
- c) Moet er rond natuurgebieden geen bufferzone worden gerespecteerd ?
5. a) Mag een bijkomende verkaveling de verkeersdruk nog doen toenemen ?
- b) Kunnen verkavelingen nog worden ontworpen uit oogpunt van autobereikbaarheid hoewel ze toch op loopafstand van een station gelegen zijn ? Moet er niet veeleer worden gestreefd naar een autoluwe verkaveling waarbij slechts een beperkt gemeenschappelijk gebruik van een tiental wagens mogelijk is ?
- c) Moet de dichtheid en de frequentie van het openbaar vervoer binnen het stedelijke gebied niet worden verhoogd, bijvoorbeeld door een verlenging van de bestaande buslijn 295 Antwerpen-Kontich langs het centrum van Kontich-Kazerne tot aan het station ?
- overheid over de ordening van het ganse gebied.
- b) De overheid kan beslissen over de ordening van een gebied door een BPA goed te keuren. In sommige gevallen kan de goedkeuring van een verkaveling of een wegentracé voldoende zijn.
- c) Het ontwerp-gemeentelijk ruimtelijk structuurplan wordt door de gemeenteraad voorlopig vastgesteld. Het college van burgemeester en schepenen onderwerpt het ontwerp daarop aan een openbaar onderzoek. Na de verwerking van alle adviezen en bezwaren stelt de gemeenteraad het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan definitief vast.
- d) Wegens de complexiteit van het gebied, de te onderzoeken relatie met het Broekbos, de aansluiting op de bestaande infrastructuur, de relatie tot het bestaande woongebied en de stationsomgeving, is de opmaak van een BPA voor het gebied gewenst.
2. a) Een BPA is een aanlegplan van gemeentelijk niveau. Dit type plan kan gebruikt worden om de bestemmingen opgenomen in een hoger plan te verfijnen, en om de inrichting van een gebied vast te leggen. Het leggen van de relatie met de omgeving van het BPA is vereist.
- b) De overheid (ook de gemeentelijk overheid) is gehouden aan het richtinggevend gedeelte van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en kan niet afwijken van het bindend gedeelte van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Vermits het BPA een gemeentelijk plan is, gelden deze bepalingen voor het BPA. De Vlaamse regering heeft het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen aanvaard als beleidskader.
- c) Het begrip "sociale verkaveling" heeft geen strikt ruimtelijke betekenis, doch een betekenis naar beheer. Bij sociale verkavelingen wordt door de overheid voorzien in gesubsidieerde kavels voor particulieren die een te beperkt inkomen hebben om eigendom te verwerven op de private markt. Een verkaveling met open en halfopen bebouwing kan dus een sociale verkaveling zijn. Een verkaveling van gronden die geen eigendom zijn van de overheid kan geen sociale verkaveling zijn.

Antwoord

1. a) De goedkeuring van een eerste verkaveling langs de bestaande weg kan niet worden geïnterpreteerd als een beslissing van de

3. Op heden is de afbakening van de stedelijke gebieden nog niet bekend. Wel is duidelijk dat de visie open en stedelijk inhoudt dat er ten opzichte van het beleid voor het stedelijk gebied en het buitengebied essentieel een ander beleid zal worden gevoerd. De doelstelling voor de stedelijke gebieden is het versterken ervan met respect voor de draagkracht van de ruimte. Naar het buitengebied toe is de doelstelling dat de ontwikkelingsmogelijkheden van de structuurbepalende activiteiten en functies van het buitengebied (landbouw, bos, natuur, wonen-en-werken) moeten worden gegarandeerd.
- a) In stedelijk gebied worden nog verkavelingen goedgekeurd met minder dan 25 kavels per ha. De dichtheden worden in het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in het richtinggevend gedeelte opgenomen en zijn daarom van toepassing op beslissingen van de overheid. Via een verordening op gemeentelijk niveau of in een plan van aanleg kunnen dichtheden bindend worden vastgelegd. Een globale benadering van de dichtheden binnen een ruimtelijke entiteit is vereist. De benadering van de dichtheid per verkaveling is te beperkt.
 - b) Het nastreven van een dichtheid van 25 woonegelegenheden (dat is niet hetzelfde als kavels) per hectare is slechts één element van het stedelijk beleid, naast het plannen van 60 % van de bijkomende woonegelegenheden in stedelijk gebied, het nastreven van differentiatie en verbetering van de woningvoorraad, het versterken van multifunctionaliteit, zorg voor collectieve en openbare ruimten, behoud en ontwikkeling van stedelijke natuurelementen en randstedelijke groengebieden, ruimtelijke kwaliteit, ...
4. Deze vraag is in algemene termen gesteld. Een belangrijk element van de visie van het beleid is echter dat er rekening moet worden gehouden met ruimtelijke kwaliteit en draagkracht van de ruimte.
- Een belangrijke taak voor de volgende jaren is de afbakening van de stedelijke gebieden. Bij de afweging voor de afbakening van echt stedelijk gebied Antwerpen zal rekening worden gehouden met de potenties voor ontwikkeling van verschillende functies en activiteiten op verschillende locaties. Er worden tevens randvoorwaarden gesteld vanuit de afbakening van de verschillende gebieden van het buitengebied.
- a) Er kunnen geen algemene uitspraken worden gedaan over "een verkaveling tot op de rand van een natuurgebied binnen het grootstedelijk gebied Antwerpen". Een afweging tussen verschillende locaties voor het creëren van een aanbod aan bouwlocaties binnen het grootstedelijk gebied Antwerpen zal gebeuren bij de afbakening van het stedelijk gebied. Kort samengevat kan bebouwing tot op de rand van een natuurgebied op de ene locatie wel en op de andere niet.
 - b) Onderzoek dient te gebeuren naar de kwaliteit van de relaties van het natuurgebied met enerzijds de nog onbebouwde gronden errond en anderzijds het reeds gerealiseerd woongebied. Een afweging van de kwaliteit hiervan kan een aanknopingspunt zijn voor een definitief antwoord op deze vraag.
 - c) Vanuit de benadering van de plaatselijke situatie van het natuurgebied en de omgeving ervan wordt nagegaan wat de gewenste maatregelen zijn om de natuurfunctie in een natuurgebied maximaal te vrijwaren. Het voorzien in een bufferzone is een van de mogelijke oplossingen, naast bijvoorbeeld het stellen van randvoorwaarden aan de activiteiten op aangrenzende gebieden.
5. a) Verkeersdruk wordt eerder bepaald door het aantal woningen (en gezinnen) dat wordt gerealiseerd dan door de aard van de woningen. Het creëren van bijkomende woonegelegenheden (zowel in een nieuwe verkaveling als via verdichting van het bestaande weefsel) heeft per definitie impact op de mobiliteit. Door een goede inrichting van het openbaar domein kan de verkeersleefbaarheid gegarandeerd blijven.
- b) De inrichting van een gebied is een gemeentelijke bevoegdheid. De bereikbaarheid van de verschillende vervoermiddelen moet worden gegarandeerd. Een goede aansluiting (bv. voor voetgangers en fietsers) met de bestaande infrastructuur van het openbaar vervoer is wenselijk.
 - c) Momenteel is de VVM (Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn) een tracé- en haalbaarheidsstudie aan het uitvoeren met betrekking tot het aanleggen van een voorstedelijke tramlijn vanuit Antwerpen tot Kontich, waarbij enerzijds de aansluiting met de recentelijk geopende park & ride (22 november 1996) in de oksel van de uitrit

Kontich langs de expresweg tussen de Prins Boudewijnlaan in Berchem en de grens van Aartselaar zou worden gerealiseerd (oprit 7 van de E19), en waarbij anderzijds de ontsluiting van Kontich via openbaar vervoer zou worden gerealiseerd door Kontich op het stadstramnet aan te sluiten.

Indien deze haalbaarheidsstudie positief is, dient het autobusnet binnen deze context te worden herbekeken.

**Vraag nr. 196
van 31 januari 1997
van de heer PATRICK LACHAERT**

Ambachtelijke zone Nevele – Locatie

De gemeente Nevele plant een optionele ontsluitingsweg die de Vierboomstraat met de Biebuyckstraat zou verbinden, alsook een onmiddellijk aan deze ontsluitingsweg grenzende ambachtelijke zone, gelegen tussen de Biebuyckstraat en de Graaf van Hoornestraat.

Deze ambachtelijke zone wordt door de gemeente Nevele op een oppervlakte van 13 ha gepland.

Rekening houdende met de vaststelling dat de gemeente Nevele niet als een economisch knooppunt in het RSV (Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) staat en met de vaststelling dat over het grondgebied van de gemeente Nevele zowel de E40 als het kanaal Gent-Brugge lopen (lijninfrastructuur), lijkt het dan ook aangewezen dat bij het bepalen van een locatie voor een eventuele ambachtelijke zone een oplossing wordt gezocht in de onmiddellijke omgeving van deze verkeersknooppunten. Deze actie past volledig in de basisfilosofie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Dit is des te meer zo nu daarmee drie zonevreemde bedrijven, in casu DIBA, Nevelland en Christiaens, kunnen worden gevat.

De aanleg van de optionele ontsluitingsweg en de daaraan palende ambachtelijke zone (van welke omvang ook) op de huidige locatie tussen de Biebuyckstraat en de Graaf Van Hoornestraat, zal automatisch een beduidende verhoging van de verkeersdichtheid tussen het centrum van Nevele en de E40 veroorzaken.

1. Is er in het kader van de procedure tot herziening van het gewestplan "Gentse en Kanaalzo-

ne" in een locatie voorzien voor een ambachtelijke zone in Nevele ?

Zo ja, waar ?

2. Zo neen, is de mogelijkheid onderzocht om een ambachtelijke zone te realiseren langs de lijninfrastructuur overeenkomstig het RSV ? Hierbij zal moeten worden geput uit de beperkte oppervlakte (500 ha op 10 jaar) voor ambachtelijke zones die niet aan economische knooppunten zijn gelegen.

Antwoord

1. In het kader van de procedure tot herziening van het gewestplan Gentse en Kanaalzone zal in een locatie worden voorzien voor een ambachtelijke zone in Nevele. Ik wens op dit ogenblik niet vooruit te lopen op de resultaten van het onderzoek van de administratie m.b.t. de geplande gedeeltelijke inherzieningstelling van dit gewestplan Gentse en Kanaalzone.

2. Ambachtelijke zones in gemeenten niet geselecteerd als economisch knooppunt, zoals in het geval van Nevele, zijn op te vatten als lokale bedrijventerreinen.

Overeenkomstig de opties in het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gelden de volgende principes inzake de lokalisatie en inrichting van nieuwe lokale bedrijventerreinen :

- ontwikkeling mogelijk in een hoofddorp (bv. Nevele) ;
- verantwoording vanuit een globale ruimtelijke visie op de gemeente en in het bijzonder op het hoofddorp ; vermits in een gemeente meerdere hoofdorpen kunnen voorkomen, zijn meerdere lokale bedrijventerreinen mogelijk mits motivering in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan ;
- beperking van oppervlakte tot 5 ha ;
- de kaveloppervlakte wordt afgestemd op lokale bedrijven ;
- geen zuivere kleinhandelsbedrijven op lokale bedrijventerreinen ;
- aansluiting bij de kern of een bestaand bedrijventerrein ;
- ontsluiting via gemeentelijke verzamelwegen rechtstreeks op primaire wegen of secundaire wegen ;
- uitvoering van lokale bedrijventerreinen met een bijzonder plan van aanleg.

De beschikbare oppervlakte voor lokale bedrijven-terreinen is niet beperkt tot 500 ha (= oppervlakte voor herlokalisatie van historisch gegroeide bedrijven), maar wordt bepaald door de verdeelsleutel inzake behoefte aan bedrijventerreinen tussen economische knooppunten en gemeenten niet geselecteerd als economisch knooppunt.

Voor Oost-Vlaanderen bedraagt deze verdeelsleutel 77-82 % in economische knooppunten en 18-23 % in gemeenten daarbuiten (waaronder Nevele).

**Vraag nr. 197
van 3 februari 1997
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY**

De Molens van Rotselaar – Bouwvergunning restauratiewerken

In het kader van saneringswerken aan de Dijle in Rotselaar werden werken uitgevoerd aan de molens "Van Doren".

Deze werken hadden betrekking op :

- a) de restauratie van het molenaarscomplex, inrichten van appartementen ;
- b) het bouwen van een waterkrachtcentrale ;
- c) de afbraak en vernieuwing van de brug over de Dijle-arm ;

2. en 3.

1. Bouwaanvraag van 14 april 1986

Voorwerp voorafgaande sloopwerken van gebouwonderdelen aanplantingswerken van het terrein

Aanvrager VZW TSAP, Zwarte Zustersstraat 12, 3000 Leuven

Administratief verloop – adviesaanvraag aan de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen op 28 mei 1986
– "voorlopig ongunstig" advies van 29 mei 1986
– "voorlopige" weigering van de vergunning van 3 juni 1986
– gunstig advies van 23 juni 1986 van AROL-Monumenten en Landschappen
– vergunning van 22 juli 1986 van het college van Rotselaar

De belangrijkste werken waren de slooping van een oude werkplaats naast de industriële molen, sloopingen van aanbouwen bij het molenaarshuis, slooping van een aanbouw bij de paardenstallen en slooping van de verbinding tussen de industriële molen en de tegenoverliggende stapelruimte en schuur. Tevens werd een boomgaardaanplanting aanvaard.

d) het bouwen van nieuwe sluisen of stuw op de Dijle-arm en de molenarm.

Kan de minister mij per soort werk volgende informatie verschaffen ?

1. Wie was de bouwheer van de betrokken werken ?
2. Wie diende de bouwaanvraag in ?
3. Wanneer en door welke overheid werd de bouwvergunning afgeleverd ?
4. Zijn de huidige reeds voltooide bouwwerken, zowel aan de binnenzijde als de buitenzijde, in overeenstemming met de afgeleverde bouwvergunning ? Zijn er dienaangaande klachten in behandeling ? Werd de conformiteit vastgesteld en zo ja, wanneer ?
5. Het complex is beschermd. Werd er nagegaan of de bepalingen en voorwaarden van het beschermingsbesluit werden nageleefd en zo ja, wanneer ? Zijn er overtredingen vastgesteld en zo ja, welk gevolg werd hieraan gegeven ?

Antwoord

1. Het is mij niet mogelijk vast te stellen wie de bouwheer was van de vergunde werken.

Nochtans mag men stellen dat de aanvrager tevens optreedt als bouwheer.

2. Bouwaanvraag van 23 maart 1987

- Voorwerp waterbeheersingswerken in de vallei van de Dijle
kunstwerken in de doortocht van Leuven en Rotselaar
- Aanvrager bestuur Infrastructuurwerken, dienst Landbouwstructuren
- Administratief verloop – adviesaanvraag college Rotselaar op 3 april 1987
– advies van Studiekantoor Kockaerts pvba van 13 april 1987
– brief gemachtigd ambtenaar aan het Bestuur voor Landinrichting van 30 maart 1987
– advies van Leuven van 24 april 1987
– advies van Rotselaar van 1 juni 1987
– adviezen van Monumenten en Landschappen van 2 juni 1987
– gedeeltelijke bouwvergunning van 17 juni 1987 door de gemachtigd ambtenaar

De bouwvergunning sluit een gedeelte van de werken in Leuven uit vanwege de strijdigheid met geldende voorschriften van een bijzonder plan van aanleg. In Rotselaar plant men een nieuwe brug K9 en een nieuwe stuw K8-spindelschuif.

3. Bouwaanvraag van 9 april 1987

- Voorwerp bouwen van een garagegebouw en stal
- Aanvrager VZW TSAP, Zwarte Zustersstraat 12, 3000 Leuven
- Administratief verloop – ontvangen op 28 september 1987 op de buitendienst
– adviesaanvraag op 12 november 1987 aan Landinrichting
– adviesaanvraag op 12 november 1987 aan Monumenten en Landschappen
– gunstig advies van Monumenten en Landschappen van 19 november 1987
– voorwaardelijk advies van Landinrichting van 22 februari 1988
– besprekingen met de aanvrager in verband met de toepassing van het mini-decreet
– verslag aan het hoofdbetuur op 19 augustus 1988
– antwoord met ongunstig advies van het hoofdbestuur op 17 oktober 1988
– stopzetting van de procedure op verzoek van de aanvrager op 10 november 1988

De voorgenomen werken bestonden uit het oprichten van twee nieuwe gebouwen : een stal voor de boerderij en een gebouw om wagens te stallen.

4. Bouwaanvraag van 4 juli 1989

- Voorwerp slopen van de houten schuur
- Aanvrager VZW TSAP, Zwarte Zustersstraat 12, 3000 Leuven
- Administratief verloop – ontvangen op 8 augustus 1989 op de buitendienst
– gunstig advies van 1 september 1989 van Monumenten en Landschappen
– gunstig advies van 25 oktober 1989 van de buitendienst
– vergunning van 30 oktober 1989 van Rotselaar

De houten schuur bij de ingang van het complex mocht worden gedemonteerd en moest behoorlijk worden opgeslagen om wederopbouw met dezelfde constructieonderdelen mogelijk te maken.

5. Bouwaanvraag van 23 september 1990

- Voorwerp slopen van het oude bureelgebouw met conciërgegerief
- Aanvrager VZW TSAP, Tiensesteenweg 296, 3000 Leuven
- Administratief verloop – ontvangen op 12 november 1990 op de buitendienst
– adviesaanvraag Monumenten en Landschappen op 18 april 1991
– gunstig advies van 13 mei 1991 van Monumenten en Landschappen
– gunstig advies van 17 mei 1991 van de buitendienst
– vergunning van 27 mei 1991 van Rotselaar

De werken beogen de sloping van de oude conciërgerie en de bovenliggende kantoren. Het gebouw ligt tussen de industriële molen en de schuur.

6. Bouwaanvraag van 23 september 1990

- Voorwerp instandhoudingswerken aan de schuur en het reftergebouw
- Aanvrager VZW TSAP, Tiensesteenweg 296, 3000 Leuven
- Administratief verloop – ontvangen op 24 januari 1991 op de buitendienst
– adviesaanvraag Monumenten en Landschappen niet nodig
– gunstig advies Monumenten en Landschappen (immers) op 4 januari 1991
– gunstig advies van 12 april 1991 van de buitendienst
– vergunning van 22 april 1991 van Rotselaar

De werken beogen de restauratie van de oude schuur, door het inbrengen van een stabiliserende constructie, en van het aanpalend reftergebouw.

7. Bouwaanvraag van 25 juli 1991

- Voorwerp gevelwijzigingen aan de grote schuur
- Aanvrager VZW TSAP, Tiensesteenweg 296, 3000 Leuven
- Administratief verloop – ontvangen op 1 oktober 1991 op de buitendienst
– gunstig advies van Monumenten en Landschappen van 23 augustus 1991
– ongunstig advies van 14 november 1991 van de buitendienst
– weigering van 25 november 1991 van Rotselaar

De aanvrager wenste de schuurgevel, die vrijkwam na de sloping van het bureaugebouw, grondig te wijzigen.

8. Bouwaanvraag van 25 juli 1991

- Voorwerp gevelwijzigingen aan de houten schuur
- Aanvrager VZW TSAP, Tiensesteenweg 296, 3000 Leuven
- Administratief verloop – ontvangen op 1 oktober 1991 op de buitendienst
– gunstig advies van Monumenten en Landschappen van 23 augustus 1991
– gunstig advies van 14 november 1991 van de buitendienst
– vergunning van 25 november 1991 van Rotselaar

De werken plaatsen dakvlakramen in het dak, ramen in de puntgevels en een brandtrap bij de houten schuur. De houten schuur is blijven staan op haar plaats (ondanks een eerdere toelating tot demontage) bij de toegang van het complex rechts van de binnenkoer.

9. Bouwaanvraag van 16 september 1991

- Voorwerp aanpassingswerken aan de (molenaars)woning
- Aanvrager VZW TSAP, Tiensesteenweg 296, 3000 Leuven
- Administratief verloop – ontvangen op 13 december 1991 op de buitendienst
 – gunstig advies van Monumenten en Landschappen op 7 november 1991
 – gunstig advies van 15 januari 1992 van de buitendienst
 – vergunning van 3 februari 1992 van Rotselaar

De werken beogen de restauratie van de molenaarswoning en de aanpassing ervan aan de huidige comfort-eisen.

10. Bouwaanvraag van 19 december 1991

- Voorwerp gevelwijziging aan de grote schuur
- Aanvrager VZW TSAP, Tiensesteenweg 296, 3000 Leuven
- Administratief verloop – ontvangen op 7 februari 1992
 – gunstig advies van Monumenten en Landschappen van 14 januari 1992
 – ongunstig advies van 23 april 1992 van de buitendienst
 – er is geen weigerings- of vergunningsbeslissing bekend van Rotselaar.

Het betreft een heraanvraag van een eerder geweigerde vergunning voor de gevelwijziging aan de grote schuur. De weigering vindt zijn steun in de impliciete uitbreiding van het bouwvolume.

11. Bouwaanvraag voor werken van geringe omvang van 31 maart 1992

- Voorwerp gevelwijziging van aanhorig gebouw molenaarswoning
- Aanvrager VZW TSAP, Tiensesteenweg 296, 3000 Leuven
- Administratief verloop – advies van Monumenten en Landschappen van 24 augustus 1992
 – bouwvergunning van 2 september 1992 van Rotselaar
 – ontvangen op 11 september 1992 op de buitendienst

De aanvraag verandert lichtjes de gevels van de oude paardenstallen die tegenover de molenaarswoning liggen.

12. Bouwaanvraag van 28 april 1994

- Voorwerp alternatief tracé voor toegangsweg tot de stuw K8
- Aanvrager Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer), Landelijke Waterdienst
- Administratief verloop – ontvangen op de buitendienst op 6 mei 1994
 – adviesaanvraag college Rotselaar op 9 mei 1994
 – advies van 26 mei 1994 van het college van Rotselaar
 – herinnering adviesaanvraag Monumenten en Landschappen op 28 juli 1994
 – bouwvergunning op 6 september 1994 door de gemachtigde ambtenaar

De werken hebben tot doel een andere toegangsweg aan te leggen dan eerder gepland en vergund.

13. Bouwaanvraag 24 januari 1995

Voorwerp	bijzondere oeververdedigingswerken aanleggen van leidingen, zinker en toegangsweg voor meetsectie aan de Dijle in Rotselaar
Aanvrager	Aminal, Landelijke Waterdienst
Administratief verloop	– ontvangen op de buitendienst op 7 februari 1995 – adviesaanvraag college Rotselaar op 9 februari 1995 – adviesaanvraag Monumenten en Landschappen op 9 februari 1995 – adviesaanvraag Natuurontwikkeling op 9 februari 1995 – advies Natuurontwikkeling van 10 februari 1995 – advies college Rotselaar van 27 februari 1995 – advies Monumenten en Landschappen van 7 maart 1995 – vergunning van 20 maart 1995 door de gemachtigd ambtenaar

De werken hebben tot doel de oevers van de Dijle te verstevigen ter hoogte van het stuw in Rotselaar en het plaatsen van leidingen voor de bediening van de meetsectie en van het stuw.

14. Bouwaanvraag 26 september 1996

Voorwerp	bijzondere oeververdedigingswerken aanleggen van leidingen, zinker en toegangsweg voor meetsectie aan de Dijle in Rotselaar
Aanvrager	Aminal, afdeling Water
Administratief verloop	– ontvangen op de buitendienst op 30 september 1996 – adviesaanvraag Archeologisch Patrimonium op 16 oktober 1996 – adviesaanvraag college Rotselaar van 28 oktober 1996 – advies archeologisch patrimonium van 18 november 1995 – vergunning van 9 januari 1997 door de gemachtigd ambtenaar

Het gaat in feite om een hernieuwing van de vergunning van 20 maart 1995.

4. De werken blijken te zijn uitgevoerd zoals ze werden vergund. Er zijn geen vaststellingen gebeurd die het tegendeel bewijzen.

In het hele dossier werd slechts één overtreding vastgesteld : op 22 juni 1992 werd geconstateerd dat een omheiningmuur, die de straat van het erf scheidt, zonder vergunning werd gemetst op een ingebuisde gracht. Er werd een proces-verbaal opgemaakt. Op 12 november 1993 werd door de gemachtigd ambtenaar het herstel van de plaats gevorderd. De aanvankelijke burgerlijke partijstelling van het Vlaams Gewest werd ten gevolge van de cassatierechtspraak daaromtrent ingetrokken.

Het is niet bekend welk gevolg de procureur aan de vordering heeft gegeven.

5. Vermits de Molens van Rotselaar een beschermd monument zijn, werd de afdeling

Monumenten en Landschappen steeds betrokken bij de dossierbehandeling, zoals verplicht door het decreet op de beschermde stads- en dorpsgezichten. Tijdens verschillende vergaderingen werd de restauratie van het molencomplex eveneens besproken met de ambtenaar, Monumenten en Landschappen, de architect en de bouwheer.

**Vraag nr. 198
van 3 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE**

Wegverlichting – Tunnels

Door eerdere antwoorden op schriftelijke vragen werd inzicht gegeven in de kostprijs van de openbare verlichting langs autosnelwegen en gewestwegen (zie vraag nr. 184 van 7 mei 1996, Bulletin van

Vragen en Antwoorden nr. 13 van 13 mei 1996, blz. 647 en vraag nr. 15 van 26 september 1996, BVA nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 191 – red.)

Wel valt het op dat de verlichting van (kleinere) tunnels vaak niet eenduidig is en vaak tijdens de dag blijft branden. In die gevallen waar men perfect het in- en uiteinde van de tunnel kan waarnemen, rijst de vraag naar het waarom hiervan. Tevens stel ik vast dat er algemene Europese normen bestaan voor verlichting, waarbij sprake is van 10 lux 's nachts in tunnels. Op autosnelwegen is dit 1,5 tot 2 lux.

1. Wat is de kostprijs van de verlichting in tunnels langs autosnelwegen en gewestwegen en welke lichtsterkte wordt overdag en 's nachts gehaald ?
2. Is er reeds onderzoek gedaan naar het aanpassen van de regimes in de schakelsystemen of naar nieuwe types van lampen, teneinde de kostprijs te drukken zonder de veiligheid in het gedrang te brengen ?
3. Is het ook mogelijk het verlichtingsniveau te laten dalen zonder de veiligheid in gevaar te brengen, en over welke lengte van tunnels kan de verlichting overdag geheel worden weggelaten ?

Antwoord

1. De jaarlijkse kostprijs (energieverbruik) van de verlichting in tunnels langs autosnelwegen en gewestwegen bedraagt 80 miljoen frank.

Het verlichtingsniveau van de tunnels in dienst gesteld tijdens de laatste 25 jaar werd bepaald volgens de aanbevelingen van de Internationale Commissie voor Verlichtingskunde CIE nr. 26 van 1973 en CIE nr. 88 van 1990.

De beide documenten verschillen slechts op detailpunten van elkaar, doch het laatste bevat meer uitgewerkte berekeningswijzen.

Op Europees vlak bestaat geen richtlijn terzake, doch er is wel een document in voorbereiding.

De verlichting van de tunnels bepaald volgens de internationale aanbevelingen verschilt naar gelang het gaat om lange dan wel om korte tunnels (max. lengte 100 a 125 m).

a. Lange tunnels

De bestuurder ondervindt bij het binnenrijden van een tunnel zonder verlichting aan de ingang het zogenaamde "zwarte gat"-effect, waarbij voorwerpen in de tunnel moeilijk kunnen worden waargenomen.

Het effect ontstaat doordat het oog nog aangepast is aan het verlichtingsniveau van het daglicht buiten de tunnel.

Om het te vermijden, moet de ingangszone van de tunnel tijdens de dag een verlichtingsniveau hebben van +/-10 % van dat in de naderingszone.

Bij zeer zonnig weer is bij de ingang 4.000 à 6.000 lux nodig, afhankelijk van de geometrie en de oriëntatie van de tunnelingang.

Binnen in de tunnel wordt een basisverlichtingsniveau van 150 à 200 lux ingesteld, volgens de verkeersintensiteit en -snelheid en de aard van het wegdek (reflectie).

De overgang van het hoge ingangsniveau naar het basisniveau in de tunnel moet progressief gebeuren, zodat het oog van de bestuurder de tijd krijgt om zich aan te passen aan de lagere verlichtingssterkte.

De lux-waarden in de ingangs- en overgangszones worden stapsgewijs aangepast aan de wisselende sterkte van het daglicht vóór de tunnel.

Tijdens de nacht wordt over de hele tunnel-lengte een constant laag niveau van circa 75 lux ingesteld. De verlichting van de aansluitende autosnelwegen bedraagt 20 a 30 lux.

b. Korte tunnels (tot 100 a 125 m)

Bij korte tunnels is het mogelijk dat de uitgang ervan zichtbaar blijft vóór het binnenrijden van de tunnel.

Het al dan niet toepassen van verlichting overdag is dan afhankelijk van de geometrie van de tunnel (aanwezigheid van bochten, hellingen, ...) en van de aard van het verkeer (aanwezigheid van zwakke weggebruikers, ...).

Tunnels met een lengte kleiner dan 25 m (onderdoorgangen van bruggen) worden niet verlicht.

2. De technische evolutie inzake tunnelverlichting en de mogelijke aanwending van zuinigere lamptypes wordt op de voet gevolgd.

Zo werden de laatste nieuwe tunnels, in dienst genomen in het begin van de jaren '90, uitgerust met een nieuw type van fluorescentielampen met elektronische ballast en met lager verbruik, ter vervanging van de vroeger toegepaste zogenaamde "slimline" lampen. Dergelijke maatregel levert een energiebesparing van circa 15 % op het verbruik van deze lampen in de verlichtingsregimes waarin deze branden (nachtverlichting).

Ook bij de volledige vernieuwing van oude tunnelinstallaties worden de meest energiezuinige oplossingen uitgewerkt.

Bij verlichtingsinstallaties die nog niet aan volledige vervanging toe zijn, kan een eenvoudige verwisseling van lampen meestal niet gebeuren zonder ook de verlichtingstoestellen aan te passen. De kosten hieraan verbonden maken een dergelijke operatie meestal niet rendabel.

3. Zoals uiteengezet onder 1 wordt het verlichtingsregime in de ingangs- en overgangszones van lange tunnels tijdens de dag voortdurend aangepast overeenkomstig de omgevingsvoorwaarden aan de tunnelingang.

In korte tunnels wordt slechts in verlichting voorzien wanneer de aard van het verkeer of de geometrie dit vereisen. Een aantal van deze tunnels wordt overdag dan ook niet verlicht.

Al deze maatregelen worden toegepast conform de bovenvermelde internationale richtlijnen.

Deze richtlijnen zijn gesteund op uitgebreid wetenschappelijk onderzoek, uitgevoerd door experts in vele landen, met betrekking tot de veiligheidsaspecten van tunnelverlichting, en houden rekening met praktijkervaringen.

Een vermindering van het verlichtingsniveau in een van de meest kwetsbare onderdelen van onze verkeersinfrastructuur is beleidsmatig niet verantwoord.

De totale kokerlengte (beide tunnelkokers) van de tunnels waarvan de verlichting overdag geheel wordt weggelaten, bedraagt 950 m.

Vraag nr. 199
van 3 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Wegverlichting – Tunnel A17 Wevelgem

De openbare verlichting op de A17 in de tunnel onder het vliegveld in Kortrijk-Wevelgem bestaat uit lampen van het type "slimline". De ballasten van deze lampen worden niet meer geproduceerd.

1. In welke mate beschikt de administratie nog over een voldoende aantal ballasten om de betrokken tunnel te kunnen verlichten volgens de gangbare normen, en voor welke termijn kan dit nog ?
2. Bestaan er reeds plannen om de verlichting in de tunnel te vervangen, aangezien de ballasten van de huidige verlichting niet meer worden geproduceerd ?
3. Zo ja, voor wanneer is deze vervanging gepland en wat is de geraamde kostprijs hiervan ?
4. Wat is de huidige kostprijs (van het verbruik) om de tunnel in Wevelgem volgens de gangbare normen te verlichten ? Wat is de geraamde kostprijs (van het verbruik) voor een adequate verlichting van de tunnel bij vervanging van de huidige verlichting ?

Antwoord

1. De administratie beschikt nog over een voldoende reserve aan ballasten om gedurende drie jaar de tunnel te verlichten volgens de gangbare normen.
2. Een vervanging van de volledige tunnelverlichting (alle lampen, toestellen en schakelapparatuur) is niet gepland.

Enkel de vervanging van de lampen van het type slimline 65 W, die branden tijdens het nachtre regime, door moderne fluorescentielampen is opgenomen in het ontwerpprogramma 1998.

3. De vervanging kan dus gebeuren in 1998 en de eerste raming bedraagt 10 miljoen frank.

4. Het totaal jaarlijks verbruik van de huidige tunnelverlichting bedraagt 6 miljoen frank.

Indien men de lampen type slimline vervangt door moderne fluorescentielampen, zal een besparing op het elektriciteitsverbruik worden gerealiseerd van naar schatting 500.000 frank. Het juiste bedrag zal worden berekend tijdens de studie.

De elektriciteitsfactuur zou dan nog 5,5 miljoen frank bedragen.

Vraag nr. 200
van 3 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Wegverlichting – Nachtrichtlijn autosnelwegen

Momenteel is nog steeds de ministeriële richtlijn van toepassing om tussen bepaalde uren 's nachts de openbare verlichting langs autosnelwegen (uitgezonderd de op- en afritten) te doven.

De afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent (Oost- en West-Vlaanderen) zou de richtlijn consequent volgen, maar uit andere provincies verneem ik dat dit daar niet zou gebeuren.

1. Kan de minister mij bevestigen dat betrokken richtlijn consequent wordt gevolgd door de afdeling Antwerpen (Antwerpen, Limburg, Vlaams-Brabant) ?
2. Zo neen, wat zijn de redenen hiervoor ?

Heeft de minister terzake reeds maatregelen genomen ?

Antwoord

1. De betrokken richtlijn in verband met het doven van de verlichting op de middenbermen van de autosnelwegen tussen 0.30 uur en 5.30 uur wordt eveneens gevolgd door de afdeling Elektriciteit en Mechanica Antwerpen, uitgezonderd op een beperkt aantal plaatsen door bijzondere omstandigheden zoals verkeersdrukte of het uitvoeren van proefprojecten, of om technische redenen.
2. De plaatsen waar de doving niet wordt toegepast, met opgave van de redenen, zijn de volgende :

- de ringautosnelwegen R0 rond Brussel en R1 rond Antwerpen : om veiligheidsredenen in verband met de korte opeenvolging van in- en uitritten en de verkeersdrukte ;
- E19 (Brussel-Bergen) op grondgebied Vlaams-Brabant : om technische redenen zou bij doving ook de inwendige verlichting signalering worden uitgeschakeld ;
- E411 (Brussel-Namen) vanaf R0 tot Overijse : het betreft de aanzet van de ring rond Brussel met vele in- en uitritten ;
- A2 – vak Wilssele-Bekkevoort : als test op de toepasbaarheid van nieuwe technologieën wordt de verlichting op halve intensiteit geschakeld tussen 23 uur en 4.30 uur ;
- A12 (Brussel-Boom-Antwerpen) tussen Strombeek-Bever en Willebroek : er gebeurt modulatie op hele intensiteit tussen 0.30 uur en 5.30 uur (cfr. 4).

Vraag nr. 201
van 3 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

N37 Zonnebeke-Roeselare – Afwerking

Op dit ogenblik is de N37 volledig aangelegd tussen Aalter en Roeselare en ook tussen Ieper en Zonnebeke (De Brikke). Enkel het stuk tussen Zonnebeke en Roeselare, dat op de oorspronkelijke plannen voorkomt, is nog niet afgewerkt.

1. Bestaan er reeds concrete plannen voor de aanleg van het resterende stuk van de N37 ?
2. Zijn er reeds financiële middelen voor uitgetrokken ?
3. Welke zijn eventueel de mogelijke alternatieven waaraan de voorkeur wordt gegeven (aanpassing van de bestaande weg N332, omleidingen voor Passendale en Moorslede, omweg via A19-A17) ?

In welke volgorde van voorkeur ?

Antwoord

1. Er zijn tot op heden geen concrete plannen voor de aanleg van de N37 tussen Zonnebeke en Roeselare. De doortrekking is immers niet in

overeenstemming met de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, dat momenteel in openbaar onderzoek is. Volgens de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen moet het doorgaand verkeer gebruik maken van de A19-A17.

2. Er zijn nog geen financiële middelen uitgetrokken voor de aanleg van de N37 tussen Zonnebeke en Roeselare.
3. Indien ook het definitief vastgesteld Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen de doortrekking niet ondersteunt, ben ik steeds bereid om de verkeerssituatie op de bestaande gewestwegen N332, N313 en N303 aan een onderzoek te onderwerpen en milderende maatregelen te treffen volgens de prioriteit van de knelpunten en de budgettaire mogelijkheden.

De aanleg van omleidingen voor Passendale en Moorslede kan enkel en alleen gebeuren volgens de bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Hiervoor verwijs ik meer bepaald naar de bepalingen opgenomen onder punt 3.2.4., pagina 170, derde gedachtestreep, van het richtinggevend gedeelte.

Vraag nr. 202
van 3 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Kanaalbrug Ingelmunster – Staat – Hoogte

In het kader van de optimalisering van de binnenvaart is er een containerterminal gepland in Roeselare. Met de huidige moderne containertrafiëk (3 lagen containers) blijkt dat de Dorpsbrug in Ingelmunster te laag is. Tevens zijn er plannen voor de kanaalweg N382 (met verschillende scenario's) tussen Wielsbeke en Roeselare. Bovendien is de Dorpsbrug een staalbrug die dateert van 1957.

1. Hoeveel moet de Dorpsbrug in Ingelmunster worden verhoogd voor containervervoer in drie lagen en wat is de kostprijs hiervan ?
2. Wat is de bouwfysische toestand van de Dorpsbrug ?
3. Is een verhoging van deze brug nog technisch haalbaar en opportuun, gezien de ouderdom van de brug en het risico op metaalmoeheid ?
4. Indien een nieuwe brug noodzakelijk is, al dan niet met de kanaalweg die er onderdoor loopt,

zijn er hieromtrent reeds plannen in de maak ? Zo ja, wat is de geraamde kostprijs en welke onteigeningen zullen er dan moeten gebeuren ?

5. Wordt er eventueel gedacht aan een ophaalbrug ?

Antwoord

1. De brug moet 1,40 m worden verhoogd om even hoog te liggen als de andere kanaalbruggen. Ze zou 2,20 m moeten verhoogd worden om een vrije hoogte te hebben van 7,0 m. Dit is de vereiste hoogte voor drie lagen containers.
2. De bestaande brug is in goede staat (bouwfysische toestand).
3. Een verhoging van de bestaande brug met 1,40 m blijft haalbaar, zij het niet eenvoudig. Metaalmoeheid komt hoofdzakelijk voor bij spoorwegbruggen en moet bij deze brug niet als determinerende factor worden beschouwd.
4. Alhoewel op het gewestplan de doortrekking van de weg langs het kanaal is opgenomen, is dit werk niet voor binnen afzienbare tijd, onder meer vanwege budgettaire beperkingen, maar ook omdat de gemeenten Izegem en Ingelmunster een verschillende visie hebben op de noodzaak ervan. In dit stadium is er dan ook geen enkel zicht op kostprijs en onteigeningen.

De administratie Wegen en Verkeer, afdeling West-Vlaanderen in Brugge, deelt mij mee dat zij geen vragende partij is voor het verbreden van de Dorpsbrug in Ingelmunster. Trouwens, binnen de administratie is het vak van de N382 tussen de N50 (omleiding) in Ingelmunster en Izegem geschrapt als gewestweg.

Verder zou het in de geest van de convenanten, door de aanleg van de omleiding, logisch zijn dat de doortocht van Ingelmunster (nu N50d) aan de gemeente wordt overgedragen.

5. Een ophaalbrug wordt niet in overweging genomen.

Vraag nr. 203
van 3 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Berekening woningbehoefte

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt gesteld dat er 393.514 nieuwe woningen zouden moeten worden gebouwd tegen 2007 om aan de woonbehoefte van de bevolking te voldoen.

In de studie die de Vlaamse regering heeft laten uitvoeren door de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen (Ufsia) in samenwerking met de Vlaamse administratie en de universiteiten van Gent en Brussel, wordt dit cijfer bestempeld als een "zeer ruwe schatting".

Welke criteria werden gehanteerd om tot voornoemd aantal woningen te komen ?

Werd er daarbij ook rekening gehouden met de beoordeling van de staat van het woningbestand, zoals die op grond van een studie door de Katholieke Universiteit Leuven (KULeuven) werd bepaald ?

Antwoord

De berekening van de behoefte aan bijkomende woningen in Vlaanderen is uitgewerkt in het gedeelte "prognoses" van het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Bij de berekening van de behoefte aan bijkomende woningen zijn verschillende stappen te onderscheiden.

- De basis van de berekening is een bevolkingsprognose. Er is gekozen voor de referentieprognose van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS). Dit is de prognose die door het NIS als meest waarschijnlijk wordt omschreven. Gegevens hiervan zijn per arrondissement opgedeeld naar leeftijdscategorie van vijf jaar en naar geslacht.
- Voor elke leeftijdsgroep is er een schatting gemaakt van de kans dat een man of vrouw gezinshoofd of alleenstaande is in een bepaald jaar. Hiervoor zijn vier prognoses uitgewerkt met verschillende hypothesen. Voor de gekozen prognose wordt uitgegaan van volgende hypothesen :

de leeftijd waarop jongeren het ouderlijk huis verlaten zal in de toekomst ongeveer dezelfde zijn als in 1991 ;

de trend tot versnippering van gezinnen op actieve leeftijd, vastgesteld tussen 1981 en 1991,

zet zich verder, door het groeiend aantal echtscheidingen ;

ouderen kunnen door een betere gezondheid ook op hoge leeftijd langer zelfstandig blijven wonen.

De behoefte aan bijkomende woningen in een bepaalde periode is gelijk aan de geraamde toename van het aantal gezinnen in die periode, vermenigvuldigd met de frictieleegestand. Een zekere leegstand, woningen te huur of te koop, is immers nodig om een vlotte verhuis mogelijk te maken.

Via deze methode is berekend hoeveel woongelegenheden er meer nodig zijn dan in 1991 opdat alle gezinnen in 2007 over een woning zouden kunnen beschikken. Het gaat hier niet steeds om nieuwbouw. Een gedeelte van de woongelegenheden kan immers worden gerealiseerd door een bestaande woning op te delen in verschillende appartementen.

Daarenboven is in voorbereidende studies in opdracht van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen een sanerings-, vervangings- en vernieuwbouwbehoefte van ongeveer 300.000 woningen gedetecteerd.

Zowel het plannen van ongeveer 400.000 bijkomende woongelegenheden voor de periode 1992-2007, als het saneren of vervangen van 300.000 bestaande woningen, worden opgenomen als taakstellingen in het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Vraag nr. 204 van 3 februari 1997 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Aanplantingen rond hoogspanningspylonen – Stand van zaken

In 1995 werd de beslissing genomen om rond hoogspanningspylonen struikgewas aan te planten om zo tot kleine landschapselementen te komen.

1. Hoe werden mogelijke aanplantingsplaatsen geselecteerd ? Welke zijn geselecteerd ?
2. Welke contracten moeten er worden afgesloten om tot een dergelijke aanplanting over te gaan ?

3. Waar werd de aanplanting reeds gerealiseerd ?
Waar is er reeds een concrete timing voor deze realisatie afgesproken ?
4. Welk budget werd hiervoor besteed in 1996 en in 1997 ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 205 van 4 februari 1997 van de heer MICHEL DOOMST

IJzelbestrijding – Fluisterasfalt

Tijdens de voorbije winterperiode hebben gewestelijke diensten ruime inspanningen gedaan om ijzel en sneeuw te bestrijden op het wegdek. Enorme hoeveelheden zout werden ingezet om het gevaar voor automobilisten in te dijken.

Steeds betere meetapparatuur blijkt ervoor te kunnen zorgen dat de strooidiensten ook selectiever en doelgerichter gaan werken : dit blijkt vooral noodzakelijk te zijn naargelang de aard van het wegdek.

Vooraf de stroken die met fluisterasfalt werden aangelegd, blijken in de winterperiode sneller tot gevaarlijke situaties te leiden, omdat de grotere infiltratie van water het wegdek bevriest.

1. Hebben de wegendiensten inderdaad negatieve ervaringen met fluisterasfalt ?
2. Werden hierbij speciale strooimethodes angewend ?
3. Wordt er overwogen om, op basis van negatieve ervaringen tijdens deze winterperiode, het gebruik van fluisterasfalt terug te schroeven ?

Antwoord

1. Er kan niet worden gesteld dat de wegendiensten slechte ervaringen hebben met fluisterasfalt. Het is wel zo dat fluisterasfalt bij vriesweer meer aandacht vergt dan gewoon asfalt.

Nochtans heeft fluisterasfalt nog altijd veel meer voor- dan nadelen. Fluisterasfalt veroor-

zaakt aanzienlijk minder geluidshinder dan gewoon asfalt. Fluisterasfalt is verder minder onderhevig aan spoorvorming en bij regenweer is er aanzienlijk minder gevaar op ongevallen te wijten aan aquaplaning en aan de verminderde zichtbaarheid veroorzaakt door opspattend regenwater. In dit kader is het ook nuttig om op te merken dat het in België nog altijd veel meer regent dan ijselt.

Bovendien waren de weersomstandigheden zodanig bar dat zelfs het zoute zeewater op de stranden bevroor. In dit verband wil ik ook verwijzen naar Frankrijk waar sommige autosnelwegen uitgebaat door privé-maatschappijen volledig voor het verkeer dienden te worden afgesloten door de strenge winterse weersomstandigheden.

2. De verhoogde "onveiligheid" van fluisterasfalt wordt bestreden door de wegvakken met fluisterasfalt met bijkomende strooibeurtten te behandelen. In dit verband worden wegvakken met fluisterasfalt voor bestrooiing gelijkgesteld met kunstwerken (bruggen), waar er eveneens een verhoogd risico op ijzelvorming bestaat.

Een aantal strooimachines werd ondertussen ook uitgerust met een pekinstallatie die het wegdek met een mengeling van water en calciumchloride bevochtigt vlak voor het strooizout op het wegdek valt, zodat het zout beter aan de weg blijft "plakken" en niet zo vlug wegwaait of in de holtes van het fluisterasfalt verdwijnt. Deze strooimachines worden ingezet op de wegen met fluisterasfalt. Aangezien deze manier van "nat strooien" ook voordelen heeft op de gewone wegen (zuiniger gebruik van strooizout), worden alle strooimachines in de toekomst met een dergelijke pekinstallatie uitgerust.

3. Er zijn dan ook onvoldoende redenen om de verdere aanleg van fluisterasfalt terug te schroeven.

Vraag nr. 206 van 4 februari 1997 van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Openbaar vervoer en maatschappelijke functies – Uitgangspunten

Bij vergelijking van de antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 265 van 8 juli 1996 en nr. 73 van 15 oktober 1996 vind ik tegenstrijdigheden (*resp.* BVA

nr. 17 van 8 juli 1996, blz. 957 en BVA nr. 5 van 29 november 1996, blz. 433 – red.).

Het eerste antwoord geeft de maatschappelijke functies van het openbaar vervoer – in casu De Lijn – weer. De minister antwoordt dat "De Lijn prioritair weekdiensten dient aan te bieden. Inderdaad kan daardoor iedereen, mits enige regelingen worden getroffen, aan alle maatschappelijke functies deelnemen, zoals werk, school, winkelen, administratie, ziekenhuis- en doktersbezoek, familiebezoek, ontspanning, enzovoort."

In het antwoord op de tweede vraag, naar de implementatie hiervan in het concrete geval van de verbinding Asse-Ternat, worden bijkomende voorwaarden naar voren gebracht :

- geen aanschuiven met belangrijk oponthoud ;
- geen personeelsvervoer aanwezig ;
- compenserende inkomsten.

Indien deze voorwaarden algemeen gelden, vrees ik dat het openbaar vervoer in Vlaanderen opgevoerd moet worden.

Nemen we als voorbeeld de aanpalende lijn AL. Tijdens de spits duurt de doortocht van Asse ongeveer een half uur, tegenover elf minuten in de daluren : aanschuiven en oponthoud. Er is personeelsvervoer op het traject en de inkomsten compenseren de uitgaven niet, zoals nergens ...

1. Welke voorwaarden gelden waar ?
2. Hoever staat het met de netnormering, waardoor in gelijkaardige gebieden op gelijkaardige wijze openbaar vervoer wordt aangeboden ?

Wanneer wordt deze netnormering opgenomen in de beheersovereenkomst 1997-1999 ?
3. Wanneer wordt een tussenkomst gevraagd van bedrijven en wanneer niet ?
4. Hoever staat het met de databank met gegevens van passagiersdensiteit die, overeenkomstig het vorige beheerscontract, functioneel moest zijn op 1 januari 1997 ?
5. Wordt de verkeerslichtenbeïnvloeding enkel toegepast bij vrije bus- of trambanen en zo ja, waarom ? Bij de Maatschappij voor Intercommunale Vervoer Brussel (MIVB) kan dit namelijk ook zonder.

Antwoord

1. De voorwaarden voor een geregeld vervoer zullen worden omschreven in de netnormering, die de regelgevende omschrijving biedt van de geografische gebieden en de tijdslijmieten waarbinnen bepaalde bedieningen moeten worden verzekerd.
2. De netnormering is opgenomen in de artikels 6 § 1 en 7 § 1 van de beheersovereenkomst.

Deze luiden als volgt :

"Het principe van de netnormering (zie ook vraag 1) zal door de regering worden vastgelegd.

De maatschappij verbindt er zich toe om progressief en zonder marktverstoring de huidige exploitatie te toetsen aan de regels van de netnormering en de bediening aan te passen aan de netnormering in functie van de beheersinformatie, mede op basis van de resultaten van aanvullend marktonderzoek."

De stadsnetgebieden van de maatschappij zullen worden getoetst aan het Structuurplan Vlaanderen dat door de regering zal worden goedgekeurd. Een overzicht van de anomalieën zal worden opgemaakt binnen zes maanden na het vastleggen van de stadsgebieden door de Vlaamse regering.

In het kader van de begrotingsopmaak zal jaarlijks een actieplan worden voorgelegd dat in het volgende jaar zal worden doorgevoerd. Dit plan zal aangeven waar de potentiële marginale reizigerswinst ingevolge de doorvoering van de netnormering het hoogst is.

De maatschappij verbindt zich ertoe om jaarlijks voor 1 mei de voogdijminister te rapporteren omtrent de vorderingen van het voorgaande jaar.

3. Artikel 7 § 3 van de beheersovereenkomst 1997-2001 voorziet in de bijdragen van derden in de exploitatie.

Dit luidt als volgt :

"Ingeval de minimumnormen om een bediening in stand te houden niet worden bereikt, zal een bediening slechts mogelijk zijn of blijven mits een bijdrage van de vragende partij(en).

Binnen deze context zal een objectief afwegingskader worden opgesteld, waarbij in gelijke omstandigheden een gelijkaardige bijdrage van derden zal worden gevraagd.

De maatschappij zal alle relevante beheersinformatie ter beschikking stellen van de vragen-de partij om aan te tonen dat de minimumnormen al dan niet worden gehaald.

De maatschappij verbindt er zich toe om dit afwegingskader binnen de drie maanden na de goedkeuring van het principe van de netnormering, zoals omschreven in artikel 6 § 1 van deze overeenkomst, aan de voorgedijminister ter appreciatie voor te leggen."

4. Een rapporteringssysteem m.b.t. reizigersopvolging dient rekening te houden met de principes van netnormering die door de regering zullen worden vastgelegd.

Een gebruiksvriendelijke rapporteringstool wordt geïmplementeerd teneinde de opgenomen termijnen in de beheersovereenkomst 1997-2001 te kunnen respecteren.

5. Verkeerslichtenbeïnvloeding wordt op een zelfde wijze toegepast voor vrije bus- of trambanen en voor deze kruispunten waar de trams of bussen gemengd met het andere verkeer rijden. Technisch is er geen verschil ; de programmering van de verkeerslichten wordt aangepast naargelang het betrokken kruispunt (al dan niet linksafslaand verkeer, aantal rijvakken, ...).

Vraag nr. 207
van 4 februari 1997
van de heer JACQUES DEVOLDER

A17 Sint-Michiels (Brugge) – Ruimtelijke ordening en verkeer

Het stuk van de A17 dat de Brugse deelgemeenten Sint-Michiels en Sint-Andries doorkruist, veroorzaakt heel wat hinder, onder meer verkeersonveiligheid en milieuhinder, en kan geen voldoende ontsluiting bieden voor de Zeebrugse haven.

Groot was mijn verbazing toen ik vaststelde dat braakliggende stukken langs dit traject werden verkaveld en dat er uitbatingvergunningen werden afgeleverd voor volumewinkels. Nieuwe verkeersstromen aantrekken op plaatsen waar nu al verkeersmoeilijkheden zijn, staat haaks op een goed beleid inzake ruimtelijke ordening.

1. Waarom heeft de minister, tegen het advies in van zowel de stad als de provincie, de uitbatingvergunning voor een nieuwe Mc Donalds-vestiging goedgekeurd, goed wetende dat hiermee de bewoners van de achterliggende verkaveling worden opgezadeld met storende activiteiten in hun achtertuin ?
2. Waarom heeft de minister, tegen het advies in van zowel de stad als de provincie, door de verstrekking van de vergunningen impliciet toegelaten dat de A17, die nu al heel wat hinder veroorzaakt, nog meer wordt belast, zodat de verkeershinder er alleen maar groter op wordt en dat een van de belangrijkste ontsluitingswegen naar de Zeebrugse haven ernstig wordt gehypothekerd, vooral nu de doortrekking van de A18 naar de N49 bij de jongste gewestplanwijziging werd geschrapt ?

Antwoord

1. Het verlenen van uitbatingvergunningen (ik vermoed dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger hiermee milieuvergunningen bedoelt) behoort niet tot mijn bevoegdheid, maar tot die van mijn collega de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.
2. In het betrokken gebied werden volgende bouwvergunningen verleend :
 - het bouwen van acht winkelruimten, rechtstreeks vergund door het college van burgemeester en schepenen van Brugge ;
 - het bouwen van een restaurant, vergund bij ministerieel besluit van 9 januari 1996.

Deze aanvragen zijn gelegen binnen het bijzonder plan van aanleg "Noord-Oost I", goedgekeurd bij ministerieel besluit van 23 maart 1994.

Een bijzonder plan van aanleg heeft bindende en verordenende kracht. De overheden die zich uitspreken over bouwaanvragen gelegen binnen het bijzonder plan van aanleg, toetsen deze aanvragen aan de voorschriften ervan.

De aanvragen werden ingewilligd omdat zij voldeden aan de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg in kwestie.

Vraag nr. 208
van 4 februari 1997
van de heer MARC OLIVIER

Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
 Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
 Vraag nr. 101
 van 4 februari 1997
 van de heer Marc Olivier
 Blz. 929

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 209
van 4 februari 1997
van de heer MARC OLIVIER

A19 Kortrijk-Ieper – Middenbermbepanting

De middenberm van de A19 tussen Kortrijk en Ieper is momenteel onbeplant. Uit veiligheidsoverwegingen (verblinding door tegenliggers) lijkt het aangewezen om deze berm met laagstammige bomen en/of struiken te beplanten.

1. Bestaan er plannen om deze middenberm te beplanten ? Zo ja, wanneer worden ze uitgevoerd ?

Zo neen, is de minister niet van oordeel dat een dergelijke aanplanting de verkeersveiligheid ten goede zou komen ?

2. Wat is de geraamde kostprijs voor een dergelijke aanplanting ?

Antwoord

1. Er bestaan momenteel geen plannen om de middenberm van de A19 te beplanten. Prioriteiten zijn momenteel de (meestal kleinschalige) projecten voor aanplantingen om dwingende veiligheidsredenen (bijvoorbeeld aanplanting

rotondes om het kruispunt te visualiseren, creëren van poorteffecten, enz.).

Een aanplanting in de middenberm van de A19 kan de verkeersveiligheid inderdaad gunstig beïnvloeden (geen vorming van kijkfiles bij ongevallen, vermindering van verblinding door de lichten van het verkeer in tegenovergestelde richting).

2. De aanplanting over 18 km (gemengd : 2/3 bosgoed en 1/3 heesters) mag geraamd worden op 5 miljoen frank (inclusief BTW).

Vraag nr. 210
van 7 februari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Kolonie van Merksplas – Bestemming

De Kolonie van Merksplas, een domein van 617 hectare, is volgens het huidige gewestplan gelegen in een gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen (blauw).

Onlangs besliste het federale ministerie van Justitie het domein niet langer te gebruiken voor de opvang van landlopers. Hierdoor komt de oorspronkelijke bestemming van de zone waarin de Kolonie van Merksplas ligt in het gedrang.

Het domein is verdeeld over drie gemeenten : Merksplas, Beerse en Rijkevorsel. In het noordelijke deel baat Pidpa (Provinciale Intercommunale voor Drinkwatervoorziening Provincie Antwerpen) een waterwinning uit. Op het grondgebied van Beerse heeft Koramic-Terca een kleiontginning van ongeveer 30 ha. Zo'n 10 ha van het domein is in concessie van een boomkweker uit Rijkevorsel. Landbouwers uit de buurt pachten de landbouwgronden van de vroegere staatsboerderij.

Voor een nieuwe bestemming van de Kolonie van Merksplas worden allerlei scenario's naar voren geschoven.

Het gemeentebestuur van Merksplas en de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen (IOK) hebben belangstelling voor een KMO-zone rond de oude steenbakkerij. Langs de Steenweg op Rijkevorsel wordt gedacht aan de uitbreiding van het woongebied door lintbebouwing en de verkaveling van alle percelen die zich bevinden tussen de bestaande woningen. Pidpa wil 70 ha bos aankopen als bufferzone voor de waterwinning. De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) heeft

haar oog laten vallen op het beheer van de landbouwgronden.

1. Heeft de minister reeds gesprekken gevoerd met de gemeentebesturen van Merksplas, Beerse en Rijkevorsel en IOK over een bestemmingswijziging voor het domein van de Kolonie van Merksplas ?

Zo ja, welke voorstellen werden door de respectieve gesprekspartners aangehaald ? Wat heeft de minister voorgesteld tijdens deze vergaderingen ?

2. Houdt de minister vast aan de bestemming voor het domein op het huidige gewestplan (gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen) ?

Zoniet, overweegt de minister een gewestplanwijziging ? In welke zin ?

3. Wordt er onderzocht of het domein kan worden ingekleurd als groengebied, aangezien het domein grote mogelijkheden heeft als stilte- en wandelgebied ?

Zo ja, wanneer is dit onderzoek van start gegaan ?

Zoniet, welke motivatie voert de minister aan om dit niet te laten onderzoeken ?

Antwoord

Zoals reeds meegedeeld in het antwoord op de vraag nr. 76 van 17 oktober 1996 van de heer Jos Geysels (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 29 november 1996, blz. 436 – red.*), is er thans geen wijziging van het gewestplan Turnhout in voorbereiding. Ook werden mij door de gemeente Merksplas of andere betrokken partijen nog steeds geen vragen of voorstellen voor gewestplanwijzigingen voorgelegd. Om die redenen werden er door mij tot dusver nog geen initiatieven genomen om een gewestplanaanpassing voor te bereiden.

Onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling wordt naar verluidt door de Vlaamse Landmaatschappij aan inrichtingsvoorstellen gewerkt, die het onderwerp van onderzoek en advies uitmaken.

In uitvoering van de opties in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zullen bij de herziening van het gewestplan Turnhout voorstellen worden afge-

wogen, rekening houdend met de bestaande fysieke structuur, onder andere groengebied.

Vraag nr. 211 van 7 februari 1997 van de heer MARC OLIVIER

Beheersovereenkomst NMBS – Betrokkenheid

In het belang van de mobiliteit is het essentieel dat het nieuwe NMBS-beheerscontract de verplaatsing per trein bekijkt als een schakel van een ketting. Ook de beslissing om de trein of een ander voertuig te nemen, de verplaatsing naar het station, het stallen van een voertuig, de wachttijd, een eventuele overstap van de ene trein op de andere, de verplaatsing tussen het station en de eindbestemming behoren tot die ketting.

De NMBS moet zich dus inschakelen in een ruimer mobiliteitsbeleid dat ook met andere actoren moet worden gevoerd : de gewesten, het stads- en streekvervoer, de ruimtelijke planners, de gemeenten, ...

1. Werd het Vlaams Gewest betrokken bij het opstellen van het nieuwe NMBS-beheerscontract ?
2. Zo ja, op welke wijze en voor welke gebieden (ruimtelijke planning, stads- of streekvervoer, andere, ...) ? Welke specifieke elementen heeft het Vlaams Gewest kunnen inbrengen in het beheerscontract ?
3. Zo neen, heeft de minister er bij de NMBS op aangedrongen om bij het opstellen van het beheerscontract te worden betrokken ? Waarom werd het Vlaams Gewest uiteindelijk niet betrokken ?

Antwoord

Het Vlaams Gewest werd niet expliciet betrokken bij het opstellen van de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Belgische Staat en de NMBS. Zo werden ook de Belgische Staat of de NMBS niet betrokken bij het afsluiten van een beheersovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de VVM (Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn).

Dit belet niet dat meerdere vormen van samenwerking tussen het spoorvervoer en het stads- en streekvervoer mogelijk zijn of verder kunnen worden ontwikkeld. Ik denk hierbij aan :

- het ontwikkelen van gemeenschappelijke vervoerbewijzen ;

- het moderniseren van stationsomgevingen ;
- het intomen van (voorstedelijke) verkeersassen.

Hierbij wordt geopteerd voor specifieke samenwerkingsovereenkomsten tussen de vervoermaatschappijen of tussen de NMBS en het Vlaams Gewest. Het Vlaams Gewest voert thans een actief beleid in deze richting.

Vraag nr. 212
van 7 februari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

GSM-masten – Inplanting

"Momenteel bestaat er op dit domein nog steeds geen stedenbouwkundige reglementering. Het is een nieuw probleem, dat wij in overleg met onze administratie willen opvolgen," zo verklaarde de minister op 17 oktober 1995 in de toenmalige Vlaamse Raad over de oprichting van GSM-masten (*Handelingen nr. 2 van 17 oktober 1995, blz. 256 – red.*).

In antwoord op schriftelijke vraag nr. 162 van 23 april 1996 zette de minister nog eens op een rijtje welk beleid hij voert ten aanzien van de oprichting van GSM-masten. Daaruit blijkt dat er nog steeds geen specifieke reglementering bestaat in het kader van de stedenbouwwetgeving: "Elke inplanting is een feitenkwestie die geval per geval moet worden onderzocht" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 29 april 1996, blz. 596 – red.*).

Deze "richtinggevende" aanbevelingen volstaan echter niet om de wildgroei van GSM-masten in goede banen te leiden. Voorbeelden op het terrein staven deze vaststelling. Op vele plaatsen staan de antennes niet op bestaande gebouwen en sluiten ze niet aan op ambachtelijke gebieden, parkeerterreinen of servicestations. Op die manier dragen ze bij tot de visuele vervuiling van het landschap in Vlaanderen.

1. Onderschrijft de minister de stelling dat de "richtinggevende" aanbevelingen voor de gemachtigde ambtenaren van Stedenbouw niet volstaan om de wildgroei van GSM-masten in goede banen te leiden ?

Zo ja, worden er dwingende richtlijnen uitgewerkt betreffende de inplanting van GSM-masten ? Wordt daarin, naast de visuele vervuiling, ook rekening gehouden met de medische gevolgen van stralingen in de buurt van GSM-masten ?

Zo neen, hoe denkt de minister te kunnen voorkomen dat nieuwe GSM-masten verder bijdragen tot de visuele vervuiling van het landschap ?

2. Hoe verklaart de minister het achterwege blijven van zo'n specifieke reglementering na de aankondiging van overleg met de administratie op 17 oktober 1995 ?

Antwoord

De GSM-netuitbaters hebben de contractuele verplichting de bereikbaarheid over het gehele land te garanderen. De technische mogelijkheden daartoe en ook hun beperkingen bepalen grotendeels de locaties, dus de geografische ruimte waarbinnen een inplanting moet worden gesitueerd.

De bedieningsnetwerken van de op dit ogenblik reeds werkzame GSM-operatoren (er zijn er voorts nog twee : Proximus en Mobistar) zijn in volle ontwikkeling. Zeker is dat het louter oprichten van antennes op bestaande gebouwen of infrastructuur niet kan volstaan voor de totale dekking van het grondgebied. Noodgedwongen zullen op sommige plaatsen bijkomende antennemasten moeten worden toegelaten. Niettemin werden hiervoor begin 1996 een reeks basisprincipes vastgelegd die in de vorm van een richtlijn aan mijn betrokken diensten, aan de gemeenten en aan de initiatiefnemers worden meegedeeld. Deze randvoorwaarden golden reeds van bij het begin van de problematiek en werden recentelijk nog verder uitgediept.

Volgende principes blijven van kracht :

- een maximaal respecteren van de open ruimte ;
- toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 houdende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen wordt niet uitgesloten, doch dient uiterst kritisch te gebeuren. Het kan nog alleen indien de plaatskeuze uitvoerig wordt toegelicht en er geen alternatieven zijn ;
- er zal worden gestreefd naar een inplanting in reeds bebouwde of te bebouwen zones ;
- er zal worden gestreefd naar inplantingen aansluitend bij bestaande infrastructuurwerken of binnen industrie- of ambachtelijke zones ;
- in het stedelijk gebied of in de woonzones zal zeker rekening moeten worden gehouden met cultuurhistorische aspecten. In principe zullen

beschermden gebouwen of monumenten worden vermeden, tenzij mits volledige instemming van Monumenten en Landschappen ;

- er zal worden aangedrongen bij netwerkuitbaters op meervoudig gebruik van locaties en van bestaande of op te richten masten ;
- er zal worden gestreefd bij de betrokken afdelingen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) naar het gebruik van bestaande kunst- en infrastructuurwerken voor de vasthechting van de antennes.

Vraag nr. 213
van 7 februari 1997
van de heer MARC OLIVIER

VZW Promotie Binnenvaart – Marketingstrategie en resultaat

De VZW Promotie Binnenvaart Vlaanderen (PBV) voert in een aantal tijdschriften, waaronder het VBO-Bulletin (Verbond van Belgische Ondernemingen), een campagne om ondernemers te overtuigen van de voordelen van de binnenvaart.

1. Vormt deze mediacampagne slechts één onderdeel van de marketingstrategie voor de promotie van de binnenvaart in Vlaanderen ? Zo ja, welke andere elementen maken daar deel van uit ?
2. Wat is de kostprijs van de campagne ?
3. Hoeveel ondernemingen hebben naar aanleiding van deze campagne contact gezocht met de VZW Promotie Binnenvaart Vlaanderen ?
4. Hoeveel ondernemingen beslisten daarop om hun logistieke structuur meer op de binnenvaart, af te stemmen ?
5. Wat zijn de grootste bezwaren die de VZW ondervindt ten opzichte van de binnenvaart, naar aanleiding van deze contacten met ondernemers (kostprijs, snelheid, infrastructuur, andere...)?
6. Is het niet aangewezen dat de VZW Promotie Binnenvaart Vlaanderen, met het oog op de promotie en vlotte contacten met ondernemers, een meer centrale ligging in het Vlaamse gewest zou innemen ?

Antwoord

1. De marketingdoelstelling van PBV is de overall-marketingdoelstelling : meer vervoer over het water.

De communicatiedoelstelling is het informeren van een vrij grote heterogene doelgroep omtrent het bestaan van de binnenvaart en haar algemene positieve kwaliteiten, die deel uitmaken van de gewenste positionering.

Naar de doelgroep industrie is de communicatiedoelstelling : verhoging van spontane, actieve bekendheid en versterking van een positieve beoordeling van de binnenvaart. Het overtuigen – via relevante en zorgvuldig gedoseerde specifieke informatie – van speciale segmenten binnen de doelgroep dat vervoer over water een volstrekt volwaardig – en dikwijls een superieur – alternatief is. Doelstelling is een verdieping van de positieve instelling ten opzichte van het vervoer over water en verandering van gedrag in gevallen waarin actief moet worden gekozen voor een vervoerswijze ten gunste van vervoer over water.

Echter, aan de hierboven geformuleerde communicatie liggen in de directe zin geen commerciële doelstellingen ten grondslag. De communicatie van PBV heeft tot doel de voorwaarden te scheppen waarbinnen commerciële doelstellingen kunnen worden gerealiseerd en draagt dus in indirecte zin bij aan het realiseren van de overall-marketingdoelstelling.

De verantwoorde keuze en efficiënte inzet van middelen (boodschapdragers, onder andere de advertenties in bepaalde tijdschriften) zijn in hoge mate gebaseerd op een gedetailleerde definiëring van de verschillende doelgroepsegmenten.

De campagne waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, maakt deel uit van een media- en middelstrategie die gericht is op vier prioriteitsklassen met elk hun eigen specifieke media/middelen.

Bijvoorbeeld :

groep 1 (hoogste prioriteit) : direct mail-programma dat sterk relatiegericht is, persoonlijke contacten ;

groep 2 : direct mail, seminars en congressen, nieuwsbrief ;

groep 3 : advertenties in vakbladen (verticaal, bedrijfsgebonden). In deze campagne wordt cumulatief opgebouwd, zodat met de belangrijkste doelgroepsegmenten de hoogste contactfrequentie wordt gerealiseerd en een sterk synergetisch effect wordt bereikt, omdat de boodschappen elkaar per middelenniveau versterken.

2. De campagne, waarvan de advertenties deel uitmaken, loopt gedurende twee jaar en er is een budget van in totaal 4 miljoen frank voor uitgetrokken (2 miljoen frank per jaar).
3. Door de geïntegreerde communicatieaanpak werden reeds meer dan 2.000 contacten met de Vlaamse industrie gelegd.
4. Zie bovenvermelde marketing- en communicatiedoelstelling. Gelet op de opdracht van PBV ligt de nadruk van de logistieke analyse en organisatie bij structurele en nieuwe transporten (zoals afvalvervoer).

PBV behoort geen NMBS van de binnenvaart te worden. De commerciële marktspelers richten hun aandacht op de opportuniteiten zoals die zich nu realiseren in de markt, al dan niet na tussenkomst van PBV. PBV richt zich veeleer in eerste instantie op structurele goederenstromen en structurele marktsituaties die de basis vormen opdat de commerciële marktspelers hun rol kunnen vervullen. De afgelopen twee jaar werd de aandacht gevestigd op kaaimuren en afvaltransporten. Deze structurele aanpak houdt voor het afvalvervoer bijvoorbeeld in : het dossier zodanig sturen dat afvalverbrandingsinstallaties aan watergebonden terreinen worden geplaatst, de logistieke organisatie stroomlijnen zodanig dat binnenvaart een alternatief is dat in overweging wordt genomen, voorzien in overslagruimte en terreinen, informeren over overslagtechnieken.

Dit zijn taken die moeten plaatsvinden vooral eer de binnenvaartmarkt zich als partner kan aanbieden. Deze voorbereidende en sturende activiteiten hebben tot doel vervoer over water mogelijk te maken. De marktspelers zullen nooit deze activiteiten ontwikkelen, vermits ze het algemeen belang van de sector betreffen en niet een commercieel, firmagebonden belang.

5. De binnenvaart heeft, volgens relevante ondernemers, een weinig ontwikkeld profiel met een aantal potentieel negatieve elementen die kunnen resulteren in desinteresse of afwijzing van

het product "vervoer over water". Zelfs voor een niet onaanzienlijk gedeelte van de huidige frequente gebruikers, die vaak nog een excuus blijken te zoeken om hun keuze voor inschakeling van de binnenvaart voor hun omgeving te rechtvaardigen. De top-of-mind-associatie valt bijna altijd samen met één bepaald segment van het vervoer over water waaraan een aantal potentiële negatieve elementen (overslagkosten, infrastructuur, marktorganisatie) worden gekoppeld.

6. Het secretariaat van Promotie Binnenvaart Vlaanderen is gevestigd in Hasselt. De marktprospector heeft zijn standplaats in Antwerpen. Gelet op de opdracht van PBV worden acties ondernomen overal in Vlaanderen. De vestiging van het secretariaat langs het Albertkanaal onderstreept het onafhankelijke en neutrale platform dat PBV is. Met het oog op de economische binnenvaartrealiteit opereert de marktprospector vanuit Antwerpen.

Vraag nr. 214
van 7 februari 1997
van de heer MARC OLIVIER

Toetsing gewestplannen aan RSV – Kortrijk-Roeselare-Tielt

De minister heeft reeds verklaard dat hij op lange termijn alle gewestplannen in Vlaanderen systematisch wenst te toetsen aan het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) en gelijktijdig een onderzoek wenst te doen naar noodzakelijke wijzigingen als gevolg van veranderingen in visies en opties, evenwel steeds getoetst aan het ontwerp-RSV.

1. Is er al beslist welke gewestplannen uit het kiesarrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt eerlang worden voorgelegd voor gedeeltelijke wijziging ?
2. Waarop hebben de wijzigingen betrekking ?

Antwoord

In maart zal een voorstel tot voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Kortrijk aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Voor het gewestplan Roeselare-Tielt zal dit eveneens op korte termijn gebeuren.

Deze wijziging zal het resultaat zijn van het onderzoek van de verschillende ruimtebehoevende componenten. Zij kan derhalve zowel betrekking hebben op industriezones, lijninfrastructuren, natuur- en bosgebieden, woonzones, recreatie- en ontginningsgebieden, als op een verdere differentiatie van het agrarisch of natuurgebied.

Vraag nr. 215
van 7 februari 1997
van de heer PIETER HUYBRECHTS

BPA "Aan Paemen" Bilzen – Stand van zaken

Het BPA (bijzonder plan van aanleg) "Aan Paemen" Grote Spouwen in Bilzen werd reeds in november 1994 door de gemeenteraad van Bilzen goedgekeurd.

Kan de minister mij meedelen bij welke dienst dit dossier zich bevindt en waarom het nog niet goedgekeurd is door de hogere overheid ?

Antwoord

Aan het BPA "Aan Paemen" in Bilzen werd op 29 januari 1997 goedkeuring onthouden.

De redenen voor deze onthouding zijn weergegeven in de considerans van het betrokken besluit :

"Overwegende dat de (her)inrichting van het binnengebied tussen de Papenstraat, de Grote Spouwenstraat, de Pastorijstraat en de Munieckstraat niet kan aanvaard worden, gelet op de voorziene regularisatie van een wederrechtelijke toestand, die de leefbaarheid van de omgeving in het gedrang brengt.

Overwegende dat de aanleg van een sportzone is voorzien op gronden die volgens voornoemd gewestplan in het agrarisch gebied zijn gelegen ; dat de bestemming als landbouwgrond hier niet als achterhaald kan beschouwd worden.

Overwegende dat bij het weerleggen van de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschriften tegen de onteigening van landbouwgronden, de stad geen concrete plannen vermeldt, doch enkel voorziet in 'mogelijke uitbreiding voor lokale behoeften met aanpassing van de invulling ervan naargelang evolutie in de tijd'.

Overwegende dat de keuze van de inplantingsplaats van de sporthal in het agrarisch gebied van

het gewestplan slechts kan aanvaard worden als aangetoond wordt dat andere mogelijke inplantingen binnen het woongebied met landelijk karakter uitgesloten zijn".

Vraag nr. 216
van 7 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Luchthaven Deurne – Geregelde vluchten – Investerings

In het nummer 32 van het magazine Flanders wordt met betrekking tot het mobiliteitsprobleem in Vlaanderen een vrij optimistisch beeld geschetst van de huidige situatie, onder meer wat de regionale luchthavens betreft. Er wordt onder meer gewezen op de indrukwekkende bedrijfsresultaten geboekt door de luchthavens van Oostende en Antwerpen.

Het blijkt thans dat de trafiek naar Londen, tot-nogtoe zeer interessant voor Antwerpen, een dalende tendens vertoont voor twee van de drie maatschappijen die de verbinding verzekeren tussen de Scheldestad en de Britse hoofdstad. Sabena zelf vliegt niet langer op Londen.

Hoeveel maatschappijen onderhouden momenteel nog geregelde vluchten vanuit Antwerpen-Deurne ? Hoeveel geregelde vluchten worden er nog dagelijks verzekerd ?

Welke investeringen zijn er voor de komende jaren gepland op de luchthaven van Antwerpen ? Wat is de omvang van de financiële inspanning die de Vlaamse gemeenschap zal moeten doen om de eventueel noodzakelijke aanpassingen te verwezenlijken ?

Antwoord

Het passagiersverkeer Antwerpen-Londen blijft het hoofdbestanddeel vormen van de commerciële activiteit op de luchthaven Antwerpen.

In 1996 groeide de totale passagierstrafiek op de luchthaven Antwerpen tot 272.989 passagiers, tegen 260.966 in 1995.

Volgende lijnen naar Londen werden in 1996 geëxploiteerd :

Bestemming	Maatschappij	Vluchten H/T per dag	Passagiers 1995	Passagiers 1996
Londen Gatwick	Britisch Airway	3	53.644	54.695
Londen City	VLM	4	59.390	59.061
Londen Heathrow	Sabena	2	29.739	29.166
Totaal		9	142.773	142.922

(VLM : Vlaamse Luchttransportmaatschappij)

Hieruit blijkt dat de trafiek naar Londen globaal genomen een lichte vooruitgang kende (+ 0,1 %), en dat het gebruik van de drie lijnen vrij stabiel was.

De thans geplande investeringen voor de periode 1997-1999 hebben betrekking op een bedrag van circa 60 miljoen per jaar.

Hiermee zullen vooral worden gefinancierd :

- de afwerking van de check-inruimte,
- de beveiliging van de toegangspoorten aan de zuidzijde,
- de modernisering van de naderingsverlichting op de banen 11 en 29,
- de vernieuwing van de telefooncentrale en de modernisering van de elektrische installaties,
- de verlichting van het laadplatform,
- het aanbrengen van beplantingen,
- het ontruimen van terreinen,
- gewone onderhoudswerken.

Vraag nr. 232
van 13 februari 1997
van de heer JOS STASSEN

Restauratiepremies – Misbruik en terugvordering

Artikel 6, §4 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten luidt als volgt : "De krachtens dit besluit verleende voorschotten mogen niet aangewend worden voor enig ander oogmerk dan dit waarvoor de premie werd verleend. Bij niet-naleving van deze bepaling wordt de premie vervallen verklaard door de Vlaamse regering en wordt overgegaan tot de terugvordering van de reeds uitbetaalde voorschotten, vermeerderd met de wettelijke interest."

In vorige besluiten van de Vlaamse regering inzake restauratiepremies was een gelijkaardige bepaling opgenomen.

Al heeft het besluit het inzake de beslissing tot terugvordering over "de Vlaamse regering", toch is het me niet duidelijk wie in de praktijk deze beslissing neemt. De administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur zou hierin een rol spelen.

1. Wie neemt de beslissing inzake de vervallenverklaring van de premie : de Vlaamse regering, een minister (en zo ja, welke) of een ambtenaar ?
2. Hoe dikwijls werd in respectievelijk 1994, 1995 en 1996 een restauratiepremie vervallen verklaard en werd overgegaan tot terugvordering ? Om welke bedragen gaat het telkens ?
3. Welk bedrag wordt, in uitvoering van dit of van een vorig regeringsbesluit inzake restauratie, momenteel nog teruggevorderd en is nog niet terugbetaald ?

N.B. : Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 234
van 26 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Kanaalbrug Vilvoorde – Werking

Herhaaldelijk is de brug over het kanaal in Vilvoorde, een belangrijk zenuwknoppunt op de

N211, ten gevolge van technische mankementen voor min of meer lange periodes buiten gebruik geweest. Dit was niet minder dan viermaal het geval tijdens de maand januari. Er ontstonden daardoor voor het verkeer wachttijden van 15 tot 30 minuten, en zelfs van 45 minuten op zaterdag 25 januari. Het blijkt ook dat het op- en neerlaten van de brug steeds meer tijd vergt.

De N211 is een uiterst drukke gewestweg, waarvan de betekenis voor de regio Vilvoorde en Zaventem – met onder meer de nationale luchthaven – erg belangrijk is. Ook bij het stedelijk verkeer in Vilvoorde speelt deze brug een grote rol, die wordt onderstreept door het feit dat aan het kruispunt van de N211 en de hoofdweg naar Mechelen op werkdagen gemiddeld 33.000 voertuigen worden geteld.

Voor de brandweer van Vilvoorde en de interventieteams van de beide ziekenhuizen zou het onderbreken van het verkeer bijzonder ernstige gevolgen kunnen hebben, vooral bij incidenten of ongevallen in de westelijke buitenwijken van Vilvoorde.

Vooraf om veiligheidsredenen, maar ook om economische redenen, is het volstrekt noodzakelijk dat de wachttijden, vooral op de spitsuren, beperkt blijven door het snel op- en neerlaten van de brug.

Het blijkt dat de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen niet over de nodige middelen beschikt om tot een volledige renovatie over te gaan van het nu reeds meer dan een kwarteeuw oude brugmechanisme. Herstel en moderniseringswerken zouden niet meer kosten dan enkele tientallen miljoenen.

Is de minister op de hoogte van deze elementen en welke maatregelen zijn er genomen om op korte termijn de ongemakken aan de brug in Vilvoorde te verhelpen?

Antwoord

De problemen aan de hefbrug in Vilvoorde over het Zeekanaal Brussel-Rupel werden mij door de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen gesignaleerd. Deze problemen worden in essentie veroorzaakt door de gebreken aan de elektromechanische uitrusting; dit zijn de machines en mechanismen die het brugdek op en neer doen bewegen. Haperingen hierin verstoren de bewegingen en veroorzaken de onderbrekingen, zowel voor het wegverkeer als het zeevaartverkeer. De mechanismen dateren van de jaren zestig en

zijn dus gebouwd en ontwikkeld met de technologie van destijds.

Deze mechanismen zijn versleten en voldoen niet meer aan de huidige gebruiksnormen.

Daarom wordt door de NV Zeekanaal voorgesteld om de mechanismen te vervangen. De uitgave hiervoor wordt geraamd op circa 50 miljoen frank.

Gelet op de problemen, heb ik de NV Zeekanaal opdracht gegeven om de studie van het vervangen van de bewegingsmechanismen aan te vatten. Zodra deze studie voltooid is en het aanbestedingsdossier is opgesteld, zal worden nagegaan op welke wijze de uitgave kan worden ingepast in de begroting. De werken zelf zijn alzo op zijn vroegst gepland voor begin 1998. De problemen zullen dan ook pas op zijn vroegst begin 1999 van de baan zijn. Tot zolang zal de dreiging voor plotse pannes blijven bestaan.

De NV Zeekanaal heeft recentelijk beslist enkele zeer beperkte ingrepen aan de elektromechanische uitrusting uit te voeren, om te trachten tijdelijk enig soelaas te brengen en de periode gedurende dewelke de oude uitrusting nog in dienst zal zijn te overbruggen.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 65
van 31 januari 1997
van de heer JOACHIM COENS

Filmfestival Cinema Novo Brugge – Subsidies

Het thematisch filmfestival Cinema Novo in Brugge presenteert jaarlijks speelfilms uit de continenten Afrika, Azië en Latijns-Amerika. Het festival heeft de bedoeling om, naast de huidige "mainstream" van Amerikaanse films, filmproducties uit die drie continenten aan te bieden aan een breed en belangstellend publiek. Het wil ook de kineasten uit deze continenten een kans geven op onze filmmarkt en de Belgische filmverdelers interesseren voor deze producties.

Als thematisch festival heeft Cinema Novo ontegensprekelijk zijn eigen plaats in de Belgische filmwereld. Door zijn specifieke programmatie van

kwaliteitsfilms heeft het een eigen faam en erkenning opgebouwd en kan het rekenen op een zeer trouw publiek en opwaardering van de film distributiesector.

In de regio zelf is de aantrekkingskracht van het festival zeer groot, omdat het de enige manifestatie van omvang is rond film. Er is dan ook een constante stijging merkbaar van het aantal festivalbezoekers : meer dan een verdubbeling in 6 jaar tijd (van 4.908 bezoekers in 1990 naar 8.213 bezoekers in 1996). Ook de belangstelling van buiten de regio Brugge gaat in constant stijgende lijn.

Vorig jaar kreeg het festival van het departement Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nog een subsidie van 500.000 frank ; aangezien het festival echter een van de pijlers is waarop de stad Brugge in de periode februari-maart naar buiten treedt als hedendaags cultuurbelevingscentrum, is het van groot belang dat deze subsidie dit jaar wordt opgetrokken.

Het Internationaal Filmfestival van Gent kon vorig jaar rekenen op een subsidie van 15 miljoen en op 3,5 miljoen prijzengeld, het Europees Jeugdfilmfestival in Antwerpen kreeg een subsidie van 1,25 miljoen frank.

Wat is de reden voor een dergelijke discrepantie in subsidiëring ?

Heeft de minister voor dit jaar beslist de subsidie aan het Cinema Novo-festival op te trekken ?

Antwoord

Cinema Novo is inderdaad een thematisch filmfestival met speelfilms uit Afrika, Azië en Latijns-Amerika. Het belang dat door de Vlaamse Gemeenschap aan dit filmfestival – het belangrijkste in zijn genre in Vlaanderen – wordt gehecht, blijkt uit de constante toename van de subsidie : van 200.000 frank in 1993 (eerste jaar van subsidiëring) tot 500.000 frank in 1996. Voor de editie 1997 wordt een bedrag van 600.000 frank, een nieuwe stijging met 20 % voorgesteld. Ik ben van mening dat het hier om een relevante en verantwoorde subsidie gaat.

Het is trouwens op uitdrukkelijk verzoek van de Vlaamse Gemeenschap dat er een beweging naar een meer dan louter formeel engagement van de stad Brugge en de provincie West-Vlaanderen op gang kwam. Ter vergelijking : in 1995 bedroeg deze

steun respectievelijk 40.000 frank en 50.000 frank, in 1996 250.000 frank en 60.000 frank.

Het Internationaal Filmfestival van Vlaanderen is de speerpunt van het Vlaamse filmbeleid. In zijn 25-jarig bestaan is dit festival uitgegroeid tot het grootste filmfestival in Vlaanderen : in 1996 werden 67.000 bezoekers geteld. Op internationaal vlak is het Internationaal Filmfestival van Vlaanderen tevens (onbezoldigd) Cultureel Ambassadeur. Het is dus normaal dat het zwaartepunt van de middelen bij dit festival ligt.

De draagwijdte van het Europees Jeugdfilmfestival is gelegen in het feit dat het bij de Vlaamse jongeren het fundament legt voor een ontwikkelde filmcultuur. De subsidiëring wordt op hetzelfde peil gehouden.

Vraag nr. 66 van 3 februari 1997 van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Kabelaanbod – Anderstalige binnenlandse zenders

Geregeld klagen Franstalige middens over het ontbreken van bepaalde Franstalige zenders op sommige Vlaamse kabelnetten.

Naar verluidt zouden langs Franstalige kant echter niet alle binnenlandse Nederlandstalige zenders aanwezig zijn op alle Waalse en Brusselse kabelnetten (cf. het artikel "TV2 van de kabel in de Luikse regio" in de Financieel-Economische Tijd van 8 januari 1997, blz. 22).

1. Welke Vlaamse en Brusselse kabelmaatschappijen stellen volgende zenders niet ter beschikking : RTBF 1, RTBF 21, RTL-TVI, Club RTL en Arte ?
2. Welke Waalse (zo de minister die informatie kan geven) en Brusselse kabelmaatschappijen stellen volgende zenders niet ter beschikking : TV1, TV2, VTM, Kanaal 2 en VT4 ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat de Vlaamse regelgeving in een reciprociteitsregeling voorziet m.b.t. het doorgeven van de omroepprogramma's van openbare omroepen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap (artikel 112, § 1 van de decreten gecoördineerd op 25 janu-

ari 1995). De regelgeving in de Franse Gemeenschap kent een gelijkaardige regeling.

Niettegenstaande de twee BRTN-televisieomroepprogramma's nooit in heel Wallonië werden doorgegeven, hebben alle Vlaamse kabelmaatschappijen steeds de twee televisieomroepprogramma's van de RTBF aan hun abonnees bezorgd.

Aan deze situatie kwam een eind toen het tweede RTBF-net werd opgesplitst in Arte 21 en Sports 21 (nu : RTBF 21) en er zodoende drie openbare omroepprogramma's van de Franse Gemeenschap waren. Een aantal kabelmaatschappijen die onvoldoende kanalen ter beschikking hadden, hebben op dat ogenblik geopteerd voor het doorgeven van RTBF 1 en van Arte 21. Dit laatste omroepprogramma werd onder meer gekozen omdat Sports 21, behalve op dinsdagavond gedurende twee uur en op woensdagavond, niet verschilde van het programma van RTBF 1.

Toen de RTBF zijn beleid wijzigde en de samenwerking met Arte opzegde, hebben een aantal kabelmaatschappijen het cultureel programma Arte behouden en geven ze slechts één RTBF-televisie-omroepprogramma door.

Daar de twee BRTN-televisie-omroepprogramma's ook nu nog steeds niet in Wallonië worden doorgegeven, overschrijden ze de reciprociteitsregel daarmee evenwel niet.

Op 1 maart zal er weer een nieuwe situatie ontstaan omdat de RTBF opnieuw drie omroepprogramma's zal uitzenden : RTBF 1, Eurosport 1, Eurosport 21 (een samenwerkingsverband tussen Eurosport en RTBF 21) en Arc en Ciel.

Daar ik het evident vind dat alle televisieomroepprogramma's van BRTN en RTBF in heel België zouden kunnen worden bekeken, dacht ik eraan om het Vlaams Parlement voor te stellen in de regelgeving de verplichting in te schrijven om die omroepprogramma's door te geven, in plaats van de huidige reciprociteitsregel.

Het lijkt mij evenwel niet te verantwoorden de kabelmaatschappijen die Eurosport doorgeven nog te verplichten Eurosport 21 aan hun abonnees aan te bieden.

Wat de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft, kan ik het volgende meedelen.

1. Situatie in de Vlaamse Gemeenschap : uit inlichtingen die ons in mei 1996 door de kabelmaatschappijen werden bezorgd, blijkt het volgende :

het omroepprogramma van Club RTL wordt enkel door Interrosane verdeeld ;

het omroepprogramma van RTBF 21 wordt niet verdeeld door Tevelo, Interteve, Telekempo, TeveOost, TeveWest en EVAG ;

het omroepprogramma van Arte wordt niet verdeeld door Brutélé (sector Landen) en HAVI-TV.

RTBF 1 en RTL-TVI worden overal verdeeld.

2. De Vlaamse Gemeenschap beschikt niet over de exacte gegevens over Wallonië. Recent is BRTN-TV2 nog aan sommige kabelabonnees onttrokken.

VTM, Kanaal 2 en VT4 hebben voorzover mij bekend geen toestemming gevraagd om in Wallonië te worden verspreid. Die omroepprogramma's worden door de Brusselse kabelmaatschappijen wel doorgegeven.

**Vraag nr. 67
van 3 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE**

Subsidedossiers bufferzone – Stand van zaken

Aansluitend bij mijn eerdere schriftelijke vraag over de subsidiedossiers inzake de bufferzone (vraag nr. 42 van 12 februari 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 19 februari 1996, blz. 392 – red.) wil ik de minister graag nog enkele vragen stellen met het oog op een actuele stand van zaken.

1. Hoeveel vragen voor het verhoogd steunequivalent voor investeringen in de bufferzone zijn er tot op heden ingediend ?

2. Van welke bedrijven komen deze aanvragen ?

Antwoord

1. Sinds de invoering van de bufferzone (5.7.1995) werden er 45 aanvragen ingediend voor investeringen in deze zone.

2. Volgende bedrijven dienden aanvragen in :

Naam	gemeente
AZ Ronse	Ronse
Alsico	Ronse
Ansa	Ronse
Atcomex Company	Wevelgem
Baelen Tabakbedrijf	Menen
Balta Industries	Avelgem
Barenbrug Belgium-Maes	Marke
Bekaert	Moen
Bekaert	Zwevegem
Belfyto	Wervik
Brille Albert	Wevelgem
Brutsaert Accessories	Menen
Cappelle Gebroeders Etabl.	Menen
DKW	Menen
Decoene Decor	Marke
Decospan	Menen
Eurofrost	Kortrijk
Flanders Powder	Wevelgem
Flandrex	Wervik
Galloo	Menen
Galloometal	Menen
Hann. Card.	Ronse
Holvrieka	Menen
Imperial Tufting Company	Avelgem
Incoplas	Ronse
Levi Strauss & C Europe	Wervik
Liften Coopman	Kuurne
Frisa	Kuurne
Maes Dyeing & Finishing	Zwevegem
Maes Mattress Ticking	Zwevegem
Medibeg	Wevelgem
Mirrorlux	Heule
Phoenix Carpets	Wevelgem
Retan Developments	Heule
Reznor Europe	Menen
Ruien Scaldiswerken	Kluisbergen
Saey	Heule
Saey	Kuurne
Savic	Heule
Sedac-Mecobel	Wevelgem
Sterima	Bissegem
Van Gansewinkel	
Containertransport	Wevelgem
Vogue Trading Video	Kuurne
Volcke Aerosol Compagnie	Kuurne
Utexbel	Ronse

Vraag nr. 68
van 4 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Gimvindus – Benoeming directeur-generaal

In een arrest van de Raad van State van 30 april 1996 werd het besluit vernietigd van de raad van bestuur van de NV Gimvindus van 18 juli 1989 houdende de benoeming van de directeur-generaal.

Tegen de beslissing van de Raad van State heeft de NV Gimvindus op 5 juni 1996 een cassatieverzoek ingesteld.

1. Dit verzoek stuit nochtans geenszins de vernietiging van de beslissing van de Raad van State.

In dit verband vernam ik dan ook graag hoe de vacature die aldus ontstaat, wordt opgevuld.

2. Naar verluidt zou de betrokken directeur reeds in 1994 herbenoemd zijn.

In dit verband vernam ik graag welke procedure toen werd gevolgd die tot deze herbenoeming heeft geleid.

Werd de Raad van State daarvan toen behoorlijk op de hoogte gesteld, in acht nemend dat er nog een procedure hangende was om de benoeming uit 1989 te doen vernietigen ?

Antwoord

1. Op 14 februari 1997 is het Hof van Cassatie in verenigde kamers overgegaan tot de vernietiging van het arrest van de Raad van State van 30 april 1996 waarbij het besluit van 18 juli 1989 van de raad van bestuur van de toenmalige NV Gimvindus, houdende benoeming van de heer Roger Malevé tot directeur-generaal, werd vernietigd.

Het Hof van Cassatie stelt vast dat de Raad van State zich ten onrechte bevoegd verklaarde, nu uit de overwegingen vanwege het Hof van Cassatie voortvloeit dat de NV Gimvindus geen bevoegdheid heeft om in het rechtsverkeer op grond van louter eenzijdige wilsuitingen rechtstreeks verbintenissen te doen ontstaan in hoof-

de van een of meerdere personen, zodat zij niet als administratieve overheid kan worden gekwalificeerd. De Raad van State was bijgevolg niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering tot nietigverklaring van de beslissing van 18 juli 1989 van de raad van bestuur van de NV Gimvindus.

Overeenkomstig artikel 33, 3de lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, wordt de zaak door het Hof van Cassatie verwezen naar de uit andere leden samengestelde afdeling Administratie van de Raad van State, die zich naar de beslissing van het Hof dient te schikken wat het rechtspunt betreft waarover het uitspraak heeft gedaan.

Dit houdt in dit geval in dat de anders samengestelde afdeling Administratie van de Raad van State zich onbevoegd zal dienen te verklaren om zich over de vordering tot nietigverklaring van het besluit van 18 juli 1989 van de raad van bestuur van de toenmalige NV Gimvindus uit te spreken.

Uiteraard kan reeds door de verbreking van het arrest van de Raad van State van 30 april 1996 geen sprake zijn van enige vacature.

- De benoeming van de heer Roger Malevé in 1994 past in het nieuw decreet op de herstructurering van de openbare investeringsmaatschappijen. Naar aanleiding van dit decreet werden de statuten van de NV Gimvindus aangepast, werd de raad van bestuur van Gimvindus opnieuw samengesteld en werd de heer Malevé opnieuw tot directeur-generaal van de NV Gimvindus benoemd.

Deze herbenoeming geschiedde door de raad van bestuur van Gimvindus op voordracht van de Vlaamse regering. Voor de topfuncties bij de andere openbare investeringsmaatschappijen werd toen trouwens dezelfde procedure gevolgd.

De Raad van State werd hiervan niet op de hoogte gebracht, daar deze benoeming niets te maken had met het administratief dossier dat ter beoordeling aan de Raad van State was voorgelegd.

Vraag nr. 69
van 4 februari 1997
van de heer MARC OLIVIER

Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 101
van 4 februari 1997
van de heer Marc Olivier
Blz. 929

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 70
van 4 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Gimvindus – Textieldossiers

Oorspronkelijk was het de bedoeling om vanuit Gimvindus in 1996-1997-1998 600 miljoen opnieuw te investeren in de textielsector. Tevens werd gepland dat, wanneer dit ontoereikend zou zijn, deze portefeuille zou worden opgetrokken tot 792,8 miljoen.

- Hoeveel dossiers werden bij Gimvindus ingediend vanuit de textielindustrie ? Hoeveel dossiers werden goedgekeurd en voor welke bedragen ?
- Kan de minister een overzicht geven van de goedgekeurde dossiers ? In welke niche van de textielsector bevinden zij zich ?

Antwoord

In de beheersovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de NV Gimvindus is in een investering-

senveloppe voor de textielsector voorzien van 600 miljoen frank voor de periode 1995-1997.

In 1995-1996 werden 17 dossiers ingediend, waarvan 6 dossiers werden goedgekeurd voor een totaal bedrag van 257.505.000 frank. Van dit goedgekeurde bedrag is reeds 137.505.000 frank uitgevoerd.

De goedgekeurde dossiers zijn te situeren in volgende subsectoren : tapijt en tapijttegels ; matrastijk ; chemische spunspinnerij voor de tapijtsector.

Vraag nr. 71
van 7 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

BRTN-televisie – Ontvangst

Sinds korte tijd werd de BRTN-zendmast van Sint-Pieters-Leeuw ingeschakeld in plaats van die van Waver. Dit betekent in de praktijk dat de ontvangst van BRTN op VHF-antenne nagenoeg onmogelijk is geworden (veel Vlamingen verkeren in dit geval voor hun tweede verblijf).

1. Was men er zich bij de BRTN van bewust dat door de wisseling van zendmast vele Vlamingen in de Ardennen hun Vlaamse openbare omroep niet of nauwelijks meer te zien zouden krijgen ?
2. Wat wordt hiertegen gedaan ? Zijn er alternatieven mogelijk voor de zendmasten (bv. Luik) om het toch mogelijk te maken dat de Vlamingen die in de Ardennen wonen (al dan niet tijdelijk, in een tweede verblijf) de BRTN zouden kunnen ontvangen ?
3. Zijn er eventueel aanvullingen nodig in de technische uitrusting, om de bereikbaarheid voor niet-kabelgebruikers (in de Ardennen en elders) te optimaliseren ? Zo ja, wat is de geraamde kostprijs hiervan ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de zender van Sint-Pieters-Leeuw bedoeld is om een optimale ontvangstkwaliteit te garanderen in het centrum en het noorden van het land. Sint-Pieters-Leeuw is hiervoor beter gesitueerd dan Waver. Bovendien werden door deze verplaatsing alle hoofdzenders in Brabant nu geconcentreerd in één geografisch punt.

Aangezien Sint-Pieters-Leeuw ten opzichte van Waver ongeveer 25 km westelijker ligt, zal het signaal in een deel van de Ardennen inderdaad zwakker zijn. Hierbij moet evenwel worden opgemerkt dat het grootste deel van de Ardennen buiten de normale dienstzone ligt van zowel Waver als Sint-Pieters-Leeuw. Een goede ontvangst heeft daar evenzeer te maken met geluk (hoge ligging, geen obstakels in de richting van de zender, ...) als met de afstand tot de zender. Op een aantal plaatsen kan Sint-Pieters-Leeuw daardoor zelfs beter zijn dan Waver.

De enige oplossing om een goede ontvangst in de Ardennen te garanderen, is daar ook effectief uitzenden (cfr. de RTBF-zenders in Luik, Profondeville, Léglise, ...). Omroep valt in dat gebied evenwel onder de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap.

Met een hoge ontvangstantenne die boven de obstakels uitkijkt, is het mogelijk om in een groot deel van de provincies Namen en Luik de BRTN-zenders van Genk of Sint-Pieters-Leeuw te ontvangen. Het hangt van de lokale situatie af in hoeverre dit realiseerbaar en/of betaalbaar is.

Vraag nr. 72
van 7 februari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Limburgse gemeenten in ontwikkelingszone – Criteria

Naar aanleiding van de economische moeilijkheden in Tongeren met onder meer het bedrijf Nova, heeft de minister verklaard dat Hoeselt, Lanaken en Tongeren als gemeenten zijn opgenomen in een ontwikkelingszone.

1. Aan de hand van welke criteria is deze opname in een ontwikkelingszone gebeurd ?
2. Waarom zijn aanpalende gemeenten, zoals bijvoorbeeld Bilzen, dat grenst aan Lanaken en Hoeselt, maar ook aan de gemeente Genk (doelstelling 2), niet opgenomen ?

Antwoord

Bij brief van 17 juni 1993 van het directoraat-generaal Concurrentie heeft de Commissie alle bevoegde autoriteiten in België uitgenodigd om haar voor het gedeelte waarvoor zij bevoegd zijn een voorstel tot herziening van de kaart van de ontwikkelingszone toe te zenden.

De voorstellen van het Vlaams Gewest werden op verzoek van de Europese Commissie diverse malen aangepast om volgende redenen :

- betere samenhang met structuurfondsen ;
- percentage bevolking dat onder nieuwe regeling zou vallen diende lager te zijn dan voorheen ;
- steunintensiteit in deze regio's : idem als voorgaande.

De nieuwe kaart voor het Vlaams Gewest werd door de Europese Commissie vastgesteld in haar brief van 8 november 1995. Dit omvangrijke document (als bijlage) geeft meer territoriale benaderingen weer m.b.t. deel 2 van de vraag.

De sociaal-economische situatie van de ontwikkelingszones wordt in eerste fase beoordeeld op grond van het bruto binnenlands product (BBP) per hoofd van de bevolking en het structurele werkloosheidscijfer, gerelateerd aan een index die voor elk land wordt vastgesteld met inachtneming van zijn positie ten opzichte van het communautaire gemiddelde.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 73
van 12 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Radio Vlaanderen Internationaal – Zendbereik – Opdracht

De recente beslissing van de Vlaamse regering om in het kader van de besparingsmaatregelen een aantal uitzendingen in vreemde talen van Radio Vlaanderen Internationaal te schrappen, komt de Vlaamse uitstraling in het buitenland zeker niet ten goede.

1. Toch kan men zich afvragen in welke mate deze uitzendingen werkelijk worden beluisterd in de landen en gebieden waarvoor zij bestemd zijn.

Heeft men in dit verband bij Radio Vlaanderen Internationaal aanwijzingen met betrekking tot het aantal luisteraars dat door de uitzendingen wordt bereikt ?

2. Op grond van welke criteria werden de talen bepaald waarin deze uitzendingen zouden worden uitgestraald en wat waren de criteria die aan de basis lagen van het stopzetten van de uitzendingen in een aantal talen ?

3. Heeft dit wellicht te maken met de zendkracht van de kortegolfstations in Waver ?

Beschikt Radio Vlaanderen Internationaal in het buitenland over contactpersonen die de verantwoordelijken van de uitzendingen geregeld op de hoogte houden van de ontvangstkwaliteit overzee ?

4. Wanneer werden de zendinstallaties van Radio Vlaanderen Internationaal voor het eerst in gebruik genomen ?

Werden er sedertdien moderniseringswerken uitgevoerd om de zendkracht te verbeteren en bijgevolg een betere ontvangst te verzekeren ? Worden dergelijke aanpassingswerken voor de toekomst gepland ? Zijn hiervoor kredieten vastgelegd ?

5. In welke mate wordt Radio Vlaanderen Internationaal ingeschakeld in de Vlaamse exportinspanning ? Zijn sommige programma's op dit aspect afgestemd ?

6. Met de toenemende betekenis van de Aziatische landen als mogelijke afzetgebieden voor onze producten kan men zich afvragen of er via de ether aan promotie kan worden gedaan. Gebeurt dit daadwerkelijk of worden andere media dan Radio Vlaanderen Internationaal daarbij ingezet ?

Antwoord

Ik wijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop dat de Vlaamse regering geen enkele beslissing heeft genomen of kan nemen m.b.t. de uitzendingen in vreemde landen van Radio Vlaanderen Internationaal.

De BRTN heeft immers een volledige autonomie om zijn programma-aanbod te bepalen.

1. Radio Vlaanderen Internationaal voert geen luisteronderzoek uit. Audience research-normen zijn zopas op Europees vlak gereguleerd en zijn alleen van toepassing op internationale radio. Ze zijn erg duur. De enige min of meer bruikbare aanwijzingen waarover men beschikt, zijn de reacties van luisteraars. Vooral van vakantiegangers en overwinteraars in Zuid-Europa zijn die vrij talrijk.

2. De BRTN heeft in eerste instantie gekozen voor de grote Europese en wereldtalen om

zoveel mogelijk mensen te bereiken. In de periode van de OPEC-actie (Organization of the Petroleum Exporting Countries) en de oliecrisis is het Arabisch erbij gekomen.

Algemene besparingen bij de BRTN en het bepalen van nieuwe prioriteiten voor Radio Vlaanderen Internationaal, met name een beter luistercomfort voor de Vlamingen in de wereld, hebben geleid tot het afschaffen van Duits, Spaans en Arabisch en het inkrimpen van het aantal zenduren via kortegolf.

3. Waver beschikt wel over goede zenders maar niet over goede draaibare moderne antennes. De kracht is voldoende, de mobiliteit niet. Het station is gebouwd voor uitzendingen naar Centraal-Afrika en is dus vooral geschikt om dat werelddeel te bereiken.

Luisteraars hebben er alle belang bij dat zij Radio Vlaanderen Internationaal goed ontvangen en geven geregeld, vooral bij het overschakelen van zomer- naar winterschema en omgekeerd, informatie door over de ontvangstkwaliteit. Professionele contactpersonen zijn er niet.

4. De oudste kortegolfzender dateert van 1952. Hij wordt nu afgedankt. Waver beschikt over 2 kortegolfzenders van 250 kW (1974) en 1 kortegolfzender van 100 kW (1986).

Waver beschikt niet over moderne computergestuurde antennes. In 1986 werden de investeringen in kortegolf gestopt. Algemeen werd toen aangenomen dat de toekomst van internationale radio op digitaal vlak lag en dat de dagen van de kortegolf waren geteld. Vandaag ontwikkelt internationale radio zich via Internet/real audio, via satelliet (schotel – kabel) en nog altijd voor het grootste deel via kortegolf, waarvoor geen beter alternatief is gevonden om de mobiele luisteraar te bereiken (toerist, reiziger, zakenman, enz.).

Er zijn geen aanpassingswerken gepland, er is ook niet in kredieten voorzien.

5. Elke redactie (Engels, Frans en nu nog Spaans, Duits en Arabisch) heeft per week 2 vaste rubrieken :
- specifiek export (handelsmissies),
 - portretten van bedrijven die zich in het buitenland profileren.

6. Binnen de uitzendingen, en journalistiek verantwoord, wordt Vlaanderen economisch ruim gepromoot. Er is geen reclame op Radio Vlaanderen Internationaal.

De BRTN bereikt Azië niet vanuit Waver. Dat kan alleen door relais vlakbij de doelgebieden af te huren. Radio Vlaanderen Internationaal voert op dit ogenblik gesprekken over het huren van relaismogelijkheden bij buitenlandse stations voor uitzendingen naar het Verre Oosten.

Vraag nr. 74
van 12 februari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Voormalig Asphaltco-terrein Asse – Maatregelen

Vlaanderen telt heel wat vervuilde sites, gemeenzaam "black points" genoemd. Alle hebben ze met illegaliteit te maken, meestal bodemverontreiniging.

In deze reeks is het bedrijventerrein gelegen aan het station in Asse en in de gemeente bekend onder de naam "Asphaltco", naar de firma die hier vroeger gehuisvest was, een uniek geval. Deze site heeft te maken met illegaliteit op alle mogelijke terreinen : orde, tucht, samenscholing, zwartwerk, sociale rechten, verblijven, volksgezondheid, historische vervuiling, recente vervuiling, storten, afvalverbranding, ruimtelijke ordening, autozwendel, drugstrafiek, enzovoort.

Ondanks de afwezigheid van enige vergunning, lijkt dit wel de drukste plek in de gemeente.

Sinds vele jaren is OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) bezig met studies van het dossier. Tot uitvoering komt het voorlopig nog steeds niet, onder meer door administratieve en technische problemen.

Enkele jaren geleden werd hier door de burgemeester en de politie een inval gedaan. Het resultaat van die actie op papier is niet bekend, maar op het terrein lijkt er alleszins niets veranderd.

Alleen een gecoördineerde actie kan dergelijke complexe situatie remediëren.

Vandaar de vragen aan verschillende ministers van zowel de Vlaamse als de federale regering.

1. Welke maatregelen heeft de minister binnen zijn/haar bevoegdheid genomen om het probleem "oud-Asphaltco-terrein" op te lossen ?
2. Tot welke concrete resultaten hebben deze ingrepen geleid of zullen ze nog leiden in de nabije toekomst ?
3. Past een gecoördineerde actie van verschillende bevoegde departementen in de aanpak van de minister ?
4. Neemt de minister in deze zaak het voortouw, of is hij bereid dat te doen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 75 van 20 februari 1997 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Eurocan Mechelen – Subsidies en bedrijfssluiting

Enige jaren geleden zou het bedrijf Eurocan, dat zijn vestiging in Mechelen sluit, subsidies hebben ontvangen bij de erkenning als innovatievenootschap. Het zou om enkele miljoenen gaan die bestemd waren voor de opleiding van personeel.

1. Kan de minister dit bevestigen ?

Over welk bedrag gaat het in dat geval ?
2. Wordt het volledige bedrag daadwerkelijk besteed aan personeelsopleiding ?
3. Kan het nog deels of in zijn geheel worden teruggevorderd ?

Antwoord

Er zijn geen subsidies bestemd voor opleiding van personeel toegekend aan het bedrijf Eurocan in Mechelen in het kader van het Europees Sociaal Fonds doelstelling 3 en 4 voor Vlaanderen.

Vraag nr. 79 van 24 februari 1997 van mevrouw NELLY MAES

Radio Vlaanderen Internationaal – Besparingsmaatregelen

Naar aanleiding van de herstructurering van de BRTN heeft de radiodirectie besloten de uitzendingen van Radio Vlaanderen Internationaal in kortegolf te halveren. Concreet betekent dit dat er vanaf eind oktober 1997 alleen nog uitzendingen zullen zijn in het Nederlands, Frans en Engels. De uitzendingen in het Spaans, Duits en Arabisch worden geschrapt. Zowel het Spaans, het Duits als het Arabisch zijn talen waarin Radio Vlaanderen Internationaal Vlaanderen reeds jarenlang bekendheid heeft gegeven in grote delen van de wereld.

Ruim 20 miljoen mensen spreken Nederlands. Wie de rest van de wereld wil bereiken, wie de rest van de wereld wil laten weten wat er reilt en zeilt in Vlaanderen, moet dus programma's in zoveel mogelijk talen aanbieden. Radio Vlaanderen Internationaal is de enige zender die luisteraars in Europa en de rest van de wereld op de hoogte brengt en houdt van het politieke, economische en culturele leven in Vlaanderen.

In de buitenlandse media wordt ons land bijna steevast als uitsluitend Franstalig voorgesteld. Radio Vlaanderen Internationaal kan een tegenwicht vormen.

De uitzendingen in het Duits, Spaans en Arabisch zouden worden geschrapt om te besparen bij Radio Vlaanderen Internationaal.

1. Hoe groot zijn deze besparingen die men door deze afschaffing wil realiseren ?
2. Waren er geen andere besparingsmogelijkheden ? Zijn die overwogen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de maatregelen bij Radio Vlaanderen Internationaal passen in het

algemene afslankingsbeleid van de BRTN, meer bepaald m.b.t. zijn radio.

Radio Vlaanderen Internationaal kan daarbij niet ongemoeid blijven, omdat dit departement al een groot aandeel heeft in de totale kosten van de openbare radio. Met zijn 312 miljoen toewijsbare nettokosten legt het beslag op 22 % van de radio-middelen.

Bij de andere departementen wordt de afslanking van de kosten nagestreefd door een vervroegde pensionering van 10 à 15 % van de statutaire personeelsleden, een reductie die moet worden opgevangen door een efficiëntere inzet van de blijvende medewerkers, sterker geconcentreerd op de kernopdrachten. Deze aanpak was minder haalbaar bij Radio Vlaanderen Internationaal omdat daar, vooral voor de vreemdtalige redacties, vrijwel uitsluitend wordt gewerkt met contractuele personeelsleden. Hier werd dus gekozen voor een besparingsdoelstelling van ± 30 miljoen, die wordt opgebouwd in twee luiken.

Het eerste is de vermindering van de *zendkosten*. Die zijn, in vergelijking met de rest van de radio, zeer hoog door de enigszins verouderde technologie en apparatuur van de kortegolfuitzendingen. Dit leidt tot hoge uitgaven voor energie en onderhoud. Bovendien werd het bestaande zenderpark in Waver ook, met beperkt resultaat, ingezet voor het bereiken van delen van de wereld waarvoor het niet was gebouwd.

De BRTN verwacht, ondanks een vermindering van het aantal zenduren met eigen kortegolfzenders van 300 naar 140 uren per week, door aanvullende maatregelen uiteindelijk ten minste dezelfde en op sommige plaatsen zelfs betere resultaten te boeken. Die maatregelen bestaan vooral uit het huren van zendtijd (al of niet in plaatselijk relais) op andere buitenlandse kortegolfzenders, satellietzenders en Internet.

Wat de *programmakosten* betreft, werd niet gekozen voor het "kaasschaafprocédé", waarbij overal een stuk wordt afgedaan en wellicht niets nog echt behoorlijk werkt. Er wordt een selectie doorgevoerd op basis van prioriteiten. Voor de BRTN is de kwaliteit van de inhoud belangrijker dan het aantal talen waarin de boodschap wordt verstuurd. De keuze van (het aantal) vreemde talen blijft altijd beperkt en arbitrair.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 72
van 31 januari 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

Aanpasbaar bouwen – Initiatieven

Aanpasbaar bouwen vergt een langetermijnvisie. In principe zou dit concept niet beperkt mogen blijven tot ouderen en gehandicapten.

Gezien de snelle vergrijzing van onze samenleving moet bij het bouwen rekening worden gehouden met de evolutie van de samenlevingsvormen van de verschillende gezinstypen.

Op deze wijze zal het goedkoper zijn om de woning in de loop van de tijd aan te passen aan de behoefte van elke levensfase.

1. Welke initiatieven werden er inmiddels genomen om jonge potentiële bouwers te motiveren aanpasbaar te bouwen ?
2. Welke financiële middelen worden aangewend om het aanpasbaar bouwen zowel in de private als in de sociale sector te stimuleren ?
3. Hanteert de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) het principe van aanpasbaar bouwen als mogelijk criterium bij de programmatie ?

Antwoord

1. Mogelijk van toepassing op de private woningbouwmarkt (waartoe jonge potentiële bouwers behoren) is het "Label Levenslang Wonen" dat zopas door het Platform Wonen van Ouderen is ontwikkeld. Dit label wordt tot op heden nog niet verspreid. Er zijn bijgevolg nog geen toepassingen daarvan in de woningbouw. Het gaat om een label dat aan een woning zou worden toegekend wanneer ze beantwoordt aan een aantal criteria die levenslang wonen mogelijk maken en de bewoner, bijvoorbeeld, niet ver-

plicht te verhuizen wegens ouderdom of handicap.

De bekendmaking van dit label bij de architecten zou ook hier motiverend werken naar de bouwers toe, aangezien in deze sector de kennis en ervaring tekortschieten wat aanpasbaar bouwen betreft.

- In de private sector worden geen financiële middelen aangewend om aanpasbaar bouwen te stimuleren. De discussie rond het feit of aanpasbaar bouwen duurder is dan gewoon bouwen, is trouwens nog niet afgerond. Op een Europees congres over aanpasbaar bouwen is dit gebleken : de enen beweren dat een aanpasbare woning niet duurder is, anderen dat zij hooguit 5 % duurder is dan een gewone woning. In het laatste geval is het daarnaast ook zo dat het aanpasbaar bouwen achteraf goedkoper uitkomt, wanneer aanpassingswerken moeten gebeuren. Aanpassingswerken komen tot op heden wel in aanmerking voor eventuele subsidiëring.

In de sociale huisvesting gelden de normale subsidiëringssystemen voor sociale woningen, mits navolging van kostprijs- en oppervlakenormen. Er is geen specifieke subsidie voor aanpasbaar bouwen.

- Aanpasbaar bouwen is geen volledig nieuw begrip : het idee sluimert reeds tientallen jaren en werd – ook in de sociale woningbouw – geleidelijk meer en meer in de belangstelling gebracht op jaarvergaderingen en studiedagen.

Het gevoerde beleid was erop gericht om een gamma woningtypes te bezitten en de rationele bezetting van de woningen te realiseren via een "doorschuifbeweging".

De bijkomende nieuwbouw moest inspelen op de plaatselijke behoeften. Parallel hieraan zou een stimulans naar "aanpasbaar bouwen" nog meer keuzemogelijkheden bieden.

In de sociale huursector zijn de financiële beperkingen echter essentieel, aangezien de huurprijs recht evenredig is met de kostprijs van de woning.

Bij de opmaak van de gewone investeringsprogramma's van de VHM wordt voorlopig nog geen specifieke prioriteit verleend aan projecten in het kader van "aanpasbaar bouwen". Er zijn trouwens als vanzelfsprekend meerdere

aanpasbare woningen gebouwd zonder dat dit speciaal in de belangstelling kwam of zelfs werd vermeld.

Zo is op langdurig aandringen van de diensten van de VHM de reflex steeds meer merkbaar om, bij het nazicht van gelijkvloerse woningen of appartementen, voorstellen te formuleren die de aanpasbaarheid bevorderen binnen de oppervlakte- en prijsnormen.

Telkens projecten worden bestudeerd voor bepaalde doelgroepen, worden hieruit elementen gelicht die kunnen bijdragen tot "aanpasbaar bouwen". Een duidelijkere stellingname zal hieromtrent wellicht worden opgenomen in de nieuwe onderrichtingen 00'97 van de VHM. Een hoofdstuk hiervan is gewijd aan "aanpasbaar bouwen", zodat een verdere sensibilisering en duidelijke verwachtingen bekend worden.

Vraag nr. 73

van 4 februari 1997

van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Beursgang Gemeentekrediet – Bestemming opbrengst

De beursintroductie van het Gemeentekrediet bracht netto 32 miljard frank op. Dit zal aan de aandeelhouders in de vorm van een uitzonderlijk dividend worden uitgekeerd.

De minister vroeg in een omzendbrief aan de Vlaamse gemeenten daarvan 80 % aan te wenden voor schuldaflossing. Anderzijds zal Vlaanderen op termijn nood hebben aan 400.000 bijkomende woningen.

- Waarom worden er geen stimulansen gecreëerd om een deel van deze middelen naar sociale huisvesting te draineren ?
- Hoever staat het met eventuele initiatieven om privé-kapitaal te mobiliseren voor projecten in de sociale huisvesting ?

Antwoord

- De buitengewone aandeelhoudersvergadering van het Gemeentekrediet NV heeft zich op 14 oktober 1996 uitgesproken voor een alliantie met Credit Local de France, gepaard gaande met de openstelling van het kapitaal en een gedeeltelijke beursgang. De opbrengst van deze

beursgang komt, via de Gemeentelijke Holding, ten goede aan de aandeelhouders, de provincies en gemeenten dus.

De Vlaamse regering heeft zich uitdrukkelijk aangesloten bij de doelstelling van de gezamenlijke overheid van het land om de globale schuldratio stelselmatig terug te dringen. In dat verband heb ik er met mijn omzendbrief BA-FB 96/8 van 18 oktober 1996, gericht aan de provinciegouverneurs en de colleges van burgemeester en schepenen, op aangedrongen dat het uitzonderlijk dividend bij voorkeur volledig en minstens voor 80 % zou worden aangewend voor de vervroegde aflossing van bestaande schuld.

Dergelijke vervroegde terugbetaling van schulden levert voor de betrokken besturen een recurrent voordeel op in de vorm van een verminderde schuldenlast gedurende meerdere jaren. De wijze waarop de nieuwe middelen worden aangewend, ressorteert voor het overige onder de lokale autonomie. Het staat de gemeenten en provincies vrij ze al dan niet aan te wenden in het kader van een sociale huisvestingspolitiek.

- In het door het Vlaams Parlement goedgekeurde Vlaams regeerakkoord werden dergelijke initiatieven om privé-kapitaal te mobiliseren voor sociale huisvesting niet vermeld. Integendeel, er werd voor gekozen om het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting, waarvoor samen met de privé-sector Domus Flandria werd opgericht, niet voort te zetten en haar enkel het programma te laten afwerken.

**Vraag nr. 74
van 4 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE**

Sociale huisvesting – Inkomensgetuigschriften

Inkomensgetuigschriften werden sinds 1 maart 1993 in de regel uitgereikt door de bevoegde mechanische dienst, volgens de geautomatiseerde uitreikingsprocedure beschreven in de instructies van 7 januari 1993, Ci.D.57/446.569. De tussenkomst van de taxatiediensten in de toepassing van deze procedure is in principe beperkt tot onder meer de getuigschriften van de "niet-belastbare" belastingplichtigen, maar enkel voor de jaren 1993 en vroeger.

Nu blijken er voor het inkomstenjaar 1994 problemen op te duiken omdat de inkomensgetuigschrift-

ten niet kunnen worden verstrekt. Op die manier kan ook geen berekening van huur- en leningsmodaliteiten worden gegeven, wat tot talrijke praktische problemen leidt.

- Wanneer een erkende vennootschap of het Vlaams Woningfonds, buiten hun wil, bovenvermeld getuigschrift niet kunnen verkrijgen, in welke mate kan de minister dan maatregelen nemen om mogelijke rechten van de cliënt (burger) te vrijwaren ?
- Kan de minister hierover tot een afspraak komen met zijn federale collega van Financiën, om zo'n euvel zeker naar volgend jaar toe te voorkomen ? Welke concrete stappen moeten daartoe worden gezet ?

Antwoord

Ik ben mij ten zeerste bewust van de moeilijke huidige situatie. Om deze toestand te verhelpen is echter in de eerste plaats de medewerking van de federale overheid onontbeerlijk. Deze medewerking is er – voor het ogenblik althans – nog niet. Een aantal voorbereidende stappen met het oog op de ondervanging van de gerezen problemen is ondertussen reeds genomen.

Op 18 oktober 1996 werd aan het Hoofdbestuur van de Directe Belastingen gesignaleerd dat de aanvulling van het werkelijk inkomen op de getuigschriften 276C1 voor de aanslagjaren vanaf 1994 systematisch wordt geweigerd telkens het personen met een niet-belastbaar inkomen betreft.

In hetzelfde schrijven werd het Hoofdbestuur van de Directe Belastingen verzocht om de geldende instructies in die zin aan te passen, zodat ook voor de aanslagjaren vanaf 1994 steeds de exacte inkomensgegevens worden opgegeven.

Op 15 januari 1997 antwoordde het Hoofdbestuur van de Directe Belastingen hierop dat er geen gunstig gevolg aan dit verzoek kan worden verleend en dat voor de niet-belastbare personen de afgifte van getuigschriften enkel verder op geautomatiseerde wijze zou kunnen gebeuren, waarbij de gegevens op het getuigschrift hoe dan ook beperkt zouden blijven tot de vermelding "niet-belastbaar".

Eerder al, op 14 november 1996 en nogmaals op 5 december 1996, was ook de heer Philippe Maystadt, federaal vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel, op zijn beurt

door mij gewezen op de nefaste gevolgen van het ontbreken van de precieze inkomenscijfers.

Ook de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) heeft naar aanleiding van moeilijkheden die werden gesignaleerd door de erkende sociale huisvestingsmaatschappijen, op 6 november 1996 een brief gestuurd naar het ministerie van Financiën met het verzoek die beslissing te herzien, zodat de lokale sociale huisvestingsmaatschappijen opnieuw de nodige inkomensgegevens kunnen verzamelen. Ondanks een herinneringsschrijven op 18 december 1996 mocht de VHM tot nu toe geen antwoord ontvangen.

Het voeren van een degelijk en waarachtig sociaal huisvestingsbeleid, waarop de federale eerste minister, de heer Jean-Luc Dehaene, ter gelegenheid van de Interministeriële Conferentie over de Sociale Integratie nochtans heeft aangedrongen, wordt hierdoor echter onmogelijk gemaakt.

Deze houding van het ministerie van Financiën brengt momenteel de goede werking in het gedrang van de onderscheiden actoren inzake de sociale huisvesting, waaronder – zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht stelt – inderdaad het Vlaams Woningfonds en de door de VHM erkende sociale huisvestingsmaatschappijen.

Zo beschikt het Vlaams Woningfonds momenteel niet over de nodige inkomensgegevens om de verlaagde rentevoet ten voordele van personen uit de lagere inkomenscategorieën te berekenen, en de betrokkenen riskeren dan ook dit voordeel te verspeken.

Een analoge problematiek (huurprijberekening, sociale leningen, ...) doet zich eveneens voor bij de VHM en de door haar erkende sociale huisvestingsmaatschappijen.

Ook de aanvragers van premie- of toelagedossiers, en niet het minst de huursubsidieaanvragers, waarvan er velen al in zeer precare leef- en woonomstandigheden vertoeven, dreigen het eerste slachtoffer te worden van de huidige gang van zaken.

Ook dit werd aan minister Maystadt gesignaleerd.

Bij zijn schrijven van 18 februari 1997 heeft minister Maystadt mij laten weten dat hij zijn diensten verzocht heeft om een oplossing (voorlopig t.e.m. het aanslagjaar 1996) te zoeken.

Mocht desondanks een gunstig gevolg uitblijven, dan zie ik mij verplicht om deze aangelegenheid

aan te kaarten op het bilateraal overleg tussen de federale overheid en de gewesten en gemeenschappen.

Vraag nr. 76
van 4 februari 1997
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Inkomsten/uitgaven Harelbeke m.b.t. RC Harelbeke – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het stadsbestuur van Harelbeke ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van RC Harelbeke op haar territorium ?
2. Welke inkomsten heeft het stadsbestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?
3. Kan de minister mij laten weten of de tegemoetkomingen van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen zijn geregeld ?

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, worden ze opgevraagd bij de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen.

Zodra ik over deze gegevens beschik, worden ze meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 77
van 7 februari 1997
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Inkomsten/uitgaven Lier m.b.t. Lierse SK – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het stadsbestuur van Lier ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van Lierse SK op haar territorium ?
2. Welke inkomsten heeft het stadsbestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?

3. Kan de minister mij laten weten of bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen de tegemoetkoming van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit is geregeld ?

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, worden ze opgevraagd bij de gouverneur van de provincie Antwerpen.

Zodra ik over deze gegevens beschik, worden ze meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 78 van 11 februari 1997 van de heer CARL DECALUWE

Wederverkoop sociale woning – Schadevergoeding

In de aktes types '75 en '82 en VHM '90 werd de schadevergoeding bepaald op 25 à 100 % van de oorspronkelijke verkoopprijs. In de akte '92 en '95 werd de schadevergoeding bepaald op 20 % van de oorspronkelijke verkoopprijs, met een maximum van 400.000 frank.

Uit antwoord op de schriftelijke vraag (vraag nr. 89, van 30.04.1996) van de heer Julien Demeulenaere, blijkt dat in 1994 en 1995 respectievelijk 749 en 934 aanvragen tot voortijdige wederverkoop werden goedgekeurd (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 13 mei 1996, blz. 654 – red.*).

1. Welk bedrag aan schadeloosstelling vertegenwoordigen bovenvermelde goedkeuringen ?
2. Hoeveel voortijdige wederverkopen werden in 1996 toegelaten en welk bedrag aan schadevergoeding werd hiervoor geïnd ?
3. In hoeveel dossiers werd in '94, '95 en '96) het maximaal percentage of bedrag gevraagd ?

Antwoord

Vooreerst dient wel te worden opgemerkt dat de datum van het storten van een schadevergoeding niet steeds in hetzelfde jaar valt als de datum van de toestemming tot wederverkoop.

1. Het totaal aan schadevergoedingen dat werd gestort in 1994 bedraagt 101.000.000 frank en voor 1995 belooft dat bedrag 90.000.000 frank (telkens afgerond).
2. Voor het jaar 1996 werden 644 aanvragen tot vroegtijdige wederverkoop goedgekeurd. Er werden schadevergoedingen geboekt voor een totaal van 91.600.000 frank (afgerond).
3. De gegevens nopens het aantal dossiers waarin door de betrokken sociale huisvestingsmaatschappij het maximumbedrag als schadevergoeding werd geëist, worden niet bijgehouden. Door de VHM wordt wel nagegaan of het bedrag van de geëiste schadevergoeding werd bepaald volgens de geldende voorschriften.

De ervaring heeft geleerd dat bij wederverkopen waarbij de verkoopakte vermeldt dat de schadevergoeding moet worden bepaald op een bedrag gaande van minimum 25 % tot maximum 100 % van de oorspronkelijke verkoopprijs, er meestal 25 % wordt geëist. Indien dat bedrag hoger ligt dan 400.000 frank wordt in veel gevallen, rekening houdende met de thans geldende voorschriften, de schadeloosstelling beperkt tot 400.000 frank. In zeer uitzonderlijke gevallen (bij een grote verwezenlijkte meerwaarde) wordt een bedrag gevorderd dat hoger ligt dan 25 % van de oorspronkelijke verkoopprijs. Bij een wederverkoop van een woning waarvan de verkoopakte werd verleden na november 1993 is de schadevergoeding bepaald op 20 % van de oorspronkelijke verkoopprijs, met een maximum van 400.000 frank. Hier moet uiteraard steeds het maximum worden gevraagd.

Vraag nr. 80 van 13 februari 1997 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Inkomsten/uitgaven Antwerpen met betrekking tot FC Antwerp – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het stadsbestuur van Antwerpen ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van Antwerp FC op haar territorium ?
2. Welke inkomsten heeft het stadsbestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?

3. Kan de minister mij laten weten of bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen de tegemoetkoming van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit is geregeld ?

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, worden ze opgevraagd bij de gouverneur van de provincie Antwerpen.

Zodra ik over deze gegevens beschik, worden ze meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 85 van 26 februari 1997 van de heer CARL DECALUWE

Domus Flandria – Besteding extra middelen

Onlangs voerde Domus Flandria een kapitaalsvermindering door van ruim 500 miljoen, door een terugbetaling aan de aandeelhouders naar rato van hun participatie. Dit bespaart het Vlaams Gewest een pak interesten. Met deze vrijgekomen middelen kunnen nieuwe initiatieven worden genomen.

1. Heeft de minister richtlijnen gegeven aan Domus Flandria om de nieuwe middelen concreet te investeren in nieuwbouw, renovatie, huursector of koopsector ? Zijn er richtlijnen voor het respectievelijke aandeel van deze vormen van investeren in de sociale huisvesting ?

Zo ja, wat waren die richtlijnen ?

Zo neen, kan de minister stellen dat deze extra middelen volledig moeten geïntegreerd worden in het zogenaamde "kernenbeleid" ?

2. Welke criteria werden of worden gebruikt door Domus Flandria om deze extra middelen te verdelen tussen privé-initiatieven, OCMW's en andere ?
3. Welke criteria worden gebruikt naar onderverdeling van de private initiatiefnemers ?

Antwoord

1. Domus Flandria NV heeft zelf voorgesteld om met de middelen vrijgekomen na de volledige

afwerking van de eerder goedgekeurde projecten, renovatieprojecten te financieren. Vermits dit past in het programma voor de renovatie van sociale woningen afgesproken in het Vlaams regeerakkoord, heb ik bij middel van een brief van 29 januari laatstleden mijn akkoord hieraan gegeven. Ik heb tevens aangedrongen op overleg met de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) hierover.

Uit de aard van de zaak ging het dus om de renovatie van sociale huurwoningen die dus ook al eigendom zijn van de door de VHM erkende sociale huisvestingsmaatschappijen.

2. en 3. Het gaat dus enkel om projecten van de door de VHM erkende sociale huisvestingsmaatschappijen, zodat er geen verdeling nodig is met andere initiatiefnemers.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 103 van 29 januari 1997 van de heer JOHAN SAUWENS

Kasteel van Mesen (Lede) – Staat

Eind vorig jaar bracht de Commissie Landsverdediging van de Kamer een bezoek aan het Kasteel van Mesen in Lede om zich te vergewissen van de toestand van de gebouwen en het omliggende domein. De twaalf commissieleden stelden toen vast dat de eigenaars (Commissie tot Beheer/Koninklijk Gesticht van Mesen) hebben nagelaten hun patrimonium te onderhouden zoals het een goede huisvader betaamt.

In de daken werden gaten aangebracht teneinde de verkrotting van het Kasteel van Mesen te bevorderen door waterinsijpeling. De kapel is slechts één voorbeeld van deze schromelijke verwaarlozing door de eigenaars. Inspecteurs van Monumenten en Landschappen konden reeds ambtshalve vaststellen hoe de situatie van kwaad naar erger evolueert.

1. Is de minister op de hoogte van de erbarmelijke toestand waarin het Kasteel van Mesen zich bevindt als gevolg van de verwaarlozing door de eigenaars (Commissie tot Beheer/Koninklijk Gesticht) ?

2. Heeft de minister reeds sancties/maatregelen genomen om dit te verhelpen? Kan de minister een korte toelichting geven bij de sancties/maatregelen die hij heeft uitgewerkt?

Zo neen, welke sancties heeft de minister ter beschikking om de eigenaars ertoe aan te zetten hun eigendom te herstellen?

3. Had de minister al een onderhoud met de eigenaars van het Kasteel van Mesen om hen te wijzen op hun onderhoudsplicht? Zo ja, kan de minister verslag uitbrengen over dit onderhoud? Zo neen, is zo'n onderhoud alsnog gepland?

Antwoord

1. De erbarmelijke toestand waarin het Kasteel van Mesen in Lede zich bevindt, is mij bekend.
2. Het ligt niet in mijn bevoegdheid om strafmaatregelen te vorderen, want het domein is niet meer beschermd. De bescherming werd door de Raad van State in 1978 vernietigd en de beschermingsprocedure werd door mijn voorgangers niet opnieuw ingezet. Ik heb mijn diensten gevraagd te onderzoeken of een nieuwe bescherming nog zinvol is.
3. Aangezien het goed niet beschermd is, bestaat er ook geen onderhoudsplicht in de zin van het monumentendecreet van 3 maart 1976.

Vraag nr. 104 van 29 januari 1997 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Vlaams sociaal overleg – Uitbouw – Taal werkaanbiedingen

De minister-president, voorzitter van het Vesoc (Vlaams Economisch-Sociaal Overlegcomité, maakte onlangs kenbaar de verdere ontwikkeling van een volwaardig sociaal overleg in Vlaanderen voor te staan als alternatief voor het vierkant draaien van soortgelijk overleg op federaal vlak.

Thans kan de Vlaamse regering, in samenspraak met het Vlaams Parlement, reeds stappen zetten om in overleg te treden met werkgevers en werknemers. Zo heeft de Vlaamse Gemeenschap decretale bevoegdheid onder meer inzake taalgebruik voor sociale betrekkingen.

Welnu, op 9 november 1995 vernietigde het Arbitragehof volgende bepaling uit het zogenaamde Septemberdecreet: "Sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers omvatten ook onder meer: (...) alle werkaanbiedingen, in welke vorm dan ook, uitgaande van de werkgever teneinde de werkgever aan te nemen."

In weerwoord op deze uitspraak stelde de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) daags nadien dat de ontstentenis aan regelgevende bevoegdheid (taalvrijheid) tot "andere instrumenten" noopt. Met name werd gedacht aan een engagement van de sociale partners, met vrijwillige medewerking vanuit de bedrijfsweld en daadwerkelijke ondersteuning van de Vlaamse overheid.

1. Wat is de stand van zaken inzake de uitbreiding van het sociaal overleg in Vlaanderen en welke taak wordt daarin voorbehouden voor het Vlaams Parlement?
2. Welke stappen zijn er gezet om, onverminderd de grondwettelijke taalvrijheid, de bedrijfsweld te overtuigen van het nut en de noodzaak Nederlands te gebruiken bij personeelsadvertenties?
3. Is de mogelijkheid reeds onderzocht om (al dan niet op voorstel van de Vlaamse regering) een taalbepaling houdende vaststelling van het Nederlands taalgebruik in alle werkaanbiedingen in te voegen in een vrij gesloten sociaal akkoord?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

1. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen heeft op 20 oktober 1993 een aanbeveling uitgebracht over het gebruik van het Nederlands in het bedrijfsleven.
 - De SERV stelde dat de bestaande regelgeving toereikend was, maar dat er geen normenvervaging mocht optreden.
 - De SERV pleitte voor een aanpak gesteund op de voluntaristische medewerking van het bedrijfsleven.

- De SERV formuleerde een aantal voorstellen om de effectieve controle te waarborgen.
- De SERV drukte in deze aanbeveling ook zijn bezorgdheid uit over het toenemend aantal advertenties in vreemde talen, maar ging ervan uit dat die onder het taaldecreet vielen.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen stelde in de loop van 1993 een sensibiliserende brochure op over het taalgebruik in het bedrijfsleven. Deze brochure werd op ruime schaal verspreid.

Op 19 december 1995, na vernietiging door het Arbitragehof van de bepaling die het Vlaams Parlement had uitgewerkt ter verduidelijking van het taaldecreet, in de zin dat de personeelsadvertenties en de betrekkingen tussen werkgevers en sollicitanten onder de term "sociale betrekkingen" vallen, bracht de SERV opnieuw een standpunt uit. De SERV verwees naar het engagement van de sociale partners om de bedrijfswereld te overtuigen van het nut en de noodzaak om de geldende regelgeving na te leven. Daarnaast drukte de SERV het voorneemen uit om zich, zo mogelijk samen met de overheid, in te zetten voor het gebruik van het Nederlands in personeelsadvertenties.

Dit advies werd door de Vlaamse regering op het Vlaams Economisch-Sociaal Overlegcomité gunstig onthaald. Zoals blijkt uit het antwoord op vraag 2 en 3 kunnen verdere acties worden ondernomen. Deze acties zullen op de agenda van het sociaal overleg in Vesoc worden geplaatst. Het Vlaams Parlement zal dienen te oordelen welke stappen het in dit verband onderneemt.

2. Een doorlichting van het weekblad "Vacature" van 24 januari 1997 gaf volgend beeld. Op 156 werkaanbiedingen over 38 bladzijden waren 10 werkaanbiedingen in het Engels gesteld en 1 in het Frans. Dit is 7 %. Nadere studie leert dat geen van de Engelstalige en Franstalige aanbiedingen als doelpubliek Vlaamse werkzoekenden beoogde. De kennis van het Nederlands was niet vereist. De berichten gingen uit van buitenlandse maatschappijen die geen vestiging in Vlaanderen hebben. Dit optreden is dus zeer ondoelmatig, wat de andere adverteerders zichtbaar hebben ingezien. Het verschijnsel is niet typisch voor Vlaanderen. De Nederlandse krant "Het Algemeen Dagblad" van zaterdag 1 februari 1997, gaf een bijna gelijkaardig beeld te zien.

Eén kwaal blijft aan de orde : het gebruik van Engelstalige functiebenamingen. Van een inburgering van de Nederlandstalige functiebenaming is nog niet echt sprake. De Vlaamse media geven zelf voortdurend voedsel aan deze abnormale toestand door in hun artikelen en mededelingen deze termen te gebruiken. Ik zal mijn collega's in de Vlaamse regering ter overweging de vraag voorleggen of een actieplan terzake opportuun wordt geacht, bijvoorbeeld door een communicatiecampagne op te starten.

3. Aangezien de overgrote meerderheid van de bedrijven inziet dat Nederlandstalige aankondigingen voor werkzoekenden de doelmatigste weg vormen, kom ik tot het besluit dat in een vrij gesloten akkoord de werkgevers weinig moeite zullen hebben met het feit dat de werkaanbiedingen volledig in het Nederlands zouden worden opgesteld.

Op basis van een vrijwillige overeenkomst, die niet algemeen bindend wordt verklaard, kan de Vlaamse overheid dit gegeven in het sociaal overleg aankaarten.

**Vraag nr. 105
van 31 januari 1997
van de heer MARC OLIVIER**

Installatievergadering OCMW's – Procedureproblemen

Er rijzen geregeld problemen met betrekking tot een aantal procedures rond de raden voor maatschappelijk welzijn.

Eenzijds zijn er blijkbaar een aantal lacunes inzake gedetailleerde wettelijke regelingen, anderzijds is er tegelijk een klaarblijkelijk gebrek aan concrete richtlijnen. En de nood daaraan is duidelijk groot.

Concreet denk ik aan volgende procedureproblemen die ik in de praktijk vaststel.

1. Hoewel de wet geen bijzonderheden voorschrijft, wordt er sinds de jaren 1970 in verschillende ministeriële onderrichtingen aanbevolen dat de burgemeester of afgevaardigde schepen in de brief waarbij hij de leden tot de eedaflegging oproept, er tevens de aandacht op vestigt dat dadelijk hierna de eerste vergadering van de raad zal plaatsvinden, met als voornaamste agendapunt de voorzittersverkiezing.

Vermits het niet aan de burgemeester of de afgevaardigde schepen toekomt om de dagorde van die "installatievergadering" vast te stellen, is het niet duidelijk wie hiervoor dan moet instaan. De uittredende voorzitter is daartoe niet bevoegd, vermits hij de verkozen raadsleden ook niet tot de eedaflegging kan uitnodigen en ten aanzien van hen geen bevoegdheden heeft.

In de praktijk is het dan veelal de OCMW-secretaris die de dagorde opstelt en ondertekent, al dan niet op eigen briefhoofd.

Kan dit ? Bestaan daar voldoende wettelijke gronden voor ?

2. Met het "oudste lid", zoals bepaald in artikel 25, paragraaf 3 van de OCMW-wet, is klaarblijkelijk het oudste lid in leeftijd bedoeld. Toch wordt geregeld geopperd dat bij de formulering "oudste lid", "oudste" ook op "lid" en dus op het lidmaatschap kan slaan : het lid met de meeste dienstjaren.
3. Het artikel 21, alinea 7 van de OCMW-wet bepaalt dat wanneer een raadslid bij de Raad van State in beroep gaat tegen de "vervalvenklaring" van zijn mandaat zoals uitgesproken door de bestendige deputatie, dit beroep niet schorsend werkt.

De vraag rijst of dit ook geldt in geval van beroep bij toepassing van artikel 22, paragraaf 3 van de OCMW-wet (schorsing of afzetting).

4. Problemen doen zich ook voor inzake aanpassing – al dan niet – van de tabel van rangorde ingeval een raadslid van zijn mandaat wordt "vervallen verklaard" (artikel 21) of bij de bestendige deputatie een tuchtsanctie oploopt (in de veronderstelling dat het beroep bedoeld in artikel 22, paragraaf 3 niet schorsend is).

OCMW's en provincie- en gemeentebesturen hebben duidelijk nood aan gedetailleerde procedure-richtlijnen omtrent de aangehaalde punten.

Waarom worden er, met betrekking tot zulke materies, niet meer initiatieven genomen in de richting van praktische en verklarende richtlijnen ?

Antwoord

1. Noch de uittredende OCMW-voorzitter, noch de burgemeester of afgevaardigde schepen is

bevoegd om de dagorde van de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn vast te stellen. Deze bevoegdheid komt evenmin toe aan de OCMW-secretaris. Behoudens in dringende gevallen, waarbij toepassing kan worden gemaakt van artikel 30, tweede lid, van de OCMW-wet, zal de "agenda" van de installatievergadering dan ook beperkt blijven tot de verkiezing van de voorzitter en het vast bureau.

Uiteraard is de OCMW-secretaris bevoegd om tijdens deze vergadering de nieuw geïnstalleerde raadsleden te informeren over aangelegenheden die, naar zijn aanvoelen, een dringende behandeling vergen.

Tot de installatie van de nieuwe raad voor maatschappelijk welzijn blijft de oude raad al zijn bevoegdheden behouden en kan dus, te allen tijde, een bijzondere zitting worden belegd om dringende zaken af te handelen.

In het verleden zijn er bij mijn weten in dit verband nooit bijzondere problemen geweest. Ik neem mij evenwel voor om in de eerstvolgende onderrichtingen in verband met de vernieuwing van de raden voor maatschappelijk welzijn, terzake de nodige toelichting te verstrekken.

2. Er kan geen twijfel over bestaan dat met "het oudste lid in jaren" het raadslid wordt bedoeld dat de hoogste leeftijd heeft bereikt.
3. Bij een op 22 februari 1997 gepubliceerd decreet van 4 februari 1997 wordt in de organieke OCMW-wet een artikel 22bis ingevoegd waarin, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, wordt bepaald dat het beroep bij de Raad van State tegen de beslissing van de bestendige deputatie inzake de schorsing of afzetting van een raadslid geen schorsende werking heeft. Aldus wordt elke onzekerheid in dit verband weggenomen. De betrokken besturen zullen bij omzendbrief over deze nieuwe bepaling worden geïnformeerd.
4. Er is geen wettelijke bepaling die het OCMW verplicht om een "tabel van rangorde" van de raadsleden op te maken.
De OCMW-wet voorziet enkel in een rangregeling die moet toelaten om de verkozenen aan te wijzen wanneer twee of meer kandidaten een gelijk aantal stemmen hebben gekregen (artikel 15 van de OCMW-wet), alsook om de orde van voorrang te bepalen tussen twee of meerdere verkozenen die zich in een toestand van onverenigbaarheid wegens bloed- of aanverwant-

schap ten aan zien van elkaar bevinden (artikel 8 van de OCMW-wet). Deze rangorde is dus strikt genomen enkel van belang ten tijde van de installatie van de nieuwe OCMW-raden.

Doch ook wanneer het huishoudelijk reglement teruggrijpt naar de rangregeling rijzen er geen bijzondere problemen.

Het niet-schorsend karakter van een beroep bij de Raad van State tegen de vervallenverklaring, schorsing of afzetting van een raadslid heeft geen nadelig effect op de positionering van dit raadslid in de hier bedoelde rangorde. Wanneer de Raad van State de beslissing van de bestendige deputatie inzake vervallenverklaring, schorsing of afzetting vernietigt, dan verdwijnt immers deze beslissing uit het rechtsverkeer en wordt het betrokken raadslid geacht zijn mandaat onafgebroken te hebben uitgeoefend. Het betrokken raadslid zal evenwel inmiddels niet hebben gefungeerd.

Het lijkt mij weinig zinvol om deze hoogst uitzonderlijke situatie in een algemene onderrichting toe te lichten.

Vraag nr. 106
van 31 januari 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

Armoedeconferentie 1996 – Resultaten

Tijdens de Interministeriële Conferentie voor Sociale Integratie van 9 oktober 1996 werden de actievoorstellen, die door de VICA (Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoedebestrijding) samengebracht waren, besproken.

1. Welke beslissingen werden er tijdens de Interministeriële Conferentie genomen ?
2. Wat zijn de inhoudelijke resultaten van de genomen maatregelen ?

Antwoord

1. De Interministeriële Conferentie van 9 oktober 1996 werd opgebouwd rond het thema "huisvesting", waarin drie fiches werden vastgelegd, namelijk :
 - de toelagen aan de huurders op de privé-huurmarkt,
 - het probleem van de waarborg,

- kamers en kleine woongelegenheden op de secundaire huurmarkt.

In elk van deze fiches werd een aantal voorstellen uitgewerkt, die door de conferentie zijn goedgekeurd. Het gaat om volgende voorstellen.

De toelagen aan huurders op de privé-huurmarkt :

- het bieden van meer systematische en vlot toegankelijke informatie omtrent de toelagen, via een informatiecampagne per gewest ;
- een eenvoudigere procedure ;
- duidelijke vermelding omtrent de beroepsmogelijkheden ;
- het evalueren van de gehanteerde normen en criteria ;
- het selectiever afbakenen van de doelgroepen ;
- werkafspraken tussen de gewesten ;
- het bepalen van de toelagen volgens de woningkwaliteit.

Het probleem van de huurwaarborg :

- de haalbaarheid nagaan van een systeem dat gebaseerd is op de overeenkomst die in 1996 tussen de Vereniging van Steden en Gemeenten, het Gemeentekrediet en het Waals Gewest is afgesloten ;
- het promoten van borgstelling en gespreide betaling van de huurwaarborg ;
- het aanzetten van de OCMW-voorzitters tot het uitbetalen van de huurwaarborg volgens de procedure van de dringende hulp ;
- het nemen van maatregelen opdat de huurwaarborg geen hinderpaal meer vormt voor de toegankelijkheid in de sociale huisvesting.

Kamers en kleine woongelegenheden op de secundaire huurmarkt :

- het invoeren van een gewestelijke regelgeving en het bekrachtigen van bijkomende gemeentelijke reglementen op gewestelijk niveau ;

- het inventariseren van het bestaande kamer-aanbod ;
- het opzetten van een systeem van huurvergunningen voor kamers ;
- koppeling prijs/kwaliteit ;
- voorzien in sancties : niet-aangifte en overtreding beboeten ;
- voorzien in klacht- en beroepsprocedure ;
- kwaliteitscontrole met extra ambtenaren ;
- het voeren van sensibiliseringscampagnes voor eigenaars, het verfijnen van de regelgeving in verband met de renovatiepremies ten voordele van eigenaars en een gewestelijke belasting op leegstand en verkrotting ;
- het afdwingbaar maken van de registratie van huurcontracten ;
- betaalbaar houden van kleine woongelegenheden en de matigende rol van sociale verhuurkantoren ;
- het installeren van een lokale woonraad en het leveren van inspanningen op vlak van sociale woningbouw, zeker voor kleine woningen.

Op de agenda van de derde Interministeriële Conferentie voor Sociale Integratie stond ook het volgende punt : stand van zaken van de operatie "vereenvoudiging van formulieren". Hierover werd beslist dat het CGKR (Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding) heel de operatie coördineert en de betrokken administraties uitnodigt om deel te nemen aan de werkvergaderingen hieromtrent. Het CGKR wijst tevens de te herwerken documenten aan en leidt heel de operatie. Op elke Interministeriële Conferentie zal verslag over de stand van zaken worden uitgebracht.

2. De resultaten zullen in een vooruitgangsrapport op de volgende Interministeriële Conferentie van maart worden meegedeeld. Dit vooruitgangsrapport is momenteel nog niet voorhanden.

**Vraag nr. 107
van 31 januari 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kind en Gezin – Opleidingsniveau sociaal-verpleegkundigen

Kind en Gezin werkt reeds jaren met sociaal-verpleegkundigen om zijn preventieve opdracht goed uit te voeren.

De opleiding van deze verpleegkundigen is echter door het HOBU-decreet (hoger onderwijs buiten de universiteit) totaal veranderd. Van een vierjarige opleiding evolueerde ze naar drie jaar studie. Dit heeft vanzelfsprekend inhoudelijke gevolgen.

1. Werd Kind en Gezin, als een van de belangrijkste actoren op het werkveld voor sociaal-verpleegkundigen, gehoord bij de hervorming van deze opleiding ?
2. Zal volgens de minister van Welzijn, politiek verantwoordelijk voor Kind en Gezin, de huidige opleiding qua leerinhoud theoretisch en praktisch nog voldoen om de noden van het werkveld in te vullen ?
3. Heeft de minister al voorstellen gedaan naar zijn collega bevoegd voor Onderwijs voor een wijziging in de opleiding ? Voor een aanvullende opleiding, eventueel in het kader van onderwijs sociale promotie ? Heeft Kind en Gezin een budget om deze aanvullende opleiding te financieren, zoals de minister voor alle aanvullende opleidingen voorstelt ?

Antwoord

1. Als instelling werd Kind en Gezin niet betrokken bij de hervorming van de opleiding.
2. Op dit ogenblik is dat nog onvoldoende duidelijk.

Gezien de autonomie van de hogescholen en aangezien artikel 36 van het decreet betreffende de hogescholen bepaalt dat de gemeenschappelijke stam ten minste 1 jaar en ten hoogste 2 jaar kan bedragen, wordt pas in de loop van het schooljaar 1996-1997 duidelijk wat de duur van

de gemeenschappelijke stam en de optie in concreto in de respectieve scholen zal zijn. Ook nu pas wordt stilaan duidelijk welke invulling aan het curriculum "optie sociale" zal worden gegeven. Wat de invulling van de voortgezette opleiding betreft, zitten alle scholen – voorzover ons bekend – nog in de voorbereidende fase. Kind en Gezin bereidt in dit zin een rondvraag voor om meer zicht te krijgen op de actuele stand van zaken in de respectieve scholen.

3. Tot op heden heb ik nog geen concrete voorstellen gedaan. De beroepsprofielen worden immers opgemaakt in samenwerking met het werkveld.

Elke hogeschool kan een keuze maken voor het organiseren van voortgezette opleiding en zoals ze dat zelf wil, zonder dat een aparte erkenning nodig is. Het apart bedrag dat voorheen diende te worden aangevraagd, werd nu toegevoegd aan de globale forfait van elke hogeschool.

Vraag nr. 108
van 31 januari 1997
van de heer FELIX STRACKX

Jongerengids '96 – Vlaams Blok Jongeren

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 113
 van 31 januari 1997
 van de heer Felix Strackx
 Blz. 938

Antwoord

1. Voor de opmaak en de publicatie van de Jongeregids '96 werd aan de VZW FJIAC (huidige naam : In Petto) een verhoging van 2 miljoen van de gewone aanvaarde begroting toegestaan, spreidbaar over 1995 en 1996.
 - In 1995 werd door FJIAC een bedrag van 610.739 frank aan kosten voor de Jongeregids ingediend. Door toepassing van de bepalingen van het decreet van 22 januari 1975 inzake werkingssubsidies en rekening houdend met de uitvoeringscoëfficiënt van 74,83 % resulteerde dit dus in een subsidie van 342.762 frank.

- Voor 1996 kunnen nog geen exacte cijfers worden verstrekt, aangezien de afdeling Jeugdwerk nog niet in het bezit is van het financieel verslag van de vereniging (termijn van indiening loopt tot 15 februari). Bovendien zal de uitvoeringscoëfficiënt maar bekend zijn rond 1 april 1997. In ieder geval kunnen dus nog maximaal 1.389.261 frank aan kosten worden ingediend.

2. Aangezien de Jongeregids een uitgave is van de VZW FJIAC en de VZW CJP, dragen zij de redactionele verantwoordelijkheid voor de uitgave. Zowel de redactie en de eindredactie als de coördinatie van het project berustte in hun handen. De rol van de zogenaamde "adviseurs" beperkte zich tot het bewaken van de grote lijnen van deze uitgave, dit wil zeggen tot de rubriekbepalingen. De concrete invulling van de rubrieken gebeurde door de redacteurs.
3. Ik heb de bekommernis van de Vlaamse volksvertegenwoordiger meegedeeld aan de verantwoordelijke uitgevers.

Vraag nr. 110
van 3 februari 1997
van de heer JOS DE MEYER

Particuliere kinderopvangcentra – Brandveiligheidsnormen

De colleges van burgemeester en schepenen ontvingen eind december 1996 een schrijven van Kind en Gezin betreffende brandveiligheidsattesten voor particuliere opvanginstellingen. Het brandveiligheidsattest is een van de basisdocumenten vereist voor het verkrijgen van toezicht als particuliere opvanginstelling. Het document werd opgesteld teneinde uitvoering te kunnen geven aan punt 2 van de "Algemene voorwaarden voor toezicht van Kind en Gezin op de particuliere opvanginstellingen" (bijlage bij het ministerieel besluit van 27 december 1988).

Teneinde een eenvormige en minimale attestering te waarborgen en aangezien er tot dusver geen specifieke regelgeving bestaat voor het toetsen van de brandveiligheid van de instellingen in kwestie, heeft Kind en Gezin een document ontworpen. In dit document wordt het voldoen aan de keurings- en onderhoudsvoorschriften van de huishoudelijke elektrische en verwarmingsinstallatie aangegeven. Er is ook ruimte voor bijkomende maatregelen.

Er is echter nergens sprake van enige specifieke brandveiligheidsnormen voor particuliere opvanginstellingen. Het ontbreken van deze specifieke normen, onder meer van bouwvoorschriften en inrichting, kan aanleiding geven tot een zeer uiteenlopende en subjectieve invulling van brandveiligheidsnormen door de plaatselijke brandweerkorpsen. Aangezien nagenoeg elke gemeente een of meerdere dergelijke opvanginstellingen telt, is terzake dan ook een uniforme brandveiligheidsreglementering ten zeerste aangewezen.

Gaat de minister ervan uit dat een uniforme brandveiligheidsreglementering met specifieke normen voor particuliere opvanginstellingen noodzakelijk is ?

Zo ja, welke initiatieven zijn terzake reeds genomen ?

Kunnen specifieke brandpreventiebepalingen voor het afleveren van brandveiligheidsattesten door de brandweercommandant in verband met particuliere opvanginstellingen beschikbaar worden gesteld en binnen welke termijn ?

Antwoord

Bij de "Algemene voorwaarden voor toezicht van Kind en Gezin voor de particuliere opvanginstellingen" (bijlage bij het Ministerieel Besluit van 27 december 1988 tot vaststelling van de procedure en modaliteiten m.b.t. de melding aan Kind en Gezin van de opvang op bestendige wijze van jonge kinderen) staat vermeld onder punt 2 : "Een verslag of attest van de brandweer moet aan Kind en Gezin voorgelegd worden".

Teneinde een uniforme toepassing hiervan te bewerkstelligen over de verschillende provincies, werd door Kind en Gezin een document ontworpen m.b.t. brandveiligheid van de particuliere opvanginstellingen.

Het ontbreken van enige specifieke brandveiligheidsnormen voor de kinderopvangsector (zowel voor de erkende kinderdagverblijven als voor de particuliere opvanginstellingen en de Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning) blijft inderdaad een probleem.

De raad van beheer van Kind en Gezin zal zich op de eerstvolgende vergadering beraden over de opportuniteit van een technische werkgroep om een voorstel van regelgeving uit te werken. Daar-

toe zal met alle betrokken instanties worden samengewerkt.

Vraag nr. 113 van 4 februari 1997 van de heer MARC OLIVIER

Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 101

van 4 februari 1997

van de heer Marc Olivier

Blz. 929

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 114 van 7 februari 1997 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Centra voor Hulpverlening inzake Kindermishandeling – Werkdruk

Sinds de zaak-Dutroux wordt het misbruik van kinderen en jongeren vrij brutaal aan de oppervlakte gebracht. Dit heeft gevolgen voor de hulpverlening.

In Vlaanderen zijn de vertrouwensartsencentra het orgaan dat nu met vragen rond deze problematiek wordt overstelpt. Ze kunnen met hun eigen beperkt personeel de vele oproepen niet verwerken en zijn verplicht op sommige momenten het antwoordapparaat in te schakelen.

1. Wordt de minister geregeld op de hoogte gebracht van het grote aantal en de aard van de vragen/klachten die nu binnenkomen ?
2. Heeft de minister, als gevolg hiervan, het personeelsbestand van deze diensten reeds aangepast ? Waar ? Met hoeveel personen ? Is er hiervoor ruimte in de begroting ?

3. Is er voor het ogenblik een coördinatie tussen de ervaringen van de vertrouwensartsencentra, de diensten voor teleonthaal, diensten voor algemeen welzijnswerk, ... die met deze problematiek bezig zijn ?

Zo ja, door wie gebeurt de coördinatie ?

Zo neen, waarom is hiervan nog geen werk gemaakt ?

Antwoord

1. Jaarlijks verstrekt Kind en Gezin cijfergegevens omtrent de meldingen bij de Centra voor Hulpverlening inzake Kindermishandeling en omtrent hun cliënteel.

Het aantal meldingen, maar ook de aard van de gemelde problematiek, wie meldde en met welke vraag, het aantal, het geslacht en de leeftijd van de gemelde kinderen, worden geregistreerd. De resultaten worden gebundeld in het jaarrapport "Kindermishandeling in Vlaanderen". Nog voor dit rapport wordt gepubliceerd, worden de resultaten aan de minister voorgelegd.

In 1996 ontvingen de genoemde centra ongeveer 4.600 meldingen van minderjarigen.

In 1995 waren dit ongeveer 3.900 meldingen. Meer exacte gegevens omtrent de meldingen in 1996 zullen binnenkort beschikbaar zijn. De actualiteit gaf in 1996 ook duidelijk aanleiding tot meer informatievragen. Dit zal zeker tot uiting komen in de jaarverslagen van de centra zelf.

2. Met ingang van 1 januari 1997 ontvangen de centra samen 11,64 miljoen meer dan in 1996. De verhoging van het subsidiebedrag werd aangegrepen als gelegenheid om een aantal bepalingen omtrent de toewijzing van de bedragen aan de verschillende centra te verfijnen. Globaal kan ieder centrum nu 1 personeelslid bij aanwerven en krijgen de centra die in een hogere schijf zitten wat het aantal meldingen betreft, daar nog een extra bedrag bij.

Door de specifieke omstandigheden wordt daarenboven bij de begrotingscontrole 1997 nog in een bijkomende verhoging van de subsidiëring voorzien.

3. Coördinatie tussen de ervaringen van de centra voor hulpverlening inzake kindermishandeling gebeurt via het regelmatig overleg in de schoot van Kind en Gezin. Het coördineren van de hulpverlening is een van de opdrachten die ieder centrum in zijn provincie moet realiseren. Afspraken maken, samenwerkingsverbanden opstellen met centra voor algemeen welzijnswerk, psycho-medisch-sociale centra, medisch schooltoezicht, centra voor geestelijke gezondheidszorg, enzovoort, vallen hieronder.

De samenwerking met diensten voor teleonthaal wordt bemoeilijkt door het feit dat deze diensten vaak anonieme oproepen krijgen.

Provincieoverschrijdende coördinatie voor de hulpverleningsinstanties die buiten de bevoegdheid van Kind en Gezin vallen, is op dit ogenblik structureel nog niet geregeld.

Het is nodig dat informatie en coördinatie worden nagestreefd. Ik ontken niet de belangrijkheid van deze kwestie. De vraag hoe ze best wordt aangepakt, maakt deel uit van een plan dat binnen Kind en Gezin wordt voorbereid in het kader van een reflectie over de aanpak van kindermishandeling. Ik heb reeds vorig jaar opdracht gegeven om met de centra een conceptnota uit te werken, waarin hun rol en hun functie wordt geactualiseerd.

Op 4 maart 1997 werd door de Vlaamse regering beslist om de samenwerking met alle relevante sectoren, waarin de Centra voor Hulpverlening inzake Kindermishandeling een spilfunctie vervullen, op korte termijn te formaliseren.

Vraag nr. 115 van 7 februari 1997 van de heer MARC OLIVIER

Bibliotheken – Diefstal

In plaatselijke openbare bibliotheken (POB's) die nog niet zijn beveiligd tegen diefstal bestaan er naar verluidt ernstige problemen inzake diefstal van boeken, tijdschriften, cd's en dergelijke.

1. Hoe moet het probleem van diefstal van boeken, tijdschriften, cd's, ... uit POB's worden ingeschat ? Heeft de minister zicht op de aantallen die jaarlijks uit de POB's verdwijnen ? Voor welk globaal bedrag wordt er op jaarbasis materiaal gestolen en wat is het gemiddelde bedrag per POB ?

2. Hoeveel POB's zijn reeds beveiligd tegen diefstal ?
3. Welke beveiligingssystemen worden door die POB's ingesteld en leiden deze systemen tot een aanzienlijke vermindering van het aantal diefstallen ?
4. Worden vanuit de Vlaamse Gemeenschap in casu duidelijke beleidsinstructies gegeven aan de POB's ? Worden vanuit de Vlaamse Gemeenschap speciale toelagen verstrekt voor de beveiliging van de POB's ?

Antwoord

In hoeverre diefstal als een algemeen probleem wordt ervaren is onduidelijk ; er zijn in elk geval grote verschillen tussen de bibliotheken onderling.

Ook het begrip "diefstal" moet omzichtig worden gehanteerd :

- in grotere bibliotheken is altijd een aantal werken eigenlijk niet meer ter beschikking omdat ze om diverse redenen op een verkeerde plaats zijn terechtgekomen ; het kan lang duren vooraleer effectief kan worden uitgemaakt of het werk daadwerkelijk werd ontvreemd, dan wel tijdelijk onbeschikbaar is ;
- het komt voor dat ontleende werken – ook om diverse redenen – uiteindelijk niet naar de bibliotheek worden teruggebracht ; moeten deze situaties dan als diefstal worden bestempeld ?

Waarschijnlijk wordt "diefstal" hier gezien in de betekenis van materiaal dat effectief uit de bibliotheek wordt gestolen. Dit is echter een gegeven dat op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap als dusdanig niet wordt geregistreerd. Concreet cijfermateriaal terzake is dan ook niet beschikbaar.

Tot nu toe werden vanuit de Vlaamse Gemeenschap ook geen specifieke richtlijnen terzake gegeven.

Het komt mij voor dat dit ook niet direct aangewezen is. Het installeren van een antidiefstalsysteem is een dure operatie ; de situatie wordt dan ook best individueel bekeken, om na te gaan of de installatiekosten wel opwegen tegen de omvang van het fenomeen.

In veel bibliotheken is diefstal zeker niet echt een probleem. De bibliothecaris en het bestuur zijn het

best geplaatst om te oordelen of een ingrijpen al dan niet noodzakelijk is.

Het is wel zo dat in de voorbije jaren een aantal POB's is overgegaan tot de installatie van een beveiligingssysteem ; in veel gevallen werd deze optie genomen bij de invoering van de automatisering, omdat de werkzaamheden die daarmee gepaard gaan vrij goed met elkaar kunnen worden gecombineerd.

Speciale subsidies met het oog op beveiliging van de bibliotheken tegen diefstal worden echter niet toegekend vanuit de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 116

van 7 februari 1997

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Subsidies culturele verenigingen

In het Jaarverslag 1996 van de gemeentelijke culturele raad van Voeren lees ik dat niet één van de 65 leden van deze raad in dat jaar ook maar 1 frank heeft gekregen van de 998.138 frank die op de gemeentebegroting voor cultuursubsidies waren ingeschreven.

Deze gang van zaken is niet nieuw en werd reeds in 1988 m.b.t. de subsidieverdeling voor de dienstjaren 1985 en 1986 veroordeeld door de Vaste Cultuurpactcommissie, op basis van de artikelen 10 en 13 van de wet van 16 juli 1973. Desondanks blijft het gemeentebestuur nu al tien jaar deze onwettige handelwijze aanhouden.

Het is duidelijk dat de gemeentelijke culturele raad van Voeren hiertegen niet is opgewassen. De discriminatie waarvan de leden-verenigingen het slachtoffer zijn, wordt weliswaar ten dele opgevangen door de dienst Volksontwikkeling van het ministerie van Cultuur en door de provincie, maar blijft bestaan. Dit is onaanvaardbaar.

1. Kan de minister mij meedelen of de Vlaamse regering in al die tijd al iets heeft ondernomen om deze zaak, die ook van principieel belang is, ten gronde aan te pakken ?
2. Over welke middelen beschikt de minister om de wet te doen naleven ?

Werden alle beschikbare middelen reeds aangewend ?

Antwoord

Zoals reeds gesteld in het antwoord op vraag nr. 199 van 6 juni 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 830 – red.*), meld ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat de toekenning van subsidies aan culturele verenigingen onder het administratief toezicht ressorteert van de gouverneur en de bestendige deputatie van de provincie Limburg en het Vlaams Gewest. Het betreft hier immers een toezicht gesteld door de Gemeentewet, inzonderheid op de begroting, en een toepassing van de wet van 14 november 1983 betreffende de controle op de toekenning en de aanwending van sommige toelagen.

Als minister bevoegd voor Cultuur oefen ik enkel een specifiek toezicht uit op de oprichting en erkenning van de raad voor cultuurbeleid in Voeren.

Gedurende de voorbije decennia deed het gemeentebestuur van Voeren geen enkele poging om zelf een passend adviesorgaan inzake cultuurbeleid op te richten. De feitelijk bestaande culturele raad werd niet erkend en de erkenning van deze culturele raad door de hogere overheid werd in 1981 en in 1991 aangevochten bij de Raad van State. Het gemeentebestuur van Voeren discrimineert ook bestendig de Vlaamsgezinde verenigingen bij het verlenen van subsidies.

Mede op basis van het Cultuurpact verplicht het decreet van 24 juli 1991 alle gemeenteraden in de Vlaamse Gemeenschap om uiterlijk 1 januari 1993 te beschikken over gemeentelijke adviesraden voor cultuurbeleid onder de voorwaarden bepaald in dit decreet. Deze raden voor cultuurbeleid moeten uiterlijk zes maanden volgend op de installatie van een nieuwe gemeenteraad opnieuw worden erkend of opgericht.

Artikel 3 van het decreet van 24 juli 1991 bepaalt dat de Vlaamse regering, na twee opeenvolgende uit de briefwisseling blijkende en gemotiveerde waarschuwingen, in de plaats kan treden van de gemeenteraden die weigeren gepaste adviesraden te erkennen of op te richten. Omdat de gemeenteraad van Voeren geen uitvoering geeft aan het decreet van 24 juli 1991 werd de zojuist vermelde procedure opgestart.

Ik wens de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop te wijzen dat de Vlaamse regering, in uitvoering van het "Versterkt actieprogramma voor Voeren" van 8 februari 1995, aan de directeur-cultuurconsulent in Voeren, als intermediair tussen Voeren en

de Vlaamse Gemeenschap, de volgende taak toevertrouwd: "... het ondersteunen van de culturele werking in Voeren, de culturele raad en andere samenwerkingsverbanden ...".

In je bijlage 1 bij dit besluit wordt deze taak als volgt omschreven :

"... Het ondersteunen van de werking van de adviesraden voor cultuurbeleid in Voeren, zoals bepaald in de artikelen 3 en 6, § 3 van het decreet van 24 juli 1991 houdende de organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid. Naast de in artikel 5 van dit decreet voorziene adviserende opdracht, hebben deze adviesraden ook nog volgende taken :

- het verzamelen van informatie en documentatie over het cultureel leven en de culturele behoeften in het werkingsgebied ;
- het bevorderen en organiseren van overleg, coördinatie en samenwerking tussen de culturele organisaties ;
- het stimuleren van de inspraak van de brede bevolking bij de opbouw van het cultuurbeleid in Voeren ;
- het bevorderen van de deelname van de ruime bevolking – en inzonderheid van groepen in achterstandssituaties – aan het cultureel werk ;
- het mogelijk maken en het zelf nemen van op de behoeften afgestemde initiatieven in de culturele sector ...".

De directeur-cultuurconsulent trad in dienst op 1 augustus 1995. Hij is een specialist inzake de toepassing van het Cultuurpact en inzake de begeleiding van culturele centra en van adviesraden voor cultuurbeleid.

In samenspraak met het verenigingsleven in Voeren werden in het najaar van 1995 de statuten en de samenstelling van de feitelijk bestaande culturele raad van Voeren aangepast aan de bepalingen van het decreet van 24 juli 1991. Op 6 februari 1996 keurde de algemene vergadering van de culturele raad de nieuwe statuten goed en werd een nieuw bestuur verkozen. Bij deze culturele raad zijn ook de sport- en jeugdverenigingen aangesloten.

De directeur-consulent staat de culturele raad met raad en daad bij en is ook verantwoordelijk voor het secretariaat. In afwachting dat het gemeentebestuur van Voeren de culturele raad erkent en een

administratieve medewerker beschikbaar stelt zoals verplicht door het decreet van 24 juli 1991, werd het uitvoerend secretariaatswerk toevertrouwd aan een administratieve medewerker van het Vlaams Cultuurcentrum Voeren.

Op basis van het decreet van 9 juni 1993 ontvangen de gemeentebesturen vanaf 1995 een subsidie voor het voeren van een plaatselijk jeugdwerkbeleid. Indien een gemeentebestuur na twee schriftelijke aanmaningen vanwege de Vlaamse regering nog steeds geen jeugdwerkbeleidsplan opstelt, kunnen de lokale jeugdwerkinitiatieven zelf een jeugdwerkbeleidsplan indienen bij de Vlaamse regering en toch nog in aanmerking komen voor subsidies. Het subsidiebedrag wordt dan echter beperkt tot 80 % van de normale trekkingsrechten waarop het gemeentebestuur recht zou hebben.

Ook hier weigert het gemeentebestuur van Voeren elke medewerking. Onder coördinatie van de directeur-cultuurconsulent werd daarom, in het kader van de sectie Jeugdwerk van de culturele raad van Voeren, een stuurgroep Jeugdwerkbeleidsplan gevormd. Deze stuurgroep stond in voor het opstellen van een voorstel van jeugdwerkbeleidsplan, dat voor advies werd voorgelegd aan de culturele raad en aan de fractie Voerbelangen en daarna bezorgd aan de Vlaamse Gemeenschap. In 1996 kwam aldus een subsidiebedrag van 237.256 frank beschikbaar voor jeugdinitiatieven in Voeren.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger ten slotte meedelen dat de Vlaamse Gemeenschap de culturele raad van Voeren financieel ondersteunt met een ad nominatum-subsidie van 200.000 frank per jaar.

Bovendien kunnen alle Nederlandstalige Voerense culturele verenigingen een beroep doen op het subsidiëringstelsel ingesteld bij het koninklijk besluit van 5 september 1921.

Hieronder volgt een overzicht van de verenigingen die in 1995 werden gesubsidieerd. De dossiers m.b.t. het werkingsjaar 1996 zijn pas recentelijk ingediend en moeten nog worden berekend.

Zangkoor Sint-Martinus 3 x 20 van St.-Martens- en St.-Pieters-Voeren	4.020 fr. 3.000 fr.
KVLV Teuven 3 x 20 Club Voeren	20.040 fr. 36.960 fr.
Gemengd Koor Mulingia	11.460 fr.

Parochieraad St.-Martens-Voeren	6.600 fr.
3 x 20 Teuven	8.400 fr.
BGJG Voeren	6.600fr.
K. Drumband St.-Maltinus	8.400 fr.
KVLV St.-Martens-Voeren	15.300 fr.
Gidsenkring Voeren	6.600 fr.
Derde Wereld Werkgroep	6.060 fr.
K. Schutterij St.-Martinus	5.700 fr.
Heemkring Voeren en omstreek	7.140 fr.

De Vlaamse regering beschikt dus over een aantal middelen om gemeentebesturen te verplichten om gepaste adviesraden voor cultuurbeleid te erkennen en op te richten. De minister bevoegd voor Cultuur kan echter niet rechtstreeks tussenkomen indien een gemeentebestuur bepaalde organisaties discrimineert bij het geven van subsidies.

Op basis van de Grondwet, de Cultuurpactwet en de Gemeentewet, kunnen de betrokkenen zelf met hun klachten terecht bij de toezichthoudende overheid (die trouwens ook kan optreden als er geen klachten zijn), de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie en de Raad van State. Op klachten vanwege Vlaamse Voerenaars deden deze instanties in het verleden reeds meerdere positieve uitspraken. In Voeren moet echter een moeizaam gevecht worden gevoerd om, na het behalen van een juridisch gelijk, dit ook omgezet te zien in een feitelijk gelijk in de beleidspraktijk van elke dag. De Vlaamse Voerenaars verwachten maar een fundamentele oplossing door het behalen van een politieke meerderheid bij de eerstvolgende gemeenteraadsverkiezingen.

Vraag nr. 117
van 7 februari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Subsidies jeugdwerk

In 1996 stelde de Vlaamse Gemeenschap aan het plaatselijk jeugdwerk in Voeren een toelage ter beschikking van 296.570 frank. Daarvan werd evenwel slechts 237.256 frank (of 80 percent) uitbetaald, omdat het gemeentebestuur van Voeren het vertikt mee te werken aan het jeugdwerkbeleidsplan.

Op die manier zijn de Voerense jongeren het slachtoffer van de politieke onwil van hun gemeentebestuur.

Waarom werd er hier dan geen uitzondering gemaakt door de toelage volledig uit te keren ?

Antwoord

Artikel 5, § 2 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid stelt dat, bij ontstentenis van een gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan, de plaatselijke jeugdwerkinitiatieven samen een dergelijk plan kunnen opstellen en ter subsidiëring voorleggen. In dat geval wordt de subsidie voor het plaatselijke jeugdwerk rechtstreeks uitbetaald aan de plaatselijke initiatieven, met dien verstande dat het totale subsidiebedrag slechts 80 procent kan zijn van wat normaal aan het gemeentebestuur zou worden uitbetaald. Het decreet laat hierop geen uitzonderingen toe.

Ik wil wel wijzen op volgende punten.

1. Wanneer een gemeentebestuur een jeugdwerkbeleidsplan opstelt, dan kan het (een deel van) de subsidies waarop het aanspraak kan maken, aanwenden voor overheidsinitiatieven. Wanneer het particuliere jeugdwerk een beleidsplan opstelt, dan kunnen uiteraard alle middelen naar de particuliere sector gaan.
2. De subsidies worden berekend op basis van het totaal aantal inwoners jonger dan 25 jaar. Ze kunnen evenwel uitsluitend gaan naar jeugdwerkinitiatieven die het Nederlands gebruiken bij hun werking.

Vraag nr. 118 van 11 februari 1997 van mevrouw NELLY MAES

VZW Thuislozenzorg Vlaanderen – Werkwijze – Controle

Op diverse plaatsen bestaan opvangcentra waar mensen terecht kunnen die om een of andere reden uit hun huis worden gezet of elders niet terecht kunnen. Deze centra hangen af van de VZW Thuislozenzorg Vlaanderen in Berchem.

1. Is deze VZW erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse overheid ?
2. Klopt het dat deze mensen uit werken moeten gaan en vervolgens hun loon en het geld dat ze nog bezaten volledig moeten afgeven om kost en inwonen te kunnen krijgen ? Klopt het dat het

grootste deel van de sociale zorg echter betaald wordt door het OCMW ?

3. Vindt de minister niet dat een dergelijke regeling de afhankelijkheid van de bewoners van de opvangcentra enkel groter maakt ?

Welke initiatieven ondernemen deze centra om deze mensen hun onafhankelijkheid terug te geven ?

4. In hoeverre controleert de Vlaamse overheid het financieel beleid van deze instelling ?

Antwoord

1. De VZW Thuislozenzorg Vlaanderen was tot 25 november 1995 de overkoepelende federatie van de onthaalcentra voor thuislozen. Vanaf 27 november 1995 heeft de VZW Steunpunt Algemeen Welzijnswerk, Diksmuidelaan 50 in 2600 Berchem, alle federatieopdrachten alsmede het personeel van Thuislozenzorg Vlaanderen overgenomen.

Deze onthaalcentra "hangen niet af" van hun federatie. Het betreft zelfstandige VZW's die zich vrijwillig groeperen in de federatie. De leden-centra maken de algemene vergadering uit van het Steunpunt en bepalen welke opdrachten de federatie voor hen uitvoert. De federatie is niet verantwoordelijk voor het gevoerde beleid in de schoot van de leden-centra.

De federatie wordt via de erkende centra gesubsidieerd volgens het principe van de "verplichte doorstorting" van een deel van hun werkingssubsidies, naar rato van 43.000 frank per personeelslid voor de ambulante sector en 13.000 frank per personeelslid voor de residentiële sector.

2. De cliënten doen in het kader van de vrijwillige hulpverlening zelf een vraag tot opname in het onthaalcentrum van hun keuze. Het centrum staat in voor een tijdelijke opvang en psychosociale begeleiding en vraagt een dagprijs ter vergoeding van de "hotelkosten".

De cliënten die onvermogen zijn kunnen een beroep doen op steun vanuit het OCMW. Hier toe werd in 1993 tussen de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en Thuislozenzorg Vlaanderen een protocol opgemaakt dat de gewaarborgde dienstverlening aan personen verblijvend in een onthaalcentrum regelt.

Cliënten worden ten zeerste gestimuleerd tot een reïntegratie in de samenleving. Met het oog daarop worden ze ertoe aangezet om te gaan werken en zodoende een eigen inkomen te verwerven. Zij betalen evenwel nooit meer dan de vastgestelde dagprijs voor hun "hotelkosten". De psychosociale hulpverlening is principieel een recht en als dusdanig gratis. Dat het OCMW de hulpverlening zou betalen, is een foute veronderstelling die niet strookt met de werkelijkheid.

3. Het verblijf in een onthaalcentrum is gericht op doorstroming naar de maatschappij. Het is dan ook de bedoeling om in het centrum weerbaarheid, zelfredzaamheid en praktische, sociale en relationele vaardigheden op te doen teneinde verder zelfstandig te kunnen functioneren.

Het principe voor verblijfsduur luidt : zo kort mogelijk, maar zo lang als door de cliënt gewenst. Dat een cliënt zelf moet betalen voor zijn verblijf, is een gezonde prikkel om dit verblijf niet langer dan noodzakelijk te rekken.

4. Aangezien de overheid de federatie slechts onrechtstreeks mee subsidieert (cfr. doorstortingsregeling supra), is er geen rechtstreekse controle op het financieel beleid van deze instelling.

Via haar inspectiedienst controleert de Vlaamse overheid echter wel de werking en het financieel beleid van de opvangcentra die zij erkent en subsidieert. Hiertoe dienen deze centra jaarlijks een financieel en werkingsverslag voor te leggen aan de bevoegde administratie.

Vraag nr. 120
van 11 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Experimentele projecten voor mindervaliden – Subsidiering

Jaarlijks wordt een bepaald bedrag ter beschikking gesteld in het kader van vernieuwende projecten voor mindervaliden, de zogenoemde experimentele betoelaging.

1. Kan de minister de lijst opgeven van de gesubsidieerde organisaties en instellingen, met de respectieve bedragen, en dit voor de jaren '93, '94, '95 en '96 ?

2. Welke concrete criteria worden gehanteerd voor de selectie van de projecten en welke diensten beslissen mee over de selectie ?

Antwoord

De jaren 1993, 1994 en 1995

Op de basisallocatie 33.25 van het programma 41.7 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap werden voor de begrotingsjaren '93, '94 en 1995 subsidies toegekend aan organisaties en instellingen die activiteiten organiseren en/of diensten verlenen die gehandicapten de nodige vorming, technische hulpmiddelen of sociale zelfredzaamheid bezorgen. Een overzicht van deze gesubsidieerde verenigingen vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage 1**.

Deze subsidies werden verleend voor projecten van tijdelijke duur met een vernieuwend en/of experimenteel karakter met betrekking tot thematiek, methodiek of doelgroep. Aanvragen die werden ingediend door zelfhulpgroepen en autonome vrijwilligersorganisaties en aanvragen van regulier gesubsidieerde voorzieningen voor projecten die tot hun normale takenpakket behoorden, kwamen niet voor subsidiëring in aanmerking.

Vanaf 1996

Sinds het begrotingsjaar 1996 worden deze niet-gereguleerde subsidies toegekend door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH).

De raad van bestuur van het Vlaams Fonds hanteerde hierbij de volgende criteria.

- Loopt de continuïteit van de werking gevaar voor de organisatie die één of meerdere projecten indiende ?
- Is er kans op effectief verlies van tewerkstelling of niet ?
- Is er een multiplicatoreffect te verwachten van het ingediende projectvoorstel ?
- Komt het project in aanmerking voor een aanmoedigingspremie ?
- Is het project waarvoor een aanvraag voor bijzondere subsidies werd ingediend, gericht op bijzondere doelgroepen ?

- Beoogt het project ouders en/of familieleden te ondersteunen en/of te ontlasten ?
gelegd. Voor bepaalde dossiers nam de dienst contact op met andere diensten, zoals de dienst Zorg en de Inspectiedienst, voor advies. Dit voornamelijk wanneer door het Fonds erkende collectieve voorzieningen een aanvraag om bijzondere subsidies indienden.
- Bestaat er enige twijfel over de bevoegdheid van het Vlaams Fonds inzake het te beoordelen ingediende project ?
Een overzicht van de door dit Vlaams Fonds toegekende bijzondere subsidies vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage 2**.
- Laat de ingediende begroting toe om het gevraagde bedrag af te toppen ? Met andere woorden, zou het project ook levensvatbaar zijn indien het gevraagde subsidiebedrag werd verminderd ?
In het kader van het Algemeen Welzijnswerk (AWW) werden op het begrotingsjaar 1996 nog 6 projecten gesubsidieerd voor een totaal bedrag van 600.000 frank (overzicht zie **bijlage 3**).

De stafdienst bereidde de documenten voor die ter beoordeling aan de raad van bestuur werden voor-

Bijlage 1

Niet-gereguleerde subsidies 1993 Gehandicaptenzorg – Basisallocatie 33.25

Organisatie		Bedrag (fr.)
VZW De Berken	Overijse	25.000
Vlaamse Federatie Gehandicapten	Brussel	49.500
Nationale Vereniging voor Hulp aan Verstandelijk Gehandicapten	Brussel	49.500
Monnikenheide	Zoersel	100.000
VZW Vibeg	Leuven	200.000
Hulpmiddelencentrale	Landegem	100.000
VZW Stap	Oud-Turnhout	100.000
Interactieproject Mindervaliden	St.-Niklaas	700.000
VZW WIV	St.-Amandsberg	1.400.000
VZW Willekom	Mechelen	800.000
VZW Blindenzorg Licht en Liefde	Varsenare	1.000.000
VZW De Kei	Deurne	1.000.000
VZW Limburgse Stichting Autisme	Zutendaal	450.000
VZW Djophuis	Anderlecht	700.000
VZW Special Olympics Belgium	Brussel	400.000
Vlaams Communicatieassistentiebureau voor Doven	Gentbrugge	2.500.000
Totaal		9.574.000

Niet-gereguleerde subsidies 1994
Gehandicaptenzorg – Basisallocatie 33.25

Organisatie		Bedrag (fr.)
Kunst en Samenleving	Antwerpen	200.000
Sportvereniging voor Gehandicapten	Schoten	10.000
Uitvoerend Comité Very Special Arts (VUB)	Brussel	400.000
NVHVG	Brussel	30.000
De Speelhoeve	Boechout	800.000
De Gladiator	Linter	25.000
Brabantse Dienst Thuisbegeleiding	Tienen	30.000
Mediaclub	Harelbeke	45.000
Beta	Leuven	49.500
Special Olympics Belgium	Brussel	400.000
Integratieproj. Mindervaliden Waasland	Sint-Niklaas	500.000
WIV	Gent	1.200.000
Blindenzorg Licht en Liefde	Jabbeke	800.000
Djophuis	Brussel	700.000
Fetoc	Aarschot	2.500.000
Antwerp Wet Wheels	Antwerpen	100.000
Kangeroe	Gent	10.000
VMG	Gent	25.000
Nema	Zwijnaarde	49.000
Prov. Nazorgdienst Doven West-Vlaanderen	Brugge	200.000
t'Kloefke	Tielt	100.000
Vibeg	Leuven	200.000
Atelier Helen Keller	Asse	250.000
Limburgse Stichting Autisme	Zutendaal	450.000
De Kei	Antwerpen	1.200.000
Het Ouder- en Familieplatform	Brussel	250.000
Verb. Voorzien. Jeugd- en Gehand.zorg	Brussel	49.500
KUL – Facult. LO en Kinesitherapie	Leuven	200.000
Vigin	Waregem	500.000
Nation. Schiftings- en readaptatiecentr.	Steenokkerzeel	2.650.000
NVHVG	Brussel	500.000
Ter Wende	Leuven	1.146.200
Toegankelijkheidsbureau (i.k.v. AWW)	Kermt	1.000.000
Apropos (i.k.v. AWW)	Mechelen	755.000
Totaal		17.324.200

Niet-gereguleerde subsidies 1995
Gehandicaptenzorg – Basisallocatie 33.25

Organisatie		Bedrag (fr.)
Vereniging Sterrenkamp	Antwerpen	45.900
Commureva	Brasschaat	200.000
Handicar	Zoersel	100.000
De Antwerpse Rolkar	Antwerpen	100.000
Mindermobielenvervoer	Grimbergen	100.000
Special Olympics Belgium	Brussel	400.000
Mobiel	Leuven	100.000
WIV	Gent	1.200.000
Centrum voor Positieve Aanwending	Gent	100.000
Djophuis	Brussel	700.000
Gesproken Boek Limberg	Tongeren	50.000
De Ark in België	Boechout	1.000.000
VMG	Gent	200.000
Prov. Nazorgdienst Doven West-Vlaanderen	Brugge	230.000
Vibeg	Leuven	200.000
De Kei	Antwerpen	1.200.000
Oranje	Brugge	600.000
Hulpmiddelencentrale – HMC	Nevele	730.000
Start West-Vlaanderen	Brugge	600.000
Vigin	Waregem	500.000
Ithaka	Oostende	850.000
NVHVG	Brussel	500.000
Ter Wende	Leuven	1.150.000
COT	Roeselare	600.000
Begeleid Leven	Kortrijk	500.000
Toegankelijkheidsbureau (i.k.v. AWW)	Kermt	1.000.000
Totaal		12.955.900

Bijlage 2

Toegekennde bijzondere subsidies door het VFSIPH

Dossiernr.	Benaming	Bedrag (fr.)
2	Voluntas	99.000
4	ODAV	1.000.000
5	Fokus Wonen & Emancipatie	99.000
8	St.-Elisabeth Begeleidingscentrum	60.655
12	Jeugdzorg "Ter Elst"	171.845
16	Toegankelijkheidsbureau	99.000
17	Vlaamse Liga Gehandicaptensport	99.000
18	Hulpmiddelencentrale (HMC)	730.000

Dossiernr.	Benaming	Bedrag (fr.)
19	Centrum voor Opleiding tot Integratie	99.000
22	Begeleid leven	500.000
24	Vlaamse Vereniging Autisme	50.000
26	VVHVG	500.000
31	ADL-behoefteige bestuurders van diensten zelfst. wonen	50.000
37	Samenwerkingsverband Tewerkstellingsinitiatieven Lokeren	500.000
40	De Lork bezigheidstehuis	99.000
41	MPI St.-Franciscus	500.000
52	Oranje	500.000
59	St.-ODA Overpelt	1.000.000
60	Dienst Thuisbegeleiding Mentaal Gehandicapten Oost-Vlaanderen	99.000
62	OBC Ter Wende	1.150.000
64	De Spiegel Limburg	1.000.000
66	Start West-Vlaanderen	600.000
69	GOCI	99.000
71	Vibeg	200.000
72	Begeleid Wonen Pajottenland	99.000
73	Stichting Integratie Gehandicapten	99.000
74	Vigin	500.000
77	MS-wooncomplex	99.000
79	Dagcentrum Feniks	99.000
80	Sterrenkamp	29.500
81	Wonen en werken voor autisten	99.000
82	Werkcentrum voor Inrichtingswerk en Vrijtijdsbesteding (WIV)	220.000
84	Fed. Vlaamse Simileskringen	600.000
87	Integratieproject voor pers/hand. regio Waasland (IPW)	1.000.000
88	KVG-Jongeren	99.000
89	Werkervaringsbedrijven (WEB)	1.000.000
91	Prov. Nazorgdienst Volwassen Doven en Slechthorenden (W.-VI.)	230.000
93	Ommekaar	99.000
96	Regenboog	99.000
97	De Kei	1.200.000
98	Poco à Poco	25.000
101	Kompas Rijkhovedal	99.000

Bijlage 3**Niet-gereguleerde subsidies 1996
Gehandicaptenzorg (in het kader van het AWW) – Basisallocatie 33.25**

Organisatie		Bedrag (fr.)
Best	Dilbeek	100.000
COT	Roeselare	100.000
De Ark – Gemeenschap Moerkerke	Damme	100.000
Ithaka	Oostende	100.000
VMG	Gent	100.000
Voluntas	Antwerpen	100.000
Totaal		600.000

**Vraag nr. 125
van 13 februari 1997
van de heer JOS STASSEN**

Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen – Werking

Tijdens de vorige regering werd de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (KCML) grondig hervormd.

Naast adviezen die de KCML in het kader van wettelijk vastgelegde procedures dient uit te brengen, kunnen er ook uit eigen beweging adviezen worden uitgebracht, of kunnen er adviezen worden uitgebracht op vraag van de minister.

De KCML moet ook jaarlijks een activiteitenverslag opmaken.

1. Hoeveel adviezen gaf de KCML in respectievelijk 1994, 1995 en 1996 uit eigen beweging? Waarop hadden die betrekking?
2. Hoeveel keer werd de KCML in respectievelijk 1994, 1995 en 1996 door een minister om advies gevraagd? Waarop hadden die adviesvragen betrekking?
3. Stelt de KCML elk jaar een activiteitenverslag op? Waarom eventueel niet?
4. Over hoeveel personeelsleden beschikt het secretariaat van de KCML? Volstaat dit voor de werking ervan?

Antwoord

1. Door de centrale afdeling van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen werden in 1994 negen, in 1995 zeven en in 1996 negen adviezen uitgebracht uit eigen beweging.

Deze adviezen hadden betrekking op: het retabel van Korspel, de Predikherenkerk in Leuven, het huis van Sestich in Leuven, de kliniek van dr. Martens in Astene, het Otto Veniushuis in Antwerpen, het decreet "archeologisch patrimonium", de Prijs Vlaams Monument, de nieuwe molen in Herk-de-Stad, de Sint-Niklaaskerk in Gent, de molen van Boechout, het ontwerpdecreet tot behoud van het roerend patrimonium, de school in de Parkstraat in Leuven, het Laatste Avondmaal van Dirk Bouts, bepaalde erfgoedbesluiten in rangschikkingsbesluiten Landschappen, het domein Hoeverheide en de aanleg van de N74, de beteugelings- en handhavingsproblematiek in de Monumenten- en Landschapszorg, de inventarisering van interieurs en de beschrijving van beschermde interieurs, het ontwerpdecreet "varend patrimonium", de Prijs Vlaams Monument 1996, het Vleeshuis in Antwerpen, dorpsgezicht Noeven in Boom en decreet en uitvoeringsbesluiten "bescherming landschappen".

2. In 1994 werden vijf en in 1995 en 1996 telkens drie specifieke vragen om advies door een minister gericht aan de KCML.

Die hadden betrekking op : het Hotel Ruzette in Brugge, de Dodoensstraat in Borgerhout, het kasteel in Niel, de glasramen in Sint-Baafs in Gent, de kerk van Elen in Dilsen-Stockem, het ontwerpdecreet houdende bescherming monumenten, stads- en dorpsgezichten, de Unesco-overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld, de restauratie van de Sint-Laurentiuskerk in Ename en de Vlaamse Monumentenprijs.

3. Door personeelsgebrek kon er de laatste jaren geen jaarverslag meer worden opgesteld.
4. Het secretariaat van de centrale KCML bestaat uit een deeltijdse secretaris en een deeltijdse medewerker.
Daarnaast beschikt elk van de drie afdelingen van de KCML over een verslaggever, ook een deeltijdse administratieve opdracht.

Vraag nr. 126
van 13 februari 1997
van de heer JOS STASSEN

Restauratiepremies – Misbruik en terugvordering

Artikel 6, § 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten luidt als volgt : "De krachtens dit besluit verleende voorschotten mogen niet aangewend worden voor enig ander oogmerk dan dit waarvoor de premie werd verleend. Bij niet-naleving van deze bepaling wordt de premie vervallen verklaard door de Vlaamse regering en wordt overgegaan tot de terugvordering van de reeds uitbetaalde voorschotten, vermeerderd met de wettelijke interest."

In vorige besluiten van de Vlaamse regering inzake restauratiepremies was een gelijkaardige bepaling opgenomen.

Al heeft het besluit het inzake de beslissing tot terugvordering over "de Vlaamse regering", toch is het me niet duidelijk wie in de praktijk deze beslissing neemt.

1. Op welke manier wordt het al of niet naleven van de geciteerde bepaling gecontroleerd ?
2. Wie neemt de beslissing inzake de vervallenverklaring van de premie : de Vlaamse regering, een minister (en zo ja, welke) of een ambtenaar ?

3. Hoe dikwijls werd in respectievelijk 1994, 1995 en 1996 een premie vervallen verklaard en werd overgegaan tot terugvordering ? Om welke bedragen gaat het telkens ?
4. Indien dit niet tot de bevoegdheid van de minister behoort en de vorige vraag dus zonder voorwerp is, hoe dikwijls hebben de minister of zijn diensten in respectievelijk 1994, 1995 en 1996 gevraagd dat een premie vervallen zou worden verklaard en dat zou worden overgegaan tot terugvordering ?
5. Welk bedrag wordt, in uitvoering van dit of van een vorig regeringsbesluit inzake restauratie, momenteel nog teruggevorderd en is nog niet terugbetaald ?

N.B. : Deelvragen 2, 3 en 5 werden eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

De restauratiepremieregeling bepaalt dat voorschotten niet mogen worden aangewend voor enig ander oogmerk dan dit waarvoor de premie werd verleend en dat bij niet-naleving hiervan de premie wordt teruggevorderd. De bedoeling hiervan is dat de premietrekkers dit geld niet voor andere doeleinden aanwenden.

Hieromtrent kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen.

De premie wordt toegekend op basis van een dossier dat in hoofdzaak bestaat uit een gedetailleerde beschrijving van de werken (lastenboek) en een postgewijze raming van deze werken.

Dit bestek wordt opgesteld door een architect in opdracht van de klant die, wat de premieregeling betreft, in drie categorieën kan worden verdeeld :

- de particuliere sector met inbegrip van scholen ;
- de openbare sector met inbegrip van scholen ;
- de sector eredienst.

Wat de categorieën openbare sector en sector eredienst betreft, worden de ontwerpdocumenten eerst voor goedkeuring voorgelegd aan het provinciaal bestuur, dat ze na goedkeuring doorstuurt naar het Vlaams Gewest.

Na toekenning van de premie op basis van dit dossier gaan de werken in aanbesteding. Het goedkeuringscircuit verloopt op dezelfde wijze als bij het ontwerp.

De betalingsaanvragen worden eveneens via de gouverneur na controle naar het Vlaams Gewest doorgestuurd.

De inspecteurs van de afdeling Monumenten en Landschappen volgen de werven en zijn in de mate van het mogelijke aanwezig op de werfvergaderingen.

Na uitvoering van de werken moet een proces-verbaal van oplevering worden opgemaakt. Dit betekent dat nagekeken wordt of de werken conform het bestek werden uitgevoerd en of de werken van goede kwaliteit zijn. De oplevering gebeurt door het opdrachtgevend bestuur, in aanwezigheid van de aannemer, de architect en de medebetelende partijen (in casu gewest en provincie).

Wat de private sector betreft, gebeurt de afhandeling van het dossier rechtstreeks met de afdeling Monumenten en Landschappen.

Ook daar worden de werven gevolgd door de inspecteurs van Monumentenzorg en moet na uitvoering van de werken een proces-verbaal van oplevering worden opgemaakt.

De betalingsaanvragen worden na nazicht door de afdeling Monumenten en Landschappen overgemaakt aan het betrokken provincie- en gemeentebestuur om hun aandeel in de kosten te vereffenen. Het spreekt vanzelf dat deze instanties ook de nodige controles kunnen uitoefenen.

De eindafrekening wordt aan het visum van het Rekenhof onderworpen.

Er kan dus gerust worden gesteld dat de controles effectief zijn.

Tot op heden werden geen voorschotten wegens het onrechtmatig aanwenden van premies teruggevorderd.

De beslissing omtrent het onrechtmatig aanwenden van premies zal worden vastgesteld door de afdeling Monumenten en Landschappen, die de nodige stappen zal zetten met het oog op de terugvordering van premies.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 16
van 27 januari 1997
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Brochure "Brussel, de hoofdstad van Vlaanderen"
– *Vlaams Blok*

In juni 1996 werd door de minister een brochure herdrukt onder de titel "Brussel de hoofdstad van Vlaanderen en de staatsvorming". In deze brochure wordt op pagina 13 een overzicht gegeven van het aantal verkozenen van de politieke partijen.

Het ordenend beginsel van dit overzicht is blijkbaar de grootte van de politieke partijen, met andere woorden het aantal stemmen dat door de respectieve partijen bij de verkiezingen van 21 mei 1995 werd behaald.

Op deze ordening werd echter één uitzondering gemaakt: het Vlaams Blok, qua stemmenaantal bij de laatste verkiezingen voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de tweede grootste Vlaamse partij, werd volkomen ten onrechte op de allerlaatste plaats gezet.

Een dergelijke handelwijze getuigt van een totaal misprijzen voor de wil van de kiezer, en dus van een totaal ondemocratische ingesteldheid.

1. Welke sancties heeft de minister genomen tegen de ambtenaar die verantwoordelijk is voor het opstellen van de tekst?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze flagrante fout recht te zetten? Werd er sindsdien bijvoorbeeld een blad ingevoegd met een correcte weergave van de politieke verhoudingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest?
3. Wordt dit euvel rechtgezet in een volgende druk van deze brochure?

Antwoord

1. De talrijke positieve reacties op deze uitstekende brochure tonen aan dat hiermee voldaan wordt aan een zichtbare behoefte aan klare en overzichtelijke informatie over de Brusselse

instellingen. Ik heb de ambtenaar die verantwoordelijk is voor het opstellen van de tekst dan ook van harte geluk gewenst.

2. Mag ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger er ook op wijzen dat enkel de naam van het Vlaams Blok voluit wordt geschreven. Evenmin als de opeenvolging van de partijen heeft dit enige betekenis. De Vlaamse volksvertegenwoordiger maakt zich mijns inziens druk om niets.
3. Vermits ik dit niet als een euvel beschouw, zie ik ook niet in waarom dit moet worden rechtgezet.

Vraag nr. 17
van 29 januari 1997
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Toepassing taalwetgeving Brussel – Initiatieven

In De Morgen van 28 november 1996 schrijft Geert Van Istendael :

"Maar ik kan niet begrijpen waarom leden van de Vlaamse regering die de hele tijd vinden dat ze stoere taal moeten uitslaan over de federalisering van de sociale zekerheid, nooit ofte nimmer hebben durven vragen of in de hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap zelf de doodgewone, ouwe taalwet misschien eens niet een beetje nageleefd zou kunnen worden."

In dezelfde geest had ik dan ook willen weten op welke wijze de Vlaamse regering haar belangstelling heeft betoond voor de toepassing van de taalwet in Brussel.

Met welke initiatieven en op welke niveaus gebeurde dit ?

Antwoord

Onder de titel "nut van het onnut" geeft Geert Van Istendael in zijn laatste boek "Anders is niet beter" zijn visie op het schrijversvak. "Schrijvers zijn bij uitstek niet nuttig. Hun onbruikbaarheid is hun engagement". Niet gehinderd door wetten en structuren leggen zij onverbidde de vinger op de wonden.

Natuurlijk heeft Geert Van Istendael gelijk wanneer hij stelt dat de Vlaamse regering de minachting voor de Nederlandse taal door een bepaalde Franstalige "elite" niet kan aanvaarden. Maar de

wetten en de structuren hebben nu eenmaal bepaald dat de Vlaamse regering geen enkele rechtstreekse bevoegdheid heeft inzake de toepassing van de taalwetten in Brussel.

En toch ben ook ik van mening dat de Vlaamse regering hier niet als een sprakeloze toeschouwer aan de kant mag staan. Wat zij trouwens ook niet doet. Als Brusselaar in de Vlaamse regering maak ik van mijn recht tot deelname aan de vergaderingen van het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie vooral gebruik om een strikte toepassing van de taalwetten in de ziekenhuizen en de bicommunautaire welzijnsvoorzieningen te eisen.

Wetten en pacts zijn belangrijk, maar in een democratische samenleving vermogen zij weinig indien zij niet gepaard gaan met een mentaliteitswijziging. Geert Van Istendael toont zich in zijn laatste boek optimistisch : hij heeft het over een "nieuwe generatie Franstaligen" die open staat voor de Nederlandse taal en cultuur en die "de intelligentie en de moed hebben om in eigen kring tegen vooroordelen in te gaan". Ik hoop dat hij gelijk heeft en dat deze generatie de bovenhand zal halen.

Vraag nr. 18
van 31 januari 1997
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Lidmaatschap Verenigd college – Aanwezigheid en inbren

De Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden is van rechtswege tevens lid (met raadgevende stem) van het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). De aanwezigheid van de bevoegde Vlaamse minister bij de beraadslagingen van het Verenigd college kan voor de Vlaamse Gemeenschap een belangrijk middel zijn om de vrijwaring van haar belangen in dit orgaan te waarborgen.

In 1996 hadden er 23 vergaderingen plaats van het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

1. Op hoeveel van deze vergaderingen was de minister aanwezig ?
2. In welke mate is zij tussengekomen in de beraadslagingen van het Verenigd college die van wezenlijk belang waren voor de Vlaamse Gemeenschap, zoals bijvoorbeeld die over de cor-

recte en onverkorte toepassing van de taalwetgeving in Brussel ?

3. Was zij meer in het bijzonder aanwezig bij de vergaderingen van het Verenigd college aangaande het zogenaamde taalhoffelijkheidsakkoord ? Zo ja, wat was haar inbreng terzake ?

Antwoord

Zoals aangekondigd in de beleidsbrief Brussel 1995-1999 nam ik mij bij mijn aantreden als Vlaams minister voor om, in tegenstelling tot wat voorheen gangbaar was, gebruik te maken van de wettelijke mogelijkheid om deel te nemen aan de vergaderingen van het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

In 1995 nam ik driemaal deel aan deze vergaderingen, in 1996 tweemaal. Daarenboven nam mijn kabinetschef ook een aantal keer deel aan de voorbereidende vergaderingen.

De vergaderingen waaraan ik deelnam waren die waarop de driemaandelijke rapporten over de toepassing van de taalwetgeving in de OCMW's werden besproken. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger verzekeren dat ik actief betrokken was bij de gesprekken hierover. Ik heb de leden van het Verenigd college onder meer in kennis gesteld van de resultaten van het VUB-onderzoek van Anja Detant over de toepassing van de taalwetgeving in de lokale besturen in Brussel. De gegevens uit dit onderzoek over het aantal schorsingen van benoemingen door de vice-gouverneur komen trouwens goed overeen met die uit de driemaandelijke rapporten.

Dit alles betekent niet dat ik de wettelijke regeling inzake de vertegenwoordiging van de gemeenschapsregeringen in het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie een goede regeling vind. Een waarnemend lid heeft weinig of geen zicht op de totstandkoming van een dossier en kan meestal enkel "ter tafel" hiervan kennis nemen. Ik meen dan ook dat de relatie tussen de gemeenschappen en de bicommunautaire sector in Brussel bij een volgende institutionele hervorming aan een herziening toe is.

Vraag nr. 19
van 4 februari 1997
van de heer MARC OLIVIER

Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 101

van 4 februari 1997

van de heer Marc Olivier

Blz. 929

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 20
van 7 februari 1997
van de heer LEO GOOVAERTS

Tehuis der Doven Brussel – Werkingssubsidies – Nederlandstaligen

Het Tehuis der Doven in Brussel is een VZW die afhangt van de bicommunautaire Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brussels Gewest. Dit tehuis is dus een tweetalige vereniging en vangt doven en slechthorenden op die om een aantal redenen niet meer zelfstandig thuis kunnen wonen.

Er zouden enkele problemen rijzen met betrekking tot dit tehuis.

Recentelijk werden verbouwingswerken – een nieuwe vleugel aan het bestaande gebouw – uitgevoerd, die gefinancierd werden door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. De nieuwe kamers zouden niet in gebruik kunnen worden genomen aangezien er onvoldoende werkingssubsidies ter beschikking zouden zijn gesteld.

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie sloot een overeenkomst af met het Waals Gewest, zodat Waalse doven opgevangen kunnen worden in dit bicommunautair tehuis in Brussel. Met de Vlaamse regering zou totnogtoe geen overeenkomst afgesloten zijn.

1. Wat is de stand van zaken in verband met de eventuele toekenning van een werkingssubsidie aan het Tehuis der Doven met betrekking tot het geciteerde probleem ?

2. Hoeveel Nederlandstaligen worden in het te-huis opgevangen ?

Antwoord

1. Voor een antwoord op de vraag aangaande de werkingssubsidies moet de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich richten tot het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC).
2. Volgens de directie van de instelling verblijven er acht Nederlandstaligen in het centrum. Zeven hiervan komen uit het Vlaamse gewest en één bewoner komt uit de Brusselse agglomeratie. De GGC-administratie hanteert echter andere criteria om iemand als Nederlandstalig of Franstalig te beschouwen. Zij steunt op de taal waarin het besluit van de individuele opname is gesteld. Hierdoor komt de GGC-administratie uit op de aanwezigheid van twee in plaats van acht Nederlandstaligen. Om een einde te maken aan deze anomalie dienen er terzake richtlijnen te worden uitgevaardigd. Ik zal niet nalaten hierover tussen te komen bij het Verenigd college van de GGC.

Bij ontstentenis van een samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en de GGC konden de bewoners uit het Vlaamse gewest niet worden betoelaagd. Daarom hebben zij zich gedomicilieerd in het verblijfscentrum, zodat ze thans door de GGC worden erkend en gesubsidieerd. Eerstdaags vinden tussen de bevoegde instanties besprekingen plaats met het oog op het sluiten van een dergelijk samenwerkingsakkoord.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 44 van 13 februari 1996 van de heer WILFRIED AERS

Toerisme Vlaanderen – "Belgische" kust

Sinds de zomervakantie komt een netelig probleem geregeld opduiken : gebruikt Vlaanderen nu de benaming "Vlaamse kust" of "Belgische kust" ? Bij de BRTN koos men terecht voor de eerste optie, Toerisme Vlaanderen (het vroegere Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme), blijkt daarentegen moeilijk te doen. In de gevoerde publiciteit genieten Vlamingen, Nederlanders en Duitsers van het predikaat "Vlaams" ; Walen, Fransen en Angelsaksers mogen neerkijken op de term "Belgisch", en dit om zogenaamd commerciële redenen.

Onze eigen Vlaamse toeristische dienst is blijkbaar diep beschaamd om onze kust, ook in deze landen, als Vlaams aan te prijzen.

Mag het Vlaams karakter van onze kust niet overal ter wereld worden aangeprezen ?

Welke maatregelen werden er getroffen om dergelijke zaken in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

Reeds in 1994 is door het toenmalige Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme besloten om zijn publicatie "De Belgische kust" om te dopen in "De Vlaamse kust". Deze term wordt sindsdien in alle publicaties gebruikt.

Misschien is er verwarring ontstaan met toeristische brochures die worden uitgegeven door VVV's (vereniging voor vreemdelingenverkeer) of stedelijke diensten voor toerisme van de badplaatsen, door de intercommunale vereniging de Westkust of door de provinciale vereniging Westtoerisme.

Die vallen uiteraard buiten de verantwoordelijkheid van de openbare instelling Toerisme Vlaanderen.

Vraag nr. 51 van 29 oktober 1996 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Regeringsgebouwen Martelaarsplein – Stedenbouw

Bij het verlenen van een bouwvergunning voor de verbouwing van de huizen op het Martelaarsplein die thans de kabinetten van de Vlaamse regering herbergen, legde de stad Brussel de verplichting op om in een aantal appartementen voor gewone huisvesting te voorzien.

Blijkbaar heeft de Vlaamse regering deze verplichting naast zich neergelegd en werd de inrichting van 1.000 m² appartementen niet verwezenlijkt.

De minister van Ruimtelijke Ordening van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft reeds aangekondigd dat een regularisatie, mits financiële compensaties, uitgesloten is. Daarom zou deze aangelegenheid bij niet-eerbiediging van de stedenbouwkundige voorschriften geldig voor Brussel, voor de rechtbank worden gebracht.

Tijdens een onderhoud tussen de Vlaamse minister-president en zijn collega van het Hoofdstedelijk Gewest zouden de redenen zijn opgegeven waarom niet kon worden voldaan aan de geldende stedenbouwkundige voorschriften.

Welke redenen werden door de Vlaamse minister-president opgegeven om de inrichting van appartementen als onmogelijk van de hand te wijzen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

Met vraag nr. 27 stelde de Vlaamse volksvertegenwoordiger dezelfde vraag aan de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Ik verwijs naar het antwoord dat door mevrouw Demeester-De Meyer hierop werd verstrekt en dat verscheen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 13 december 1996, blz. 507.

Vraag nr. 63 van 20 november 1996 van mevrouw VERA DUA

Sociaal-wetenschappelijk onderzoek – Beleid

In het regeerakkoord van de Vlaamse regering wordt in algemene termen uitdrukkelijk aangekondigd dat meer middelen zullen worden besteed aan sociaal-wetenschappelijk onderzoek. In de sfeer van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting schreef minister Leo Peeters al een aantal interessante, zij het kortlopende onderzoeksprojecten uit die wat hem betreft in beperkte mate kunnen worden geïnterpreteerd als de uitvoering van de beleidsengagementen inzake sociaal-wetenschappelijk onderzoek.

De talloze hooggestemde ambities die de Vlaamse regering koestert met haar binnenlands beleid, haar stedelijk beleid en haar huisvestingsbeleid veronderstellen nochtans veel meer inspanningen en middelen en dan vooral een meer structurele aanpak.

1. Hoeveel extra middelen uit het budget Wetenschapsbeleid heeft de minister-president tot vandaag reeds besteed voor sociaal-wetenschappelijk onderzoek in het algemeen en voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting in het bijzonder ?
2. Heeft de minister-president in dat verband zijn plannen tot 1999 reeds vastgelegd en zo ja, wat zijn die plannen ?
3. Welke onderzoeksprojecten werden tot vandaag reeds uitgevoerd met middelen uit het budget van Wetenschapsbeleid ? Wie werd daarmee belast en hoeveel middelen werden daarvoor telkens ter beschikking gesteld ?
4. Welke structurele initiatieven heeft de minister-president reeds ontplooid of uitgewerkt om het beleidsvoorbereidend en -evaluerend onderzoek in de toekomst te organiseren als vast onderdeel van de politieke besluitvorming, vooral dan in de sfeer van respectievelijk Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting ?

Antwoord

De instandhouding, uitbreiding en verdieping van het kennispotentieel en van de kennisinfrastructuur in Vlaanderen en het voeren van een technologie- en innovatiebeleid zijn twee belangrijke opdrachten van de Vlaamse minister bevoegd voor Wetenschap en Technologie.

Het financieren van het beleidsgericht onderzoek is en blijft de bevoegdheid van elk lid van de Vlaamse regering wat zijn/haar beleidsdomein betreft.

Er werden derhalve door de Vlaamse minister bevoegd voor Wetenschap en Technologie geen specifieke onderzoeken gefinancierd in de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangegeven domeinen.

De onderzoeksprojecten die rechtstreeks en uitsluitend door de Vlaamse minister bevoegd voor Wetenschap en Technologie werden toegekend,

hebben hetzij te maken met evaluatie, met de performantie en/of monitoring van het wetenschaps- en technologiebeleid, hetzij met de instandhouding, uitbreiding of verdieping van het kennispotentieel, hetzij met de ontwikkeling van indicatoren en instrumenten ten behoeve van het optimaliseren van het statistisch apparaat.

Het gaat hierbij om volgende projecten.

Performantie/monitoring

Status questionis inzake informatietechnologie – Centrum voor Wetenschappelijke en Technologische Studies, Rijksuniversiteit Leiden – 1,2 miljoen frank.

Bibliometrische analyse van de wetenschappelijke performantie van het Interuniversitair Micro-elektronica-centrum (IMEC) – Centrum voor Wetenschappelijke en Technologische Studies, Rijksuniversiteit Leiden – 0,8 miljoen frank.

Antilope – naar een centrale catalogus van wetenschappelijke tijdschriften – Vlaams Overlegorgaan Wetenschappelijke Bibliotheken (VOWB) – 4 miljoen frank.

Kennispotentieel

De Vlaamse polyfonie – Katholieke Universiteit Leuven – 30 miljoen frank.

Woordenboeken van de Zuid-Nederlandse dialecten – Universiteit Gent – 14 miljoen frank.

Problematiek van de tweetaligheid bij jonge kinderen – Katholieke Universiteit Leuven – 7,4 miljoen frank.

Indicatoren en instrumenten

De sociale uitgaven van de gemeenten : opzetten van databanken en verwerking – Mens & Ruimte – 10 miljoen frank.

In samenwerking met de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling wordt in 1996 een financiële ondersteuning van 16,2 miljoen frank verleend aan het Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid en Vorming van het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA). Het is een cofinanciering, waarbij door de betrokken Vlaamse minister eveneens 11 miljoen frank wordt ingebracht.

Deze laatste actie staat model voor het nieuwe initiatief dat in 1997 zal worden opgestart. In begrotingsprogramma 71.1 wordt een basisallocatie 12.29 opgenomen : onderzoek op initiatief van de Vlaamse regering, met een budget van 400 miljoen frank vastleggingskredieten. Hiermee zal, in een cofinancieringsmodel met de andere leden van de Vlaamse regering, beleidsvoorbereidend en -evaluerend onderzoek worden gefinancierd. Het gaat hier om een structureel initiatief.

De projecten worden in eerste instantie op hun wetenschappelijke kwaliteit beoordeeld.

Het blijft hoe dan ook de bevoegdheid van elk lid van de Vlaamse regering om al dan niet in dit initiatief te stappen enerzijds en, zo ja, de eigen prioritaire onderzoekslijnen te bepalen anderzijds.

Vraag nr. 84 van 8 januari 1997 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Financieringscircuit Nationale Loterij – Communautaire verdeelsleutel

Het parallelle financieringscircuit van de federale "Nationale Loterij" in aangelegenheden van gemeenschappen en gewesten is Vlaanderen reeds lang een doorn in het oog. Teneinde een klaar zicht te krijgen op de hedendaagse ontwikkelingen terzake wil ik de minister-president graag volgende vragen stellen.

1. Welke gewestelijke verdeling bestaat er tot op heden inzake de verkoopinkomsten van de producten van de Nationale Loterij ?
2. Welke verdeelsleutel is er tussen de gemeenschappen en de bondsstaat overeengekomen voor de verdeling onder de gemeenschappen van de besteding van middelen van de Nationale Loterij in gemeenschapsaangelegenheden ? Welke verdeelsleutel wordt er toegepast ?
3. Welke verdeelsleutel is er tussen de gewesten en de bondsstaat overeengekomen voor de verdeling onder de gewesten en het Hoofdstedelijk Gewest van de besteding van middelen van de Nationale Loterij in gewestaangelegenheden ? Welke verdeelsleutel wordt er toegepast ?
4. Welke verdeelsleutel is er tussen de taalgroepen overeengekomen voor de verdeling onder de taalgroepen van de besteding van middelen van de Nationale Loterij in federale aangelegenheden ? Welke verdeelsleutel wordt er toegepast ?
5. Welk bedrag en welke aandelen van de middelen (winst) van de Nationale Loterij vloeien naar de schatkist van de federale overheid, bijvoorbeeld in de vorm van een "monopolierente" ? Welke bedragen en aandelen vloeien naar

de schatkisten van gemeenschappen en gewesten ?

De verdeling van alle overgedragen middelen aan de gewesten, inclusief de gewestelijke belastingen en trekkingsrechten, wordt hierbij in rekening gebracht.

Antwoord

1. Voorzover mij bekend wordt door de Nationale Loterij geen gewestelijke verdeling gemaakt van de verkoopinkomsten van de producten van de Nationale Loterij.
2. De verdeelsleutels die worden gehanteerd, zijn gebaseerd op de verdeelsleutels die vermeld staan in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 16 juli 1993.

De verdeling van alle overgedragen middelen aan de gemeenschappen, inclusief het kijk- en luistergeld, wordt hierbij in rekening gebracht.

3. De verdeelsleutels die worden gehanteerd, zijn gebaseerd op de verdeelsleutels die vermeld staan in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 16 juli 1993.

4. Voorzover mij bekend werden er geen verdeelsleutels overeengekomen voor de verdeling onder de taalgroepen van de besteding van middelen van de Nationale Loterij in federale aangelegenheden. Feitelijk baseert de Nationale Loterij zich op de verdeelsleutels van de bijzondere financieringswet.

5. Ingevolge de wet van 22 juli 1991, gewijzigd bij wet van 21 december 1994, stelt de Koning elk jaar, op voorstel van de minister van Financiën en bij een in ministerraad overlegd koninklijk besluit, het plan vast voor de winstverdeling.

Voor de jaren 1995 en 1996 werden de nettowinsten hetzij definitief, hetzij voorlopig vastgesteld op 7.200 miljoen frank.

De verdeling ervan over de federale aangelegenheden en de gemeenschaps- en gewestaangelegenheden vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.

Rubrieken 1 t/m 14 – dienstjaren 1995 en 1996 (in fr.)

KB van 02.03.1995 – dienstjaar 1995 (voorlopige cijfers)	1995	1996	
KB van 25.02.1996 – dienstjaar 1996 (voorlopige cijfers)			
2.1	Instellingen die mindervaliden opvangen	160.600.403	160.600.403
2.2	Beschermende werkplaatsen	111.184.957	111.184.957
2.3	Bijzonder onderwijs	16.471.700	16.471.700
2.4	Jeugdzorg	20.590.029	20.590.029
2.5	Rusthuizen voor zorgbehoevende bejaarden	41.179.712	41.179.712
2.6	Kind en Gezin	23.430.439	42.486.619
2.7.1.a	Jeugdbewegingen	9.545.991	9.545.991
2.7.1.b	Toerisme	16.401.019	16.401.018
2.7.2	Sportfonds	234.302.663	234.302.662
2.8.a	Cultuur	223.844.535	223.844.535
2.8.c	Films	14.058.264	14.058.263
2.10	Natuur- en milieubescherming	0	0
2.11.a	Wetenschappelijk onderzoek : punctuele projecten	8.448.452	8.164.750
2.11.c	NFWO (Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek)	214.325.718	206.965.000
2.11.d	Jonge Vorsers	137.500.000	165.000.000
2.11.e	Humane Wetenschappen	43.024.039	41.525.000

KB van 02.03.1995 – dienstjaar 1995 (voorlopige cijfers)		1995	
KB van 25.02.1996 – dienstjaar 1996 (voorlopige cijfers)			1996
2.12	Dierenbescherming	0	0
2.13	Nationaal prestige	* 60.918.656	27.570.250
2.14	Activiteiten in brede zin	* 106.842.227	55.367.370
2.14	Armoedeprojecten	* 0	* 19.056.180

* + federale dossiers

Federale dossiers

KB 02.03.1995 – dienstjaar 1995 (taalsleutel 95)		1995	
KB 25.02.1996 – dienstjaar 1996 (voorlopige taalsleutel 1996)			1996
1.1	Ontwikkelingssamenwerking	2.520.000.000	2.520.000.000
1.2	Nationale Kas voor Rampenschade	594.000.000	250.000.000
1.3	Koning Boudewijnstichting	324.598.000	400.000.000
1.4	Overlevingsfonds Derde Wereld	750.000.000	750.000.000
3.1	Antwerpen 93	0	36.000.000
3.2	Nationaal prestige (compensatie Antwerpen 93)	0	25.815.190
3.3	Sportfonds van de Duitstalige Gemeenschap	0	526.790
3.4	Brandweerdiensten	0	49.000.000
2.7.1.a	Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité	56.805.000	61.036.000
2.11.b	Nationale wetenschappen	78.225.526	78.250.000
2.15	Migranten	259.969.152	313.000.000

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 105
van 20 januari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Werving en opleiding ambtenaren – Federale voorstellen

Enige tijd geleden kondigde federaal minister van Ambtenarenzaken André Flahaut aan dat in de loop van 1997 een systeem zou totstandkomen waarbij leerlingen op het einde van de secundaire cyclus proeven kunnen afleggen om in de wervingsreserve van de overheid terecht te komen.

1. Heeft de minister hierover al onderhandelingen gevoerd met de federale regering ?

2. Wat is zijn houding ten aanzien van het voorstel ?
3. Gaat het uitsluitend om een wervingsreserve voor de federale overheidsadministratie ?
4. Is er ook al gepraat over de organisatie van een interuniversitaire opleiding in de overheidsadministratie ?

Antwoord

1. Ik heb met de federale minister van Ambtenarenzaken nog niet over het voorstel onderhandeld.
2. Het voorstel lijkt mij onverenigbaar met het streven van de Vlaamse regering naar een open en kwaliteitsgerichte Vlaamse administratie waarbij via selectieve en kwaliteitsvolle aanwervingen bewust wordt gekozen voor een kwaliteitsverhoging binnen het personeelsbestand.

Dit betekent enerzijds een nadruk op de wer-
ving van hooggeschoold personeel en ander-
zijds, bij de selectie zelf, de nadruk op compe-
tenties en attitudes in plaats van schoolse ken-
nis.

3. Het gaat in eerste instantie over een wervings-
reserve voor de federale overheidsadministra-
tie. De Vlaamse regering legt via het Vast Wer-
vingssecretariaat voor haar eigen diensten eigen
wervingsreserves aan, die in principe afgesloten
zijn van de federale wervingsreserve.
4. De vorming, opleiding en training binnen het
ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ver-
trekt van een makelaarsconcept waarbij de
interne mensen en middelen deze opdracht
organisatorisch uitbouwen en de markt syste-
matisch wordt bevraagd voor de inhoudelijke
invulling van de vormingsopdracht.
Het aandeel van de universitaire wereld hierin
is altijd belangrijk geweest en zal dat blijven.
Nochtans wens ik deze samenwerking te blijven
beschouwen vanuit een projectmatige aanpak
en ben ik wars van institutionalisering of forma-
lisering van deze samenwerking.

Het is mij niet duidelijk wat een interuniversi-
taire opleiding in de overheidsadministratie aan
inhoud kan hebben op dit ogenblik. Binnen de
huidige veranderingsprocessen, zowel binnen
mijn administratie in het bijzonder en de over-
heidsdiensten in het algemeen, worden de rollen
en functies bevraagd en geherprofileerd, kort-
om de overheidsadministratie kent dus een
grote dynamiek die zich vooral situeert op het
vlak van de managementsproblematiek. Hier-
omtrent meen ik enerzijds dat de universitaire
wereld voldoende mogelijkheden biedt om hier-
op nu al, maar dan projectmatig, in te spelen,
zowel op het vlak van vorming als op het vlak
van onderzoek, en anderzijds dat gelet op de
tubulentie het niet het ogenblik is om dit in een,
altijd wat rigide, geconsolideerde opleiding nu
aan te bieden.

Zowel de overheid zelf als de universitaire
wereld zijn zoekende om overheidsmanagement
te professionaliseren. Een plurale aanpak op dit
ogenblik bevordert momenteel creatieve oplos-
singen.

De promotie van een interuniversitaire oplei-
ding is nu voorbarig en dreigt remmend te wer-
ken op de huidige initiatieven.

Vraag nr. 108
van 20 januari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Motie
Vlaams Parlement*

Ter zitting van 22 mei 1996 keurde het Vlaams Par-
lement een met redenen omklede motie goed
betreffende de Franstalige basisscholen in de faci-
liteitengemeenten van Vlaams-Brabant.

Daarin werd de Vlaamse regering opgeroepen de
procedure in te zetten voorzien in het artikel 5 van
de wet van 21 juli 1971, met het doel de protocol-
akkoorden van juni 1970 en van 24 mei 1973
betreffende het beheer van de Franstalige scholen
in het Nederlands taalgebied te wijzigen.

Kan de minister mij meedelen hoever het staat met
de uitvoering van deze motie ?

Antwoord

Ik kan meedelen dat de formele gesprekken over
deze problematiek door de leden van het kabinet
en het departement Onderwijs momenteel worden
voorbereid.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 136
van 9 januari 1997
van de heer JAN CAUBERGS

Mijnterrein Zolder – Stortplannen

Wij vernemen dat er plannen bestaan om bij of op
de oude stortplaats van de mijn van Zolder de ver-
vuilde grond van de andere mijnen te storten.

1. Is het juist dat NV Mijnen daarvoor een aan-
vraag heeft ingediend ?
2. Is voor het toekennen van een vergunning voor
dergelijke storting geen milieueffectrapport
noodzakelijk ?

3. Wat is de geplande oppervlakte van dit stort ?
4. Is volgens de gewestplannen op die plaats een stort van dergelijke omvang mogelijk ?
5. Er is sprake van vervuilde grond. Welke schadelijke stoffen bevat deze vervuilde grond ?
6. Is het de minister bekend dat op het vroegere stort van Zolder ook afval dat niet afkomstig is van de steenkoolmijnen werd gestort en dat dit waarschijnlijk zeer zwaar verontreinigd afval betreft ?
Dat zulks tijdens plaatsbezoeken tussen de jaren 1983-1988 daar ter plaatse is bevestigd door verantwoordelijken van de gemeente Heusden-Zolder en Beringen, door de diensten van de provincie en door de Vlaamse Gemeenschap ? Ondergetekende was daarbij zelf aanwezig.
7. Door de gemeente Heusden-Zolder wordt in de onmiddellijke omgeving aan waterwinning gedaan.

Op welke diepte wordt dit water opgepompt ? Houdt een nieuwe stortplaats geen gevaar in voor de doorsijpeling naar de diepere grondlagen, zodat de kwaliteit van het opgepompte water in gevaar komt ?
8. De aanvoer van zulke grote hoeveelheden (er is sprake van 200.000 ton) zal een zware belasting zijn voor de gemeentewegen naar de stortplaats. Zijn de aanvoerwegen voldoende uitgerust om de zware vrachten aan te kunnen ?
9. Het betreft hier gemeentewegen. Wie is gehouden de toestand van deze wegen in orde te houden ?
10. Zijn er middelen vrijgemaakt om deze wegen te verstevigen of voldoende berijdbaar te houden ?
11. Vlakbij ontspringt de Helderbeek. Is er nog nagegaan of het water van de Helderbeek al dan niet verontreinigd is ? Zo ja, wat is het resultaat van deze controle en van wanneer dateert de laatste controle ?
12. Is er reeds een kostenberekening gemaakt en zo ja, wat is de geraamde prijs ?
13. Door welke instantie moeten de lasten worden gedragen ?
14. Bestaat de mogelijkheid dat er buiten de vervuilde grond van de mijnen ook vervuilde grond of afval van elders zal worden aangevoerd naar voornoemd stort ?
15. Welke voorzorgen worden aan de transporteurs opgelegd om te voorkomen dat er tijdens het vervoer verlies van vervuilde grond gebeurt ?
16. Begin januari zou de beslissing worden genomen over dit project.
Wie draagt hiervoor de verantwoordelijkheid ?
Door wie wordt de vergunning afgeleverd ?
- N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Gecoördineerd antwoord

1. Door de NV Mijnen werden 6 bodemsaneringsprojecten ingediend (Zolder, Winterslag, Waterschei, Beringen, Eisden en Houthalen), opgesteld onder leiding van de erkende bodemsaneringsdeskundige Betech Engineering NV. Deze projecten werden op 5 november 1996 aan de OVAM (Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij) betekend, overeenkomstig artikel 16 § 3 van het decreet betreffende de bodemsanering. De OVAM bracht bij schrijven van 6 november 1996 alle adviserende overheden (inclusief de colleges van burgemeester en schepenen van de mijngemeenten) op de hoogte, overeenkomstig artikel 16 § 4 tot en met § 7 van het bodemsaneringsdecreet, om deze instanties zodoende in de mogelijkheid te stellen advies uit te brengen over de geplande werken. Rekening houdend met de uitgebrachte adviezen werden de conformiteitsattesten door de OVAM ter kennis gebracht van alle betrokkenen op 3 januari 1997. Dit werd bekendgemaakt door aanplakking van een bericht op de plaats waar de bodemsaneringswerken zijn gepland en lag ter inzage bij de adviserende gemeentebesturen. In het bodemsaneringsproject van Zolder is inderdaad in een saneringsopslag voorzien voor de verontreinigde gronden afkomstig van de spotbezoedelingen op de verschillende mijnterreinen.
2. Het uitvoeren van de bodemsaneringsprojecten impliceert noch het exploiteren, noch het veranderen van inrichtingen waarvoor een milieueffectrapport is vereist. De saneringsopslag van verontreinigd bodemmateriaal in Zolder betreft

geen installatie voor storting op of in de grond van gevaarlijke afvalstoffen. Niettegenstaande dit werd een risico-evaluatie uitgevoerd voor al de aspecten gerelateerd aan deze saneringsoperatie, onder toezicht van een team van deskundigen en waarvan de eindconclusies werden vastgelegd in een rapport van 8 juli 1996.

3. De maximumcapaciteit is berekend op 200.000 m³. De laagdikte zal tussen de 3 m en de 10 m bedragen en ± 3 ha beslaan.
4. De bestemming van het terrein volgens het gewestplan is industriegrond. De saneringsopslag wordt ingericht op de terril. Het betreft hier een saneringsopslag gelegen bovenop een vergund stort. Het gewestplan laat derhalve een dergelijk stort toe.
5. De grond is verontreinigd met schlamm, wervelbedas, cycloonas, metaalslakken, polyaromatische koolwaterstoffen, zware metalen, diesel, benzine en accuzuur. De belangrijkste verontreinigingen zijn die van minerale oliën.
6. Op het vroegere stort van Zolder werd inderdaad ook afval niet afkomstig van de steenkoolmijn gestort. Het betreft voornamelijk huishoudelijk afval van de gemeente Heusden-Zolder. Onderzoek van dit afval in opdracht van de NV Mijnen (1993) wees uit dat dit grotendeels huishoudelijk afval en geen zeer zwaar verontreinigd afval betreft. Deze verontreiniging werd op kosten van de NV Mijnen en onder controle van de OVAM gesaneerd tijdens de saneringsfase 1 van de mijnterreinen. Deze sanering gebeurde op dezelfde wijze (geïsoleerde berging) en op dezelfde plaats (terril Zolder) als de nieuwe saneringsopslag.
7. De saneringsopslag gebeurt op verdicht terrilmateriaal dat is gelegen bovenop de kleiige formatie van Kasterlee (grondwaterkwetsbaarheid : weinig kwetsbaar), wat afdoende bescherming biedt tegen mogelijke infiltratie van percolaatwater in het grondwater. De aquifer die wordt aangeboord voor de drinkwaterwinning is die van het Maastrichtiaan en bevindt zich op ongeveer 400 m diepte. Boven op dit Maastrichtiaan bevindt zich een afsluitende kleilaag (Klei van Boom) van 80 m dikte, die een extra bescherming biedt. Bijgevolg is er geen bedreiging van de gemeentelijke grondwaterwinning.
8. De aan te voeren hoeveelheid verontreinigde grond wordt geschat op 145.675 m³. Zeer waar-

schijnlijk is dit een overschatting, aangezien in het project een veiligheidsmarge voor de saneringsopslag werd opgenomen. Er zal vermoedelijk significant minder dan 200.000 ton worden aangevoerd. De werken worden uitgevoerd onder leiding van een erkend bodemsaneringsdeskundige, wat een garantie biedt voor de uitvoering van de werken. De hoeveelheden zijn geschat en kunnen wijzigen naargelang de beslissingen van de deskundige. Verder heeft de OVAM gesteld dat gronden reinigbaar volgens het Batneec-principe, moeten worden gereinigd en niet mogen worden gestort. Het betreft hier een zeer tijdelijke belasting van nauwelijks een half jaar. De geschiktheid van het wegdek voor het transport is bekeken in het kader van het project. De OVAM heeft verder geen specifieke bevoegdheden op dit vlak.

9. Deze problematiek is bekeken in het kader van het project. De OVAM heeft verder geen specifieke bevoegdheden op dit vlak.
10. Deze problematiek is bekeken in het kader van het project. De OVAM heeft verder geen specifieke bevoegdheden op dit vlak.
11. Het oppervlakkig afstromend regen- en percolatiewater van het noordelijk deel van de terril wordt afgevoerd naar de Helderbeek. Controle-analyse heeft aangetoond dat dit water aangerijkt is met sulfaten en chloriden, maar verder geen verhoogde concentraties van potentieel toxische bestanddelen, zoals zware metalen, bevat.
De zoutaanrijking van het ontvangende water heeft weliswaar enig lokaal effect op het ecosysteem ervan, maar vormt geen ernstige bedreiging in de zin van het bodemsaneringsdecreet. Verwijdering van de zouten is derhalve niet noodzakelijk.
Uit de risico-evaluatie die integraal werd opgenomen in het bodemsaneringsproject, is tevens gebleken dat de impact van de landbouw op de waterlopen groter is.

12. De kostprijs werd door de NV Mijnen geraamd op :

Zolder	80.000.000 fr.
Waterschei	80.000.000 fr.
Eisden	70.000.000 fr.
Houthalen	30.000.000 fr.
Beringen	50.000.000 fr.
Winterslag	5.000.000 fr.

De NV Mijnen heeft aan de OVAM meegegeeld dat de laagste offerte voor het betrokken bestek beduidend minder bedraagt.

13. De NV Mijnen bekostigt de sanering van de mijnterreinen voor 80 %. De overige 20 % is afkomstig van EFRO-subsidies (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling).

14. Het betreft niet de inrichting van een stort, maar wel een saneringsopslag. Er mag enkel verontreinigde grond afkomstig van de bodemsaneringswerken worden opgeslagen. In geen enkel geval mogen andere afvalstoffen worden gestort.

15. De werken zullen worden uitgevoerd conform de voorschriften van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB) en het Algemeen Reglement Elektrische Installaties (AREI), aangevuld met de specifiek op de mijnsite van toepassing zijnde Mijncode. De bepalingen zoals opgenomen in het "Veiligheidsdraaiboek voor bodemsanering" zijn eveneens integraal van toepassing.

De transporteurs zijn verplicht de vrachtwagens af te dekken. Ter hoogte van de saneringsopslag komt een wielwasinstallatie.

16. De OVAM spreekt zich uit over de conformiteit van een bodemsaneringsproject met de bepalingen van het decreet, op basis van de adviezen, opmerkingen en bezwaren zoals bepaald in artikel 16 van het bodemsaneringsdecreet. Voor het project van de NV Mijnen werd het conformiteitsattest op 3 januari 1997 afgeleverd.

**Vraag nr. 140
van 20 januari 1997
van de heer LEO CANNAERTS**

Sanering industriële sites – Maatregelen

De sanering van industriële sites behoort binnen de schoot van de Vlaamse regering tot de bevoegdheid van verschillende ministers. Er zijn niet alleen initiatieven binnen het domein Economie, maar ook binnen Ruimtelijke Ordening en binnen de bevoegdheid Milieu worden er beleidsmaatregelen getroffen.

Welke specifieke maatregelen heeft de minister in dit verband genomen en welke budgetten zijn hiervoor in de begroting 1997 ingeschreven ?

Eveneens vernam ik graag welke maatregelen streekgebonden zijn, bijvoorbeeld impulsgeld enzovoort.

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Gecoördineerd antwoord

De sanering van de historisch verontreinigde gronden, waartoe de industriële sites behoren, wordt geregeld door het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering en het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering (Vlarebo).

Een systematische sanering van historisch verontreinigde gronden wordt gerealiseerd via artikel 30 van dit decreet dat luidt : "§ 1. Op gronden met historische bodemverontreiniging wordt bodemsanering uitgevoerd indien de bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt.

§ 2. De Vlaamse regering wijst op voorstel van de OVAM die historisch verontreinigde gronden aan, waar bodemsanering moet plaatsvinden."

Anderzijds luidt artikel 31, § 1 als volgt : "Indien gronden met historische bodemverontreiniging overeenkomstig artikel 30 aan bodemsanering worden onderworpen, maant de OVAM de persoon, aangewezen overeenkomstig artikel 10, § 1, aan om de bodemsanering uit te voeren."

Deze systematische aanpak houdt in dat de OVAM (Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij) een lijst bijhoudt van historisch verontreinigde gronden die een ernstige bedreiging vormen, en dat de zwaarst verontreinigde gronden eerst worden gesaneerd. Een eerste ontwerp van een dergelijke lijst werd door de Vlaamse regering principieel goedgekeurd op 4 februari 1997.

Een bijkomend saneringsmoment is in het bodemsaneringsdecreet ingebouwd op het ogenblik dat een grond wordt overgedragen waarop een inrichting is of was gevestigd of een activiteit wordt of werd uitgevoerd die is opgenomen in de lijst van inrichtingen en activiteiten die bodemverontreiniging kunnen veroorzaken, of wanneer een dergelijke inrichting wordt gesloten of een dergelijke activiteit wordt stopgezet.

In deze gevallen moeten in geval van een historische bodemverontreiniging die een ernstige bedreiging vormt, de nodige garanties worden gegeven dat de grond wordt gesaneerd.

De invoering van het bodemsaneringsdecreet heeft bovendien een bijkomende sensibilisering met zich gebracht. Dit heeft ertoe geleid dat een aantal bedrijven in overleg met de OVAM een vrijwillige bodemsanering is gestart vooraleer het decreet volledig in werking trad. Zo werden in 1996 163 bodemsanereringen gestart of voortgezet.

Het decreet betreffende de bodemsanering voorziet in een zo stringente aanpak van nieuwe bodemverontreiniging (dadelijk saneren indien concentraties worden aangetroffen boven de bodemsaneringsnorm) dat hiervan een sterk preventief effect wordt verwacht, zodat nieuwe verontreiniging zoveel mogelijk wordt voorkomen.

Indien niemand saneringsplichtig is of de saneringsplichtige zijn verplichtingen niet of onvoldoende nakomt, kan de OVAM overgaan tot ambtshalve bodemsanering. In de begroting 1997 werd in een vastleggingskrediet van 1,344 miljard frank voorzien voor het geheel van ambtshalve bodemsanering en ambtshalve verwijdering van illegaal achtergelaten afvalstoffen.

Gesaneerde terreinen kunnen bij heringebruikname op grond van het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 1993 houdende de erkenning, het beheer en de subsidiëring van bedrijfsterreinen van lokaal of regionaal belang, en met een specifiek statuut, en de industriële centra en gebouwen, door de minister bevoegd voor Economie worden gesubsidieerd voor het aanleggen van de infrastructuur.

Deze subsidiëring bedraagt gewoonlijk 40 % van de subsidiabele werken (wegen-, riolerings- en waterleidingswerken).

Bovendien keurde de Vlaamse regering op 3 december 1996 de leningsovereenkomst van 804.000.000 frank goed tussen het Limburgfonds en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) Limburg waardoor renteloze leningen kunnen worden toegestaan aan gemeenten en de provincie voor onder andere de verwerving, sanering en uitrusting van de oude mijnterreinen van Zwartberg en voor de financiering van bijdragen in de restauratiekosten van mijngebouwen die een economische bestemming krijgen.

Vanuit de Europese maatregelen kan de sanering van industriële sites worden medegefinancierd door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), in het kader van de door de Europese Commissie goedgekeurde meerjarenprogramma's.

Dit is voornamelijk het geval binnen de communautaire initiatieven Rechar (sociaal-economische reconversie van het Limburgs mijngebied) en Konver (economische diversificatie van gebieden die hebben af te rekenen met de gevolgen van de inkrimping van de defensie-industrie en de militaire bases).

Wat het Rechar-programma betreft, wordt voor de noodzakelijke Vlaamse cofinanciering van het belangrijke saneringsluik een beroep gedaan op het Limburgfonds.

Voor de sanering van vrijgekomen militaire domeinen binnen het Konver-programma wordt geput uit de enveloppe van 600 miljoen frank die in de begroting 1997 (Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie – FEERR) werd opgenomen voor de globale cofinanciering van economische maatregelen binnen de Europese steunprogramma's in Vlaanderen.

Ten slotte werd het programma "Impulsgebieden" verlengd tot einde 1997. Dit betekent dat in de impulsgebieden waar nog een reserve aan financiële middelen beschikbaar is, saneringsprojecten ten belope van 85 % van de totale kostprijs kunnen worden gesubsidieerd.

Binnen het beleidsdomein "Ruimtelijke Ordening" werd reeds in 1995 een initiatief genomen in de vorm van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten.

De toepassing van dit decreet wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 tot uitvoering van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten.

Vermits de gemeenten niet bij machte waren om binnen de gestelde termijn de gemeentelijke lijsten van leegstand en verwaarlozing in te dienen, werd voor 1996 een uitstel met 1 jaar goedgekeurd.

Zodoende werd eveneens de mogelijkheid gecreëerd om het decreet op verschillende punten aan te passen.

Deze wijzigingen werden goedgekeurd binnen het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997.

Binnen het decreet zijn vanaf heden mogelijkheden gecreëerd voor OCMW, gemeente, de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende vennootschappen, gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen en het Vlaams Woningfonds om onroerende goederen in de vorm van verlaten of verwaarloosde bedrijfsruimten die in de inventaris zijn opgenomen, te verwerven. Voor de verwerving wordt in een subsidie van 30 % voorzien, terwijl de saneringswerken die moeten worden uitgevoerd aan al dan niet met subsidie verworven verlaten en verwaarloosde bedrijfsruimten, in aanmerking komen voor een subsidie van 90 %.

De andere publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen en elke natuurlijke persoon kunnen eveneens van een financiële tegemoetkoming in de saneringswerken genieten, voorzover zij maximaal twee jaar eigenaar zijn van een bedrijfsruimte en deze leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimte uiteraard in de inventaris is opgenomen.

Eigenaars die niet voorzien in de sanering van een verwaarloosde of verlaten bedrijfsruimte zullen in de toekomst, ingevolge de bepalingen van het decreet, een attest ontvangen waarop wordt vermeld dat hun bedrijf in de inventaris is opgenomen.

Jaarlijks zal iedere gemeente deze gemeentelijke lijst dienen te actualiseren.

De eigenaars zullen een aanslag dienen te betalen vanaf het ogenblik dat zij voor het derde opeenvolgende jaar zullen worden geregistreerd in de inventaris. De aanslag zal dan betrekking hebben op het voorgaande jaar van inventarisatie.

Door middel van de aanslag enerzijds en de financiële stimulantia in de vorm van een tegemoetkoming anderzijds, wordt getracht het aantal verlaten en verwaarloosde bedrijfsruimten in Vlaanderen te beperken, of nog sterker te reduceren.

Binnen de kredieten van het Vlaams Gewest werd voor deze initiatieven in de volgende kredieten voorzien :

Organisatieafdeling 62
Programma 10
Artikel 51.05

Vastleggingskrediet : 116.500.000 frank
Ordonnanceringskrediet : 134.200.000 frank.

Het decreet voorziet niet in streekgebonden maatregelen.

Vraag nr. 141
van 20 januari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Zeekanaal Brussel-Rupel – Vervuiling

Uit studies verricht in opdracht van het Brussels Gewest blijkt dat de vervuiling van het water van het Zeekanaal Brussel-Rupel vrij aanzienlijk is. Dit zou het gevolg zijn van allerlei lozingen, die dan weer bijdragen tot slibophoping.

Het verwijderen van dit slib, noodzakelijk om de vervuiling van deze waterloop te weren, vormt echter een probleem omdat het slib moet worden gezuiverd vooraleer het kan worden gestort.

1. Heeft het Brussels Gewest reeds contact opgenomen met het Vlaams Gewest om het slib te mogen storten ?
Zo ja, onder welke voorwaarden zal dit kunnen gebeuren ?
Waar bevinden zich de stortplaatsen waar men met dit slib eventueel terecht zal kunnen ?
2. Hoe staat het met de verontreiniging van het Zeekanaal op het grondgebied van het Vlaams Gewest ?

Werd er reeds slibaanvoer vastgesteld en zo ja, is die zeer belangrijk ?

Wordt dit slib geregeld verwijderd en waar wordt het dan eventueel gestort ? Wordt dit slib vooraf gezuiverd ?

Beschikt het Vlaams Gewest over een zuiveringsinstallatie voor het water van het Zeekanaal en van de Zennewateren ?

Wordt er toezicht uitgeoefend op de stortingen door bedrijven gelegen ten noorden van Brussel? Werden daarbij overtredingen vastgesteld?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Gecoördineerd antwoord

1. Het Vlaams Gewest werd door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet gecontacteerd over het storten van slib uit het Zeekanaal Brussel-Rupel op Vlaams grondgebied.

De NV Zeekanaal beschikt niet over stortterreinen voor deze specie.

2.1. Met betrekking tot de *verontreiniging* van het Zeekanaal op het grondgebied van het Vlaams Gewest kan het volgende worden gesteld.

Het gedeelte van het Kanaal Gent-Charleroi-Zennekanaal-Willebroekse Vaart heeft in het Vlaams Gewest de functietoekenning "viswater voor karperachtigen".

De zuurstofhuishouding op het kanaal wijst op een matige tot verontreinigde kwaliteit. Op de grens met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in Sint-Pieters-Leeuw en ter hoogte van Willebroek wijst de zuurstofhuishouding op matige verontreiniging. Op de meetplaats aan de grens met het Waals Gewest stelt de Vlaamse Milieu-maatschappij (VMM) de helft van het jaar een zuurstofgebrek vast.

De biologische kwaliteit van het kanaal varieert van slecht tot goed. De slechte kwaliteit vinden we terug op de grens met het Waals Gewest in Lembeke. Het insteedok in Vilvoorde (Dars) is van matige biologische kwaliteit. Ter hoogte van Tisselt en Willebroek is de biologische kwaliteit goed. In vergelijking met 1989 evolueert het kanaal hier van een slechte naar een goede biologische kwaliteit. Voor die individuele meetresultaten per meetpunt wens ik te verwijzen naar de jaarverslagen meetnetoppervlaktewater van de Vlaamse Milieu-maatschappij.

2.2. De grootste *slibafzet* in de kanaalbedding is terug te vinden op volgende plaatsen:

– het kanaaldok in Grimbergen-Vilvoorde

– de uitstroming van de Maalbeek in Grimbergen
– de oude kanaalarm in Klein-Willebroek.

2.3. Zodra slibafzet problemen kan geven voor de scheepvaart wordt overgegaan tot het *verwijderen* van de specie. Analyses geven aan dat de verontreinigingsgraad van deze specie gering is. De NV Zeekanaal beschikt in Puurs over een verdieping van de kanaalbodem waarin deze specie kan worden gestort. Dit storten gebeurt volgens de terzake geldende voorwaarden van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM). Behandeling van de specie was totnogtoe niet vereist.

2.4. Met betrekking tot de aanwezige *zuiveringsinstallaties* binnen het bekken van de Zenne kan het volgende worden gesteld.

Het Zeekanaal Brussel-Rupel is gesitueerd in het stroomgebied van de Zenne, afwaarts het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Bij grote neerslag stroomt sterk verontreinigd Zennewater naar het Kanaal Brussel-Charleroi, dat instaat voor de voeding van het Zeekanaal Brussel-Rupel.

Dit impliceert dat de zuiveringsinfrastructuur ter sanering van de Zenne, opwaarts van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, ook van belang is voor de kwaliteit van het Zeekanaal Brussel-Rupel.

Het stroomgebied van de Zenne wordt onderverdeeld in vijf zuiveringsgebieden, zijnde het geheel van openbare rioleringen afwaterend naar één rioolwaterzuiveringsinstallatie, met name: het zuiveringsgebied Lot, het zuiveringsgebied Sint-Pieters-Leeuw, het zuiveringsgebied Brussel-Zuid, het zuiveringsgebied Brussel-Noord en het zuiveringsgebied Grimbergen-Zemst.

De stand van zaken en de verdere planning van de uitbouw van de bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur wordt hierna, per zuiveringsgebied, gegeven.

Zuiveringsgebied Lot

Op 31 maart 1996 werd de vuilvracht van 4.940 inwonersequivalenten (IE) verzameld naar de zuiveringsinstallatie (RWZI) van Lot.

Op het investeringsprogramma 1993 wordt de bouw van een nieuwe zuiveringsinstallatie in Lot gepland met een capaciteit van 50.000 IE.

Zuiveringsgebied Sint-Pieters-Leeuw

In dit zuiveringsgebied zijn haast nog geen infrastructuurwerken uitgevoerd.

Op het investeringsprogramma 1998 is wel de bouw van de RWZI Sint-Pieters-Leeuw met een capaciteit van 16.500 IE gepland.

Binnen deze zone zijn er momenteel wel twee kleinere zuiveringsinstallaties aanwezig, namelijk Vlezenbeek en Negenmanneke, met elk een ontwerpcapaciteit van respectievelijk 450 en 700 IE. Op deze twee kleine RWZI's was respectievelijk het afvalwater van 630 en 300 inwoners aangesloten op 31 maart 1996.

Zuiveringsgebied Brussel-Zuid

Binnen dit zuiveringsgebied sluiten de collectoren op het grondgebied van het Vlaams Gewest afwaarts aan op de bestaande en geplande zuiveringsinfrastructuur binnen het Brussels Gewest. De RWZI Brussel-Zuid is bestaande.

Zuiveringsgebied Brussel-Noord

Binnen dit zuiveringsgebied dient de collectoreninfrastructuur, gedeeltelijk gesitueerd in het Vlaams Gewest, aan te sluiten op de nog te bouwen zuiveringsinfrastructuur binnen het Brussels Gewest.

Zuiveringsgebied Grimbergen-Zemst

Op het investeringsprogramma 1997 is de bouw van de RWZI Grimbergen-Zemst met een ontwerpcapaciteit van 100.000 IE gepland, waardoor onmiddellijk na inwerkingtreding van de RWZI 48.000 inwonersequivalenten zullen worden behandeld.

Vraag nr. 142
van 21 januari 1997
van de heer JOS STASSEN

Milieuconvenants – Oudenaarde-Aalst en Sint-Niklaas-Dendermonde

In de kiesarrondissementen Oudenaarde-Aalst en Sint-Niklaas-Dendermonde hebben alle gemeenten (met uitzondering van de gemeente Horebeke) een eerstegeneratiemilieuconvenant afgesloten met de administratie van de minister. In ruil voor

subsiëring hebben die gemeenten zich geëngageerd tot :

- a) het oprichten en consulteren van een gemeentelijke MINA-raad (milieu en natuur) ;
- b) het binnen vijf jaar afleveren bij Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) van een gemeentelijke natuurontwikkelingsplan (GNOP) ;
- c) het jaarlijks voorleggen aan de gemeenteraad van een milieubeleidsplan voor het beginnende jaar, na consultatie van de gemeentelijke MINA-raad, en het indienen ervan bij Aminal ;
- d) het oprichten van een gemeentelijk containerpark en het beter structureren van de gemeentelijke ophaaldienst van het afval ;
- e) de indienstneming van een gemeentelijk milieuconsulent, al dan niet in samenwerking met een buurgemeente.

Graag kreeg ik een overzicht voor de kiesarrondissementen Oudenaarde-Aalst en Dendermonde-Sint-Niklaas van de mate waarin de gemeenten, die toch vrijwillig het milieuconvenant hebben ondertekend, hun engagementen naleven.

1. Welke gemeenten voldoen wel aan alle verplichtingen en sedert wanneer ?
2. Welke gemeenten voldoen niet aan welke verplichtingen voor het jaar 1996 en waarom niet ?
3. Welke subsidies hebben de gemeentebesturen die nog in gebreke zijn gebleven daardoor niet ontvangen voor het jaar 1996 ?
4. Welke gemeenten van bovenvermelde kiesarrondissementen hebben de tweedegeneratiemilieuconvenant ondertekend en met welke opties ?

Antwoord

1. De meeste gemeenten van de arrondissementen Oudenaarde-Aalst en Sint-Niklaas-Dendermonde voldeden op 31 december 1996, datum waarop het gemeentelijk milieuconvenant 92-96 afliep, aan de verplichtingen van de overeenkomst.
 Het zijn alle gemeenten die in de punten 2 en 3 niet worden vermeld.

2. en 3.

a) De volgende gemeenten hebben in 1996 niet aangetoond dat zij hebben voldaan aan artikel 2 (de inventarisatie van beschikbare gegevens inzake leefmilieu en natuur) : Berlare, Buggenhout, Geraardsbergen, Kruibeke, Lokeren, Sint-Gillis-Waas, Wichelen, Wortegem-Petegem, Zele en Zwalm.

b) In 1996 hebben volgende gemeenten geen milieubeleidsnota (artikel 3) ingediend : Lede, Sint-Gillis-Waas en Zwalm.

c) De gemeente Zwalm voldoet tevens niet aan artikel 4, namelijk het beschikken over of het participeren in een milieudienst.

De genoemde gemeenten, die aan de voorschriften van minstens één van deze artikels (2, 3 en 4) niet hebben voldaan, krijgen de forfaitaire subsidie (op basis van aantal inwoners en oppervlakte) opgenomen in artikel 7, niet uitbetaald voor 1996.

d) De volgende gemeenten hebben nog geen gemeentelijk natuurontwikkelingsplan (GNOP) ingediend : Brakel, Geraardsbergen, Herzele, Kluisbergen, Lebbeke, Lede, Ronse, Zottegem en Zwalm. Door ondertekening van de nieuwe overeenkomst krijgen zij hiervoor uitstel tot 30 april 1997. Indien zij ook deze indieningsdatum overschrijden, kunnen zij geen aanspraak maken op de subsidie opgenomen in artikel 16.

e) Inzake de selectieve inzameling van huishoudelijk afval is de situatie als volgt.

Alle gemeenten zamelen klein gevaarlijk afval (KGA) selectief in, ook de gemeente Horebeke die het convenant niet heeft ondertekend.

De gemeenten Denderleeuw, Haaltert, Kluisbergen, Lede, Lierde, Sint-Lievens-Houten en Sint-Gillis-Waas beschikken nog steeds niet over een operationeel containerpark, of hebben, ingeval zij minder dan 10.000 inwoners hebben, nog geen overeenkomst gesloten met een naburige gemeente voor het gebruik van het containerpark. De meeste gemeenten hebben problemen met het vinden van een geschikte vestigingsplaats voor het containerpark.

Betreffende de selectieve inzameling van groenten-, fruit- en tuinafval (GFT) of van de droge recycleerbare materialen (Droge) voldeed op 31 december 1996 enkel de gemeente Zwalm nog niet aan de minimumvoorwaarden voor toekenning van subsidies. Zwalm zamelt papier en karton, metalen en kunststoffen slechts in via het containerpark ; glas werd slechts viermaal per jaar ingezameld in 1996, een frequentie die in 1997 zelfs afneemt tot tweemaal per jaar.

Strikte toepassing van de bepalingen in artikel 18, derde alinea, van het milieuconvenant betekent dat de volgende gemeenten geen subsidies voor de prestaties in het kader van artikelen 12, 13 en 14 (afvalstoffenluik) kunnen ontvangen : Denderleeuw, Haaltert, Herzele, Kluisbergen, Lede, Lierde, Sint-Lievens-Houtem, Sint-Gillis-Waas en Zwalm.

Meer gegevens over wat voorafgaat, zijn vervat in de hiernavolgende tabel.

<i>Aalst-Oudenaarde</i>	Artikel 12	Artikel 13	Artikel 14
	Start KGA-inzameling	Opening containerpark	Start selectieve inzameling
Aalst	1992	01.05.1987	1996-GFT
Brakel	1993	01.05.1996	1995-droge
Denderleeuw	1992		1996-GFT
Erpe-Mere	1992	03.09.1994	1996-GFT
Geraardsbergen	1992	01.10.1988	1996-GFT
Haaltert	1992		1996-GFT
Herzele	1992		1996-GFT
Horebeke	1993		
Kluisbergen	1993		1996-GFT

<i>Aalst-Oudenaarde</i>	Artikel 12	Artikel 13	Artikel 14
	Start KGA-inzameling	Opening containerpark	Start selectieve inzameling
Kruishoutem	1992	20.05.1989	1996-droge
Lede	1993		1996-GFT
Lierde	1993		1995-droge
Maarkedal	1993	19.03.1993	1995-droge
Ninove	1992	02.05.1986	1996-GFT
Oudenaarde	1993	05.07.1985	1990-droge
Ronse	1993	01.11.1989	1993-droge
Sint-Lievens-Houtem	1992		1996-droge
Wortegem-Petegem	1993	01.04.1994	1995-droge
Zingem	1993	01.04.1993	1995-droge
Zottegem	1992	02.09.1994	1996-GFT
Zwalm	1993	16.09.1994	

<i>Dendermonde-Sint-Niklaas</i>	Artikel 12	Artikel 13	Artikel 14
	Start KGA-inzameling	Opening containerpark	Start selectieve inzameling
Berlare	1993	09.04.1994	1996-GFT
Beveren	1989	02.05.1986	1996-droge
Buggenhout	1991	08.05.1993	1991-GFT
Dendermonde	1992	15.06.1992	1996-GFT
		01.04.1994	
Hamme	1992	30.09.1986	1996-GFT
Kruikeke	1992	contract met Beveren	1996-droge
Laarne	1992	18.06.1994	1996-GFT
Lebbeke	1992	14.03.1994	1996-GFT
Lokeren	1993	13.05.1995	1996-droge
Sint-Gillis-Waas	1993		1996-droge
Sint-Niklaas	1993	01.01.1989	1993-droge
Stekene	1992	17.06.1993	1996-droge
Temse	1989	15.04.1994	1996-droge
Waasmunster	1993	25.03.1995	1996-droge
Wetteren	1992	01.07.199	1996-GFT
Wichelen	1992	18.06.1994	1996-GFT
Zele	1993	17.04.1994	1996-droge

Vraag nr. 148
van 27 januari 1997
van mevrouw VERA DUA

Aankoop natuurgebieden – Adviezen Inspectie van Financiën

Bij de aankoop van natuurgebieden kunnen de betrokken diensten van de Vlaamse Gemeenschap enkel onderhandelen over de verkoopintenties van de eigenaar. Wanneer er perspectief is op een akkoord met de eigenaar, kunnen de noodzakelijke kredieten worden vastgelegd op basis van het schattingsverslag van de comités van aankoop.

De vastlegging kan maar gebeuren indien de Inspectie van Financiën haar fiat heeft gegeven. Pas daarna kunnen door de comités van aankoop de effectieve prijsonderhandelingen worden gestart.

Door deze omslachtige procedure, waarbij diverse diensten betrokken zijn, verloopt de aankoop van een natuurgebied door het Vlaams Gewest dikwijls zeer moeilijk.

De laatste tijd zijn er nog bijkomende problemen in deze aankoopdossiers omdat de inspecteur-generaal van Financiën veelal negatief advies geeft op de aankoopvoorstellen.

Zo blijkt dat bepaalde aankoopdossiers door Financiën worden afgewezen omdat de voorgestelde prijs als te hoog wordt beschouwd, niettegenstaande die gebaseerd is op het schattingsverslag van het comité van aankoop.

Daarbij worden niet alleen financiële redenen aangehaald, maar ook opportuniteitsredenen, wat normalerwijze niet behoort tot het beoordelingsveld van deze instantie.

1. Hoeveel kredieten werden er in 1996 specifiek uitgetrokken voor aankoop van natuurgebieden en hoeveel van deze kredieten werden effectief vastgelegd ?
2. Hoeveel kredieten worden in 1997 specifiek ingeschreven voor aankoop van natuurgebieden ?
3. In hoeveel aankoopdossiers konden geen kredieten worden vastgelegd wegens ongunstig advies van de inspecteur-generaal van Financiën en wat zijn de overeenkomstige bedragen ? In hoeveel dossiers werden opportuniteitsredenen aangehaald ?
4. Acht de minister het normaal dat de Inspectie van Financiën in bepaalde dossiers maximum-aankoopbedragen vooropstelt die beduidend

lager liggen dan de schattingen van het aankoopcomité, en dit niettegenstaande de Inspectie van Financiën niet bekend is met de terreinsituatie ?

5. Werd over deze materie reeds overleg gepleegd met de verantwoordelijke federale minister ?

Is er uitzicht op het doorbreken van de impasse ? Zo ja, op welke manier ?

Antwoord

1. Het oorspronkelijk bedrag voorbehouden voor de verwerving van terreinen door de afdeling Natuur beliep 278.650.000 frank.

In totaal werd in 1996 effectief 276.652.100 frank vastgelegd voor verwerving van natuurgebieden, waarvan 227.110.000 frank in de eerste helft van het jaar.

2. Voor 1997 is in een krediet van 350.000.000 frank ingeschreven voor de aankoop van natuurgebieden.

3. In de eerste helft van het jaar 1996 waren er 22 dossiers, die alle werden vastgelegd overeenkomstig de schattingsbedragen. In de tweede helft van het jaar, na wijziging van de bevoegdheid binnen de Inspectie van Financiën, werden 26 dossiers ingediend voor een totaal schattingsbedrag van 177.233.600 frank. Hiervan werden uiteindelijk 9 dossiers, als aanvaardbaar ervaren, vastgelegd voor een totaal bedrag van 49.449.748 frank tegenover een totaal schattingsbedrag van 62.325.800 frank.

Van 25 dossiers werd de al dan niet vermeende pachtvergoeding afgetrokken, voor 12 dossiers werd niet akkoord gegaan met de schattingsprijs en 8 dossiers dienden volledig te worden hernieuwd.

4. In het protocol tussen het federaal ministerie van Financiën en het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is bepaald dat de schattingen worden opgesteld door de bevoegde ambtenaren van de comités van aankoop. Het lijkt mij dan ook evident dat deze schattingen door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden gerespecteerd.
5. Gezien deze onduidelijke toestand is een overleg met het bevoegde federale ministerie in

deze materie zeker gewenst. De administratie zal worden gevraagd dit overleg te organiseren.

Vraag nr. 149
van 27 januari 1997
van de heer ETIENNEVAN VAERENBERGH

Personeelsbeleid VDAB – Kritiek Rekenhof

In zijn 8ste boek met opmerkingen maakt het Rekenhof melding van een doorlichting van het tewerkstellingsbeleid van de Vlaamse openbare instelling VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding). Opvallendste resultaat van de doorlichting is dat maar liefst meer dan drie vierden van het personeel contractueel wordt tewerkgesteld (*Boek van het Rekenhof 1996, blz. 190 e.v. – red.*).

Nochtans bepalen de algemene regels inzake contractuele overheidstewerkstelling, zoals vastgelegd in het decreet bestuurlijk beleid (decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid) en in het algemene-principesbesluit (koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes), dat slechts voor bijkomende en tijdelijke opdrachten tewerkstelling kan gebeuren op contractuele grond. Voor het overige geldt het beginsel van statutaire betrekking onverminderd.

Het Rekenhof besluit dat een aantal regeringsbesluiten houdende vaststelling dat bepaalde opdrachten van de instelling van bijzondere en/of tijdelijke aard zijn, indruisen tegen decreet en beginselbesluit. Ten gevolge daarvan worden sommige contractuele indienstnemen in met name enkele nadergenoemde diensten onwettig genoemd.

Het Rekenhof geeft meerdere voorbeelden van hoe het directiecomité van de VDAB zichzelf in de plaats stelt van de decreetgever en/of de Vlaamse regering. In sommige gevallen zou zulks te wijten zijn aan de ontstentenis van een afdoend reglementair kader.

Bovendien zijn de contracten zelf veelal slordig en onvolledig van inhoud en leidt hun hernieuwing soms tot oneigenlijke en willekeurige bevorderingen, tegen het geldende wettelijk kader in. Het aantal graden voor contractuelen werd niet in dezelfde mate afgebouwd als voor statutairen.

Ten slotte leidt een te gunstige vakantieregeling tot 4.000 niet gepresteerde werkdagen en wordt ten onrechte het openbare arbeidsongevallenstelsel

toegepast. Een soortgelijke opmerking geldt voor de "commerciële sectoren" van de VDAB, die mede draaiend worden gehouden met onterecht geïnde gesco-premies (gesubsidieerde contractuelen).

1. Hoe verklaart en rechtvaardigt de minister de tewerkstelling van zoveel contractuelen bij de VDAB ? Welke stappen heeft hij gezet om dat aantal in de toekomst te beperken ?
2. Welke besluiten heeft de minister getrokken uit de doorlichting door het Rekenhof van het personeelsbeleid bij de VDAB, waarbij inbreuken op het rechtskader inzake contractuelen, slordige contracten en onterechte voordelen werden vastgesteld ?
3. Welke maatregelen zijn getroffen opdat het Vlaams Parlement, de Vlaamse regering en het directiecomité van de VDAB uitsluitend en ten volle hun rol zouden spelen ?
4. Werd de eventuele bijstelling van het reglementair kader, inbegrepen de toezichtregeling inzake personeelsbeleid, daarbij ernstig overwogen ?
5. Met welke instanties wordt overlegd en wie wordt op welke wijze betrokken bij de herziening van het personeelsbeleid van de VDAB ? Wordt het parlement tijdig ingelicht over het verloop daarvan ?

Antwoord

1. De huidige wettelijke basis voor het feit dat het personeelsbestand van de VDAB voor een groot gedeelte uit contractuelen bestaat, vloeit voort uit het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1994 tot bepaling van de specifieke of bijkomende opdrachten bij de VDAB en waarbij deze gemachtigd is contractueel personeel in dienst te nemen.

De volgende opdrachten van de VDAB zijn bijkomend en specifiek :

- de organisatie van de beroepsopleidingscentra ;
- het ter beschikking stellen van uitzendkrachten aan gebruikers ;
- outplacement en loopbaanbegeleiding ;
- de schoonmaak en bediening in de kantines.

De redenen waarom wordt geopteerd voor contractuele tewerkstelling blijkt uit de aanhef van het besluit van 23 februari 1994 :

"Overwegende dat het organiseren van arbeidsmarktgerichte beroepsopleidingen met aangepaste methodiek voor de verschillende doelgroepen van werkzoekenden en werknemers het flexibel inzetten van gespecialiseerd en ervaren instructiepersoneel vereist ;

Overwegende dat het organiseren van de uitzendarbeid flexibiliteit en een commerciële benadering impliceert en hierbij een zekere autonomie, een eigen identiteit, een commercieel vestigingsbeleid en een flexibel personeelsbeleid essentieel zijn ;

Overwegende dat de activiteiten inzake outplacement een efficiënte en flexibele organisatie in een commerciële sfeer vereisen ;".

Een reden voor het groot aantal contractuelen ligt tevens in het feit dat bij de operationalisering op 1 maart 1989 een gedeelte van het personeelsbestand van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) werd overgedragen (KB 28.02.1989) ; het betrof 1.457 contractuele personeelsleden.

Tevens werd de VDAB sinds haar oprichting belast met bijkomende opdrachten, onder meer de specifieke begeleiding van laaggeschoolde en langdurig werklozen (het Weer-Werkproject en het Begeleidingsplan). Om deze bijkomende taak uit te voeren, werd telkens een beroep gedaan op contractuelen.

- 2 - 5. Deze vragen hebben betrekking op de verdere evolutie van de VDAB en op de vraag of er eventuele bijstellingen zullen gebeuren aan het huidige reglementair kader. Ik vind het dan ook opportuun het antwoord op deze vraagstellingen te bundelen.

Recentelijk werd de VDAB doorgelicht door een extern bureau, dat werd belast met een vierledige opdracht :

- de huidige prestaties in de centrale zetel en binnen de subregionale kantoren van de VDAB evalueren, zowel in termen van doeltreffendheid als doelmatigheid ;
- de voorstelling van een optimale structuur en werking van de diensten binnen de centrale zetel en de subregionale diensten, ten einde de interne werking van de onderschei-

den diensten in Vlaanderen optimaal te laten functioneren ;

- een evaluatie van het management van de VDAB, zowel inzake organisatorisch, financieel beheer als personeel ;
- het aangeven van maatregelen en acties om de kwaliteit van de dienstverlening te verbeteren.

De audit werd begin februari gefinaliseerd en mijn diensten werken maatregelen uit om, rekening houdend met de door de audit geuite vaststellingen, de organisatiestructuur en het personeelsbeleid van de instelling aan te passen.

**Vraag nr. 150
van 29 januari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS**

Milieuheffing waterverontreiniging – Gezinsvriendelijkheid

Tot eind 1990 had de milieuheffing op waterverontreiniging een gezinsvriendelijk karakter. Per persoon moest 300 frank worden betaald. Voor gezinnen werd een maximumbedrag vooropgesteld van 1.200 frank.

In 1991 schakelde de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) over op een nieuwe berekeningswijze. Voortaan bepaalde het aantal vervuilingseenheden de hoogte van de milieuheffing. Deze berekeningswijze sluit nauwer aan bij het beginsel "de vervuiler betaalt". Men betaalt volgens het verbruik. De eerste 30 m³ werden vrijgesteld van de milieuheffing en voor een gezin met drie kinderen of meer was er een vermindering van 250 frank.

In 1993 werd de vrijstelling op de eerste 30 m³ afgeschaft en verdween de vermindering voor kinderrijke gezinnen. Er werd geen onderscheid meer gemaakt tussen individuen en gezinnen. Bovendien kreeg de milieuheffing met de invoering van de Ksfactor een progressief karakter : een bijkomende vervuilingseenheid wordt steeds duurder betaald. De minimumheffing werd vastgelegd op 300 frank. Deze berekeningswijze (heffing = 0.025 x aantal m³ water x Ks x 956 frank) is nog steeds van kracht.

Het belangrijkste bezwaar tegen de "nieuwe" milieuheffing op waterverontreiniging, is het gezinsonvriendelijke karakter ervan. Dit kan makkelijk worden geïllustreerd aan de hand van een vergelijking tussen de milieuheffing voor vijf

alleenstaanden (= vijf gezinnen van telkens één persoon) die elk 50 m³ gebruiken, en een gezin van vijf personen (ouders en drie kinderen) dat samen 250 m³ (= 5 x 50 m³) gebruikt.

De vijf alleenstaanden betalen elk 300 frank. Normaal gezien zouden ze 239 frank moeten betalen, maar de minimumheffing is vastgesteld op 300 frank. Het gezin van vijf personen betaalt 5.079 frank. Indien de vijf alleenstaanden worden beschouwd als een fictief gezin, dan betalen ze samen 1.500 frank (= 5 x 300 frank), een kleiner bedrag dan het gezin van vijf.

Zelfs bij een verbruik van 100 m³ betalen de vijf alleenstaanden samen minder (4.780 frank) dan het gezin van vijf personen dat per persoon 50 m³ verbruikt. Hier is dus een duidelijke scheeftrekking ten nadele van de gezinnen.

1. Is de minister zich bewust van deze scheeftrekking inzake de milieuheffing op waterverontreiniging ten nadele van de gezinnen ?
2. Waarom is er geen rekening gehouden met het aspect gezinsvriendelijkheid ?

Worden er eventueel maatregelen in die zin uitgewerkt ?

Antwoord

1. Juist door het feit dat de milieuheffing op de waterverontreiniging voor kleinverbruikers niet gezinsvriendelijk is en onvoldoende rekening houdt met de sociale toestand van de heffingsplichtige, werd op mijn voorstel door het Vlaams Parlement op 20 december 1996 de aanpassing van de huidige heffingsregeling goedgekeurd.
2. Bij de berekening van de milieuheffing voor het aanslagjaar 1997 zal niet langer rekening worden gehouden met de Ks-factor. Hierdoor zal door iedereen voor elke m³ vervuild afvalwater eenzelfde milieuheffing worden betaald.

Daarnaast zullen de drinkwatermaatschappijen vanaf 1997 per gezinslid 15 m³ water gratis leveren. Hierdoor wordt een bijkomende stimulans gegeven om zuinig drinkwater te verbruiken.

Door deze twee maatregelen wordt enerzijds maximaal rekening gehouden met de gezinssamenstelling en wordt anderzijds het rationeel waterverbruik aangemoedigd.

Vraag nr. 151 van 29 januari 1997 van de heer JOHAN SAUWENS

Afvalstoffendossiers – Controle – OVAM-formulieren

Elk Vlaams bedrijf is verplicht om jaarlijks een afvalstoffendossier in te dienen bij OVAM, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij. Tot december 1994 stuurde OVAM de ongeveer 17.000 betrokken ondernemingen een voorgedrukt invulformulier. Sindsdien moeten de bedrijven zelf voor hun dossier zorgen. Op basis van het aantal werknemers worden de bedrijven ingedeeld in tien verschillende categorieën.

1. Kan de minister meedelen hoeveel dossiers per bedrijfscategorie werden ingediend in 1994, 1995 en 1996 ?
2. Hoeveel dossiers werden in 1994, 1995 en 1996 gecontroleerd per bedrijfscategorie ?
3. Heeft het niet langer toezenden van voorgedrukte formulieren een negatief effect gehad op de respons van de bedrijven ? Zo ja, lijkt het dan niet opportuun om terug te grijpen naar het systeem van de voorgedrukte formulieren ?

Antwoord

- 1 en 2. De dossiers per bedrijfscategorie ingediend en gecontroleerd in 1994, 1995 en 1996

Aantal werknemers	Dimensie	1994	1995	1996
1 tot 4	1	3.866	5.160	2.102
5 tot 9	2	1.476	1.714	647
10 tot 19	3	1.712	2.118	725
20 tot 49	4	2.128	2.292	2.199
50 tot 99	5	981	1.027	995
100 tot 199	6	592	611	598
200 tot 499	7	481	496	477
500 tot 999	8	115	115	113
meer dan 1.000	9	75	74	79
Totaal		11.426	13.607	7.935

3. Overeenkomstig artikel 1, § 1 van het ministerieel besluit van 19 november 1990 houdende

nadere regelen omtrent het meldingsformulier voor afvalstoffen, zoals gewijzigd bij ministerieel besluit van 29 juni 1992, kan het formulier op eenvoudige aanvraag gratis worden verkregen bij de OVAM.

In het meldingsbesluit is nu reeds de mogelijkheid ingebouwd om niet de voorgedrukte formulieren maar gelijkwaardige alternatieven te gebruiken. Van deze mogelijkheid maken sommige bedrijven gebruik door via hun gegevensbank het meldingsdossier samen te stellen en door te sturen naar de OVAM.

Evenwel zendt de OVAM aan de bedrijven met meer dan twintig werknemers nog steeds een individuele en schriftelijke uitnodiging om aan de meldingsplicht te voldoen. Er worden blanco formulieren meegezonden teneinde de respons maximaal te behouden.

Het volledig terugrijpen naar het systeem van voorgedrukte formulieren laat niet toe om op termijn via informaticatoepassingen inlichtingen te verkrijgen.

De daling van het aantal ingestuurde dossiers heeft weinig effect op de doelstelling van het meldingsbesluit, namelijk inzicht te krijgen in de geproduceerde hoeveelheden, de transfers en de verwerking van bedrijfsafvalstoffen in het Vlaamse gewest.

Belangrijk hierbij is dat in het Vlaamse gewest een deel van de bedrijfsafvalstoffen van kleine en middelgrote ondernemingen (KMO) wordt afgevoerd via de gemeentelijke of intercommunale diensten, waarvan de gegevens worden verkregen via enquêtes naar huishoudelijk afval. De weerslag ervan is terug te vinden in het ontwerp-uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001.

Vraag nr. 152
van 29 januari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Kleinschalige waterzuivering – Reglementering

Volgens milieudeskundigen zal de grootschalige waterzuivering vanaf 2000 vele tientallen miljarden frank per jaar kosten. Daarom heeft de Vlaamse regering de kleinschalige waterzuiveringsstations onlangs erkend als kostenbesparende alternatieven. De markt voor kleinschalige waterzuivering

werd opengebroken en onttrokken aan het monopolie van Aquafin.

Kleinschalige stations gaan tot 500 inwonersequivalent (IE), een capaciteit die volstaat voor de zuivering van afvalwater afkomstig uit gehuchten of grote wijken. Voortaan mogen dus ook de gemeenten aanbestedingen uitschrijven voor de waterzuivering in deze kleine gebieden, en niet langer uitsluitend Aquafin.

Er rijst echter een belangrijk probleem bij het openbreken van de "markt der kleinschalige waterzuivering". De Vlaamse overheid heeft nage laten normen en/of kwaliteitscriteria uit te vaardigen waaraan kleinschalige waterzuiveringsstations moeten voldoen.

Waterzuiveraars met grondige kennis van biologie worden nu verdrukt door wegenbouwers en grondwerkers die goedkope stations kunnen ontwerpen omdat ze geen rekening moeten houden met (biologische) kwaliteitsnormen. Door deze niet-professionele aanpak van zogenaamde "cowboys" kan de kleinschalige waterzuivering als milieuvriendelijk en goedkoop alternatief in diskrediet worden gebracht.

1. Kan de minister de analyse onderschrijven die wordt gemaakt over de niet-gereguleerde markt van de kleinschalige waterzuiveringsstations, zowel qua oorzaak als qua gevolgen? Wat is het standpunt van de minister terzake?
2. Zo ja, heeft de minister reeds initiatieven genomen inzake deze problematiek? Welke termijn stelt de minister voorop om kwaliteitsnormen (effluentnormen, dimensie, ...) uit te werken?

Antwoord

Inzake het besluit van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (titel II van het Vlarem) van 1 juni 1995, staan in het hoofdstuk over "Stedelijk afvalwater" (art. 5.3.1.3-4°) de emissiegrenswaarden vermeld waaraan het effluent van de kleinschalige installaties kleiner dan 500 en groter dan 20 IE moeten voldoen.

In de omzendbrief van 19 december 1996, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 4 februari 1997, is de code van goede praktijk voor de aanleg van kleinschalige rioolwaterzuiveringsinstallaties vastgesteld. Hierin werden de installaties omschreven

waarvan het effluent voldoet aan de emissiegrenswaarden opgelegd in titel II van het Vlarem.

De reglementering van de kleinschalige waterzuivering past in een geheel van maatregelen om de bouw van deze installaties te bevorderen.

Met het decreet van 8 juli 1996, houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1996, wordt voor de gemeenten de mogelijkheid gecreëerd om initiatieven te nemen inzake de bouw van rioolwaterzuiveringsinstallaties met een capaciteit van maximum 500 IE. Deze initiatieven zullen door het Vlaams Gewest financieel en technisch worden ondersteund.

Vraag nr. 153
van 31 januari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Chemische bestrijdingsmiddelen en milieu – Triazinverbindingen

De aanwezigheid van bestrijdingsmiddelen in het leefmilieu vormt een bedreiging voor mens en natuur. Het is dan ook een overheidstaak om het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen terug te dringen of zelfs te verbieden.

In deze context wil ik de aandacht vestigen op een bepaalde groep chemische bestrijdingsmiddelen: de triazinverbindingen. In Vlaanderen en België zijn heel wat triazines toegelaten. Daarvan behoren atrazine en simazine tot de meest waterverontreinigende pesticiden, zowel in het oppervlakte- als het grondwater. Atrazine is een relatief persistent bestrijdingsmiddel. In het grondwater kan het 1,5 tot 2 jaar duren vooraleer een hoeveelheid atrazine voor de helft is afgebroken.

In 1990 werd op de derde ministeriële Noordzeeconferentie (Den Haag) afgesproken de emissies van atrazine en simazine met de helft te verminderen tegen 1995. Het gebruik van atrazine zou strikt gereguleerd of zelfs verboden worden. Sinds 1991 is het gebruik van atrazine als totaal herbicide verboden. Het gebruik ervan in de landbouw als selectief herbicide bleef evenwel toegestaan. In die periode nam het gebruik van simazine als totaal herbicide dan weer toe.

De Europese drinkwaterrichtlijn legt de maximumgrens van triazines op 0,1 µg/liter (microgram). De Internationale Commissie voor de Bescherming van de Rijn heeft dezelfde concentratie voorgesteld als kwaliteitsnorm voor simazine. In veel

oppervlakte- en grondwater wordt deze norm momenteel overschreden. Het Amerikaanse Environmental Protection Agency schuift op zijn beurt 3 µg/liter naar voren als maximaal toegelaten concentratie wegens de genotoxische eigenschappen van triazinverbindingen.

1. Beschikt de minister over wetenschappelijke onderzoeksgegevens die wijzen op de schadelijke gevolgen van triazinverbindingen voor mens en milieu (waterverontreiniging, genotoxiciteit, ...)? Blijkt daaruit dat een volledig verbod op triazinverbindingen aangewezen is? Wat is het standpunt van de minister terzake?
2. Heeft de minister reeds initiatieven genomen naar de bevoegde federale minister toe om het gebruik van triazinverbindingen als chemische bestrijdingsmiddelen te doen verbieden, teneinde het leefmilieu te beschermen?

Antwoord

1. Het bewaren, het verkopen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik worden geregeld door de EG-richtlijn 91/414 (Europese Gemeenschap) betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen. In het kader van deze richtlijn moet ter voorbereiding van een erkenning van een bepaald bestrijdingsmiddel een evaluatiedossier worden opgesteld waarbij alle mogelijke effecten van een bepaald bestrijdingsmiddel voor het milieu en de mens worden gebundeld en geëvalueerd.

Een definitief verbod op het gebruik van triazinverbindingen als chemische bestrijdingsmiddelen dient er te komen op basis van deze evaluatiedossiers. Dit neemt evenwel niet weg dat er inmiddels bijkomende maatregelen kunnen worden getroffen.

2. Volgende initiatieven werden reeds genomen naar de federale minister bevoegd voor Landbouw.

In het kader van de herziening van de erkenning van de toegelaten bestrijdingsmiddelen werd erop aangedrongen dat bij de evaluatie van de erkenningsdossiers voorrang zou worden gegeven aan die pesticiden die frequent worden aangetroffen in het Vlaamse oppervlakte- en grondwater en/of in de Noordzee. Het is duidelijk dat de triazines hier een hoge prioriteit hebben.

In dit verband werd eveneens gevraagd dat de gewesten zouden worden ingelicht omtrent de procedure die zal worden gevolgd bij de evaluatie en dat de gewesten bij de standpuntbepaling zouden worden betrokken.

Daarnaast wens ik ook te verwijzen naar de beslissing van de Interministeriële Conferentie Leefmilieu van 4 juli 1996 met betrekking tot een reductiestrategie voor bepaalde pesticiden. Concreet voor triazines werd het volgende besloten.

- Wat het landbouwkundig gebruik betreft, neemt het ministerie van Landbouw en Middenstand de nodige maatregelen om de negatieve impact te minimaliseren en zo spoedig mogelijk een heffing van 100 frank per kilogram actieve stof in te voeren voor onder andere atrazine en simazine. De aldus verkregen middelen dienen ter ondersteuning van het beleid van het ministerie van Middenstand en Landbouw, dat gericht is op het meer verantwoord omgaan met gewasbeschermingsmiddelen en het bevorderen van milieuvriendelijke productiemethoden.
- Het ministerie van Landbouw en Middenstand en de gewesten, bevoegd voor Leefmilieu en Landbouw, geven in hun voorlichtingscampagnes en in hun initiatieven op het vlak van de definitie van "beste milieupraktijken" speciaal aandacht aan onder andere atrazine en simazine.
- Verder worden in overleg met de federale overheid voorstellen uitgewerkt ter uitvoering van de Parcom-aanbeveling 94/7, en in het bijzonder :
 - maatregelen voor te bereiden ter beperking van het gebruik van actieve stoffen die een risico inhouden voor het mariene milieu, zoals vermeld in aanhangsel 1 van bijlage 2 van de verklaring van de vierde Noordzeeconferentie ;
 - de mogelijkheid te onderzoeken om een programma op te stellen ter vermindering van de totale hoeveelheid actieve stoffen die in het aquatisch milieu terechtkomen.

**Vraag nr. 156
van 31 januari 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Waals grensstort – Gevolgen voor Riemst

Vlakbij Riemst, maar in het Waals Gewest, komt een stort van 5,6 miljoen m³ van de Waalse intercommunale Intrabel. Daartegenover staat dat in de agrarische gemeente Riemst de landbouw moest worden beperkt door het Mestactieplan, omdat sommige delen van Riemst waterwinningsgebieden zouden kunnen worden.

Enerzijds moeten dus de landbouwers in de gemeente hun bedrijvigheid aanpassen, wat voor hen extra uitgaven, minder inkomsten en op langere termijn misschien onrendabele bedrijven meebrengt ; anderzijds kan blijkbaar vlakbij in Wallonië een stort worden geopend, zelfs al ligt dit in de directe omgeving van dezelfde waterwinningsgebieden.

1. Zijn er berekeningen gemaakt over de schadelijke gevolgen voor het milieu in Riemst ten gevolge van dit stort ?
2. Worden de reserve-waterwinningsgebieden van Riemst hierdoor in hun functie bedreigd ?
3. Zijn er contacten geweest tussen de bevoegde instanties uit het Waals Gewest en de Vlaamse minister van Leefmilieu naar aanleiding van dit plan ?

Antwoord

1. Er zijn door de OVAM geen berekeningen gemaakt, aangezien de OVAM niet over de problematiek werd geïnformeerd.
2. De uitbreiding van het stort van Hallembaye is gelegen in de oosthelling van de Sint-Pietersberg. Dit krijtplateau wordt aan de oostzijde gedraineerd door de Maas en het riviertje de Hallembaye en aan de noordwestzijde door de Jeker tussen Bassenge en Roclenge. Het ligt voor de hand dat het grondwater onder de oosthelling naar de Maas draineert. Voorzover er toch enige drainage naar het noordwesten zou plaatsvinden – wat hydrogeologisch niet voor

de hand ligt – vloeit het grondwater uit in de Jeker.

Er bestaat dus geen bedreiging voor het grondwater in Riemst.

Op de plaats van het stort is daarenboven in afsluitlagen en opvangsystemen voorzien, zowel voor het percolaatwater en de neerslag tijdens de exploitatie van het stort, als voor de neerslag na de exploitatie.

3. Het Vlaams Gewest werd niet geraadpleegd door het Waals Gewest naar aanleiding van dit plan.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 75
van 4 februari 1997
van de heer MARC OLIVIER

Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 101

van 4 februari 1997

van de heer Marc Olivier

Blz. 929

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 175
van 7 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Verbrandingsovens – Beleid

In een recente verklaring heeft de minister aangekondigd dat in het oosten van de provincie Antwerpen een verbrandingsoven voor het huisvuil van de provincies Antwerpen en Limburg zal worden gevestigd.

1. Bestaat er momenteel een globaal plan voor de vestiging van de verbrandingsovens die toekomstgericht zullen moeten instaan voor het verwerken van het restafval opgehaald door de diverse intercommunales ?
2. Is het al bekend waar de verbrandingsoven in de provincie Antwerpen zal worden gevestigd ? Werd hierover reeds overleg gepleegd met alle betrokken intercommunales of is dergelijk overleg reeds gepland ?
3. Werd reeds een studie gemaakt van de werkelijke behoeften aan verbrandingscapaciteit voor de komende decennia ? Is daarbij rekening gehouden met de veralgemeende selectieve ophaling ?
4. Heeft men reeds enig idee wat de ophaling van het huisvuil de Vlaamse belastingbetaler zal kosten ?
5. Sommige thans in gebruik zijnde ovens blijken over onvoldoende capaciteit te beschikken of

beantwoorden niet meer aan de normen inzake vervuiling en moeten bijgevolg in de komende jaren worden verbouwd of vervangen. Over hoeveel ovens gaat het en wat is hun huidige capaciteit ?

6. Is er ook rekening gehouden met de belasting voor de wegen als gevolg van de lange verplaatsingen die de voertuigen voor de ophaling zullen moeten afleggen om de ovens te bereiken ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
(Reglement artikel 77, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
44	13.02.1996	W. Aers	<i>Toerisme Vlaanderen – "Belgische" kust</i>	1021
51	29.10.1996	F. Vermeiren	<i>Regeringsgebouwen Martelaarsplein – Stedenbouw</i>	1021
63	20.11.1996	V. Dua	<i>Sociaal-wetenschappelijk onderzoek – Beleid</i>	1022
84	08.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Financieringscircuit Nationale Loterij – Communautaire verdeelsleutel</i> .	1023
90	20.01.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Samenwerkingsprojecten met Zuid-Afrika – Voertaal</i>	927
99	31.01.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Regionale gemengde commissies – Haalbaarheid</i>	927
100	31.01.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inventarisatie kampeertreinen – Evaluatie</i>	928
△ 101	04.02.1997	M. Olivier	<i>Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven</i> . . .	929
104	07.02.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Overzending Europese wetgevende voorstellen – Procedure</i>	935
105	07.02.1997	J. De Roo	<i>Europees Konver-programma – Vlaamse cofinanciering</i>	936
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
105	20.01.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Werving en opleiding ambtenaren – Federale voorstellen</i>	1025
108	20.01.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Motie Vlaams Parlement</i> . . .	1026
113	31.01.1997	F. Strackx	<i>Jongerengids '96 – Vlaams Blok Jongeren</i>	938
114	03.02.1997	J. Malcorps	<i>GSM-zendmasten op schoolterreinen – Wenselijkheid – Regeling</i>	939
116	07.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Verkeers- en mobiliteitsopvoeding – Evaluatie</i>	940
117	07.02.1997	D. Lootens-Stael	<i>Klassen met anderstalige leerlingen – Schoolresultaten</i>	942
119	07.02.1997	M. Olivier	<i>Spijbelen – Doktersattesten</i>	944
120	07.02.1997	J. Sauwens	<i>Leegstaande schoolgebouwen – Benutting door derden</i>	945
121	07.02.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Intercultureel onderwijs – Overheidsadvertentie</i>	946
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
△ 136	09.01.1997	J. Caubergs	<i>Mijnterrein Zolder – Stortplannen</i>	1026
△ 140	20.01.1997	L. Cannaerts	<i>Sanering industriële sites – Maatregelen</i>	1029
△ 141	20.01.1997	F. Vermeiren	<i>Zeekanaal Brussel-Rupel – Vervuiling</i>	1031
142	21.01.1997	J. Stassen	<i>Milieuconvenants – Oudenaarde-Aalst en Sint-Niklaas-Dendermonde</i> . .	1033
148	27.01.1997	V. Dua	<i>Aankoop natuurgebieden – Adviezen Inspectie van Financiën</i>	1036
149	27.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Personeelsbeleid VDAB – Kritiek Rekenhof</i>	1037

150	29.01.1997	J. Sauwens	<i>Milieuheffing waterverontreiniging – Gezinsvriendelijkheid</i>	1038
151	29.01.1997	J. Sauwens	<i>Afvalstoffendossiers – Controle – OVAM-formulieren</i>	1039
152	29.01.1997	J. Sauwens	<i>Kleinschalige waterzuivering – Reglementering</i>	1040
153	31.01.1997	J. Sauwens	<i>Chemische bestrijdingsmiddelen en milieu – Triazinverbindingen</i>	1041
156	31.01.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Waaals grensstort – Gevolgen voor Riemst</i>	1042
157	03.02.1997	M. Verlinden	<i>VDAB-opleiding vrachtwagenchauffeur – Leerstof</i>	947
162	03.02.1997	J. Sauwens	<i>Voormalig militair domein Herentals-Grobbendonk – Bescherming</i>	948
165	04.02.1997	J. De Roo	<i>Selectieve afvalophaling Meetjesland – Evaluatie</i>	948
166	04.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Bertembos – Bescherming</i>	951
169	07.02.1997	J. Sauwens	<i>Kolonie van Merksplas – Bescherming</i>	951
○ 175	07.02.1997	F. Vermeiren	<i>Verbrandingsovens – Beleid</i>	1043
177	07.02.1997	F. Vermeiren	<i>Europese milieurichtlijnen – Naleving</i>	952

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

48	27.01.1997	K. Van Dijck	<i>Ziekte van Crohn en colitis ulcerosa – Openbare toiletten</i>	952
50	04.02.1997	M. Olivier	<i>Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven</i>	954

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

187	27.01.1997	A. Van Nieuwerkerke	<i>Kleiputten van Heist – Beheer</i>	955
189	27.01.1997	C. Decaluwé	<i>Ring Ingelmunster – Signalisatie</i>	956
190	29.01.1997	J. Caubergs	<i>Bouwovertredingen Beringen – Maatregelen</i>	956
191	29.01.1997	J. Sauwens	<i>Kasteel van Mesen (Lede) – Bestemming</i>	957
193	31.01.1997	F. Dewinter	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – HST-tracé, luchthaven Deurne, ...</i>	958
194	31.01.1997	G. Beerden	<i>Hondenpensions – Vestigingszones</i>	959
195	31.01.1997	R. Van den Heuvel	<i>Woonuitbreidingsgebied Kontich – Verkaveling</i>	960
196	31.01.1997	P. Lachaert	<i>Ambachtelijke zone Nevele – Locatie</i>	963
197	03.02.1997	T. Merckx-Van Goeij	<i>De Molens van Rotselaar – Bouwvergunning restauratiewerken</i>	964
198	03.02.1997	C. Decaluwé	<i>Wegverlichting – Tunnels</i>	968
199	03.02.1997	C. Decaluwé	<i>Wegverlichting – Tunnel A17 Wevelgem</i>	970
200	03.02.1997	C. Decaluwé	<i>Wegverlichting – Nachtrichtlijn autosnelwegen</i>	971
201	03.02.1997	C. Decaluwé	<i>N37 Zonnebeke-Roeselare – Afwerking</i>	971
202	03.02.1997	C. Decaluwé	<i>Kanaalbrug Ingelmunster – Staat – Hoogte</i>	972
203	03.02.1997	F. Vermeiren	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Berekening woningbehoefte</i>	972
204	03.02.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Aanplantingen rond hoogspanningspylonen – Stand van zaken</i>	973
205	04.02.1997	M. Doomst	<i>IJzelbestrijding – Fluisterasfalt</i>	974
206	04.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Openbaar vervoer en maatschappelijke functies – Uitgangspunten</i>	974

207	04.02.1997	J. Devolder	<i>A17 Sint-Michiels (Brugge) – Ruimtelijke ordening en verkeer</i>	976
208	04.02.1997	M. Olivier	<i>Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven</i> . . .	977
209	04.02.1997	M. Olivier	<i>A19 Kortrijk-Ieper – Middenbermbeplanting</i>	977
210	07.02.1997	J. Sauwens	<i>Kolonie van Merksplas – Bestemming</i>	977
211	07.02.1997	M. Olivier	<i>Beheersovereenkomst NMBS – Betrokkenheid</i>	978
212	07.02.1997	J. Sauwens	<i>GSM-masten – Inplanting</i>	979
213	07.02.1997	M. Olivier	<i>VZW Promotie Binnenvaart – Marketingstrategie en resultaat</i>	980
214	07.02.1997	M. Olivier	<i>Toetsing gewestplannen aan RSV – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	981
215	07.02.1997	P. Huybrechts	<i>BPA "Aan Paemen" Bilzen – Stand van zaken</i>	982
216	07.02.1997	F. Vermeiren	<i>Luchthaven Deurne – Geregelde vluchten – Investerings</i>	982
232	13.02.1997	J. Stassen	<i>Restauratiepremies – Misbruik en terugvordering</i>	983
234	26.02.1997	F. Vermeiren	<i>Kanaalbrug Vilvoorde – Werking</i>	983

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

65	31.01.1997	J. Coens	<i>Filmfestival Cinema Novo Brugge – Subsidies</i>	984
66	03.02.1997	B. Grouwels	<i>Kabelaanbod – Anderstalige binnenlandse zenders</i>	985
67	03.02.1997	C. Decaluwé	<i>Subsidedossiers bufferzone – Stand van zaken</i>	986
68	04.02.1997	F. Vermeiren	<i>Gimvindus – Benoeming directeur-generaal</i>	987
69	04.02.1997	M. Olivier	<i>Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven</i> . . .	988
70	04.02.1997	C. Decaluwé	<i>Gimvindus – Textieldossiers</i>	988
71	07.02.1997	C. Decaluwé	<i>BRTN-televisie – Ontvangst</i>	989
72	07.02.1997	J. Sauwens	<i>Limburgse gemeenten in ontwikkelingszone – Criteria</i>	989
73	12.02.1997	F. Vermeiren	<i>Radio Vlaanderen Internationaal – Zendbereik – Opdracht</i>	990
74	12.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Voormalig Asphaltco-terrein Asse – Maatregelen</i>	991
75	20.02.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Eurocan Mechelen – Subsidies en bedrijfssluiting</i>	992
79	24.02.1997	N. Maes	<i>Radio Vlaanderen Internationaal – Besparingsmaatregelen</i>	992

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

72	31.01.1997	V. Heeren	<i>Aanpasbaar bouwen – Initiatieven</i>	993
73	04.02.1997	B. Vandendriessche	<i>Beurgang Gemeentekrediet – Bestemming opbrengst</i>	994
74	04.02.1997	C. Decaluwé	<i>Sociale huisvesting – Inkomensgetuigschriften</i>	995
75	04.02.1997	M. Olivier	<i>Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven</i> . . .	1043
76	04.02.1997	W. Vandenbossche	<i>Inkomsten/uitgaven Harelbeke m.b.t. RC Harelbeke – Toezicht</i>	996
77	07.02.1997	W. Vandenbossche	<i>Inkomsten/uitgaven Lier m.b.t. Lierse SK – Toezicht</i>	996
78	11.02.1997	C. Decaluwé	<i>Wederverkoop sociale woning – Schadevergoeding</i>	997
80	13.02.1997	W. Vandenbossche	<i>Inkomsten/uitgaven Antwerpen met betrekking tot FC Antwerp – Toezicht</i>	997
85	26.02.1997	C. Decaluwé	<i>Domus Flandria – Besteding extra middelen</i>	998

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

103	29.01.1997	J. Sauwens	<i>Kasteel van Mesen (Lede) – Staat</i>	998
104	29.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Vlaams sociaal overleg – Uitbouw – Taal werkaanbiedingen</i>	999
105	31.01.1997	M. Olivier	<i>Installatievergadering OCMW's – Procedureproblemen</i>	1000
106	31.01.1997	V. Heeren	<i>Armoedeconferentie 1996 – Resultaten</i>	1002
107	31.01.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kind en Gezin – Opleidingsniveau sociaal-verpleegkundigen</i>	1003
108	31.01.1997	F. Strackx	<i>Jongerengids '96 – Vlaams Blok Jongeren</i>	1004
110	03.02.1997	J. De Meyer	<i>Particuliere kinderopvangcentra – Brandveiligheidsnormen</i>	1004
113	04.02.1997	M. Olivier	<i>Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven</i>	1005
114	07.02.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Centra voor Hulpverlening inzake Kindermishandeling – Werkdruk</i>	1005
115	07.02.1997	M. Olivier	<i>Bibliotheken – Diefstal</i>	1006
116	07.02.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Subsidies culturele verenigingen</i>	1007
117	07.02.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Subsidies jeugdwerk</i>	1009
118	11.02.1997	N. Maes	<i>VZW Thuislozenzorg Vlaanderen – Werkwijze – Controle</i>	1010
120	11.02.1997	C. Decaluwé	<i>Experimentele projecten voor mindervaliden – Subsidiëring</i>	1011
125	13.02.1997	J. Stassen	<i>Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen – Werking</i>	1016
126	13.02.1997	J. Stassen	<i>Restauratiepremies – Misbruik en terugvordering</i>	1017

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

16	27.01.1997	D. Lootens-Stael	<i>Brochure "Brussel, de hoofdstad van Vlaanderen" – Vlaams Blok</i>	1018
17	29.01.1997	B. Grouwels	<i>Toepassing taalwetgeving Brussel – Initiatieven</i>	1019
18	31.01.1997	B. Grouwels	<i>Lidmaatschap Verenigd college – Aanwezigheid en inbreng</i>	1019
19	04.02.1997	M. Olivier	<i>Doorlichtingen en audits – Toewijzingscriteria – Vlaamse bedrijven</i>	1020
20	07.02.1997	L. Goovaerts	<i>Tehuis der Doven Brussel – Werkingsubsidies – Nederlandstaligen</i>	1020